Doina-Elena & Aliodor Manolea

AURA ENERGETICA

MANUAL PENTRU DETECTAREA ŞI DECODIFICAREA AUREI ENERGETICE A FIINȚEI UMANE

Prefață

Sub diverse denumiri, conceptul de *aură* datează de multe milenii şi se poate întâlni practic în toate culturile umane. Vechii egipteni îi reprezentau uneori pe zei şi pe oamenii deosebiți ca fiind înconjurați de un halou diafan; la fel procedau hinduşii, chinezii, grecii si romanii, iar în iconografia creştină nimbul sfinților este un motiv tradițional. De asemenea, dintotdeauna, ocultiştii, misticii autentici şi persoanele înzestrate cu abilități şi clarvăzătoare au descris amănunțit *anvelopele* eterice şi emanațiile irizate din jurul organismelor vii, îndeosebi a celor din imediata proximitate a oamenilor.

În monumentala sa lucrare *De Beatificatione et dinonizatione,* scepticul cardinal. Prospero Lambertini (Papa Benedict al XlV-lea între anii 1740 si 1758) nu se s fi a să afirme, după analiza riguroasă a numeroase mărturii: *„Pare să fie o realitate faptul ca exista emanații naturale care înconjoară, uneori în mod vizibil, capul uman si de asemenea, că întreaga persoană a unui om poate, ocazional, să iradieze în chip natural”.* La rândul lui, limanuel Swedenborg, bazându-se pe propriile experiențe extatice, scria, în al său *Diarum spirituale* (1745-1765), că *„există o sferă spirituală în jurul fiecăruia dintre noi, la fel cu si cea naturală si corporală”.* Pot fi date nenumărate exemple de astfel de aserțiuni care se bazează pe ideea că ființele vii nu sunt limitate la aspectul material (substanțial în sens fizico-chimic) ci există, intricată fundamental în funcționalitatea lor, şi o componentă (sau mai multe) de natură subtilă, non-substanțială, ce se extinde dincolo de limita trupească.

În cel mai bun caz, „Ştiința oficială” priveşte cu reticență conceptul de aură si adiacentele acestuia. Explicabilă până la un punct, o asemenea atitudine este generată, printre altele, şi de o prea abundentă literatură pseudo-ezoterică în care elucubrațiile privind corpurile subtile sunt, aşa zicând, la ele acasă. Foarte rare sunt scrierile în care problematica legată de aură este expusă cu claritate, cu rațională articulare teoretico-experimentală si cu accent pe latura instructivă. O asemenea lucrare, premieră în bibliografia românească (nu prea bogată până acum) dedicată domeniului, este cartea de față.

Cuplul de autori Doina-Elena şi Aliodor Manolea, care si~a câştigat un binemeritat renume prin publicarea unei serii de originale şi importante volume consacrate metapsi-hismului şi terapiilor neconvenționaîe, oferă cititorului o viziune pertinentă asupra conceptului de aură, viziune structurată pe un model propriu al existenței şi dinamicii aurei umane, în modelul respectiv, omul se integrează sistemic şi sinergie în univers, iar ***„noțiunea de exterior al corpului ființei umane*** — după cum notează autorii — ***nu mai constituie o limită externă a acestuia? care îl protejează şi separă de mediul înconjurător, ci semnifică o limită relativă care permite comunicarea si îl uneşte cu celelalte corpuri din jur[6]*** **.** Factorul integrator este constituit de ***câmpul neutral*** (concept propus de autori), rezultat al conexiunilor şi interferențelor universale si având o dublă funcție: pe de o parte, relaționează energo-informa-țional ființa vie (în speță, omul) cu cosmosul, iar pe de altă parte asigură coerența funcțională şi structurală a organismului, în cadrul modelului, aura reprezintă o dimensiune esențială a câmpului neutral; fiind la rândul său un complex organizat pe paliere ierarhizate (eteric, astral, mental, cauzal, spiritual si atmic), ea realizează în mod dinamic interfața organismului cu micro si macrocosmosul.

În sprijinul afirmării existenței aurei şi al concepției lor cu privire la ea, autorii aduc o serie de argumente care îmbină în mod original elemente teoretice şi experimentale ale ştiinței occidentale cu vechi precepte ale înțelepciunii extrem-orientale verificate în practică de-a lungul veacurilor. Se confirmă astfel, încă o dată, potențialul euristic al acestora din urmă.

Dar poate că cel mai important mesaj al cărții este acela că aura umană reprezintă un indicator al stării de sănătate şi un mijloc eficace de prevenție şi terapie. Aici, talentul didactic al autorilor se manifestă în mod plenar, caracterul de manual al cărții (indicat de altfel în subtitlu) fiind asigurat de o expunere sistematică, perfect inteligibilă, amănunțită şi bogat ilustrată. Sunt descrise si exemplificate diferite tehnici de vizualizare a aurei, de „citire" a ei, precum si modalitățile de întreținere a câmpurilor aurice în limite normale. Totodată, sunt prezentate, atunci când este cazul, pericolele eventuale ale „manipulării[6]* incorecte a aurei. Este important de subliniat că, deseori, autorii se exprimă pe baza unor constatări proprii acumulate si verificate într-o practică îndelungată. In mare măsură, valoarea cărții este reprezentată tocmai de aceste contribuții inedite la praxiologia aurică.

Pentru cine doreşte să cunoască mai multe despre propria lui ființă si despre cum să-şi facă viața mai bună şi mai frumoasă, învățăturile cuprinse în cartea soților Doina-Elena şi Aliodor Manolea sunt absolut necesare.

loan Mamulaş

Capitolul I

Ce este aura?!

Zonele luminescente care înconjoară, ca o atmosferă* corpurile însuflețite sau nu, sunt cunoscute în limbajul curent sub denumirea de **„aură".**

În Orient cuvântul **„aura"** înseamnă **„lumină"** iar în accepția occidentală semnifică invizibilitate, subtilitate, vitalitate. Dicționarul explicativ al limbii române defineşte cuvântul

aură prin **„nimb" sau „aureolă".**

W. E. Buthr, în lucrarea „Cum să citim aura?" descrie aura astfel: **„Aura este percepută ca un halou luminos, format în jurul organismelor vii, inclusiv în jurul a ceea ce este considerat a fi materie nevie".**

Ted Andrews**, defineşte aura astfel: **„Aura este câmpul de energie care înconjoară orice formă de materie. Orice structură atomică are o aură, un câmp energetic care o înconjoară. Fiecare atom din orice substnață este format din electroni si protoni aflați în continuă mişcare. Aceşti electroni şi protoni reprezintă vibrații de energie electrică şi magnetică. Atomii lumii animale sunt mai activi şi mai vibranți decât cei ai lumii nevii. Din acest motiv câmpurile de energie din jurul copacilor, plantelor, animalelor şi oamenilor sunt mai uşor de perceput".**

* **Atmosfera umană** — lucrarea din anul 1912 a dr. Walter Kilner.
** **Ted Andrews** — Cum să vezi şi să interpretezi aura, Editura Viitorul Românesc, Bucureşti, 1994.

Prezența aurei sau aureolei, a halourilor luminoase, se face cunoscută în majoritatea culturilor lumii, în iconografia religioasă aura este prezentă sub forma unui nimb luminos cu raze aurii în jurul capului profeților, apostolilor, sfinților, cu semnificație de „iluminare" sau „mântuire", simbolizând contactul uman cu divinitatea.

Aura este reprezentată în creştinism în patru moduri diferite şi anume: **halou, nimb, aureolă si glorie.** Reprezentările iconografice ale lui lisus Hristos şi ale celor doisprezece apostoli redau aura sub forma unui halou luminos.

Cele mai dese reprezentări prezintă „nimbul" sau radiația numai în jurul capului dar există şi reprezentări în care haloul apare în jurul întregului corp.

Aceeaşi convenție picturală este prezentă şi în reprezentările budiste de început. Religia hindu prezintă cinci tipuri de aure: **a sănătății, a forței vitale, a destinului, a caracterului şi a spiritului.**

Aceste reprezentări induc concluzia că artiştii care au conceput acest tip de reprezentare pentru structura mentală (psihică) a anumitor persoane, erau capabili să perceapă aura.

De-a lungul veacurilor, ocultiştii şi misticii au prezentat sub diferite aspecte halourile diafane care emană şi înconjoară organismul ființei umane.

Termenul general de „aură" sau cel de „aură a ființei umane" este acceptat pentru fenomenul care a fost cunoscut sub denumiri ca: „forma spiritului", „câmp de energie", „corp astral", „formă subtilă" si a fost pus în evidență prin mijloace ştiințifice şi tehnice.

Aura cu minunatul ei spectru de culoare poate reprezenta un limbaj al trecutului, prezentului şi viitorului, limbaj care prin cunoaştere poate fi citit şi înțeles.

Halourile colorate şi structurate pe nivele de densitate diferite au fost şi sunt în continuare detectate cu ajutorul mijloacelor tehnice moderne şi/sau prin intermediul simțurilor ființei umane antrenate pentru acest tip de detecție.

1.1. Evidențierea aurei prin intermediul mijloacelor ştiințifice şi tehnice

Dovezile istorice care atestă câmpul energetic uman datează din perioada vechilor culturi chineze şi indiene. Cea mai documentată descriere provine din jurul anului 1530 şi a fost făcută de **Paracelsus.** O sută de ani mai târziu, **Athanasius Kircher,** studiind magnetismul a scris câteva lucrări în acest sens.

Noua doctrină a lui Paracelsus a fost expusă în manualul său de medicină medievală **„The Canon of Avicena"** si conform acestei doctrine a „asemănărilor prin simpatie", toate organismele care trec de la o stare calitativă veche la una nouă îşi dezvoltă rațiunea de a exista prin forma şi caracteristicile fizice ale lor; prin urmare orice organism viu degajă lumină, iar

plantele cu vibrații puternice au capacitatea de a face să sporească vibrațiile de valori mici ale omului.

O abordare ştiinţifică a radiației bioelectrice a fost elaborată de **Maimbray,** care în **1746** a efectuat următorul experiment: a aşezat doi arbuşti de mirt în apropierea unui conductor electric, constatând că ramurile şi mugurii acestora au crescut foarte mult comparativ cu alți arbuşti de aceeaşi specie în aceeaşi perioadă de timp.

Cu câțiva ani mai târziu, **Jean Antoine Nollet** avea să descopere în Franța că plantele aflate în ghivece de metal manifestă o transpirație mai abundentă față de cele aflate în alte medii, iar semințele plantate în vase cu câmpuri electrice se dezvoltă mult mai rapid.

În anul 1777, **Lichtenberg** obține primele imagini ale amprentei energetice.

În 1780, Luigi Galvani descoperă că şi nervii broaştelor pot fi excitați cu ajutorul unui „fluid electric".

Franz Anton Mesmer ajunge la concluzia că **„materia vie are proprietatea de a se lăsa influențată de forțe magnetice telurice si cosmice",** denumind fenomenul **magnetism animal.**

Rezultate deosebite în cercetarea bioelectricității au fost obținute de către baronul **Karl von Reichenbach** din Tubingen. El a observat că unele persoane sensibile percep cu ochii fizici o energie subtilă degajată de oameni. După von Reichenbach, aceste emisii constituie efectul unei energii universale, pe care a denumit-o **Odyle** sau mai simplu Od. Numeroase experiențe efectuate cu subiecți diferiți au arătat că Odul este emanat mai intens atunci când ionizarea atmosferei creşte, el atrage mâna senzitivilor, se poate propaga în spațiu, se poate transmite de la un corp la altul.

Cercetările efectuate de von Reichenbach au fost şi sunt în continuare controversate. Majoritatea reprezentanților ştiințelor academice consideră că proprietățile odului pot fi reduse la fenomene electromagnetice iar o serie de autori, , preocupați de fenomenele aflate la frontierele cunoaşterii, sunt de părere că odul ar fi fratele mai mare al energiei electromagnetice.

Dintre continuatorii lui von Reichenbach, cel mai des menționat este **Wilhelm Reich** (1897-1957). în 1939 acesta anunță descoperirea unei **energii „albastre"** care umple întreg Universul formând câmpuri întinse în jurul sistemelor vii, asigurând viața şi starea de sănătate. Această energie universală a fost denumită energie **orgonică sau orgon.**

Rezumând cercetările lui von Reichenbach şi îndeosebi ale lui Reich, **Mann** consideră că acestea reprezintă aspecte ale unei **energii fundamentale,** de origine cosmică, asociată într-un fel cu câmpul magnetic şi corelată cu respirația, transferabilă prin atingere, eliberată prin vârful degetelor, absorbită de apă şi care influențează viața plantelor.

În **1876, William Crookes** (unul dintre pionierii de prestigiu ai parapsihologici), studiind descărcările electrice în tuburi cu gaze rarefiate, publică următoarele concluzii: **„Fenomenele din aceste tuburi dezvăluie fizicii o lume nouă, o lume în care materia poate exista în a patra stare...".**

Continuând cercetările, în **1923, Irving Langmuir** definește această a patra stare de agregare a materiei **„plasmă".** Cercetătorul român contemporan, fizicianul loan Mamulaş, definește din punct de vedere al ştiinței fizicii plasma astfel: **„prin plasmă se înțelege în fizică o colecție de particule pozitive, negative şi neutre din punct de vedere electric care realizează anumite condiții de concentrație si interacțiune energetică".**

Cercetările lui W. Crooks, care a presupus primul existența stărilor de plasmă fizică în lumea vie, au fost susținute şi continuate.

Cercetătorul **Josef R. Zon,** încearcă să demonstreze că la nivelul citoplasmei şi al mitocondriilor se îndeplinesc condițiile de existență a plasmei. Pentru a reflecta densitatea electronilor implicați în energetica celulară, Zon alege ca parametru rata respirației în celulele aerobice. Bineînțeles că rezultatele cercetărilor lui Josef R. Zon au fost supuse şi ele criticii.

Alți cercetători au considerat a cincea stare a materiei ca fiind **„bioplasma".** Acest termen

a fost introdus pentru prima oară în **1966** de către cercetătorul V. S. **Griscenco.** Ideile lui Griscenco au fost preluate şi dezvoltate de către biofizicianul **V. Iniuşin** care face o paralelă între bioplasma unui sistem viu şi o hologramă în care fiecare parte componentă a sistemului posedă caracteristicile principale ale întregului. El defineşte **bioplasma** unui organism viu ca o **matrice formată din particule elementare încărcate electric** (electroni liberi şi protoni) **care întrepătrund arhitectura macromolecuiară a celulelor şi menţine caracteristicile morfologice ale organismelor.** Iniusin consideră bioplasma o plasmă rece, cu entropie joasă, structurată de organisme, în care se realizează un înalt grad de organizare a particulelor neutre şi a celor cu sarcină electrică şi se dezvoltă unde electromagnetice, acustice etc. Bioplasma ar îndeplini un rol de antenă putând fi influenţată de radiaţii electromagnetice cu lungimi de undă corespunzătoare.

Cercetătorii ex-sovietici îşi exprimă părerea că bioplasma fizică se formează şi se regenerează continuu prin intermediul proceselor chimice celulare (în special reacţii cu transfer de electroni la nivelul mitocondriilor). Dar **reacţiile de formare a bioplasmei fizice sunt favorizate de absorbţia de către organism, prin respiraţie, a sarcinilor electrice din mediu.**

Conform concepţiei lui Iniusin, bioplasma are o structură ondulatorie specifică, este lipsită de entropie, iar mişcarea în spaţiu a biostructurilor este condiţionată de însuşirile interne ale bioplasmei si în special de geometria ei.

Experienţele efectuate pe animale şi oameni au evidenţiat acumularea bioplasmei fizice în special la nivelul creierului şi mai puţin în ţesuturile moi. La nivelul degetelor şi în regiunea plexului solar se înregistrează o activitate bioplasmatică mai accentuată, **măduva spinării reprezentând centrul activităţii bioplasmatice.** Aceeaşi cercetători apreciază că, în organism, sistemul bioplas-matic îndeplineşte rolul de transportor de energie în timpul schimburilor energetice complexe ce se desfăşoară în organism, el absorbind din mediu sarcini electrice şi emiţând în mediu biocurenţi şi bioplasmoizi.

În concepţia aceloraşi cercetători bioplasma este responsabilă de fenomene fizice, chimice şi biologice cu aparenţă exotică*.

Iniusin presupune că bioplasma este diferită de plasma nebiologică, această deosebire fiind determinată de faptul că bioplasma este structurată de un **câmp de energie** organizat, denumit **„biocâmp".**

Cercetătorul român, **dr. în chimie Adrian Pătruţ** afirmă** că **„în timpul vieţii, organismele sunt antrenate într-un proces continuu de tipul formare de bioplasma — eliberare de plasmă".** Dezorganizarea parţială a sistemului bioplasmatic afectează starea de sănătate şi vitalitatea organismului. Dezorganizarea ireversibilă a sistemului bioplasmatic determină moartea fizică.

* exotic — care impresionează prin aspecte neobişnuite, ciudate.

** vezi lucrarea „De la normal la paranormal", voi. I, autor Adrian Pătruţ, editura Dacia, 1993.

1.1.1. Punerea în evidenţă a aurei prin mijloace tehnice

După cum am arătat, primele imagini ale amprentei energetice au fost înregistrate în anul 1777 de către **Lichtenberg.** în jurul anului 1880 medicul **Charles Fere** relata despre strălucirea portocalie din jurul capului şi mâinilor unei bolnave.

Primii ani ai secolului XX au semnificaţia unor progrese tehnice deosebite şi în această direcţie. La începutul acestui secolul s-a obţinut vizualizarea aurei umane pe un ecran special. Acest ecran special, inventat de **Walter J. Kilner** (1847-1920) a fost conceput pentru vizualizarea aurei în scopuri diagnostice. Kilner a sesizat că o persoană privită printr-un ecran special relevă, în condiţii de semiobscuritate, o aură ovală, predominant de culoare gri, care

înconjoară conturul respectivei persoane. Ecranul folosit era format din plăci de sticlă între care se afla o soluție de dicianină, care reprezintă o soluție alcoolică dintr-o substanță chimică derivată din gudronul de huilă. Acelaşi principiu a fost folosit mai târziu pentru confecționarea ochelarilor speciali pentru privitul aurei.

W. J. Kilner a observat că forma, culorile şi mărimea aurei variază în funcție de starea de sănătate fizică şi psihică a persoanei supuse experimentului, precum şi în funcție de sex, vârstă, regim alimentar, climă. Rezultatele cercetărilor au fost publicate şi sunt considerate argumente în favoarea existenței aurei ființei umane.

Emisia energetică a unor segmente ale corpului uman a fost provocată şi înregistrată pe peliculă fotografică de către soții Kirlian. **Semion Davidovici Kirlian,** inginer sovietic, pe când repara o piesă la un aparat de electroterapie de înaltă frecvență a observat o descărcare electrică deosebit de luminoasă. După numeroase încercări de a capta această lumină, a reuşit să obțină o fotografie pe care se reliefa o formă luminescentă în jurul degetelor mâinii sale. Această fotografiere nu reprezenta o noutate din punct de vedere tehnic deoarece electrofotografia îşi are originea în vremea lui Tesla. Kirlian împreună cu soția sa au deschis un nou drum făcând din electrografie un instrument de cercetare.

„O extraordinară panoramă de culori, o întreagă galaxie de lumini... **Forme necunoscute, labirinturi luminescen-te... Nebuloase fantastice, iluminări seducătoare si fantomatice... Focuri de artificii multicolore...**[44] va defini, Valentina Kirlian în jurul anului 1939, — aura provocată prin efectul care va purta numele soților Kirlian.

„Efectul Kirlian *este o descărcare de înaltă tensiune sub forma unui halou, provocata de unde pulsatorii de înaltă frecvență (nu trebuie confundate cu undele simple de înaltă frecvență), ceea ce înseamnă că fenomenul poate fi explicat în termenii fizicii tradiționale. Prin activitatea unor câmpuri de înaltă frecvență, corpul unui organism emite electroni, iar această energie radiază şi este fixată pe emulsia fotografică într-o manieră similară cu lumina. Astfel, pe emulsia fotografică se formează o imagine care va depinde proporțional de forța cu care sunt emişi electronii. Această explicație ştiințifică este succeptibilă de a fi acceptată în primul rând de fizicieni şi nu de celelalte categorii de cercetători care au introdus conceptul modern de aură"**

.* Harry Oldfield şi Roger Coghill — Fața nevăzută a creierului, Editura Elit, 1990.

Efectul Kirlian pune în evidență, prin intermediul câmpului de înaltă frecvență creat, distribuția sarcinilor eloetri-ce în directă legătură cu proprietățile inductive, capacitive şi dielectric rezistive ale biostructurilor investigate.

Plasarea structurilor biotice într-un câmp format de trecerea unui curent electric de înaltă tensiune cu impulsuri de înaltă frecvență produce apariția de descărcări sub formă de strimeri caracteristici fiecărei structuri în parte. Pentru producerea efectului Kirlian se utilizează câmpuri electromagnetice pulsatorii de înaltă frecvență cuprinse între 2,5 -100 KV şi se emit trenuri de impulsuri într-un domeniu cu un prag minim de frecvență de ordinul a 25 - 30 KHz. Microdes-cărcările electrice ale suprafețelor investigate sunt mai pronunțate către zona de demarcație unde se observă strimeri (descărcări cu formă arborescentă) mai pronunțați. Pentru tegumentul uman descărcările iau aspecte punctiforme, în coroană, ca nişte flăcări, în spectrul vizibil, efectele marginale care apar la limita bordurii anatomice variază ca intensitate în albastru, violet, galben, portocaliu, alb. Variabilitatea intensității luminoase este caracteristică organismelor biologice. Efecte Kirlian bine reliefate se obțin cu aparate care polarizează impulsul, forma acestuia determinând efectul de răspuns rezonant al probei investigate.

O explicație a fenomenului Kirlian este dată de **dr.** W. **A. Tiller** de la Universitatea Stanford: **„Ideea fundamentală în radionică este aceea că orice structură materială sau orice organism de sine stătător va emite si va absorbi energie prin intermediul unui câmp unic, individualizat, cu o anumită frecvență si caracteristici specifice de tip radio.**

Acesta este un câmp de forță, extins, care există în jurul tuturor formelor materiei, fie vie sau nevie. O analogie în acest caz ar fi cea cu atomul fizic, care datorită structurii sale electrice oscilatorii si vibrațiilor sale termice, emană continuu energie electromagnetică.

Deci, cu cât este mai complex stadiul în care se află materia, cu atât mai complexe vor fi şi undele generate de ea. Se consideră că unda fundamentală portantă este polarizată cu un vector de polarizare rotativă... Informațiile privitoare îa glande, la sistemele organismului ş.a.m.d., excită unda transportoare care suferă o modulare specifică de fază conform fiecărei glande, fiecărui organ. Porțiuni ale spațiului asociat cu un unghi de fază anume pentru unda respectivă, formând de fapt o rețea tridimensională de puncte prelungite în spațiul exterior. A intra în rezonanță cu oricare din aceste puncte are semnificația de a fi în rezonanță cu o anumită glandă a sistemului Este posibilă explorarea formei de câmp a glandei prin diferite metode ce sunt folosite şi pentru depistarea anomaliilor în funcționarea organismului. Dacă energia cu valori normale (sănătoase) ale unei glande este transmisă "spre unul din aceste puncte specifice din rețea, glanda va funcționa la valori normale sau sănătoase. Aceasta induce sistemului o tendință de a se reorganiza, prin alinierea la parametrii normali, astfel fiind posibilă vindecarea glandei. Celulele generate în prezența acestui câmp de polarizare prezintă tendința de a se dezvolta mai sănătos, ceea ce va slăbi emisia câmpului anormal sau a structurii afectate de boală, fortificând câmpul structurii normale, sănătoase".

Efectul Kirlian mai este cunoscut şi sub denumirea de **bioluminiscență.** Ca urmare a administrării unui impuls electric unui organism structurat biologic are loc o emisie îuminescentă cunoscută sub denumirea de **electrobiolumi-niscență.** Fenomenul de electrobioluminiscență se produce sub influența energiei captate din câmpul electric incident, îuniinescența apărând ca urmare a existentei unei structuri energetice organizate în volumul biologic şi care îi depăşeşte bordajul anatomic.

Umorile noastre, stările de tensiune, tulburările mentale, fac ca aura noastră să producă iradieri speciale înregistrate pe pelicula fotografică. De asemenea, b puternică emoție, o cădere afectivă sau mentală, ca şi o depresie nervoasă puternică pot face ca emisiile aurei să dispară aproape complet.

Doctor Florin I. Dumitrescu şi colectivul său a abandonat metoda Kirlian şi a optat pentru metodele electronografice care conțin unele diferențieri față de metoda Kirlian şi anume:

• folosesc un singur impuls favorizând diferențierea mai accentuată a imaginilor față de metoda Kirlian;

• electronografia reduce curentul de explorare precum şi radiațiile ionizante.

Vezi planşa nr.4 din anexă

1.1.2. Electronografia

Electronografîa* este o metodă electrografîcă de investigare a componentelor energetice ale biocâmpu-rilor din planul intern si periproximal al structurilor biotice, cât si a unor proprietăți fizice ale obiectelor abiotice, pe calea aprecierii variațiilor cantitative şi calitative ale radiațiilor electromagnetice ale acestora, apărute ca urmare a aplicării unui impuls electric de înaltă tensiune, cu componente de înaltă frecvență.

* Definiție E. Celan în **Materia vie şi radiațiile,** Editura Ştiințifică şi Enciclopedică, Bucureşti 1985.

Electronografia este o metodă de investigare mai ales în domeniul biomedical, datorită în special proprietății sale fundamentale de a pune în evidență aspectele energetice ale fenomenelor de biocâmp la nivelul întregului organism. Această proprietate o delimitează de alte proceduri electro-grafice la care aria de investigare este limitată.

Procedurile elecronografice standard sunt:

• electronografia de înaltă tensiune şi intensitate mare;

• electronografia de înaltă tensiune şi intensitate mică.

Electronografia furnizează multe informații într-un spectru larg de radiații, ceea ce face ca aceasta să poată fi folosită în investigații clinice.

Cuantificarea electronografiilor de tip Kirlian se poate face prin întocmirea unei hărți având suprafețe de izodensitate optică colorate diferit conform unor culori convențional stabilite.

O altă metodă foloseşte punctele de densitate optică diferită pentru obținerea unei reprezentări grafice de tipul histogramelor.

Prin intermediul electrografiilor se pun în evidență manifestări legate de aspecte energetice ale unor fenomene care nu pot fi percepute prin mijloace uzuale.

„Electroluminiscența observată în cadrul efectului Kirlian este,..., un simplu fenomen de descărcare electrică tip coroana, sub formă de aură, iar calitatea strălucirii haloului constituie un indiciu al conductibilității celulelor pielii care o degajă. Această conductibilitate peliculară este totuşi influențată si controlată de celulele subcutanate adiacente şi intracorporale, astfel că nu putem afirma că fenomenul este exclusiv de natură superficială. Modul în care este influențat si controlat fenomenul de celulele adiacente depinde de rezonanța intracelulară care nu este determinată de componentele chimice ale fluidului electrolitic intracelular, ci de radiația electromagnetică intracelulară.

Dacă funcțiile de transmisie prezente la fiecare celulă sunt modificate sau distruse, acea celulă nu va mai fi capabilă de a recepționa sau transmite informația pe frecvența ei unică de rezonanță, permițând astfel pătrunderea necontrolată a altor curenți electromagnetici în interiorul său. Astfel, țesuturile maligne, surprinse prin tehnica Kirlian sau cea electronografică vor prezenta o coroană mult mai strălucitoare (atunci când avem de-a face cu o conductibilitate mai ridicată), sau o descărcare electrică tip corona cu strălucire mai slabă (indicând o conductibilitate redusă) față de aceea a unei celule care nu a fost afectată sau distrusă. Capacitatea celulelor de a-si menține funcțiile de transmisie la parametrii normali poate fl afectată sau distrusă de radiații, agresiuni virale, chimice sau de natură mecanică.*

* Harry Oldfield şi Roger Coghill — Fața nevăzută a creierului, editura Elit Comentator, 1998, Bucureşti.

1.2. Tehnici electronice de înregistrare a aurei

1.2.1.Înregistrarea aurei pe un suport fotografic tip polaroid

Aura corpului uman poate fi pusă în evidență prin captarea şi prelucrarea computerizată a unor semnale electrice şi termice provenite din palma subiectului examinat. Cu ajutorul unor senzori optici speciali se captează şi se măsoară câmpul energiei electromagnetice al unor puncte special alese. Datorită caracteristicilor specifice ale punctelor, valorile măsurate diferă de la un punct la altul, deci si culorile corespondente rezultante vor fi diferite.

Se foloseşte un aparat de tip polaroid căruia i s-au făcut modificări constructive pentru ca datele transmise de senzori să se materializeze în culori pe hârtie fotografică prin folosirea unor substanţe chimice şi a unui traductor încorporat. Aceste culori se suprapun simultan pe imaginea bust a celui fotografiat, rezultatul fiind deosebit de expresiv.

1.2.2.Înregistrarea aurei pe hârtie folosind o imprimanta color

Se bazează pe acelaşi principiu de preluare a informaţiei din palmă folosind senzori speciali. Diferenţa constă în folosirea unui calculator electronic şi a unui program special pentru prelucrarea datelor. Culorile obţinute sunt suprapuse peste o imagine standard a corpului uman şi incluse într-o suprafaţă eliptică dinainte delimitată în jurul desenului corpului. Rezultatul acestei acţiuni se poate transpune pe o hârtie prin intermediul unei imprimante color. Datorită capacităţii mari de preluare şi analizare a datelor, prin această metodă se mai pot analiza concomitent şi alţi parametri energetici care caracterizează subiectul investigat.

1.2.3. înregistrarea aurei pe suport video

Folosind echipamente video, se pot filma şi înregistra pe videocasetă imaginea în mişcare a subiectului împreună cu reprezentarea colorată a aurei sale energetice. Bineînţeles că, pentru a se obţine astfel de performanţe, se folosesc programe speciale şi calculatoare electronice eficiente, precum şi echipamente adaptate acestui tip de investigaţii.

1.3. Detectarea aurei prin intermediul simţurilor fiinţei umane

Acest subcapitol intitulat „Detectarea aurei prin intermediul simţurilor fiinţei umane” cuprinde* doar o prezentare sumară a simţurilor cu ajutorul cărora putem detecta aura. Dezvoltarea acestora, precum şi tehnicile prin care putem obţine extinderea şi accentuarea simţurilor în scopul propus o vom realiza pe parcursul unor alte capitole.

In funcţie de persoană, perceperea aurei se poate face prin mai multe metode care presupun folosirea simţurilor şi care vor fi prezentate sumar, într-o primă fază, urmând ca detalierea lor să fie obiectul unor capitole ulterioare.

1.3.1. Kinestezia

Kinestezia reprezintă percepţia conştientă a poziţiei şi mişcărilor diverselor părţi ale corpului.

In momentul în care partea cea mai extinsă a propriei aure interferează cu zone similare din aura altei persoane această interferenţă este percepută şi decodificată după propriul cod de detectare a aurei altei persoane.

Rezultatele semnificative ale detecţiei prin intermediul acestei percepţii presupun practică şi antrenament corespunzător şi se aplică atât subiectelor proximale cât şi celor distale.

1.3.2. Feeling-ul

Prin **feeling** definim perceperea conştientă la nivelul mâinilor a diferitelor senzaţii (cald, rece, presiune, pulsaţii, vibraţii etc.) atunci când mâinile ating straturile energetice subtile ale unei alte persoane sau ale propriei persoane.

Detectarea aurei prin feeling se poate efectua si prin intermediul fotografiei.

1.3.3. Clarvedere sau clarviziune

Clarvederea sau clarviziunea reprezintă o formă de percepție în afara simțurilor obişnuite (extrasenzoriale). Se manifestă atunci când facultatea vizuală a corpurilor subtile (în special a corpului vital sau eteric) acționează asupra corpului fizic ca rezultat al unor excitații şi conexiuni speciale reprezentate, în această situație, de straturile aurice ale unei persoane. Corpul fizic, respectiv ochii, preiau informațiile vizuale formate în urma unor conexiuni între câmpul fizic si facultățile vizuale ale corpului vital (eteric).

În clarviziunea pură, acumularea de informație privitoare la aura unei persoane se manifestă sub formă de imagini dinamice, fenomenul reprezentând **o extindere la distanță a simțului vizual.** Se pot obține informații privitoare la aură pentru persoane aflate proximal sau distal.

1.3.4. Clarauz sau claraudiție

Perceperea prin **clarauz** sau **clarauditie** a aurei unei persoane constă în perceperea undelor sonore din preajma unei terțe persoane care lovesc membrana timpanului, fiind transformate în impulsuri neuronale. Acestea sunt transmise creierului prin intermediul nervului auditiv, subiectul primind informațiile ca o notă sau o serie de note muzicale care diferă de la o persoană la alta.

Prin antrenament se acumulează date ce sunt arhivate în coduri personale care permit detectarea şi interpretarea aurei unei persoane cu mare precizie folosind clarauditia.

1.3.5. Detectarea olfactivă a aurei

Tot nativ sau în urma unor antrenamente corespunzătoare, unele persoane şi-au dezvoltat facultatea de detectare şi decodificare olfactivă a vibrațiilor provocate de câmpurile energetice, respectiv câmpurile energetice aurice ale unei persoane.

1.3.6. Detectarea aurei cu ajutorul instrumentelor radiestezice

Detectarea radiațiilor câmpurilor aurice se poate face şi cu ajutorul instrumentelor radiestezice.

Acest mod de a detecta aura se bazează pe sensibilitatea radiestezică (adică sensibilitate la radiații de diferite tipuri precum şi la discontinuități în medii omogene) proprie ființei umane.

1.3.7. Detectarea si decodificarea aurei prin vizualizare

Detectarea şi decodificaarea aurei prin **vizualizare** se manifestă obiectivând achiziția de informații referitoare la aură prin apariția, conturarea şi dezvoltarea statică şi/sau în mişcare a imaginilor pe un ecran mental imaginar.

Este o metodă care permite detectarea aurei şi decodificarea ei atât proximal cât şi distal, în funcție de reprezentările mentale, de acumulările intelectuale ale subiectului care efectuează investigația.

1.4. Importanța detectării aurei

Cei mai mulți dintre noi nu suntem conştienți de existența aurei, de posibilitatea perceperii energ iei şi de influențele benefice pe care le oferă astfel de percepții.

Percepția culorilor aurei necesită dezvoltarea simțurilor subtile. Capacitatea de a vedea culoarea presupune capacitatea de „a simți" culoarea. De aceea, pentru dezvoltarea capacităților de „percepție" a culorilor, în această lucrare, propunem multe exerciții pentru „simțirea" culorii.

Dezvoltându-ne capacitatea de a vedea culoarea câmpului energetic putem să-i ajutăm pe cei din jurul nostru şi să dobândim o mai bună înțelegere a tuturor celor apropiați. Culoarea percepută în spațiul subtil dobândeşte sensuri mai profunde față de culoarea fizică; culoarea

subtilă ne poate oferi răspunsuri privind starea fizică şi psihică a persoanei investigate, loialitatea, temeritatea, emoția, frica... acesteia.

În funcție de structura şi coloristica aurei putem efectua paradiagnoza subiectului investigat. Un câmp energetic aurie extins şi „frumos" colorat manifestă o stare de sănătate fizică şi psihică bună. în interiorul aurei se poate detecta, de exemplu, o zonă energetică puternică şi sănătoasă în jurul stomacului, dar se poate detecta o zonă energetică necorespunzătoare în jurul gâtului etc. Diferențele de structură care pot apărea în cadrul aurei indică existența unei anomalii energetice în dezvoltare care nu s-a manifestat încă la nivelul corpului fizic, putându-se iniția din timp măsuri profilactice în acest sens.

Prin feeling, o persoană antrenată poate detecta zonele energetice din aură predispuse la boală, având posibilitatea ca prin intermediul terapiilor energetice să împiedice evoluția acesteia. Prin detectarea aurei se pot evita fluctuațiile puternice care ar putea provoca dezechilibre energetice, existând posibilitatea de a regla energia aurică printr-o îngrijire simplă şi naturală. Prin decodificarea aurei se pot percepe boala, tristețea, iubirea, fericirea ş.a.m.d.

După cum am văzut, prin intermediul imaginilor obținute prin metoda Kirlian se pot identifica tumorile maligne înainte de a fi stabilit diagnosticul de cancer prin metodele alopate clasice.

Pentru a percepe aura cu numeroasele ei culori este necesar un efort conştient. Pentru început, cel interesat să realizeze această percepție, va trebui să-i accepte existența şi să se informeze rațional. Altfel, mintea conştientă poate să respingă orice noțiune legată de aură şi să respingă semnalele din subconştient care oferă informații despre aură. De îndată ce am hotărât să acordăm atenție subiectului vom constata că nu este foarte greu să detectăm energia aurică prin intermediul simțurilor proprii.

După ce vom proceda la prezentarea unor concluzii a celor parcurse până în prezent, vom aborda subiectul practicii decodificării aurei.

1.5. Unele concluzii

Datele ştiințifice acumulate până în prezent au condus la elaborarea unor concluzii referitoare la ceea ce am investigat până acum sub denumirea de **aură.** Unele dintre ele sunt prezente în continuare.

• **Fiecare organism viu generează câmpuri fizice, electrice, magnetice, acustice, termice, electromagnetice** ş.a., dintre care cel puțin o parte se proiectează dincolo de bordajul anatomic, constituind în urma fenomenului de reflexii multiple, **aura energetică a ființei umane.**

După cum am figurat şi anterior, există o varietate de câmpuri care înconjoară şi emană din corpul fizic. Aceste câmpuri cuprind nu numai câmpurile luminoase, electrice, termice, acustice, magnetice, electromagnetice ci mult mai multe, dar au fost menționate doar cele măsurabile în mod ştiințific. Din acest punct de vedere este **demonstrată astfel unitatea sistemului energetic ființă umană.**

- Aceste halouri colorate care însoțesc forma unei frunze, a unei mâini sau a unui organ, apar chiar şi atunci când respectivul reper este înlăturat, refăcându-i forma ca o **„semnătură secretă a viului".**
- Întrucât aceste câmpuri se află în corelație cu funcționalitatea structurilor vii, cu morfologia si cromatica aurei, **ele furnizează indicii asupra stării de sănătate fizică si psihică a ființelor supuse observării.**
- **Dezorganizarea parțială a structurilor aurice afectează starea de sănătate si de vitalitate a organizmului.**
- **Dezorganizarea ireversibilă a sistemului aurie are semnificația morții fizice.**
- Cercetătorii au demonstrat, iar senzorii au perceput **legătura dintre aură si starea de**

conştiință. Când starea de conştiință se modifică, se modifică şi emisia aurei.

- **Aura include şi evidențiază rețeaua energetică subtilă;** electronografia evidențiază punctele vitale subtile ale rețelei energetice arătând eventualele tulburări ale punctele si meridianelor energetice.
- La fel cu orice structură vitală, **aura ființei umane este invizibilă pentru majoritatea oamenilor,** fiind percepută de către persoanele care posedă o mai mare sensibilitate a percepției vizuale.
- **După cum energia este într-o continuă mişcare, tot aşa aura ființei umane este capabilă de modificări.**

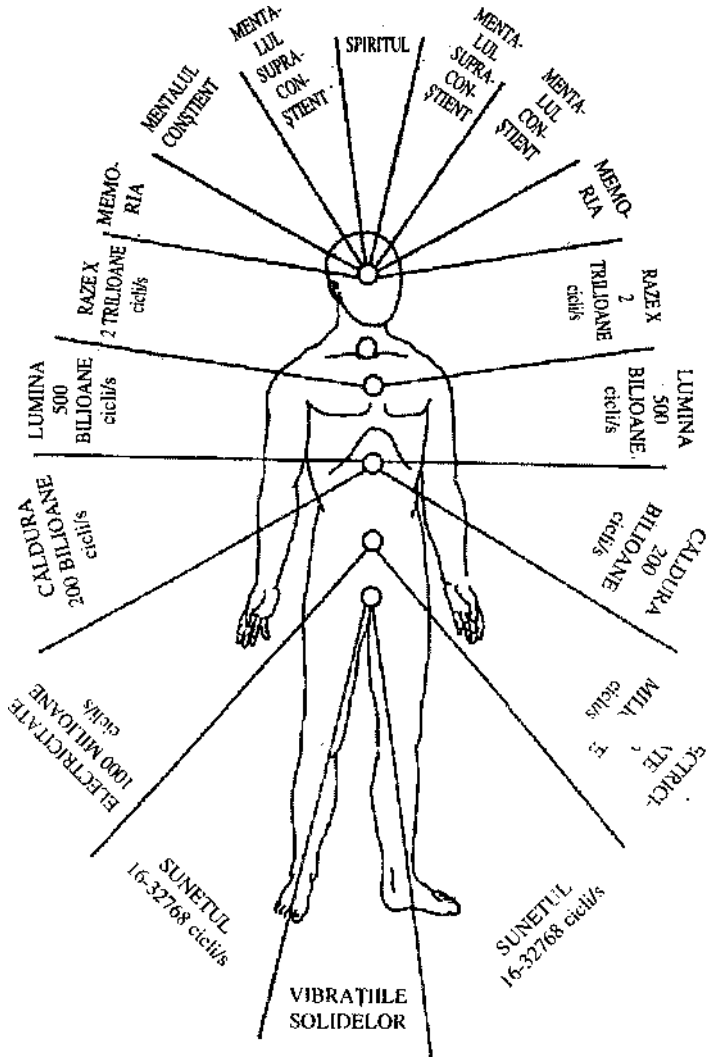

Figura nr. 3. Corelația vibrații-ființă umană

Capitolul II

Un model al existenței și dinamicii aurei ființei umane

Cercetările comparative efectuate de-a lungul timpului au cumulat o bază de date bogată în fa-voarea existenței unor energii de origine cosmică sau telurică, energii care se manifestă ori nu în sistemele vii şi care sunt distincte față de energiile fizice cunoscute şi măsurabile. Concepția orientală şi nu numai, cuprinde mai multe tipuri de astfel de energii fundamentale ce acționează în univers: **prana, kundalini, fohat, qi (chi), physis, archeus, dynamis, syntrofie, od, orgon...**

Ştiințele ezoterice afirmă că **prana** reprezintă energia vitală ce asigură si întreține viața, este absorbită continuu de organismele vii din mediul înconjurător şi determină conlucrarea sinergică a componentelor sistemului viu.

Senzitivii din toate timpurile cunosc că asimilarea, transportul şi distribuția pranei în organism se efectuează prin intermediul rețelei energetice subtile. Curentul ascendent si descendent al pranei prin canalele energetice principale determină echilibrul vital al organismului. Din acest motiv, prana mai este denumită şi **energie vitală sau „materie" vitală.** Traseul energiei vitale în corpul fizic al ființei umane urmează ascendent coloana vertebrală de-a lungul axului cerebro-spinal şi apoi pătrunde în cutia craniană.

De-a lungul canalului central al rețelei energetice (sushumna) se află şapte centri energetici subtili responsabili cu asimilarea şi distribuția energiei vitale, în corpul uman, traseul principal de circulație al energiei kundalini se consideră a fi prin canalul central sushumna iar circulația energiei kundalini activează cei şapte centri energetici principali şi, implicit, întreaga circulație energetică.

Energia kundalini reprezintă energia potențială din organism iar în mod obişnuit ea este nemanifestată, fiind manifestate efectele acesteia.

Activarea rețelei energetice subtile a ființei umane are ca efect posibilitatea modificării funcțiilor biologice cu performanțe care depăşesc normele fiziologice ale omului obişnuit. Aceasta impune, printre altele, un regim alimentar special, ritm respirator controlat şi conştientizat, un proces de concentrare psihică corect şi, implicit, cunoaştere.

Cercetările asupra ființei umane efectuate de-a lungul timpului au pus în evidență o intensă activitate de natură electromagnetică ce se desfăşoară la suprafața si în interiorul organismului. Este cunoscut faptul că la nivelul cutanat această activitate are ca mediator un substrat sudoral complex, reglat neuroendocrin, care reflectă trăirile ființei umane. Toate cele afirmate pot fi cercetate în laborator şi sunt confirmate cu relatări din practica vieții spirituale umane.

În modelul pe care-l vom aborda, noțiunea de **exterior al corpului ființei umane** nu mai constituie o limită externă a acestuia, care îl protejează si separă de mediul înconjurător, ci semnifică o limită relativă, care permite comunicarea si îl „uneşte" cu celelalte corpuri din jur. în acest context, suprafețele corpurilor aparțin unor zone de tranziție care le leagă între ele si prin intermediul cărora comunică. Această zonă de tranziție între corpuri are rol de interfață.

Potrivit afirmațiilor persoanelor senzitive din toate timpurile, energia vitală, ca de

altfel orice formă de energie exotică, se caracterizează prin vibrații ce sunt evidențiate prin procesele de rezonanță cu alte sisteme vii. Teoria cuantică susține că în realitate nu există părți separate, ci numai fenomene intim legate între ele, atât de dependente unele de altele încât sunt inseparabile. Aparent suntem cu toții entități separate unele de altele. **În fapt suntem cu toții o parte a celorlalți şi a întregului.**

Aşa cum într-o hologramă întreaga imagine se regăseşe în fiecare părticică, tot aşa întregul se află cuprins în noi, oamenii: totul reprezintă microcosmosul şi macrocosmosul asemenea unui mic detaliu care se pierde pe măsură ce părțile se micşorează.

Îndemnul care străbate timpurile îndeamnă a ne cunoaşte pe noi înşine pentru a cunoaşte întreg universul.

Holografic, fiecare organism reprezintă într-o oarecare măsură universul şi fiecare parte a universului reprezintă într-o oarecare măsură organismele din interiorul său. Toate lucrurile din univers sunt legate de restul universului, nu există „acolo" ci doar „aici", timpul îşi pierde semnificația, nu există „atunci" ci doar „acum".

După cum în cazul curentului electric electronii nu se deplasează înainte, după cum nu se deplasează nici valurile mării (ele dau doar această impresie), mişcarea este implicită datorită faptului că fiecare electron primeşte energie la rândul său secvențial la fel ca şi valurile mării. Cea care se deplasează este energia, care este transmisă de la o particulă la alta.

Fizica defineşte energia ca o mărime scalară care măsoară capacitatea unui sistem de a efectua un lucru atunci când este supus unor transformări de stare în urma unei interacțiuni, într-un sens mai Iarg[9] energia defineşte măsura potențialității unui sistem.

2.1. Bazele sistemului energetic al ființei umane. Câmpuri energetice

Fotografia de tip Kirlian arată o descărcare în formă de halou sau un câmp electric inert la majoritatea obiectelor.

Din punct de vedere electric, ființa umană reprezintă un mănunchi complicat si subtil de potențiale electrice care intră în interacțiune unele cu altele dar si cu câmpurile exterioare.

Semnalele electrice reprezintă mijloacele prin care corpul nostru transmite informații organelor şi membrelor, organelor de simț şi creierului formând astfel şi baza proceselor gândirii. Fără electricitate n-ar exista materie, electricitatea reprezintă baza de coeziune a lucrurilor fiind echivalentă energiei cunoscute sub denumirea de „**chi**". în tradiția orientală energia chi reprezintă fluxul energiei cosmice care face posibilă coeziunea lucrurilor şi manifestarea în universul fizic. Acest flux este denumit de către indieni „prana" sau sufluî vieții. Harold Saxton Burr denumeşte radiația acestei energii — **câmpuri de tip L**. Din acest punct de vedere putem afirma că suntem ființe determinate sub aspect electric la fel ca şi stelele, planetele, spațiul cosmic. Emanațiile câmpului nostru bioelectric au fost puse în evidență, după cum am văzut anterior, şi prin electronografii. Analizând mai multe electronografii ale unor persoane oarecare se observă că acestea diferă şi se poate proceda la o grupare în funcție de potențialele manifestate. Astfel vom observa o grupă de persoane cu potențiale ridicate? iar altă grupă cu potențiale scăzute.

Modificările semnificative ale tensiunii bioelectrice sunt puse pe seama proceselor de boală, la nivel bioelectric modificările survenind de cele mai multe ori înaintea manifestării din punct de vedere clinic al bolii; la femei modificările tensiunii se produc si înaintea ciclului menstrual cât şi în perioada ovulatiei.

Energia electrică poate vindeca sau dăuna, în funcție de diverşi factori, cum ar fi intensitatea şi frecvența.

Câmpurile de formare care guvernează lumea ideatică intră în contact cu creierul nostru al cărui activitate poate fi evidențiată electric. Câmpurile de tip L şi legătura dintre acestea şi **câmpurile de formare** ne indică faptul că realitatea nu înseamnă numai lumea mecanică.

„Nu putem explica totul prin electricitate, însă putem spune că aceasta reflectă o realitate mai subtilă[46] (Shallis).

Prin electronografie se pot obține imagini ale câmpurilor de tip L modificate de starea obiectivă a subiectului, în spațiul din jurul corpurilor noastre, în aer, se află o zonă cu ioni creați de propriile noastre câmpuri electrodinamice precum şi de modificările de natură chimică, asociate cu procesele biologice, între câmpurile de tip L, fotografiile de tip Kirlian şi **suflul vieții*** există un paralelism evident şi acestea sunt afectate de starea mentală şi fizică, de starea sănătății şi cea afectivă a persoanei subiect.

* Suflul vieții — vezi Scarlat Demetrescu, Din tainele vieții şi ale universului, Editura Emet, 1993.

„Modificările câmpului electric se datorează fluctuațiilor din mediul înconjurător si se produc potrivit unor scheme lunare şi sezoniere” (Shallis). Modificările electrice ale pământului sunt determinate de ciclul petelor solare şi acest fenomen este valabil pentru toate viețuitoarele.

Putem spune că **„urzeala cosmică este țesută de electricitate”.** Câmpurile electrice care înconjoară întreaga materie cuprind spațiile din jurul obiectelor, făcând legătura între acestea şi afectându-le pe toate. Câmpurile electrice din interiorul şi din jurul viețuitoarelor interacționea-ză cu câmpurile electrice ale mediului natural care le înconjoară. Din punct de vedere electric „nici un om nu reprezintă o insulă” ci totul este corelat: Soarele, Luna,

Pământul şi toți locuitorii acestuia. Suntem ființe determinate din punct de vedere electric şi trăim într-o lume determinată în mod firesc din punct de vedere electric.

Aerul încărcat cu electricitate din jurul nostru ne afectează sensibilitatea. Această interconectare extraordinară explică de ce suntem afectați de locuri, timpuri, culori, sunete, atmosfere, obiecte şi persoane. Este vorba despre adaptarea la o atmosferă, despre intrarea în rezonanță cu vibrațiile altor persoane. La nivelul câmpul electric, lumea este o interconectare de scheme ale energiei electrice. Aceste scheme ne influențează din punct de vedere fizic, mental, afectiv, spiritual. Viața se derulează în timp ce ne deplasăm prin această complexitate de scheme care se reflectă în stările noastre sufleteşti, în gândurile noastre, în întreaga noastră ființă. La fel cum se intersectează câmpurile copacilor cu starea modificată a câmpurilor electrice din aer şi de pe Pământ, la fel se întâmplă si cu ființele umane.

Aspectele în plan material ale câmpului de formare constituie **biocâmpuri electrodinamice.**

Biocâmpurile electrodinamice şi câmpurile de formare afectează creşterea, mențin schema structurală şi sunt la rândul lor afectate de planul în care se manifestă, mecanismul lor fiind de natură electromagnetică (Shallis).

2.2. Materia

Potrivit cunoaşterii ezoterice, în întregul Univers manifest, energia şi factorii aferenți — materia şi conştiința (informația) — se află în toate.

„În Univers există tipuri de materie mult mai fină decât cele pe care le percep simțurile noastre sau pe care să le poată măsura chiar si cele mai sensibile instrumente. Există, de asemenea, muite forme de energie dintre care doar câteva au fost descoperite de om.” (C. Jinarajadasa)

Materia este energie în forma ei cea mai de jos vibratorie şi mai densă. Este o rețea complexă de sarcini şi de câmpuri. Sarcinile electrice mişcătoare induc un câmp magnetic; în interiorul tuturor materialelor se află electroni, iar dacă atomii sunt aliniați ca în structura metalelor, atunci şi câmpurile magnetice se aliniază, obținându-se un efect magnetic. Materia este în întregime atât de natură electrică, cât şi magnetică. Sarcinile electrice ale atomilor, respectiv ale electronilor care se rotesc în interiorul atomilor, le conferă acestora proprietăți

specifice magneților. La fel, un câmp magnetic mişcător creează un curent electric, în momentul în care sarcinile electrice se deplasează apare **lumina,** care este si o undă purtătoare de sarcini electrice care se deplasează.

La nivel microscopic acționează aceleaşi forțe care produc fenomenele atomice. Sunt forțele de atracție dintre nucleul încărcat pozitiv si electronii încărcați negativ.

Naşterea extraordinarei varietăți de fenomene se datorează corelării acestor forțe cu comportare ondulatorie. Datorită lor au loc reacțiile chimice şi formarea moleculelor (aglomerare de atomi sub acțiunea forțelor de atracție). Interacțiunea dintre electroni şi nucleul atomic reprezintă baza existenței stărilor de agregare solidă, lichidă şi gazoasă sub care se prezintă organismele vii şi toate procesele biologice asociate.

Universul este un întreg dinamic, indivizibil, de care observatorul nu se poate separa. Noțiunile de timp, spațiu, obiect izolat, cauză şi efect îşi pierd sensul.

Teoria relativității oferă un nou mod de a concepe lumea particulelor — şi anume o lume dinamică, care implică energie, ce se manifestă ca masă.

Werner Heisenberg — laureat al premiului Nobel şi membru de onoare al Academiei Române, unul dintre întemeietorii mecanicii cuantice, a postulat faptul că **„energia devine materie prin faptul că se transpune în forma unor particule elementare, si că toate particulele elementare sunt alcătuite din acelaşi substrat si anume din energie”,** În anul 1978 **Jacues Merleau-Ponty** afirma că **„prin materie trebuie să înțelegem fotoni, neutrino, câmpuri, radiații si energie!”.** Cel mai spectaculos rezultat **al teoriei relativității** este reprezentat de **teoria lui Dirac** care a inițiat un mod de a concepe lumea particulelor, relevând **simetria materie-antîmaterie.**

Simetria materie-antimaterie presupune existența unei particule corespunzătoare fiecărei particule, cu masa egală şi cu sarcină electrică opusă. Dacă se furnizează energie suficientă se pot crea **perechi particulă-antiparti-**culă; procesul invers, de anihilare, transformă perechea în **energie pură. Orice particulă se poate transforma în altă particulă; ea poate fi generată din energie si se poate transforma în energie.** Din punct de vedere relativist, forțele de atracție sau de respingere reprezintă schimburi de particule. **Forța si materia îşi au originea în particule,** numite şi **entități dinamice.**

2.3. Forțe fizice care acționează în Univers

Forțele fizice care acționează în Univers sunt **forțe fundamentale de acțiune** asupra tuturor formelor de existență sau de organizare ale materiei, în procesul de evoluție de la simplu la complex, viața este posibilă prin organizarea materiei pe diferite niveluri sau sisteme: preoni, cuarquri, protoni, atomi, molecule — om — planete -— sisteme planetare —- galaxii.

La nivelul tuturor formelor de existență sau de organizare ale materiei în perimetrul cuprins între Universul Mare, cel al galaxiilor şi Universul mic, cel al lumii subatomice, acționează patru forțe fundamentale:

1. **forța gravitațională** — care guvernează comportamentul obiectelor astrofizice;
2. **forța electromagnetică** — care guvernează atât lumea terestră organică cât şi cea anorganică;
3. **forțele tari** (de atracție) — care asigură legăturile puternice dintre protoni şi neutroni la nivelul subatomic;
4. **forțele slabe** (de respingere) — care la nivel subatomic determină dezintegrarea unor particule şi aparține fenomenului numit radioactivitate.

Deşi descrise separat, aceste patru tipuri de forțe **interacționează perceptibil sau imperceptibil, calculabil sau incalculabil, la nivelul tuturor formelor de existentă** sau **de organizare** ale materiei.

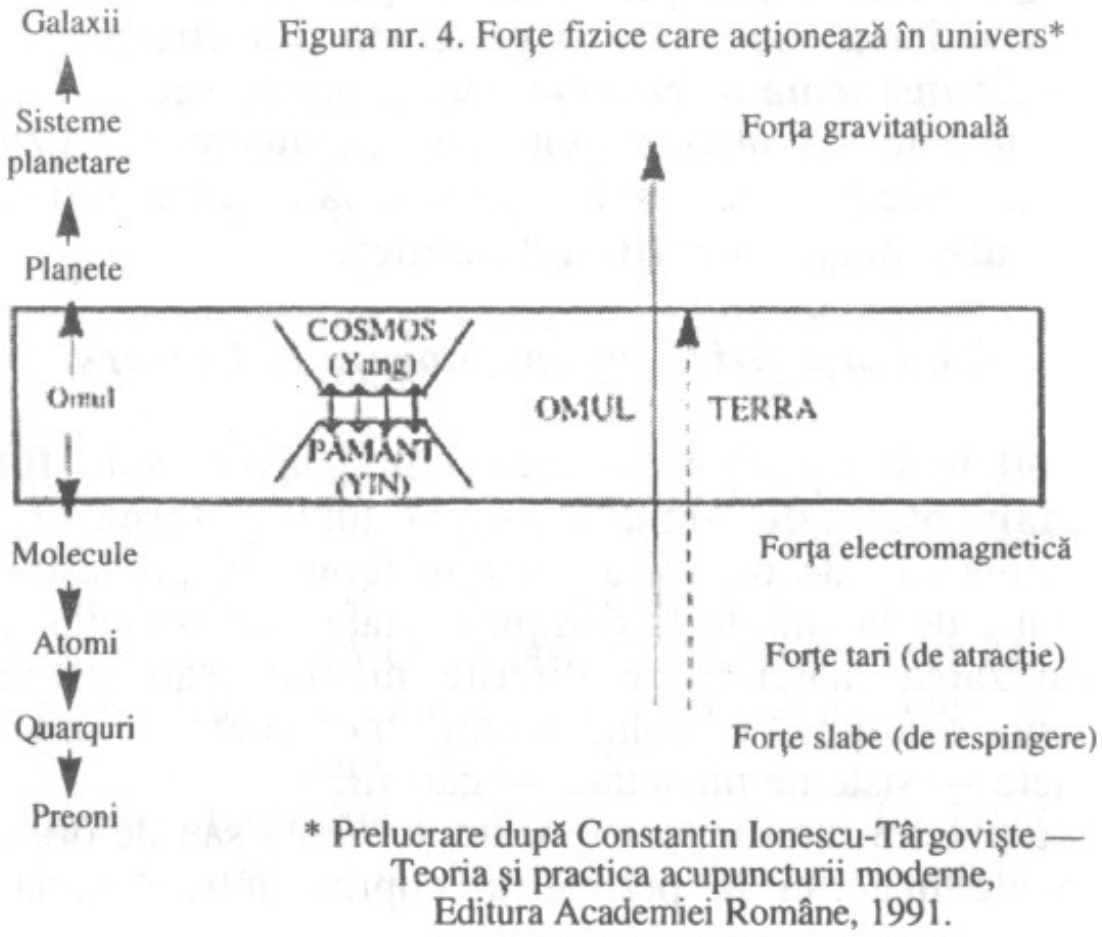

Figura nr. 4. Forţe fizice care acţionează în univers*

* Prelucrare după Constantin Ionescu-Târgovişte — Teoria şi practica acupuncturii moderne, Editura Academiei Române, 1991.

Între aceste forțe, mai cunoscute sunt forțele electromagnetice şi gravitaționale, deoarece se manifestă la nivel macroscopic, respectiv câmpul electromagnetic* şi câmpul de gravitație**. Interacțiunea gravitațională se stabileşte între toate tipurile de particule.

* **câmpul electromagnetic** — reprezintă o regiune din spațiu în care se pot exercita acțiuni asupra purtătorilor de sarcină electrică sau asupra magneților, având două componente interdependente, câmpul electric şi câmpul magnetic.

** **câmpul de gravitație (gravitațional) —** reprezintă spațiul în care un corp îşi exercită atracția asupra altor corpuri.

În domeniul macroscopic, numărul mare de particule care compun corpurile cu masă combină interacțiunea gravitațională pentru a putea produce gravitația, care reprezintă forța dominantă în universul macroscopic.

Interacțiunile electromagnetice se manifestă între toate corpurile încărcate cu sarcină electrică. Interacțiunile electromagnetice sunt responsabile de procesele chimice si de formarea structurilor atomice şi ale moleculelor.

În general, forțele câmpului magnetic care afectează ființa umană sunt foarte mici. Cu cât un câmp este mai slab, cu atât este mai probabil să modifice uşor câmpurile din interiorul şi din exteriorul ființei umane. Efectele acestei interacțiuni va depinde de natura câmpurilor electrice şi de starea de sănătate a celui în cauză. Atunci când pragurile de sensibilitate ale unei persoane sunt scăzute datorită stres-ului sau dezechilibrării energetice şi/sau psihice, câmpurile energetice umane vor fi afectate de mediul electric prin intermediul sistemului centrilor energetici.

Interacțiunile tari se manifestă între protoni şi neutroni, în nucleul atomic. Electronii sunt menținuți în jurul nucleului prin acțiunea forței electromagnetice ce semnifică sub acest aspect, **componenta fizică a domeniului invizibil, subtil.**

Interacțiunile slabe sunt foarte puțin intense, au o rază de acțiune foarte mică şi nu sunt responsabile de formarea vreunui sistem de particule; dacă celelalte trei categorii de interacțiuni conduc la stabilirea unor forțe care mențin structuri, **interacțiunile nucleare** sunt responsabile de formarea atomilor şi moleculelor, iar cele gravitaționale de formarea sistemelor planetare, stelare şi galactice. Interacțiunile slabe se manifestă numai în cadrul unor procese de ciocnire si în dezintegrări.

Viața presupune un permanent schimb de energie cu mediul înconjurător:

$E = mc^2$ $m = E/c^2$ (Einstein)

Relația dinamică **masă-energie** presupune **mişcare** desfăşurată în **timp.** în fapt, nu materia evoluează ci modul său de organizare. Pentru a se realiza acest schimb permanent, în structura materiei vii vor intra ca elemente fundamentale carbonul, hidrogenul, oxigenul, azotul, fosforul şi sulful. Aceste **elemente fundamentale*** răspund optim condițiilor de viață de pe Pământ; datorită acestor elemente structurile ce apar au capacități de captare, transformare şi întreținere a energiei.

* Rudolf Steiner - Arta vindecării - fundamente, Ed. Aldomar Bucureşti, 1996

Carbonul este elementul central în jurul căruia se structurează viața pe Pământ; tetravalența carbonului realizează combinații organice, unele cu capacitatea de a înmagazina o mare cantitate de energie folosită de organism în procesele de metabolism. Aceste depozite de energie sunt constituite din hidrații de carbon, numite si **glucide sau zaharuri.**

Carbonul alături de hidrogen, oxigen, azot şi fosfor constituie alte **depozite de energie** numite **lipide.**

O altă serie de combinații ale carbonului cu oxigen, hidrogen şi azot ca elemente principale şi sulf şi fosfor în cantități mai mici, formează depozitele de **energie fundamentale,** numite **protide.** Protidele alcătuiesc fundamentul structural şi funcțional al materiei vii.

Deoarece atomul de carbon îşi poate structura cele patru valențe cu radicali diferiți, pot rezulta în acest caz structuri asimetrice din punct de vedere energetic — electric şi magnetic. Această asimetrie a moleculelor de proteine ar putea fi însăşi cauza reactivității structurilor vii.

Într-un sistem viu, fiecare dintre structurile componente devine pentru celelalte structuri **condiție de existență,** în egală măsură **cauză şi efect.** Conform aceleiaşi reguli, existența unui sistem biologic este condiționată de existenta unui alt sistem care, la rândul său, este condiționat de sistemele Pământ, Soare, Univers...

Materia este organizată pe sisteme. **Noțiunea de sistem,** definită de **L. Bartalanffy,** reprezintă un **ansamblu de elemente legate între ele si aflate în interacțiune.**

După cum am mai spus, relația dinamică masă-energie presupune mişcare desfăşurată în timp şi nu materia evoluează ci modul său de organizare. Această organizare a materiei vii ca structură, ce are o anumită formă şi funcționalitate, include în sine şi **informație.** Conceptual, Universul poate fi rezumat la triada: **materie** (masă), **energie şi informații** în continuă mişcare.

Interdependența dintre sisteme este realizată prin legături intra şi inter-sistemice, denumite **legături de tip informațional. Integrarea vieții în** marele sistem numit Univers se bazează pe legăturile **de tip informațional.** Din acest punct de vedere putem concluziona că **evoluția viului reprezintă si o evoluție a capacității sale de informare,** evoluție care implică tendința spre eliberarea ființei față de robia mediului.

2.4. Biocâmpul ființei umane

Omul este un intermediar între cer şi pământ; esențiale în existența vieții sunt energiile de natură cosmică, solară si energiile de proveniență terestră care se prezintă sub formă de câmpuri vibratorii, în jurul corpurilor există diverse câmpuri de energie, care reprezintă energia în mişcare si pot fi de natură electrică, magnetică, electromagnetică, cuantică, termică, acustică etc., câmpuri care poartă informații specifice.

2.4.1. Câmpuri energetice

Intr-o fotografie Kirlian, câmpul perceput este un **câmp electric indus** pe cale artificială, care produce o imagine pe placa fotografică prin acțiunea unei **descărcări de tip corona.** Câmpul este legat la masă prin intermediul obiectului investigat, iar radiațiile obiectului se imprimă pe placa fotografică fie prin contact direct, fie cu ajutorul unor electrozi. Datorită descărcării electrice de tip corona vom percepe o **amprentă reflectată a energiei vitale caracteristice** subiectului investigat. Această reflectare are semnificația privirii în oglindă a unei imagini care nu trebuie confundată cu oglinda.

Câmpul energetic poate fi definit ca o porțiune din spațiul purtător al unor proprietăți fizice emise de o sursă de energie, indiferent de natura ei si de modul de propagare a acesteia.

Câmpul care înconjoară un obiect reprezintă un spațiu bine delimitat, cu o vibrație proprie, caracterizat printr-o dimensiune verticală şi una orizontală, precum şi de o direcție proprie.

Orice organism viu este caracterizat de fluctuații de câmp de la o secundă la alta, produse de cauze naturale. Câmpul energetic se află într-o permanentă mişcare şi transformare, iar la nivelul rețelei energetice subtile pot apare accidental diferite dezechilibre.

Câmpul mai poate fi definit drept o stare în spațiu care are potențialul de a produce o forță.

Energia cosmică se manifestă în Universul fizic sub două aspecte (stări): stare cinetică (de mişcare) şi stare potențială (de repaus).

Starea cinetică a energiei cosmice se manifestă sub formă de **câmpuri vibratorii.**

Starea potențială a energiei cosmice este starea de repaus în care câmpurile vibratorii interferează, se combină şi se organizează în corpuri.

Cele două **stări de manifestare** ale energiei cosmice se află în **permanentă comunicare de mişcare** sau altfel spus **de deplasare de mişcare** la nivelul celor mai mici particule ale „eterului" cosmic care reprezintă manifestarea stării cinetice caracteristică întregului univers.

Energiile în stare de repaus relativ, organizate în sistemul ființă vie, prezintă în jurul lor diverse câmpuri de natură diferită care conțin si informații.

Aceste câmpuri interacționând între ele au ca rezultantă **biocâmpul uman**. Biocâmpul uman este **sinergic***, astfel că acțiunea simultană a unor agenți diferiți creează împreună un efect total mai mare decât suma efectelor individuale. Radiația materiei ca manifestare a energiilor în stare de repaus relativ, se manifestă prin **existența corpurilor subtile** care se suprapun şi emană din structura fizică. Această stare existențială a fost pusă în evidență prin mijloace tehnice moderne, poate fi detectată cu ajutorul instrumentelor radiestezice sau prin intermediul simțurilor subtile. **Corpurile energetice subtile** ca radiație a materiei reprezintă doar o stare a energiei în **repaus relativ**, cu o stabilitate oarecare în timp şi constituie componente ale unității energetice umane. **Biocâmpul** constituie manifestarea aspectului cinetic al energiei, reprezintă energie liberă aflată în mişcare vibratorie.

* **sinergie** = cooperarea părților componente ale unui sistem sau mai multor sisteme în scopul obținerii unor efecte speciale, temporale sau funcționale (Sinergetica — definiție Haken, 1970).

Dinamica biocâmpului este influențată de factori energetici interni şi externi. Biocâmpul prezintă în permanentă **interacțiuni** cu sisteme energetice exterioare.

Interacțiunile existente permanent atât la nivelul viului cât şi la nivelul ne-viului fac posibile şi unele manifestări numite PSI. Ele reprezintă o interacțiune a energiei cu energia psiho-informațională. Percepțiile extrasenzoriale prezintă şi o componentă electrică directă, atunci când interacționează prin intermediul biocâmpurilor care penetrează spațiul ambiental.

Biocâmpul reprezintă, de asemenea, intermediarul energetico-informațional dinspre interiorul sistemului ființă emană spre exterior şi invers. Deci, reprezintă **spațiul energetic de comunicare biunivocă dintre sistemul reprezentat de ființa umană si alte sisteme vii.**

Posibilitatea de extindere conştientă a biocâmpului permite vehicularea unor energii informaționale la distante incredibil de mari.

2.4.2. Interferențe de câmpuri

Conform fizicii cuantice, particulele fundamentale ale materiei se află într-o permanentă mişcare ondulatorie. De altfel, Max **Planck** defineşte **materia ca fiind vibrație.**

Câmpul energetic prezent la nivelul întregii materii din univers permite transferul informațional, atât între organismele vii, cât şi între acestea şi mediul înconjurător şi cosmic, informația fiind şi ea vibrație. Din acest punct de vedere **schimbul informațional se manifestă ca interferență* de vibrații, de unde sau de câmpuri energetice variabile**.

*** interferența** = constă în suprapunerea unor mişcări vibratorii provenite din surse diferite cu o aceeaşi frecvență.

Funcționarea organismelor vii presupune un permanent consum de energie şi un schimb permanent de informații şi va fi influențată de toți factorii energetici şi informaționali cu care va interacționa.

Evoluția biocâmpului va reflecta influentele favorabile sau nefavorabile ale mediului înconjurător, cosmic şi terestru. Primele modificări patologice se manifestă la nivelul interferențelor de câmpuri. Dacă un virus invadează un organism, la nivelul celulelor invadate se va manifesta mai întâi o interferență de câmpuri energetice. Rezultanta acestei interferențe va stabili activitatea predominantă. Dacă rezultanta manifestă câmpul energetic al celulelor organismelor invadate, atunci viruşii vor fi distruşi, iar dacă predomină rezultanta care manifestă viruşii, atunci celulele sunt învinse şi apar modificări organice ce prezintă simptomele bolii. Modificările câmpului energetic care preced apariția unei boli pot fi înregistrate prin procedee specifice sau pot fi „văzute", „simțite", „ştiute" de către cei ce posedă **„extrasensibilități"* .**

* vezi **Percepții extrasenzoriale. Manual pentru dobândirea şi dezvoltarea simțurilor subtile,** autori Doina-Elena & Aliodor Manolea, editura Aldomar Extrasenzorial, 1998.

2.4.2.1. Interferența biocâmpului cu câmpuri magnetice si electrice

Interferența biocâmpului uman cu câmpuri magnetice si electrice induse experimental a fost abordată pe larg ele către P. Jitariu** si colaboratorii săi. Plecând de la mişcarea electronilor care generează câmpuri electromagnetice şi continuul transfer de electroni ca rezultat al funcționării materiei vii, P. Jitariu postulează, în anul 1978, **existența unui câmp electromagnetic la nivelul tuturor structurilor vii.**

** P. Jitariu şi colaboratorii — **Biostructura si biocâmpul electromagnetic,** Memoriile secțiilor ştiințifice — Editura Academiei, 1979.

După cum ştim, **câmpul electromagnetic** reprezintă o regiune din spaţiu în care se pot exercita acţiuni asupra purtătorilor de sarcină electrică şi asupra magneţilor, avariei două componente interdependente: câmpul electric şi câmpul magnetic.

Acelaşi colectiv a experimentat interferenţele dintre câmpurile biologice şi câmpurile electromagnetice induse artificial, în urma experimentelor s-au constatat influenţe precise asupra permeabilităţii membranelor, asupra metabolismului şi asupra echilibrului neuroendocrin. Astfel se obţine o bază ştiinţifică experimentală eliberată de empirism.

Activitatea electromagnetică influenţează în mod direct câmpurile energetice ale organismului uman, influenţă reflectată prin ceea ce este cunoscut sub numele de **bioritmuri;** exemple tipice de bioritmuri umane afectate de câmpul electromagnetic al Pământului sunt: ciclul menstrual de 28 de zile al femeii, bioritm care reflectă influenţa ciclică a lunii asupra câmpului terestru, ciclul somn-veghe, uşor perturbat de fazele lunii şi de exploziile solare. Bioritmu-rile umane pot fi influenţate de câmpurile electromagnetice generate de liniile de înaltă tensiune, de transmisii prin microunde şi de alte surse artificiale.

2.5. Acţiunea câmpurilor electrice asupra sistemelor biologice

In jurul oricărui corp electrizat există un **câmp electric** şi orice sarcină electrică generează un câmp electric. Sub acţiunea câmpurilor electrice apar **forţe de natură electrostatică,** care au ca efect **orientarea dipolilor** în cazul substanţelor cu molecule dipolare sau **apariţia unor dipoli** induşi în cazul substanţelor ce conţin molecule nepolare, în urma deplasării sarcinilor negative şi pozitive ale atomilor.

într-un câmp electric neuniform apar **forţe de orientare si forţe de deplasare** în direcţia intensităţii de câmp maxim. Astfel are loc deplasarea substanţelor neutre din punct de vedere electric care se polarizează sub acţiunea câmpului electric.

2.5.1. Interacţiuni electromagnetice

Interacţiunea electromagnetică **defineşte forma de legătură între sisteme** realizată prin intermediul câmpurilor electromagnetice.

Condiţia pentru realizarea interacţiunii electromagnetice este ca pulsaţia specifică celor două sisteme să fie identică, iar diferenţa de fază să fie constantă.

La nivelul fiecărui sistem, la nivelul fiecărui particule, la nivelul structurii fizice a fiinţei umane se creează un **câmp** electromagnetic. Componentele electromagnetice ale particulelor corpului, ale fiecărui sistem, ale fiecărei structuri interacţionează cu respectarea condiţiilor interacţiunii.

2.5.2. Câmp neutral

Suportul procesului de interacţiune a acestor câmpuri electromagnetice este un **câmp dinamic în care are loc transformarea si deplasarea energiei.** Acest câmp 1-am numit **câmp neutral** şi reprezintă câmpul de corespondentă cu toată reţeaua neutrală a universului, a tuturor versurilor. Este suportul existenţial fundamental de manifestare a continuumului material, atât al realităţii energetice şi informaţionale, unde se manifestă prezentul continuu, cât si al realităţii spaţio-temporale de manifestare a acestei lumi închistate în spaţiu şi timp.

Organizarea corpului fiinţei vii, schema acestuia este dată de câmpul dinamic denumit de noi neutral: determină aranjarea componentelor organismului. Acesta îşi menţine schema şi structura fiinţei umane pe durata vieţii.

Câmpul neutral reprezintă mecanismul prin care se menţine integritatea, organizarea si continuitatea vieţii.

2.5.2.1. Caracteristici ale câmpului neutral

Câmpul neutral prezintă următoarele caracteristici definitorii:

- Menține unitatea funcțională şi structurală a sistemului, legătura acestuia cu sistemele energetice vibratorii din toate versurile.
- Permite reacții lente între partea energetică predominantă şi partea energetică minoră din care rezultă şi care produce energie.
- Este un ponderator al reacției, un mediu de reacție.
- Îndeplineşte funcția de stabilizator dinamic al sistemului.
- Reprezintă partea din sistem care nu permite amestecul părților componente.
- Este partea care menține integritatea componentelor chiar şi în timpul celor mai energice acțiuni.
- Câmpul neutral este suportul vieții, reprezintă partea vitală a vieții.
- Este scheletul principal care permite deplasarea şi transformarea energiei.

Această parte vitală a vieții care este **câmpul neutral este în strânsă legătură cu procesele vitale ale vieții.** Ca efect al desfăşurării proceselor vitale ale vieții rezultă **unitatea funcțională şi structurală a oricărui sistem viu,** deci şi a omului.

2.5.3. Unele precizări referitoare la câmpuri si biocâmpuri

Toate teoriile fizice care încearcă să descrie structura universului nostru şi compoziția materiei, sunt de acord asupra unui punct: **mişcarea ondulatorie este constituenta şi fundamentul dinamic al realității fizice.**

Cele două componente perpendiculare ale câmpului electromagnetic, respectiv câmpul electric şi câmpul magnetic, se propagă conform unei unde sinusoidale infinite. Propagarea în spațiu a unui tren de unde sinusoidale are aspectul unei mişcări de concentrare, urmate de expansiune, având aspectul unei uriaşe si lente expirații şi inspirații.

Pentru a dobândi o **stare optimă de sănătate** a organismului, câmpul electromagnetic uman şi câmpul electromagnetic terestru trebuie să fie în permanentă acordate între ele.

Componentele celor două câmpuri electromagnetice care pot influența energetica umană sunt **amplitudinea şi frecvența pulsatorie.**

Câmpul terestru pulsează la frecvența 1-30 Hz, iar puterea maximă a câmpului se realizează între 7 şi 10 Hz, frecvență la care creierul uman lucrează în condiții normale; pentru o stare optimă este necesar să se manifeste două câmpuri de surse diferite. Corpul uman răspunde la două sisteme senzoriale: unul este **sistemul nervos** care controlează membrele, funcțiile motorii, organele de simț... iar celălalt este **sistemul de control electromagnetic** — sensibil la fluctuații ale câmpului electromagnetic terestru, la pulsații de înaltă frecvență (pulsații produse şi de tehnologii industriale).

Sistemul de control electromagnetic controlează energiile vitale ale organelor, sesizează modificările din interiorul şi exteriorul corpului, declanşează răspunsurile de vindecare şi de refacere, mediază secrețiile hipofizei, epifizei şi ale celorlalte glande endocrine, controlează sistemul imunitar şi operează prin intermediul **rețelei energetice vitale.**

Electromagnetismul constituie aspectul fizic al forței vieții şi nu întreaga forță a vieții. Acest aspect este corelat cu modul de manifestare în universul fizic ca o componentă a domeniului invizibil.

Legătura dintre materie şi energia câmpului electromagnetic este realizată de energia psiho-informațională, mai precis de circulația informației, fapt care face ca **sensibilitatea noastră psihică să fie strâns legată de electromagnetism.** Persoana care suferă de stres afectiv, mental sau psihic va suporta şi efectele unui stres biologic, ca urmare a acțiunii câmpurilor electromagnetice.

Națiunea de câmp explică acțiunea terapeutică a acupuncturii, modul de acțiune al cromoterapiei, care se referă la manipularea celor şapte câmpuri cu calități diferite

(ROGVAIV).

Un rol vital pentru fiinţele umane îl au cele doua câmpuri fundamentale, vertical şi orizontal, care cuprind şi alte câmpuri.

Deoarece fiinţa umană poate fi considerată ca un .ansamblu de câmpuri de origini diferite: electronică, protonică, electromagnetică ş.a., aflate într-o organizare sinergică, efectele câmpurilor vibratoare pot fi foarte uşor puse în evidenţă. **Chladni,** fizician german, a studiat formele desenate de nisipul fin aşezat pe o suprafaţă plană supusă vibraţiei cu ajutorul unui arcuş. De asemenea, s-au efectuat experienţe cu pudră de cuarţ aşezată pe o placă de oţel si s-a observat producerea de forme diferite în funcţie (ie frecvenţa oscilatorului care acţionează asupra plăcii. Ele au un corespondent — demn de studiat — în lumea mirifică a filosofiei orientale, reprezentat de **mandale.**

Câteva din caracteristicile câmpurilor sunt următoarele:

• Câmpurile susţin materia.

• Particulele componente ale materiei reprezintă interacţiuni ale câmpurilor.

• Organizarea câmpurilor este geometrică şi are loc sub acţiunea unor stimuli.

• Originea câmpurilor vibratorii este în spaţiu şi este jalonată de corpurile vibratorii reprezentate de astre.

• Releele vibratorii ale reţelei vibratorii spaţiale sunt reprezentate în celulele noastre de metale. Sarcinile electrice ale atomilor, respectiv ale electronilor care se rotesc în interiorul atomilor, conferă metalelor proprietăţi specifice, anume para* şi diamagnetice**.

*** paramagnetic** — care prezintă proprietatea de a se magnetiza prin inducerea lor într-un câmp magnetic.

**** diamagnetic** — caracterizat de proprietatea de a avea o magnetizare de sens contrar intensităţii câmpului magnetic care i se aplică.

In cadrul teoriei vectoriale a câmpurilor biologice* se enumera următoarele **principii:**

• Fiecare celulă vie este sursa unui câmp generat în nucleul său.

• Câmpul biologic este de natură vectorială, cu vectorii direcţionaţi centrifugal dinspre sursă.

• Generarea câmpului este asociată cu anumite procese din nucleele celulare, în special cele legate de transformările cromatinei.

• Intensitatea biocâmpului depinde de intensitatea mecanismului celular.

• Biocâmpul este distribuit anizotropic** în spaţiu.

• Biocâmpul prezintă o anumită diminuare proporţională cu creşterea distanţei faţă de sursa sa.

• Biocâmpul exercită o influenţă asupra macromoleculelor proteice excitate de energia metabolică. Aceasta face ca o parte a energiei de excitaţie să fie transferată direct în energie cinetică a proteinelor pe direcţiile vectorilor câmpului, astfel că biocâmpul acţionează contra agitaţiei haotice a macromoleculelor proteice.

• Intensitatea câmpului într-un punct anumit al celulei determină care parte din energia totală de excitaţie moleculară se transformă în mişcare mecanică (energie cinetică).

• Intensitatea biocâmpului nu depinde de cantitatea de cromatină, ci de intensitatea cu care se desfăşoară procesele de formare a acesteia.

• Câmpurile produse de surse separate se compun geometric.

*** câmpuri biologice** — Ioan Mamulaş, Corin Bianu, **Fenomene parapsihologice,** editura Teora, (fa.)

**** anizotropic** — nu are aceeaşi intensitate pe diferitele direcţii din spaţiu.

Referindu-se la **natura biocâmpului,** P. Jitariu afirmă că el este **„câmpul**

electromagnetic generat de biostructuri, atât în cursul activității lor fiziologice normale, cât si în stările patologice".

După mulți ani de cercetări, folosind măsurători voltmetrice unii cercetători (printre care şi Harold Saxton Burr) au ajuns la concluzia că există un **patern** (şablon) sau **câmp biologic organizator care „este stabilit de un câmp electrodinamic determinat pe de o parte de componentele sale fizico-chimice la nivel atomic si care, pe de o altă parte, determină comportamentul si orientarea acestor componente. Acest câmp electric în sensul fizic, denumit si „câmp de tip L", prin proprietățile sale, leagă entitățile sistemului biologic într-un patern specific, el însuşi fiind rezultatul existenței acestor entități, pe care le determină şi de care este determinat".**

Numeroase cercetări demonstrează că organismele vii sunt surse de câmpuri biofizice şi că ele emit unde electromagnetice pe o gamă largă de frecvențe, evidențiind astfel că orice ființă vie se extinde spațial prin diverse emisii fizice nesubstanțiale, dincolo de limita ei geometrică.

2.5.4. Explicarea aurei prin intermediul conceptului de biocâmp

Noțiunea de **biocâmp sau câmp biologic** a fost introdusă de către **A.G. Gurwich.** între anii 1922 şi 1944 cercetătorul biolog rus **definea prin „câmp biologic" un factor supramolecular ce termină forma unui organism viu precum şi modul în care se ordonează părțile sale componente.** Natura acestui biocâmp este preponderent electromagnetică.

„Biocâmpul celulei si al organismului constituie în ultimă esență o realitate obiectivă, rezultată din integrarea câmpurilor elementelor alcătuitoare..., cea mai mare pondere o au câmpurile electromagnetice..." după cum îl citam anterior pe P. Jitariu si V. Soran.

Conceptul asociat biocâmpului este cel de „bioplasmă". **Bioplasma** este structurată de un câmp de energie organizat— biocâmpul — datorită căruia „în organismul viu... se realizează normarea numeroaselor procese şi structuri" (L Mamulaş, C. Bianu}. în această situație, bioplasmă are rol de antenă fiind influențată de radiațiile electromagnetice ale căror lungimi de undă sunt corespunzătoare. Emisiile de radiații ale organismelor vii formează ceea ce denumim **„aură", biocâmpul uman fiind cunoscut si sub această denumire de aură.**

Aura ființei umane sau biocâmpul reprezintă o integrare complexă si sinergică a diferitelor câmpuri energetice produse de structurile şi activitățile vitale. Parte a acestor câmpuri energetice sunt generate din interiorul corpului, parte sunt primite din exterior şi sunt transformate de către corp în urma procesului de interacțiune care se manifestă între câmpurile participante.

2.6. Radiația materiei ca manifestare a energiilor potențiale

După cum am afirmat, radiația materiei ca manifestare a energiilor potențiale se materializează prin existența materiei subtile care se suprapune şi emană din structura fizică a materiei vii şi constituie sursa emanațiilor aurelor care depăşesc suprafața corpului fizic, o acoperă, suprapunându-se şi extinzându-se în mediul înconjurător.

Materia subtilă, rarefiată, care întrepătrunde şi înconjoară corpul fizic, denumită şi **materie vitală,** se structurează pe suportul fizic „îmbrăcându-l", formând ceea ce denumim „corpurile subtile" ale ființei umane. Corpurile subtile, ca radiație a materiei, reprezintă o stare a energiei de repaus relativ, cu o oarecare stabilitate în timp şi constituie componente ale unităților energetice umane.

Corpurile subtile sunt sursa emanațiilor aurelor. Acestea sunt fluctuante ca luminozitate, culoare, dimensiuni, forme si sunt în strânsă dependență cu starea corpului subtil care le emite. Sub acest aspect „modelul în straturi concentrice" al ființei umane este echivalent cu cel al structurii atomului (nivelul microcosmosului) şi cu cel al cosmosului (nivelul macrocosmosului). în acest context, **ființa umană se prezintă ca intermediar între lumea**

microcosmică si lumea macrocosmică. Această stare existențială a materiei poate fi pusă în evidență, după cum am şi prezentat anterior, prin mijloace tehnice moderne; coroborând explicațiile cercetătorilor legate de câmpurile de acțiune asupra ființei umane se poate constitui o bază de date ştiințifice destul de riguroasă şi care să ne îndemne să depăşim repausul mental în legătură cu subiectul propus investigației prin titlul acestei lucrări.

2.6.1. Planurile de radiație ale materiei

În planul planetei Pământ, sistemul energetic — ființă umană reprezintă un întreg energetic informațional şi substanțial care manifestă două aspecte principale: aspectul fizic şi aspectul subtil. **Aspectul fizic** al sistemului este manifestat de corpul fizic care intermediază legătura ființei cu obiectele fizice. **Aspectul subtil** al sistemului intermediază legătura cu mediul înconjurător pe care îl reflectă formând ceea ce am cunoscut sub denumirea de aură. **Datele expuse în această lucrare privitoare la aură sunt prezentate şi din postura noastră de experimentatori, extrasenzori, folosind propriile percepții subtile pentru vederea aurei.**

Dacă vom proceda la observarea atentă a aurei vom vedea că în structura ei se disting mai multe straturi principale.

Echivalând imaginea ființei umane cu modelul atomului Niels Bohr astfel încât corpul fizic îl substituim nucleului, iar câmpul aurie îl substituim undelor staționare care înconjoară acest nucleu, vom definitiva **modelul referitor la existența şi dinamica aurei ființei umane.** Modelul lui **Niels Bohr,** pentru care a fost premiat în 1913 cu premiul Nobel, poate fi aplicabil ființei umane. Acest model a fost elaborat de celebrul fizician în urma inspirației oferite de o viziune ce i-a apărut în vis: nucleul unui atom înconjurat de electroni care se rotesc pe orbite diferite. Orbitele sunt prezentate ca straturi care se depărtează si se înscriu la distanțe diferite față de nucleu. Fiecare din aceste straturi poate absorbi un anumit număr de electroni. Dacă atomul are mai mulți electroni decât poate primi primul strat, electronii vor ocupa al doilea strat, apoi al treilea ş.a.m.d. într-o succesiune crescândă. Primul strat corespunde nivelului cel mai scăzut de energie al unui atom anume. Atunci când acesta este excitat printr-un aport energetic, electronii săi se deplasează pe straturile exterioare în funcție de cantitatea de energie primită.

Deci, pentru ca un electron să sară de pe un strat interior către un strat exterior este necesar un aport de energie, iar dacă el trece de pe un strat exterior pe un strat interior se realizează o cedare de energie.

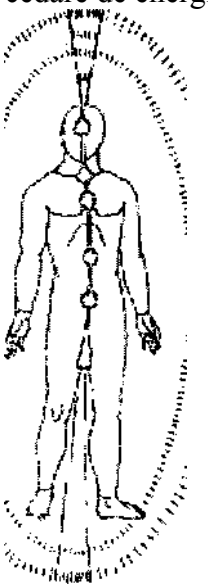

Figura nr. 5. Cele două straturi aurice ale biocâmpului uman

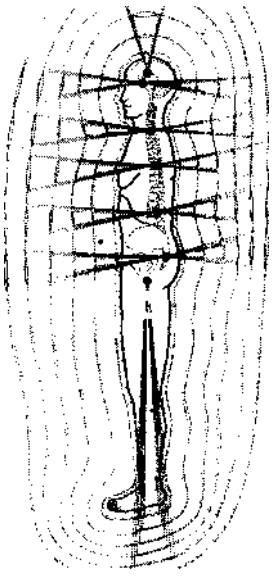

Figura nr. 6. Corpurile energetice şi centrii energetici corespunzători

Considerăm că omul este un **„nucleu mare"** înconjurat de straturi vibratorii succesive,

similar cu modelul prezentat. Astfel obţinem un model de referinţă compus dintr-o succesiune de straturi vibratorii, distanţate şi centrate pe corpul nostru fizic. Cu cât ne depărtăm de centru, conform modelului ales, creşte energia pe fiecare strat.

După cum aminteam anterior, prin intermediul undei purtătoare de energie, moleculele unui lichid îşi transmit prin rezonanţă din aproape în aproape această energie. Undele traversează corpul fizic (material) — care devine astfel purtătorul lor, corpul fizic fiind constituit 65% din apă. Ca urmare, unda este cuprinsă în materie şi putem simţi cum vibrează corpul sub mână atunci când efectuăm o scanare energetică prin feeling. **Calităţile particulelor sunt purtate de undă şi datorită acestui fapt o mână „antrenată" poate percepe si decodifica vibraţiile la distanţă de corp.** Astfel, în imediata apropiere a corpului vom vedea şi simţi zona cea mai densă a materiei aurice (vitale) aflată în permanentă mişcare.

2.7. Zona aurică a corpului vital (eteric)

Această zonă urmăreşte conturul corpului fizic pe care~l depăşeşte cu unu până la zece centimetri în funcţie de diverse persoane. Zona are de obicei o culoare de Ia gri lăptos până la albastru şi se mai numeşte, în mod curent, **corp vital sau eteric.**

Corpul vital reprezintă matricea energetică, planul de bază al dezvoltării si funcţionării corpului. Informaţiile stocate la acest nivel sunt preluate de corpul fizic prin intermediul genelor. El poate fi considerat **câmpul de energie holografică** suprapus corpului fizic.

In corpul vital se regăsesc câmpurile energetice ale tuturor organelor din corp. El asigură integritatea şi vitalitatea, străbătând continuu corpul fizic prin vibraţiile şi mişcările oscilatorii ale particulelor care intră în compunerea sa (particule subatomice). Aceste vibraţii ale particulelor eterice pun în vibraţie componentele celulei, deci şi celula întreagă, astfel că putem considera corpul eteric drept întreţinător al corpului fizic, de unde provine şi denumirea de corp vital.

Materia vitală (eterică), componentă a corpului vital, reprezintă forţa de legătură a celulelor în formarea ţesuturilor, organelor, sistemelor etc. Ea este dispusă în cantităţi mai mari în jurul nervilor şi centrilor nervoşi. Această energie în mişcare, matrice vitală, favorizează transmiterea fluxului nervos de la periferia corpului la creier şi invers.

După cum celulele şi întreg corpul fizic se hrănesc, cresc si îşi regenerează părţile uzate, tot aşa şi corpul vital al omului se hrăneşte, absorbind din mediul înconjurător material vital care-1 va înlocui pe cel uzat. Această absorbţie este stimulată prin procesul vital al respiraţiei.

Procesul de respiraţie reprezintă cheia de legătură între fizic (conştient) şi eteric (vital — subconştient). Prin procesul respiraţiei corpul vital inspiră forţa vitală. Prin intermediul reţelei energetice, forţa vitală este condusă pe un traseu principal, iar prin intermediul centrilor energetici care compun acest traseu este repartizată întregului corp. **Modul în care forţa vitală parcurge traseul principal determină circulaţia energiei vitale în reţeaua energetică şi uneşte planurile de vibraţie ale corpului fizic cu cele ale corpului vital.**

Materia corpului vital este aceeaşi, însă distribuţia este în funcţie de diversele părţi componente ale corpului nostru, în unele părţi, materialul vital este deosebit şi este organizat sub forma unor centri de vibraţii care au o activitate specifică.

Materia vitală circulă în corpul fizic şi la suprafaţa acestuia prin intermediul unei reţele energetice formate dintr-o multitudine de canale energetice subtile.

Prin intermediul reţelei energetice subtile materia vitală ajunge la toate organele corpului şi astfel ajunge la creier, care reprezintă centrul de comandă al corpului nostru fizic.

2.7.1. Reţeaua energetică subtilă

Reluând ideea de mai sus, arătăm că materia vitală circulă la toate organele corpului şi, la creier, prin intermediul canalelor energetice care formează **reţeaua energetică umană.**

Dintre sutele de mii de canale energetice, principale sunt cele trei pe care vechii indieni le-

au denumit **ida, pingala şi sushumna.**

Canalul central, sushumna, trece prin coloana vertebrală, având punctul de plecare în

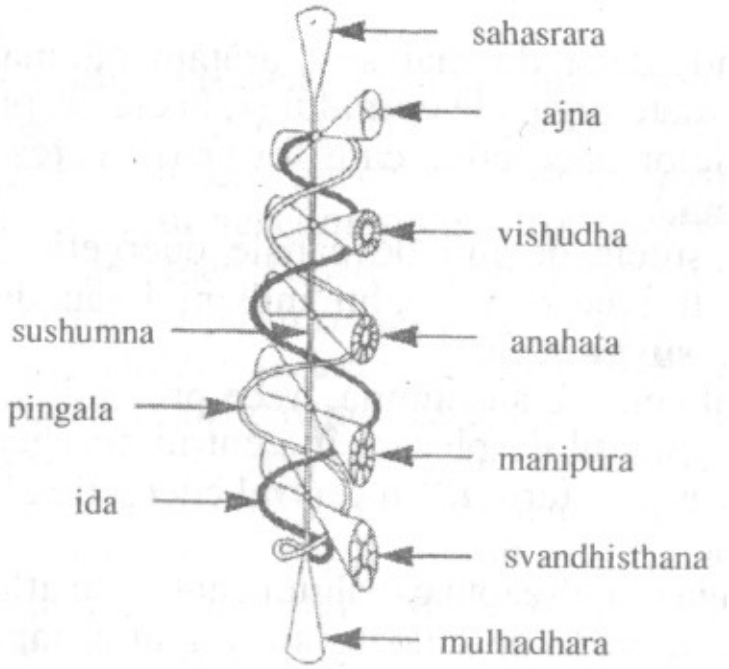

centrul energetic al bazei, **muladhara** şi se termină în centrul energetic al creştetului, **sahasrara.**

În stânga şi-n dreapta canalului central se află **ida** si **pingala. Ida** se vede de culoare alb-argintie, iar **pingala** de culoare roşu-aprins. Ambele îşi au originea în centrul energetic ai bazei, ele urcă într-o mişcare spiralată în jurul canalului central, se intersectează cu canalul central la nivelul centrului energetic **ajna,** terminându-se în cele două fose nazale: pingala în nara dreaptă, iar ida în nara stângă.

Mişcarea ascendentă a celor două canele este de tip elicoidal, asemănătoare ADN-ului şi ARN-ului, rotindu-se în jurul axului central.

Fluxul energetic al celor două canale **ida şi pingala antrenează mişcarea de tip turbion a materiei vitale** creând **canale circuit de transfer energetic** care, la rândul lor, formează turbioanele componente ale centrilor energetici. Corespunzător numărului de turbioane componente ale unui centru energetic iau naştere **canalele energetice de legătură** cu diverse părți, țesuturi, organe ale corpului fizic. Poziția centrilor energetici față de corpul eteric nu este strict delimitată, deci implicit si canalele energetice au o poziție care se poate modifica în funcție de fluxul energetic ce urmează a fi direcționat.

Coloana vertebrală reprezintă suportul câmpului electromagnetic al omului: polul nord al câmpului este reprezentat de cerebel, iar polul sud de baza coloanei vertebrale. Perpendicular pe direcția transmiterii impulsurilor electrice se dezvoltă magnetismul. Canalele energetice sunt trasate paralel, astfel că impulsurile electrice se induc şi se potențează reciproc.

Pentru a menține acest proces de inducție şi de potențare este necesar ca acești curenți de energie care manifestă caracteristicile undelor elastice să respecte legile acestora, adică să se afle permanent în **fază** si în **armonie;** în această situație, dacă frecvența câmpului electric este identică cu caracteristica optimă a reacțiilor biochimice de la nivelul celulelor si implicit ale țesuturilor, organelor, cele două oscilații **„intră în rezonanță”,** se stimulează reciproc.

Începând cu membrana celulară, la nivelul căreia câmpul exterior este amplificat, până la nivelul întregului corp, se emit în permanență semnale si fiecare componentă funcționează ca

veritabilă antenă de recepție-emisie.

În permanență, în corpul omenesc, diverse forme de energie sunt supuse proceselor de conversie energetică. Aceasta presupune prelucrarea, decodificarea semnalelor (din energie electrică în energie chimică etc.), a căror transformare corespunde transmisiei de energie. Astfel, **transmiterea semnalelor este identică cu emisia de energie, iar absorbția de energie corespunde cu recepționarea semnalelor.**

Echilibrarea circulației energetice de-a lungul canalelor energetice se face prin intermediul punctelor de maximă absorbție de energie reprezentate de-a lungul canalelor energetice şi cunoscute sub denumirea de **chakre sau centri energetici subtili.**

Rețeaua energetică subtilă a ființei umane cuprinde şapte centri energetici principali, 22 centri energetici secundari şi aproximativ 360 de centri energetici terțiari sau minori. Gruparea acestora în principali, auxiliari şi terțiari este subiectivă; centrii energetici terțiari sau minori sunt reprezentați şi în rețelele de acupunctura.

Rețeaua energetică de canale, meridiane şi capilare se află în corelație cu traiectele nervoase, cu arterele şi vasele sanguine şi limfatice.

Punctele sensibile aflate de-a lungul meridianelor majore funcționează precum terminalele unei rețele electrice sau a transformatoarelor aflate de-a lungul liniilor de înaltă tensiune.

Meridianele şi punctele lor sensibile transmit impulsuri electrice în tot corpul, iar mii şi mii de canale energetice mai mici preiau şi transportă proporțional aceste impulsuri. Meridianele principale se află în strânsă relație cu un sistem de organe şi cu funcțiile lor vitale.

În rețeaua energetică subtilă există **canale extraordinare** care funcționează asemenea unor rezervoare, stocând energia şi distribuind-o către meridianele principale, preluând excedentul energetic atunci când ele sunt supraîncărcate.

Două canale extraordinare sunt vitale: primul, numit **canal guvernor,** care urcă de la perineu până la cap de-a lungul coloanei vertebrale este cunoscut şi sub denumirea de **sushumna;** celălalt, numit **canal concepție sau medha** conform concepției energetice indiene, coboară pe fața anterioară a corpului de la cap până la perineu. Distribuția energetică între canalul guvernor şi cel de concepție urmează un traseu ciclic si este condusă pe acest traseu de energia de la nivelul plămânilor. Este evidentă, din nou, importanța respirației în realizarea stării energetice echilibrate, ceea ce are influență asupra stării de sănătate fizico-psihică. Aceste două canale energetice au propriile lor puncte vitale. Celelalte canale extraordinare au terminațiile situate de-a lungul meridianelor majore.

Prin redistribuirea fracțională a energeticii meridianelor majore şi a canalelor extraordinare se formează subretele de capilare energetice fine, care se ramifică la rândul lor, acoperind astfel fiecare țesut, fiecare celulă a organismului.

Rețeaua energetică formează un alt sistem circulator alături de cel sangvin, limfatic şi cel nervos.

Principalele puncte vitale ale celor două canale energetice extraordinare principale (canalul guvernor şi canalul de concepție) sunt cele corespunzătoare centrilor energetici principali.

Canalul guvernor, posterior, are punctele vitale corespunzătoare centrilor energetici dorsali şi acestea exprimă în special **voința.**

Canalul concepție, anterior, are punctele vitale corespunzătoare centrilor energetici ventrali şi exprimă în special **afectivitatea.**

Din experiența noastră, referindu-ne la cele două canale extraordinare şi punctele vitale corespunzătoare, **rolul de receptori este îndeplinit de punctele vitale ventrale, iar cele de emițători sunt îndeplinite de punctele vitale dorsale.**

Celelalte canale extraordinare au terminațiile situate de-a lungul meridianelor majore care conțin punctele vitale preluate de la canalele extraordinare; aceste puncte le-am denumit în lucrările noastre **puncte cuplate şi puncte comandă.**

Aceste puncte au un rol activ; în emisia şi recepția energetică şi informațională stimularea lor determină acționarea energiei vitale potențiale şi transformarea ei în energie de mişcare.

Alături de canalul extraordinar guvernator şi de cel de concepție, important este canalul **extraordinar-centură,** care face turul taliei într-un singur cerc; el se întretaie cu multe meridiane, iar tulburările sale influențează meridianele care sunt în comanda sa, respectiv uniformitatea straturilor aurice vitale (eterice) din partea superioară față de partea inferioară a corpului.

In baza regimului comun de vibrații, canalele energetice, cu punctele lor sensibile, se află în rezonanță cu organele corespunzătoare şi pot stabili **relații de consonanță*** cu canale energetice şi puncte sensibile similare.

* **consonanță** — afinitate între două sau mai multe sunete din care rezultă tendința unei adevărate fuziuni si unitatea perceperii armonice (LAROUSSE).

65

Fenomenele de rezonanță şi consonanță stabilite pe baza regimului comun de, vibrații se folosesc specific si astfel se pot emite sau recepționa informații şi energii, influențând astfel materia vitală.

Rețeaua energetică proprie poate stabili fenomene de rezonanță cu celelalte două rețele principale ale corpului: rețeaua sanguină şi nervoasă proprie, dar şi fenomene de rezonanță şi de consonanță cu sisteme similare aflate la distanță.

Energia vitală potențială depozitată în punctele sensibile emițătoare, sub influența fenomenelor reflexe ale corpului si cele ale concentrării, este transformată în **energie de mişcare cu rol de suport al informației direcționale, emise.**

La nivelul punctelor excitate, în cazul fenomenelor de emisie, se percepe o uşoară presiune; atunci când zona respectivă se degajează, energia de mişcare suport pentru emisie este momentan cheltuită, urmând o nouă achiziție pentru a realiza o altă emisie.

Zonele punctelor sensibile pentru emisie sau recepție pot fi sensibilizate prin excitații exterioare (masaj, presopunctură, pase magnetice, acupunctura, cristaloterapie etc.). Legătura comună care constituie elementul elastic de manifestare a fenomenelor de rezonanță sau consonanță este realizată de către **fluidul vital** (materia vitală în continuă mişcare) numit si **forță vitală sau energie universală,**

La nivelul corpului fizic această forță vitală se transmite prin intermediul impulsurilor nervoase prin rețeaua sistemului nervos central, sistemul nervos periferic şi sistemul sanguin.

In plan fizic coloana vertebrală este reflectarea sistemului central — creierul, în corp. Impulsurile nervoase care urcă şi coboară de la sistemul central-creier în corp sunt forțele dinamizante ale evoluției, ale unirii a „ceea ce este sus" cu „ceea ce este jos", a interiorului cu exteriorul si invers.

Evoluția omului, viața sa, se înscrie între doi poli ai magnetului cosmic — cer (polul pozitiv) şi pământ (polul negativ); între cei doi poli, viața omului este vibrația însăşi. Astfel coloana vertebrală devine axul care poartă amprenta împlinirilor noastre, a blocajelor noastre, a temerilor şi refuzurilor noastre, a refuzului de a evolua, de a iubi, a tuturor suferințelor şi temerilor pe care acestea le generează. Prelungirile vibraționale ale acestora sunt preluate de rețeaua energetică vitală si înscrise pe coloana vertebrală eterică.

Nervul vag — nerv cranian care face parte din sistemul nervos periferic şi care coboară de la cap la inimă şi apoi în cavitatea abdominală, la splină — este cel care transmite impulsurile nervoase de la creier spre corp, determinând un anume ritm predominant. Acest ritm este afectat prin inhibarea impulsurilor nervoase la anumite niveluri sub influența interioară sau exterioară a corpului. Prelungirea sa în corpul eteric este **centrul splenic** care determină ritmul vital şi este considerat sediul -vitalității, simbolul inconştientului. Inhibarea totală a impulsurilor nervoase ale nervului vag are semnificația anulării vibrației între cele două planuri existențiale, ceea ce înseamnă anularea vieții.

Canalul extraordinar centură reprezintă planul de legătură dintre cer si pământ. Ombilicul

reprezintă locul de legătură a cordonului ombilical dintre fetus şi placentă, el este „centrul rotii solare” care leagă josul de sus, dreapta de stânga, unind toate posibilitățile de evoluție în centrul armoniei principale.

2.7.2. Centri energetici subtili — chakre

Centrele de vibrații care prezintă o activitate diferită de restul corpului sunt cunoscute, aşa cum am arătat, sub denumirea de **centri energetici subtili sau chakre.**

Centrii energetici au rol de receptori subtili la nivelul corpurilor subtile, aceştia realizând schimbul energetic — informațional între energia universală şi ființa umană. Centrii energetici principali corespunzători corpului vital reprezintă interfața sistemului endocrin.

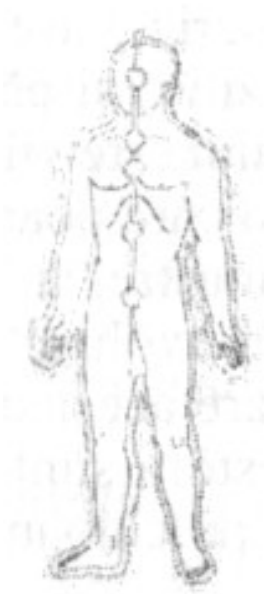

Figura nr. 7.Corpul energetic vital (eteric)

2.7.3. Dezvoltarea zonei aurice a corpului vital (eteric)

La vizualizare* corpul eteric apare de culoare portocalie. Bine dezvoltat, exclude bolile, omul devine rezistent, cu capacitate sporită de muncă.

*** vizualizare** — vedere cu ochii minții (ochii fizici închişi) a planurilor subtile. Este în strânsă legătură cu nivelul de cunoaştere în domeniul investigat, de inteligență şi capacitatea de analiză, de conexiuni între simboluri, realitate şi imaginație.

Corpul eteric „se vede cu ochii deschişi” de culoare albastră cu dungi verticale mai închise la culoare şi strangulate din loc în loc, arătând de parcă ar fi mărgele înşirate pe ață.

Dezvoltarea corpului eteric determină dezvoltarea corpului imediat următor (astral) şi a corpului fizic.

Indicatorii dezvoltării sale sunt: sănătate fizică, rezistență susținută la efort, capacitate de muncă, suplețe a corpului, potență.

***2.7.4. Metode de dezvoltare*:** gimnastica respiratorie, .sport, alimentație rațională, înfometare regulată, exerciții specifice de refacere a energiei consumate.

*2.8. Stratul aurie al corpului emoțional sau astral**

*** astral** — nematerial, în sens de spirit (după Paracelsus).

Stratul aurie al corpului **emoțional sau astral,** reprezintă **lumea sentimentelor** noastre şi are o structură mai fină decât precedentele două corpuri. El înfăşoară corpul fizic, depăşindu-l cu o distanță ce poate ajunge la zece — douăzeci de centimetri.

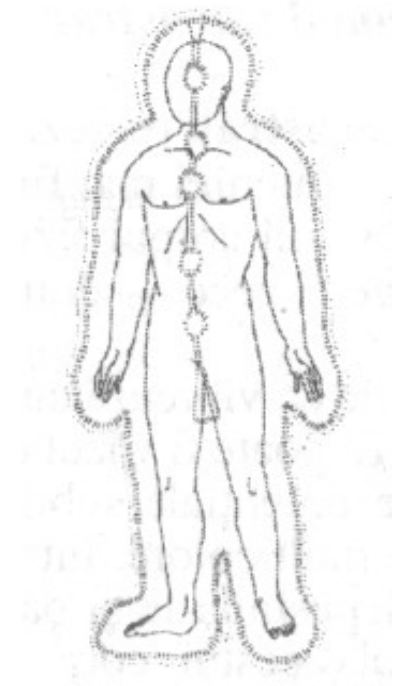

Figura nr. 8. Corpul astral

Acest corp reprezintă câmpul energetic ce vibrează cu o frecvență mai înaltă decât corpul eteric. El poate fi

văzut de persoane care au început să-şi activeze potenţiale subtile sub forma unor irizaţii, a unor suprafeţe multicolore, întrepătrunde corpul fizic şi corpul eteric, depăşindu-le şi păstrând formula corpului fizic. La nivelul acestui corp se găsesc codificate memoriile timpurilor vechi. Toate ataşamentele nerezolvate ale trecutului se regăsesc acolo. Această **memorie astrală** formează şi ocupă o **bandă de frecvenţă superioară** celorlalte câmpuri precedente. Este realmente universal. Lumea de energie fluidă în mişcare deosebit de rapidă, încărcată de simboluri şi imagini, ne poate umple de frici şi angoase care ne determină să evoluăm. Acest corp este responsabil de ideile false ca şi de gândurile nobile, pozitive, până la idealurile înalte. Istoria vieţilor noastre este înscrisă acolo, este o adevărată bandă înregistrată cu iubire, ură, succes, descurajări, sacrificii şi aspiraţii, o imagine în mişcare care reflectă potenţialele realizate, cele nerealizate încă şi dinamica lui „aici şi acolo". Celor care au fost aproape de moarte, în acele clipe, ultimele, le-a trecut prin faţa ochilor întreaga viaţă într-o secundă.

La optzeci de centimetri de cel de al III-lea ochi (ajna) se află un loc de focalizare al astralului, este o **poartă** ce permite fiinţei să se deschidă către ceea ce numim **„lumea astrală".** Pentru cei care percep, corpul astral are o **structură multicoloră,** în funcţie de starea de conştiinţă. Culorile lui arată **calitatea si intensitatea sentimentelor** persoanei. Conflictele interne pot fi percepute prin contrast, umbră şi poziţia culorilor care pot apărea şi dispărea. Se pot închide şi deschide în funcţie de starea emoţională a persoanei respective.

Textura corpului astral este flexibilă, fluidă. Are proprietatea de a se întinde in mod considerabil dar marginile îi sunt clar conturate. Caracteristicile corpului astral oferă indicaţii importante asupra fiinţei umane şi permit decelarea oricărei vibraţii anormale.

Caracteristica principală a acestui corp este **dinamismul.** Energiile sunt în mişcare permanentă. De exemplu, cineva care se bucură de prezenţa unui prieten va avea în câmpul astral culori armonioase, cu nuanţe din gama roz, pe când în cursul meditaţiei sau al rugăciunii acestea pot deveni verzi, albastre sau aurii. Izbucnirile de furie dau acestui câmp reflexe roşii. Nuanţele cenuşii arată ura sau sentimentele de frecvenţe extrem de joase.

Corpul astral, ca şi cel eteric, are **şapte chakre majore.** Aceşti centri astrali sunt **emiţători — receptori de energie astrală,** care la rândul ei este filtrată şi dirijată către chakrele periferice, acţionând la nivel fizic asupra funcţiilor glandulare si/sau nervoase.

Centrii energetici astrali sunt perturbaţi atunci când starea emoţională este exacerbată, indicând astfel un dezechilibru în corpul fizic. Expresia emoţională a fiecărui om se manifestă asupra funcţiilor glandulare cu repercusiuni ce se manifestă până la nivelul de activitate celulară.

2.8.1. Dezvoltarea corpului emoţional (astral)

Indicatori ai dezvoltării: vigoare, spirit activ; îi este caracteristică vitalitatea, capacitatea de a fi vesel, de a simţi bucuria, de a râde din tot sufletul.

Gradul înalt de dezvoltare a corpului astral este legat de ştiinţa identificării profunde cu un alt model individual.

La vizualizare corpul astral (emoţional) apare de culoare galbenă, culoare corespunzătoare centrului energetic coordonator (manipura — centrul plexului solar).

Metode de dezvoltare: băi zilnice în ape reci **(apa** este legată de **energiile astrale),** mersul cu picioarele goale pe pământ, meditaţii asupra gustului, mirosului, căldurii, frigului etc.

2.9. Stratul aurie al corpului mental (al gândurilor)

Corpul mental reprezintă stratul aurie mental şi reflectă nivelul gândirii şi al înţelegerii specific fiecărui om. în mental se reproiectează niveluri aurice inferioare care, fiind reorganizate la nivelul mental, capătă un potenţial energetic superior, potenţial care acţionează

si influențează în sens dublu. Astfel, acționează în planurile inferioare până la nivel fizic, determinând însănătoşirea acestuia, iar în planurile superioare pe nivelul imediat următor. **Corpul mental este un plan al gândirii liniare si generează energie.** Atunci când persoana refuză să gândească, toate corpurile energetice degenerează, activitate care se referă şi la calitatea gândurilor ce se emit.

Gândirea pozitivă este necesară pentru că energia generată de gândirea pozitivă este o energie subtilă de calitate superioară şi creează un stoc necesar pentru ridicarea vibrațională a fiecărui corp, respectiv nivelurile aurie, la nivelurile superioare.

Corpul mental înfăşoară şi pătrunde corpul fizic, depăşindu-1 cu circa 25-30 de centimetri. Fluidul corpului mental vibrează la o frecvență mai înaltă decât cel al corpului emoțional şi se întrepătrunde cu acesta şi cu celelalte corpuri cu o vibrație mai scăzută. Este nivelul gândirii şi al înțelegerii; vederea subtilă îl recepționează de **culoare galben strălucitoare** şi se vizualizează de **culoare verde.**

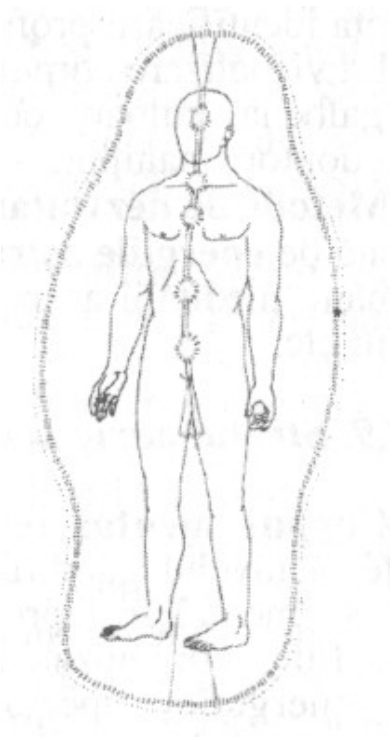

Figura nr.9 Corpul mental

Transferul energetic si informațional are loc prin intermediul centrilor energetici principali concentrați în dreptul centrilor nervoşi si al principalelor glande endocrine.

Energia informațională a acestui nivel vibrațional, care este transferată prin intermediul centrilor energetici, influențează corpurile energetice inferioare vibrațional precum şi corpul energetic vibrațional imediat superior. O perturbare a unui centru de emisie-recepție de la nivelul corpului mental va fi înregistrată corespunzător de către centrii energetici receptori- emițători aflați pe corpurile vibrațional inferioare, micşorându-se astfel fluxul energetic şi informațional emis de corpul mental. Acest fenomen se manifestă printr-o **relație dizarmonică** între diferite aspecte ale personalității şi poate fi provocată de diverşi factori dintre care amintim: stres, rigiditate mentală, furie emoțională, acumularea de tensiuni etc. în toate aceste cazuri, corpul fizic va fi puternic afectat iar straturile aurice vor oglindi această afectare.

Atunci când emisia-recepția la nivelul corpului mental se desfăşoară armonios, la nivelul corpului fizic se manifestă o relație echilibrată între aspecte diferite ale personalității, iar aura va reflecta acest fapt.

Orice trăire emoțională rămâne înregistrată la nivelul acestui corp sub formă de **„forme gând"** şi ele **sunt văzute** în aură ca formațiuni spațiale cu diferite forme şi de intensități diferite şi bineînțeles cu o vibrație distorsionată față de vibrația generală caracteristică. Aceste „vibrații gând" sunt cele care intră în rezonanță, determinând manifestarea intensă a unei anumite stări mentale care perturbă straturile aurice. De exemplu, **corpul fizic** manifestă **o necesitate;** el influențează **corpul emoțional (astral)** unde se manifestă **o dorință corespunzătoare** necesității corpului fizic. Această dorință de la nivelul corpului emoțional **se transmite vibrațional** traversând celelalte corpuri până la corpul superior. Acesta înregistrează informațiile şi acționează răspunzând vibrațional; vibrațiile sale trezesc în corpul **cauzal** formele vibraționale corespunzătoare acestei necesități.

În corpul mental (al gândurilor) se concretizează vibrațional **o formă gând, o formă idee.** Această idee, care nu este altceva decât energie informațională ce se transmite

nivelurilor inferioare, poate fi localizată cu ajutorul percepțiilor subtile în straturile aurice; la nivelul creierului un anume centru corespunzător intră în acțiune pentru a analiza necesitatea reclamată. La nivelul corpului mental, formele gând apar ca nişte picături, acumulări de diferite forme şi de intensități luminoase diferite. Acestor forme le sunt asociate diferite culori provenite sub formă de emanații din corpul emoțional şi reprezintă trăirea persoanei, starea sa emoțională în legătură cu gândurile emise la un moment dat.

Lumea exterioară impresionează corpul fizic, corpul superior energetic recepționează şi prin intermediul corpului mental (al gândurilor) se concretizează idei, ordine care sunt puse în practică de corpul fizic. Toată această mişcare energetică şi informațională este percepută în straturile aurice.

Realizarea traseului de materializare a unei idei în plan fizic depinde de o voință puternică, de cunoaştere şi de inteligență. Acestea, dezvoltate deopotrivă, fac să se manifeste intuiția şi imaginația care accelerează procesul cunoaşterii, al evoluției. Cu cât ființa umană evoluează, cu atât corpul mental devine mai fin, materia fluidică proprie vibrează la nivel mai ridicat.

Fiecare idee are **o culoare proprie;** atunci când ideile sunt însoțite de **stări afective** (emotive), culorile ideilor sunt mai clare, mai viu colorate, cu o vibrație mai înaltă. Cu cât **ideile** conținute sunt calitativ **inferioare,** vibrația materiei fluidice scade, fiind mai apropiată de cea a corpului fizic si vital. Corpul gândurilor, putând fi supus influențelor acestora, va rezona la vibrațiile joase, lente, comune ideilor inferioare caracterizate de culori închise, murdare.

Atunci când corpurile inferioare vibrațional corpului mental — în special cel al emoțiilor — sunt armonizate, emisia-recepția la acest nivel funcționează fără a fi distorsionată, în aşa fel încât la nivel mental ideile vor fi redate clar si emise mai departe din ce în ce mai clar. Această stare se manifestă la nivelul corpului fizic prin ceea ce numim **stăpânire de sine, luciditate,** iar la nivelul aurei printr-o structurare proporțională si deosebit de frumoasă.

După cum am arătat, atunci când gândeşte, **ființa umană emite forme-gând** care se propagă în spațiu. Părăsind corpul ființei, formele gând intră în rezonanță cu materia subtilă a altor gânduri aflate în univers. Acestea, la rândul lor, intră în rezonanță cu alte mii, milioane de unde gând. Sensul propriu de mişcare al undelor gând nu este perturbat, deoarece ele trec unele prin altele fără a-si modifica sensul.

Puterea de propagare a undelor gând emise este proporțională cu vibrația inițială a materiei eterice care a pus-o în mişcare. Forța ideilor (deci intensitatea vibrațiilor) va fi mai mare dacă ele aparțin uneia din cele trei idei forță ale universului care sunt reprezentate de **iubirea necondițională, înțelepciunea si cunoaşterea.** Dacă formele gând corespund acestor idei forță ale universului, atunci forța gândurilor emise, intensitatea vibrației care penetrează materia eterică, este nemărginită.

2.9.1. Dezvoltarea corpului mental

Indicatori ai dezvoltării sunt: creativitatea, rezistența la munca intelectuală, cantitatea şi volumul de cunoştințe, puterea logicii, memoria logică, viteza de gândire, dragostea pentru ştiințe filosofice şi/sau exacte, excluderea emoțiilor din procesul de gândire, ştiința autocontrolului.

Procesul de acumulare a cunoştințelor şi de dezvoltare a intelectului poate fi frânat de sentimentul de superioritate, de orgoliu sau de supraexcitare, cât şi de excesul de exercițiu. Excluderea acestora din urmă au ca rezultat dezvoltarea rapidă şi armonioasă a corpului mental, în acest caz, culoarea portocalie este percepută astfel datorită legăturii intelectuale ce se realizează între chakra a doua şi corpul subtil corespunzător, respectiv corpul astral.

În realitate, culoarea văzută de **clarvăzători** este galben strălucitor.

Aura văzută de clarvăzători în mod obişnuit cuprinde zonele aurice ale celor trei corpuri subtile prezentate până acum.

Un clarvăzător antrenat poate percepe si zonele energetice superioare care înconjoară corpul.

2.10. Zonele aurice superioare

2.10.1. Zona aurică a corpului cauzal

Materia fluidică a acestui nivel vibrează cu o frecvenţă mai mare decât cea a corpului mental şi este apropiată de ceea ce numim **conştiinţă superioară.** Este corpul ideilor abstracte, intuitive. Informaţiile emise de acest nivel sunt recepţionate de către oamenii intuitivi sub forma unui flash ce conţine un întreg informaţional.

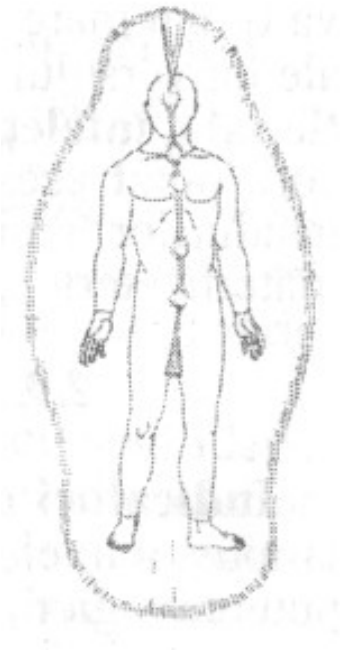

Figura nr. 10 Corpul cauzal

Informaţiile recepţionate şi emise prin intermediul senzaţiilor sunt stocate la acest nivel sub forma simbolurilor care reprezintă cauze esenţiale transcend spaţiul şi timpul şi percep „de ce-ul" lucrurilor ascunse în cursul evoluţiei. Astfel, el poate fi numit şi vehicul al conştiinţei supreme. Se **vizualizează de culoare albastră.**

Emisia şi recepţia energiilor informaţionale corespunzătoare acestui nivel are loc la nivelul centrilor energetici.

Perceperea acestui nivel aurie dă **posibilitatea „citirii" în aură a cauzelor esenţiale** determinante ale unei anume structurii energetice, a traumelor transpersonale. Simbolurile acestor cauze se află înscrise în stratul aurie cauzal, iar vibraţia sa penetrează si influenţează nivelurile inferioare precum şi nivelul imediat următor.

Lucrând energetic la acest nivel aurie putem determina şi vindeca traume transpersonale din cursul evoluţiei unui subiect anume. Dar tehnicile şi metodele de lucru energetic cu niveluri aurice nu constituie tematica prezentei lucrări.

La nivelul corpului cauzal se înscriu amprentele energetice şi informaţionale a tot ceea ce fiecare dintre noi a dobândit de-a lungul evoluţiei sale; la acest nivel sunt conţinute cele mai înalte calităţi: intuiţia, cunoaşterea directă, creativitatea. Datorită rolului avut în evoluţie, acest nivel poate fi considerat şi vehicul al conştiinţei SINE-lui.

Clarvăzătorii percep corpul cauzal, palid şi foarte eterat, cu culori irizante ca cele ale balonaşelor de săpun. Culorile pot fi asemenea celor de la suprafaţa apei pe care se toarnă câteva picături de benzină.

La nivelul cauzal, Sinele (Eu-1 interior) nu mai este comprimat, închis în limitele obişnuite ale spaţiului, timpului şi cauzalităţii; el poate să trăiască universalitatea vieţii şi să perceapă cauzalitatea lucrurilor ascunse în decursul evoluţiei.

2.10.1.1. Dezvoltarea corpului cauzal

Indicatorii de dezvoltare sunt: înfăptuirea precisă a tuturor normelor şi legilor acelor structuri din care facem parte; îndepărtarea obiceiurilor dăunătoare, a neidentificării şi a practicii înstrăinării, ceea ce presupune un control continuu al gândurilor şi emoţiilor si are ca rezultat păstrarea energiei psihice; atenţia desăvârşită; economia de forţe, mijloace, timp şi energie; îndeplinirea datoriei; ştiinţa de a lucra cu eficienţă; puterea de concentrare maximă,

abnegație, realizarea şi respectarea relațiilor interumane.

2.10.2. Zona aurică a corpului spiritual

După cum este văzut prin clarvedere, acestui nivel i se poate atribui şi funcția de matrice, de tipar, de şablon al corpului vital (eteric); este necesară intervenția la nivelul spiritual pentru a-i reda funcționabilitatea inițială, aceea de susținător şi de coordonator funcțional şi structural al corpului fizic.

Corpul spiritual se vizualizează de culoare indigo şi se vede albastru-violet.

2.10.2.1. Dezvoltarea corpului spiritual

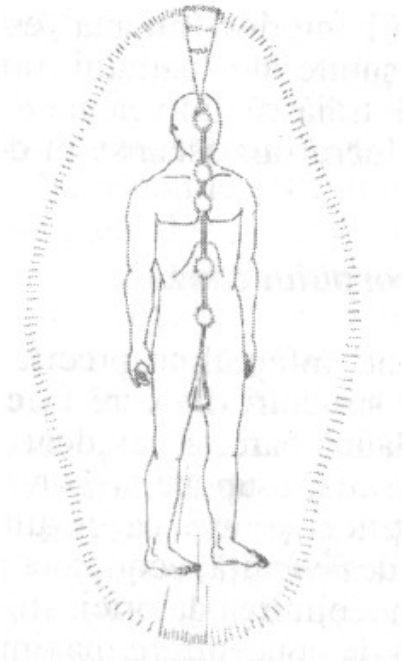

Dezvoltarea corpului spiritual se poate obține şi prin sonoterapie (meloterapie). De asemenea, rezultate deosebite se obțin prin rugăciune, relaxare, meditație şi prin dezvoltarea corpului cauzal, care va influența şi nivelul superior imediat următor.

Figura nr. 11. Corpul spiritual

Indicatori de dezvoltare ai corpului spiritual sunt: dezvoltarea intuiției (puterea de a percepe armonia dintr-un obiect, concept sau fenomen); cunoaşterea legii armoniei lumii înconjurătoare şi dragostea către armonie şi frumos; agerimea memoriei vizuale şi auditive; practica de a pătrunde în vis; dezvoltarea vederii spirituale (cel de al treilea ochi); capacitatea de a vizualiza; simțul instinctiv al consonantelor sau disonanțelor.

2.10.3. Zona aurică a corpului atmic

Zona aurică a corpului atmic reprezintă partea cea mai subtilă a materiei vitale, componentă a sistemului ființă umană. Acest corp se **vizualizează de culoare violet şi** se vede **de culoare auriu-argintie, cu aspect opalescent, strălucitor.**

Tiparul (şablonul) vieții se află încifrat la acest nivel. Zona aurică a corpului atmic prezintă un aspect dinamic, în continuă schimbare, după cum ființa umană face uz de propriul liber arbitru, de propria-i voință, pe tot parcursul vieții si al devenirii sale.

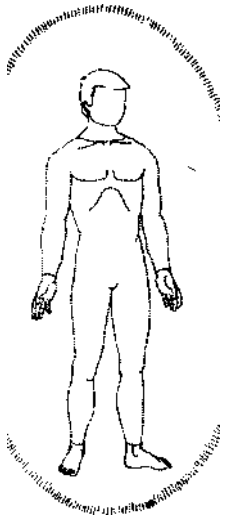

2.10.3.1. Dezvoltarea corpului atmic

Indicatori de dezvoltare: spiritul de sacrificiu, dorința de a trăi pentru alții; compasiunea şi credința; sensibilitatea inimii; credința si încrederea, aspirația spre unificare cu divinitatea.

Metode de dezvoltare: meditații combinate cu stări de relaxare, de unificare si dizolvarea Eu-lui, concentrarea atenției asupra inimii; perfecționarea calităților ce duc la puritate: sinceritatea, veridicitatea, bunăvoința, cordialitatea, onestitatea şi bunăstarea.

2.11. Concluzii

Figura nr. 12. Corpul atmic

Ajunşi cu investigaţia noastră la acest subcapitol credem că ar fi bine venită o scurtă recapitulare care să permită prefigurarea unor concluzi clare. Şi anume:

• Aura reprezintă câmpul energetic care întrepătrunde şi înconjoară corpul tuturor vieţuitoarelor. Observată, aura prezintă mai multe niveluri distincte dar nu prezintă o structură fixă. Energia în mişcare acţionează în câmpul aurie ca un fluid aflat în mişcare, curgere şi transformare.

• Câmpul aurie manifestă spaţiul purtător al unor proprietăţi fizice şi informaţii emise de o sursă. El reprezintă rezultanta câmpurilor de natură diferită ale corpurilor subtile şi a altor câmpuri diferite: electrice, magnetice, electromagnetice, cu informaţiile aferente acestora.

• Corpurile subtile se manifestă prin spaţii tridimensionale subtile ale radiaţiei materiei. Spectrul cromatic al acestor spaţii se datorează fenomenului de reflexie multiplă al radiaţiei materiei la niveluri diferite faţă de distanţa de la corpul fizic.

Practic, are loc o reîntoarcere parţială a radiaţiilor în mediul din care au provenit atunci cana întâlnesc suprafeţe de separare între două medii.

• Culoarea diferitelor spaţii tridimensionale care înconjoară şi întrepătrund corpul fizic este de natură electromagnetică si este determinată de lungimea de undă.

• Centrii energetici subtili sunt legaţi de recepţia şi emisia energetică şi prezintă o cromatică specifică.

• Organismele vii — atât în stare fiziologică cât şi în stări fiziopatologice — sunt sediul unor emisii electromagnetice din diferite domenii spectrale: domeniul radiofrecvenţelor, infraroşu, spectrul vizibil, ultraviolet, gama etc.

• Răspunsul prin rezonanţă a organismelor vii la vibraţii de frecvenţă diferită ar putea fi realizat schematic în funcţie de centrii principali de emisie-recepţie.

• Acest răspuns imprimat pe suport fotosensibil va înregistra doar radiaţiile din spectrul vizibil si ultraviolet, în momentul descărcării de înaltă tensiune apare şi o emisie adiacentă în domeniul X.

• Straturile aurice subtile influenţează corpul fizic. Menţinerea corpului fizic în stare de sănătate fizică şi mentală optimă este în legătură strânsă cu circulaţia liberă a materiei vitale în straturile aurice.

• Zona evidenţiată prin electronografii, se află la nivelul aurei eterice vitale, care este considerată a fi cea mai densă, situându-se la periferia imediată a corpului fizic, cu extindere de unu până la trei centimetri.

• Aura eterică se află într-o zonă comună a celorlalte aure (astrală, mentală, cauzală etc.) aflându-se la baza acestora şi inclusă în acestea. Această zonă a aurei eterice, rezultantă a suprapunerii aurelor, reprezintă baza pentru acestea.

• Formele comune, purtătoare ale semnalelor cu o anume conformaţie evidenţiată prin electrografii reprezintă baza acestora şi anume — materia vitală. Prin intermediul ei se realizează **circulaţia informaţiei prin deplasarea energiei.** Dar cum energia este şi vibraţie, **deplasarea energiei are semnificaţia transmiterii vibraţiei de la o particulă la alta.**

• Aura eterică descrisă prin clarviziune ca învelind întreaga suprafaţă corporală este asociată cu starea de vitalitate, de sănătate a corpului fizic. Reacţia biolectroluminescentă la un impuls electric în această zonă de la suprafaţa corpului este în funcţie de starea funcţională a organelor, a tonusului fizic, hormonal şi neuropsihic. Stările de conştiinţă modificată influenţează atât parametrii fiziologici normali cât şi aurele şi centrii energetici subtili, deci implicit întreaga circulaţie energetică.

• Electronografia pune în evidenţă anumite forme şi conformaţii ale semnalelor electromagnetice care traversează aura eterică (interfaţa eterică). Aceste forme şi conformaţii sunt comune atât suprafeţei Pământului cât şi formelor anatomice componente ale sistemelor vii şi reprezintă, după cum afirmam şi anterior, **amprentele semnalelor electromagnetice care penetrează materia vitală.**

Cel care practică exercițiile propuse pentru dezvoltarea corpurilor energetice subtile provoacă schimbări în aspectele perceptibile prin clarvedere. Prin clarvedere ele sunt văzute ca un nor de luminozitate subtilă mai mult sau mai puțin intensă, în centrul căruia se află corpul fizic.

În aură se vede clar derularea instinctelor, dorințelor, pasiunilor, reprezentărilor etc. De exemplu, o dorință senzuală este resimțită ca o lumină de culoare roşu închis şi de o formă caracteristică. Un gând curat se imprimă în aură printr-o emanație violet-roşietică. Conceptul riguros aparținând unui logician apare prin forme galbene, clar conturate. Gândul confuz—emanat de un creier nebulos apare în forme şi culori şterse. Gândurile oamenilor cu prejudecăți, mărginiți, au un desen dar, rigid. Gândurile oamenilor receptivi apar cu contururi mobile şi schimbătoare.

Cu cât se progresează spiritual cu atât aura este mai ordonată. Aura omului a cărui viață interioară nu este armonioasă este confuză.

2.12. Corpul fizic

Materia componentă a corpului fizic se află sub cele trei stări de agregare: lichidă, solidă şi gazoasă, cuprinzând aceeaşi serie de elemente care intră în constituția solului şi subsolului pământului.

Corpul fizic, format din oase, carne, sânge şi nervi, cu diferite organe, reprezintă exteriorul ființei umane reale. El cuprinde tot ceea ce poate fi sesizat cu cele cinci simțuri dar şi de aparatura creată de către om pentru a-şi extinde simțurile sale.

Observațiile şi studiul ştiințific al corpului fizic au dus la cunoaşterea acestuia în totalitatea structurii sale intime, astăzi evidențiindu-se toată structura sa până la ultima celulă.

Dorim să punem în evidență un aspect căruia nu i se acordă atenția cuvenită. Astfel, frecvent, diferite deplasări, subluxații şi luxații osteopate scapă unui control medical obişnuit. Persoana antrenată în perceperea straturilor aurice poate detecta uşor perturbările pe care acestea le dau planului vital (eteric). Aceste perturbări dispar imediat în urma unui tratament kinetoterapeutic adecvat. **O poziție anormală a oaselor perturbă fluxul forțelor vitale.** Deplasările parțiale ale coloanei vertebrale determină dis-funcționalitate şi la nivelul subtil; astfel, atunci când inelele vertebrale ale coloanei vertebrale sunt chiar şi uşor deplasate, acestea apasă asupra nervilor legați de coloana vertebrală iar boala se va manifesta „ca efect al blocării fluxului energiei vitale prin nervi" (Dr. Still).

În cunoaşterea ființei umane este important să conştientizăm că în procesul evoluției acesteia, şi corpul fizic devine mai sensibil, iar o perturbare la nivelul dispunerii vertebrelor are ca efect o disfuncție a corpurilor subtile ce poate fi detectată fie prin mijloace tehnice moderne, fie folosindu-ne propriile simțuri.

2.12.1. Dezvoltarea corpului fizic

Indicatori de dezvoltare: sănătatea fizică, rezistența la efort, capacitatea de muncă, forța fizică, dorința de viață, aura energetică echilibrată.

Metode de dezvoltare: gimnastică, alimentația naturală, masaj, respirație corectă etc.

Metode de lucru cu corpul fizic: Medicina clasică acționează prin intermediul medicamentelor asupra corpului fizic, şi, prin intermediul lui, asupra corpului imediat următor (eteric). Alte tipuri de terapii acționează diferit:

- acupunctura: asupra corpului eteric şi fizic;
- cromoterapia: asupra corpului astral, eteric şi fizic;
- meloterapia: asupra corpului spiritual, mental, astral, eteric şi fizic;
- aromoterapia: asupra corpului astral, eteric şi fizic;
- homeopatia: diluțiile joase acționează asupra corpului eteric şi fizic; diluțiile înalte acționează asupra corpurilor astral, mental, cauzal, spiritual şi atmic;

• terapia reflexogenă: se bazează pe faptul că fiecare organ are o anumită zonă repartizată pe tălpi, palme, urechi (de fapt întreg corpul este un sistem holografic) care, stimulată, acționează asupra organului reprezentat;

• magnetoterapia: se bazează pe influența fluxului magnetic asupra corpurilor;

• masajul clasic manual: reprezintă prelucrarea metodică şi sistematică a părților moi ale corpului uman prin mijloace manuale sau instrumentale, în scopul de întreținere a sănătății şi bunei funcționări a organismului, în scop igienic, dar şi pentru prevenirea unor tulburări funcționale ca: surmenaj, edeme şi, nu în ultimul rând, tratarea unor afecțiuni organice şi funcționale, ca şi a traumatismelor aparatului locomotor. Acționează asupra corpului fizic şi eteric.

Capitolul III

Practica decodificării aurei folosind simțurile proprii

În cadrul acestei practici pe care o vom efectua împreună, cei dintâi profesori vor fi simțurile noastre. Prin dezvoltarea şi antrenarea acestora vom percepe diferențele de excitații sau diferențele de potențial, cum sunt definite în fizică, care vor forma baza cunoştințelor referitoare la subiectul supus observării cu ajutorul simțurilor. Prin simțire ne vom forma împreună o **bază comună pentru a dialoga referitor la aceste subiecte.**

Cu noile date percepute, între stările de conştiință trecute se va impune o selecție. Ceea ce vom investiga şi cunoaşte prin intermediul propriului corp nu va fi uitat. Pe măsură ce dumneavoastră veți deveni activi în practica propusă, se vor acumula noi cunoştințe pe baza diversității, a intensității senzațiilor, percepțiilor, emoțiilor, voinței, atenției şi concentrării proprii.

Activitatea decodificării aurei folosind simțurile subtile o vom organiza într-o formă progresivă, începând cu simțirea energiilor aurice cu palmele, avansând progresiv până la vederea aurei energetice cu ochii fizici.

Cerința principală pentru dumneavoastră este voința şi perseverența.

Prin această practică simțurile latente, interioare ființei noastre sunt aduse în stare de operabilitate . Practic, noi nu ne formăm acum aceste simțuri, ci doar le „trezim" din starea lor „adormită". Dezvoltarea percepțiilor aşa numite „extrasenzoriale"* sau „parasenzoriale" stimulează capacitățile de simțire, de percepție şi de atenție asupra propriei persoane şi a mediului înconjurător.

* vezi lucrarea **„Percepții extrasenzoriale. Manual pentru dobândirea si dezvoltarea simțurilor subtile",** autori Doina-Elena & Aliodor Manolea, 1998, Editura Aldomar Extrasenzorial, Bucureşti, referent ştiințific şi cuvânt înainte de **Academician dr. Berdj Aşgian**.

3.1. Condiții necesare oricărei practici energetice

Pentru a realiza în condiții şi cu rezultate optime diferite practici energetice este necesară obținerea unei stări de relaxare care să permită o canalizare favorabilă a atenției spre scopul propus, întotdeauna este necesară o relaxare fizică şi mentală cât mai profundă.

3.1.1. Tehnici pentru relaxare fizică si mentală

Relaxarea înseamnă o deconectare generală a ființei umane față de activitatea sa cotidiană. Poate cuprinde tehnici variate, mergând de la odihna activă până la tehnici statice.

În sens restrâns, relaxarea este o tehnică, fundamentată ştiințific, care urmăreşte realizarea unei decontracții musculare şi nervoase, având ca «efect de repaus economisirea energiei fizice şi psihice, creşterea rezistenței organismului la stres, precum şi diminuarea efectelor neplăcute ale stresului deja instalat, în acelaşi timp se realizează o autoreglare a stărilor psihice.

Tehnicile de relaxare sunt studiate cu aparatură modernă în laboratoare, aplicațiile şi realizările deosebite ale acesteia făcând să crească interesul specialiştilor față de aceste tehnici.

O eficienţă deosebită în destinderea unui subiect se obţine **prin „antrenamentul autogen Schultz”*.** Acesta reprezintă cel mai răspândit sistem de relaxare la ora actuală şi cuprinde o serie de exerciţii care au scopul de a provoca subiectului realizarea senzaţiilor de greutate şi căldură în membre, de reglare a respiraţiei şi bătăilor inimii, de încălzire a plexului solar şi de răcoare a frunţii. Acest tip de antrenament are ca efecte observabile imediate o bună odihnă şi recuperare după efort, reducerea durerii dacă este cazul, întărirea eului, perfecţionare în tehnica introspecţiei, relaxare mai bună, mărirea capacităţii de concentrare şi memorare, creşterea autocontrolului voluntar.

* vezi **„Hipnoza şi forţele nelimitate ale psihismului[46],** autori Irina Holdevici şi Ilie P. Vasilescu, 1998, Editura Aldomar Extrasenzorial, Bucureşti.

În continuare vom prezenta câteva tehnici simple pentru deconectarea fizică şi mentală, urmând ca dumneavoastră să folosiţi acea tehnică care vă este convenabilă.

3.1.1.1. Relaxarea fizică si mentală folosind protopostura

Protopostura** este un mod de a sta în poziţia şezând pe scaun, poziţie adecvată europeanului care o foloseşte în mod obişnuit în activitatea zilnică, faţă de poziţia şezând pe sol folosită în orient. Această postură este combinată cu , **focalizarea atenţiei si liniştirea mentală.**

** **Protopostură** — termenul şi tehnica prezentată de scriitorul Vasile Andru în „Oratio-mentis”.

Protopostura constă în aşezarea pe scaun fără sprijin pe spătar, cu zona dintre baza organelor genitale şi anus pe marginea scaunului, tălpile aşezate paralel la lăţimea umerilor, lipite total de sol. Mâinile sunt pe genunchi sau în „poală”, cu palma stângă aşezată peste palma dreaptă, cu degetele mari unul în prelungirea celuilalt, atingându-se uşor cu buricele, în aşa fel încât să fie într-un plan orizontal, sau se întrepătrund degetele şi dosul mâinilor, se aşează pe coapse, iar degetele mari se ridică vertical şi faţă în faţă şi se ating uşor. Bazinul se trage înainte printr-o mişcare de rotaţie spre în faţă şi în sus astfel încât „anusul să vadă soarele”.

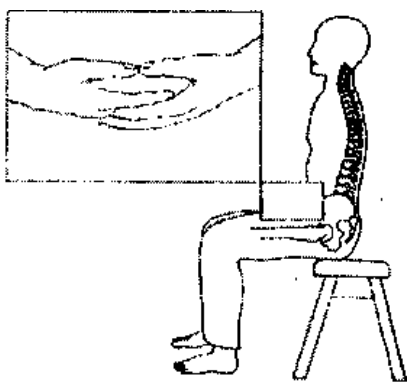

Protopostura

Aproape că dispare curbura lombară, coloana vertebrală este dreaptă, bărbia apasă în gât şi spre în sus, astfel încât ceafa este perfect întinsă, creştetul împunge tavanul, senzaţia fiind aceea de agăţat cu o sfoară de creştet. Privirea este fixată în jos într-un punct situat pe podea, la un metru în faţă sau se închid ochii.

Un minut se **rememorează postura** prin concentrarea atenţiei spre extremităţi: creştet — tălpi, ceafă — bazin; concomitent se urmăreşte perfecta întindere a coloanei vertebrale, creştetul împunge tavanul, iar mâinile se întâlnesc în poală.

Încă un minut se concentrează atenţia pe **respiraţie: la inspir** se simte cum aerul pătrunde până în zona subombilicală, zonă care controlează emoţiile de-a lungul timpului şi prin urmărirea respiraţiei în această zonă, tot ceea ce este tensiune, este dizolvat, topit, rezultând o cantitate suplimentară de energie ce se deplasează în întregul corp. **Expirul** este prelung, eliberând complet zona subombilicală de emoţii şi tensiuni. Un alt minut atenţia se dirijează spre cele două aspecte ale protoposturii:

a) rememorarea posturii şi eventualele deficienţe se înlătură printr-o mişcare lină,

continuă;

b) observarea respirației fără a interveni în desfăşurarea ei normală.

Douăsprezece secunde lăsăm **mintea** goală, fără nici o direcție; se lasă să se liniştească aşa cum se linişteşte un val pe suprafața unui lac.

La sfârşit se expiră desfăcând mâinile si aşezându-le blând pe genunchi. Apoi se relaxează tot corpul făcând mişcări de aplecare şi rotire alternativ stânga — dreapta, față — spate, se întinde ca după un somn, iar dacă se simte nevoia se poate ofta, suspina, căsca.

3.1.1.2. Tehnica urmăririi respirației

Observând cu atenție respirația vom constata legătura strictă dintre aceasta şi starea noastră mentală. Orice tehnică de relaxare mentală trebuie să aibă în vedere această legătură. **Dacă dorim modificarea stării mentale modificăm respirația si procedeul este valabil si invers.**

O tehnică simplă şi deosebit de eficientă în relaxarea mentală este **„tehnica de urmărire a respirației"** timp de cincisprezece-optsprezece cicluri respiratorii. Această tehnică o recomandăm înaintea oricărei alte practici energetice şi constă în urmărirea pasivă a inspirației la baza celor două nări: urmărim, pur şi simplu cum aerul intră şi iese prin cele două nări. Atenția este îndreptată spre senzațiile declanşate de trecerea suflului respirator pe suprafața limitată de buza superioară şi baza nărilor. Actul respirator nu trebuie intensificat pentru ca presiunea sporită a aerului să producă senzații mai intense. Ne impunem hotărât numai urmărirea senzațiilor existente, fără modificarea voluntară a inspirului şi expirului.

3.1.1.3. Exercițiul de contractară a muşchiului bazinului inferior (MBI)

Dacă rememorăm cunoştințele despre rețeaua energetică şi cele referitoare la starea de vitalitate şi sănătate vom sesiza necesitatea unei bune circulații la nivelul sistemului energetic. Aceasta presupune şi o bună circulație la nivelul meridianului energetic plămân, care în plan fizic implică o respirație corectă şi completă. Din practica noastră, vă putem spune că, pentru stimularea circulației energetice, un efect deosebit îl are **exercițiul de contractură a muşchiului bazinului inferior,** prescurtat **MBI.**

Tehnica a fost studiată la Institutul de Biocibernetică din Viena unde au fost puşi în evidentă curenții de energie generați în timpul acestui exercițiu.

Traseul energiei este următorul:

1. Organele genitale, prin muşchiul bazinului inferior spre spate, până la perineu.
2. Zonele de conexiune ale sistemului neurovegetativ (dirijează excitația sexuală).
3. Capsula suprarenală (produce hormonii de excitație).
4. Măduva spinării (excitație de la muşchiul bazinului inferior spre creier si înapoi).
5. Centrul sexual (dirijează — dacă excitațiile sunt suficiente — reflexele sexuale).
6. Potențialul cerebral (se intensifică odată cu excitația sexuală si cu antrenamentul muşchiului bazinului inferior).

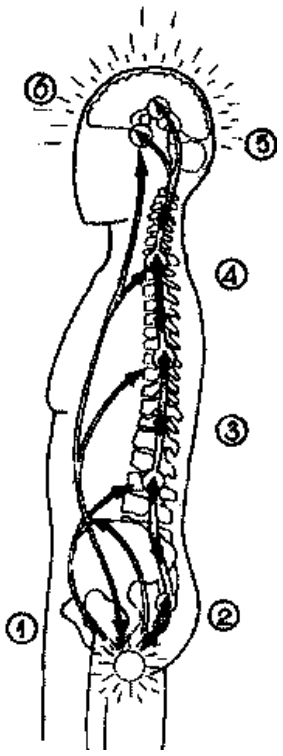

Figura nr. 13. Traseul circulației energetice la contractura MBI

Fazele de lucru ale exercițiului sunt următoarele:

- Se adoptă o ținută dreaptă, relaxată, pentru a crea posibilitatea unei bune circulații energetice.
- Pentru a simți zona de lucru se încordează repetat muşchiul bazinului

inferior, ca si cum am fi obligaţi să ne reţinem necesitatea de urinare sau defecaţie.

- Se simte foarte bine cum se ridică muşchiul respectiv.
- Se încordează muşchiul şi se menţine astfel în timpul inspirului.
- Se menţine încordat în pauza de după inspir (circa două secunde apnee inspiratorie) şi se conştientizează această pauză.
- Se relaxează în timpul expirului.
- Se menţine muşchiul relaxat în timpul pauzei de după expir (apnee expiratorie). Se conştientizează această pauză.
- Se continuă contractând muşchiul pe durata inspirului.
- Se lucrează cel puţin zece cicluri respiratorii.
- Se repetă exerciţiul înaintea oricărei practici energetice si nu numai, ci oricât de des este posibil şi se efectuează pe perioade de timp care cresc ca întindere.

După circa cinci săptămâni de exerciţiu intensiv se observă efectele acestuia; în mod vizibil: se îmbunătăţeşte progresiv starea de sănătate fizică si psihică, gândirea funcţionează mai complex, se intensifică intuiţia, creativitatea, capacitatea de învăţare. Toate aceste efecte se pot detecta în aură încă de la începutul practicării exerciţiului.

De asemenea, efectele care se obţin la nivelul cortexului au fost evidenţiate printr-un set de experimente desfăşurate într-o clinică de neurologie şi supervizate de un foarte cunoscut neurolog, profesor universitar doctor. Studiul detailat va fi prezentat într-o altă lucrare, acum dorim să exemplificăm doar un aspect: echilibrarea, sincronizarea funcţionării ambelor emisfere cerebrale în starea alfa, cu întregul context de efecte benefice rezultante dintr-o asemenea stare a conştientei.

Exersând zilnic, dimineaţa, seara şi-n timpul zilei ori de câte ori se simte nevoia de forţe proaspete, după o perioadă de exersare (care este proprie fiecărui executant) se vor simţi furnicături sau presiune (uneori chiar durere) uşoară în şira spinării şi pe frunte, în zona intraoculară. Acestea reprezintă semnalele pe fizic ale energiei stimulate prin intermediul muşchiului bazinului inferior (MBI). Se **realizează,** astfel, **circulaţia energetică fundamentală.**

3.2. Care ar fi mecanismul de lucru ce face posibilă perceperea aurei?

Sistemul energetic central emite radiaţii apropiate de ultraviolet şi infraroşu, iar retina fiinţelor sensibile poate fi excitată de undele electromagnetice din afara spectrului normal perceptiv. Retina sensibilă, datorită unor conexiuni diferite de cele normale în formarea simţului vederii, poate percepe direct aura*. Fiecare persoană îşi poate antrena ochii să perceapă şi să decodifice un tren de unde mai mare din spectrul luminii. Urmărind acelaşi scop, anume de a ne lărgi gama percepţiilor, putem, prin antrenament susţinut, să ne perfecţionăm şi alte organe de percepţie, dezvoltându-ne simţul obişnuit, dar şi pe cele subtile.

In continuare vom prezenta o gamă largă de exerciţii de pregătire şi antrenament în vederea dezvoltării simţurilor subtile pentru a putea detecta şi interpreta aura energetică proprie sau a unei terţe persoane.

* vezi anexa de la sfârşitul cărţii.

CAPITOLUL IV

Exerciţii de pregătire si antrenament în vederea detectării aurei

Gama exerciţiilor specifice este foarte largă, fiecare dintre ele având posibilitatea să-şi extindă aria formatoare în funcţie de scopul urmărit şi de percepţiile pe care fiecare urmăreşte să şi le extindă.

4.1. Pregătirea pentru identificarea câmpului aurie prin feeling

O etapă iniţială în pregătirea pentru identificarea câmpului aurie prin feeling presupune obţinerea unei deconectări cât mai complete faţă de mediul înconjurător. Pentru aceasta recomandăm exerciţiile şi tehnicile de relaxare care urmăresc realizarea unei decontracţii musculare şi nervoase, favorizând în acest mod circulaţia energetico-informaţională. Acumularea de energie psihomentală şi fizică are ca rezultat şi diminuarea efectelor provocate de tensiunile acumulate în timp.

În urma efectuării unui exerciţiu de relaxare în corp se obţine o vibraţie uniformă. Din acest punct de vedere, starea de relaxare este identică cu starea de concentrare, ritmurile vibratorii instalate în cele două stări sunt identice şi diferite faţă de ritmurile lente caracteristice stării de somn şi/sau de presomn.

În starea de relaxare se activează disponibilităţi latente ale fiinţei, apar senzaţiile de greutate şi de căldură în segmentele externe ale corpului, atenţia se concentrează, uşor în funcţie de sugestiile sau de autosugestiile comandate diminuându-se interesul pentru stimulii externi.

Următoarea etapă în pregătire constă în conştientizarea senzaţiei de relaxare pe care o acordăm cu o stare mentală de bine. Cele două stări se conştientizează simultan. Senzaţiile sunt percepute în întreg corpul.

Ca efect cumulat al celor două etape se manifestă o nouă etapă, în care conştiinţa noastră depăşeşte stările de conştiinţă obişnuite, acordându-se diferenţiat (intrând în rezonanţă) cu stări de conştiinţă superioare. Ca efect al acestei etape se obţine o transmutare a nivelurilor de energie, respectiv a nivelurilor informaţionale.

Starea de conştiinţă necesară acestei etape este iubirea necondiţională şi inspiraţia.

Parcurgând succesiv cele trei etape ne aflăm pregătiţi pentru etapa de lucru efectiv — respectiv **feeling-ul câmpurilor energetice ale aurei sau al altor câmpuri energetice corespunzătoare unor organe sau zone anume.**

În **etapa feeling-ului propriu-zis,** conştiinţa celui care lucrează efectiv este pregătită pentru a fi cât mai receptivă şi este centrată în cele două mâini, simultan sau separat, după cum dorim.

Mâinile funcţionează ca un detector, ele fiind complet relaxate. Suprafaţa activă a „detectorului" sunt palmele, eventual şi antebraţele care sunt dezgolite până la cot.

Receptorul subtil care înregistrează şi prelucrează datele senzoriale de la nivelul detectorului este **mintea*** Senzaţiile care apar pot fi: furnicături, pulsaţii, înţepături, atracţie, respingere; la început pot apărea şi senzaţii de durere sau neplăcere, de căldură, de plin, de gol, de vibraţie sau alte senzaţii care nu pot fi descrise.

Se poate ca pentru început unii dintre dumneavoastră să nu conştientizeze nici un fel de

senzații. Această situație se poate manifesta fie din cauză că nu ne-am relaxat suficient fizic şi menta), fie din cauză că un gând sau o informație contrară anterioară se manifestă plenar. Depăşirea unei astfel de situații se face prin scuturarea energică a mâinilor în dreptul plexului solar timp de circa un minut, după care mişcarea de scuturare se stinge uşor simultan cu scuturarea uşoară a picioarelor. Pentru acelaşi efect se poate utiliza exercițiul de frecare energică a celor două palme concomitent cu urmărirea respirației timp de circa opt cicluri respiratorii.

Simțirea prin feeling a energiilor aurice ale ființei umane trebuie să pătrundă în conştiință. Simțul subtil al feeling-ului se manifestă (toate persoanele îl posedă latent) atunci când centrăm conştiința asupra acțiunii întreprinse.

Pentru a stabili configurația câmpului aurie prin feeling este necesar să se străbată câmpul radiant la diferite niveluri şi astfel se va putea detecta configurația lui*.

*** Energetica subtilă a ființei -** Doina-Elena & Aliodor Manolea, Ed. Aldomar, 1996

Sensibilitatea senzorială prin feeling pentru detectarea câmpului aurie este direct proporțională cu practica şi experiența acumulată.

4.2. Exerciții pentru perceperea apropierii altei persoane

Ştim deja că un sistem viu este înconjurat de vibrații specifice care formează ceea ce numim **„câmpuri energetice”** a căror rezultantă poate fi percepută sau pusă în evidență prin mijloace tehnice moderne şi este cunoscută sub numele de **„aură”.**

Dacă ne vom apropia de o altă persoană, de obicei, vom simți senzații de uşoare înțepături în special în partea superioară a corpului. Vom conştientiza prezența celeilalte persoane fără a o vedea sau auzi. Fazele de lucru ale acestui exercițiu simplu sunt:

- Ne aflăm aşezați în spatele unei persoane apropiate (fără ştirea acesteia) şi apropiem de ceafa sa un deget sau întreaga palmă la circa cinsprezece centimetri distanță.
- Observăm senzațiile resimțite şi le memorăm. Chestionăm persoana respectivă asupra senzațiilor resimțite.
- Schimbăm rolurile şi observăm senzațiile.

Vom practica acest exercițiu cu persoane diferite ca sex, vârstă, iar senzațiile le memorăm, **codificându-le într-un cod personal** pentru acest tip de percepții.

4.2.1. Exerciții pentru percepția dermică prin feeling a culorilor

Pentru acest tip de percepție se vor confecționa pătrate, cu latura de opt centimetri, din hârtie sau carton, colorate diferit.

Pentru început recomandăm exerciții cu trei culori: alb, roşu şi negru. Procedăm în felul următor:

- se aşează pătratul alb alături de pătratul negru;
- cu ochii închişi, palmele mâinilor sunt relaxate;
- se procedează la antrenamentul unei mâini, apoi a celeilalte mâini, urmând lucrul cu cele două mâini simultan;
- se ridică mâna la aproximativ zece-cincisprezece centimetri deasupra unuia dintre pătrate şi se execută mişcări uşoare de dute-vino în diverse direcții deasupra pătratului. Se menține mâna circa două minute deasupra;
- se observă senzațiile resimțite de mâna în mişcare şi cele resimțite în repaus deasupra pătratului. Se conştientizează senzațiile;
- se deplasează mâna direct deasupra celuilalt pătrat efectuând aceleaşi tip de mişcări;
- se observă senzațiile resimțite;
- în mod obişnuit, deasupra culorii albe se simte răcoare, iar deasupra culorii negre se simte

căldură, dar aceste senzații nu sunt „obligatorii”, pot apare şi altele, diferite;

- se rememorează senzațiile pentru a fi uşor recunoscute: cu ochii închişi, relaxați, se vor reține şi fixa, fără efort, senzațiile;
- se repetă şi se exersează cu recunoaşterea celor două senzații diferite la feeling-ul celor două culori;
- după ce am învățat să recunoaştem fără greşeli două culori vom exersa adăugând o a treia culoare, de exemplu culoarea roşie;
- se va proceda identic ca şi în cazul celor două culori de mai înainte, continuând până la memorarea exactă a senzațiilor percepute la culoarea roşie;
- după ce am exersat cu cele trei culori vom exersa adăugând o altă culoare şi tot aşa, până vom parcurge tot spectrul cromatic precum şi combinații ale culorilor componente.

4.2.2. Exercițiu de antrenament pentru perceperea prin feeling a formelor geometrice

4.2.2.1. Forme geometrice plane

Pentru acest tip de exerciții se pot folosi cărțile Zener*. Se va folosi un set cu câte cinci cărți din cele cinci tipuri de cărți. Scopul acestui exercițiu constă în a percepe prin feeling simbolul cărții extrase din pachet.

* sunt cărți de joc de mărime obişnuită, pe care sunt desenate câte un semn, figură geometrică: cerc, pătrat, stea în cinci colțuri, trei linii orizontale şerpuite (sinusoidale), triunghi echilateral.

Rezultate bune se obțin dacă vom proceda după cum urmează:

- Se va percepe separat prin feeling fiecare figură, aşa cum am procedat la exercițiul de feeling al culorilor.
- Se vor observa şi memora senzațiile.
- După o perioadă de antrenament pentru fiecare figură în parte, se va verifica experiența acumulată prin extragerea aleatorie a unei cărți din pachet şi se va percepe prin feeling simbolul acesteia, fără a întoarce cartea pe față.
- Pentru mai mult de zece cărți identificate din pachetul de douăzeci şi cinci de cărți înseamnă că începe să se manifeste o bună percepție a formelor geometrice prin feeling.

4.2.2.2. Forme geometrice spațiale

Prin acest exercițiu se intenționează antrenamentul detectării prin feeling a formelor spațiale, a golurilor şi a plinurilor acestor forme.

- Se urmăresc, memorează si compară senzațiile percepute la feeling-ul unor suprafețe convexe, suprafețe concave, suprafețe plane.
- Se urmăresc, memorează şi compară senzațiile percepute la delimitarea diferitelor suprafețe.
- Se urmăresc, memorează şi compară senzațiile unor forme geometrice variat colorate şi din materiale diferite în scopul identificării prin feeling a formelor, culorilor şi materialelor respective.

4.2.3. Exerciții de antrenament pentru detectarea prin feeling a unei plante vii dintre alte obiecte

Se introduc sub boluri mate diferite semințe: de exemplu semințe de dovleac, sau nuci, alune etc., un ou si o singură floare sau sămânță încolțită.

Scopul exercițiului este să ne antrenăm pentru a detecta prin feeling floarea sau sămânța

încolțită.

Se va proceda identic ca şi la feeling-ul culorilor, începând inițial cu feeling-ul fiecărui reper ales aflat la vedere, pentru a ne constitui mental un cod de percepție propriu fiecărui reper.

în faza următoare se va executa feeling-ul aceloraşi repere, de data aceasta ascunse sub boluri mate, cu scopul de a detecta reperul viu, ascuns, procedând prin feeling.

4.2.4. Exercițiu de antrenament pentru detectarea prin feeling a unei plante în suferință (bolnavă)

Se va proceda la fel ca în cazul antrenamentului pentru detectarea unui reper viu cu diferența că reperele exercițiului vor fi, de exemplu, mai multe frunze întregi de la o plantă şi o frunză bolnavă, cu o porțiune ruptă dar recoltam de la aceeaşi plantă sau copac.

4.2.5. Exerciții pentru palparea vibratorie a câmpurilor energetice (feeling)

Există două mijloace pentru **inițiere în palparea vibratorie** a câmpurilor energetice care înconjoară o ființă vie sau o altă formă de viață:

a) antrenament individual sau în grup;

b) palpare vibratorie pe un partener.

IMPORTANT! întotdeauna **găsim ceea ce Căutăm.**

Cel mai bun mod de a ne însuşi o anumită tehnică este să exersăm fără încetare. Cea mai mare piedică pentru noi înşine este mintea fiecăruia care spune „eu nu simt nimic", în mare parte este adevărat, pentru că toate acestea nu există în domeniul spațiu — timp clasic, dar „ceva" infim este totuşi acolo. La palpare, încercați să vă obişnuiți cu ceea ce simțiți, conştientizați ceea ce faceți, scopul pentru care desfăşurați această activitate.

Fiecare dintre dumneavoastră, prin exercițiu, trebuie să-şi formeze **propriul cod de percepție.** Anumite persoane au furnicături, tremurături ale mâinii, altele simt ceva care îi împinge sau îi atrage, sau pot simți înțepături, senzația de cald, rece, presiune, gol, plin etc. Trebuie găsit acest cod, trebuie să fie cunoscut, stăpânit şi folosit. în timpul exercițiilor sau după efectuarea lor se pot face însemnări pentru a deveni propriul observator.

Este necesar să se acorde o atenție deosebită modului de interpretare, pentru a nu afirma ceva nejustificat, nesigur.

4.2.6. Exerciții de percepere a energiilor între palme

Se freacă mâinile una de alta cu putere şi cu frecvență mare până apare senzația de încălzire a palmelor şi degetelor. Exercițiul se execută cu mâinile în dreptul plexului solar şi cu degetele spre înainte. După ce mâinile s-au încălzit, se opreşte mişcarea şi cu palmele lipite se încordează degetele ca şi cum s-ar urmări împingerea lor spre înainte. Se aşteaptă astfel până când senzația de căldură se uniformizează şi începe să dispară, încet, se depărtează palmele la o distanță de cinci-şase milimetri una de alta şi atenția este îndreptată spre senzația care apare între palme. Oricare ar fi senzația, e sigur că acel „ceva" apare şi se simte. Pe măsură ce palmele sunt menținute în aceeaşi poziție şi atenția este îndreptată cu constanță în acel loc, **senzația** simțită se **amplifică.** Când atinge o intensitate considerată maximă, se depărtează palmele una de alta, uşor, pentru a nu pierde senzația. Când pare a se diminua, palmele se țin la distanța obținută, atenția este concentrată în palme până când senzația se amplifică din nou.

Se continuă în acest mod astfel încât brațele să se deschidă la maximum permis pe lateral. Din acest moment, se execută o mişcare de apropiere a palmelor, începe să se simtă o presiune între palme, presiune ce creşte proporțional cu apropierea palmelor. Se simte ca şi când între mâini ar exista un balon umplut cu aer sau cu apă, care se opune apropierii

palmelor. Se reia exercițiul până când se obține siguranța repetabilității, iar senzațiile se percep din ce în ce mai clar, mai distinct.

După ce s-a căpătat siguranță şi încredere în **perceperea si existența câmpurilor energetice,** se încep exercițiile pentru **simțirea energiei în mişcare.**

4.2.7. Exerciții pentru simțirea energiei în mişcare

Pentru înregistrarea senzațiilor determinate de circulația energetică se pot efectua următoarele activități:

a) Mâna dreaptă, cu degetele uşor flexate, execută o uşoară mişcare de aruncare în direcția mâinii stângi, ca şi cum ar face valuri la suprafața unei ape, valuri care „lovesc" digul, malul format de mâna stângă. Senzația este de presiune intermitentă ce corespunde mişcării celeilalte mâini.

Se schimbă mâna, de data aceasta mâna dreaptă joacă rolul de analizor, de „dig", iar cu mâna stângă se fac „valuri".

Mâna care execută mişcarea trebuie să fie la o distanță suficient de mare pentru ca senzația simțită în cealaltă mână să nu fie influențată de curentul de aer care se formează.

b) Mâna dreaptă execută mişcări de rotație în plan vertical în sensul acelor de ceasornic şi ulterior în sens invers, în aşa fel încât să se formeze un vârtej, un **con energetic** cu vârful în centrul palmei stângi. Se analizează senzația apărută, care se simte ca o rotație cu spinul determinat de mâna efectoare, în acest caz — mâna dreaptă.

Se schimbă rolul mâinilor şi se execută mişcări de rotație în ambele sensuri. Se analizează senzația. Se repetă atât cât este necesar.

Exercițiul se efectuează în continuare în acelaşi mod, singura diferență fiind aceea că rotația se face cu degetul arătător de la mâna efectoare îndreptat spre palma analizor.

Figura nr. 14. Exercițiu de percepere a câmpurilor energetice între palme.

4.2.8. Exerciții de percepere a vibrațiilor câmpului energetic

Se urmăresc senzațiile care apar deasupra buzei superioare la trecerea aerului la inspir şi expir. Respirația se efectuează normal, fără a se forța. Se urmăresc senzațiile timp de cel puțin 18 cicluri respiratorii. Relaxați, echilibrați energetic, se freacă mâinile, apoi se apropie şi se depărtează palmele şi se pune întrebarea: **„ACUM, ce simt?";** după ce senzația a fost înregistrată, se aşează palma cu care se lucrează la aproximativ zece centimetri deasupra brațului celălalt şi se execută o uşoară mişcare de dute-vino pe concentrarea: **„acum, CE simt?"** şi observăm ce anume se petrece. Se accentuează senzația punând întrebarea: **„acum, ce SIMT?".**

Se conştientizează faptul că este vorba de marginea exterioară a câmpului energetic al mâinii. De asemenea, câmpul energetic al palmei care palpează se intersectează, interacționează cu câmpul energetic al celeilalte mâini.

Relaxați, fără crispare, se reia activitatea şi se freacă energetic mâinile apoi se apropie şi se depărtează palmele pe întrebarea „ACUM, **ce simt?".** Conştientizăm existența senzației dintre palme.

Pregătit astfel, folosim un partener în modul următor: se trece cu palma la aproximativ zece-cincisprezece centimetri deasupra brațului celeilalte persoane, încet, într-o mişcare de

dute-vino. Amândoi parteneri îşi pun întrebarea **„acum CE simt?"; „acum. ce SIMT?";** „ACUM, **ce simt?".** După ce se realizează sentimentul de satisfacţie, ca urmare a perceperii senzaţiilor la o intensitate deosebită, se continuă scanarea întregului corp păstrând distanţa iniţială între palme şi corpul investigat.

4.2.9. Exerciţii individuale şi cu partener pentru palparea vibraţiei câmpului energetic al diferitelor organe fizice

Lucrând pe sine, după ce s-au executat pregătirile pentru relaxare şi simţirea câmpurilor energetice între palme, se aşează ambele palme la o distanţă de aproximativ zece-doisprezece centimetri de piept: mâna dreaptă deasupra plămânului drept, mâna stângă deasupra plămânului stâng.

Se urmăreşte senzaţia ce apare în fiecare dintre palme.

Păstrând mâna stângă ca martor, se deplasează mâna dreaptă deasupra ficatului. Se urmăreşte ce se simte şi concomitent se face comparaţia cu ce simte mâna cealaltă. Foarte uşor se evidenţiază această diferenţă.

Se continuă cu alte organe din corp; se schimbă mâna de referinţă pentru comparaţie, ulterior se lucrează numai cu o mână, apoi cu ambele mâini simultan.

Mişcările sunt line si se ţine mâna deasupra organului vizat până când senzaţia resimţită este foarte clară. Acest lucru nu înseamnă că trebuie neapărat să fie si foarte intensă.

Se execută acelaşi exerciţiu cu un partener căruia îi veţi simţi câmpurile diferitelor organe, apoi schimbaţi rolurile.

Este posibil ca la plămâni să simţim cald în amândouă palmele, iar când punem mâna dreaptă deasupra ficatului să avem o senzaţie de furnicături. Diferenţa dintre cald şi furnicături este foarte clară. Uneori, când se foloseşte mâna dreaptă ca referinţă — şi în acest exemplu se simte cald — senzaţia resimţită de mâna stângă deasupra ficatului poate diferi de senzaţia de furnicături sesizată cu mâna dreaptă. Este un fenomen obişnuit şi înseamnă că ne vom forma diferite coduri de percepţie pentru fiecare mână în parte.

4.2.10. Exerciţii în grup pentru percepţia câmpurilor vibratorii

Participanţii stau în cerc ţinându-se de mâini. Se respiră adânc de câteva ori pentru ca fiecare să se „centreze" interior. Respiraţia nu este zgomotoasă. Se încearcă liniştirea, calmarea minţii, fără a se forţa, se lasă lucrurile să se desfăşoare, să curgă pur şi simplu.

Se urmăreşte respiraţia timp de cincisprezece-douăzeci de cicluri inspir-expir, astfel încât gândurile se dizolvă de la sine, treptat, treptat.

Grupul „lasă" **energia să circule de la stânga la dreapta,** fiecare primeşte fluxul energetic prin mâna stângă şi o dirijează prin mâna dreaptă spre partenerul de alături, conştientizând acest lucru.

Fiecare încearcă perceperea a ceea ce se primeşte de la vecinul din stânga urmărind senzaţiile care apar în palme şi în corp.

După circa cinci minute se încheie exerciţiul şi fiecare pune pentru sine întrebarea: **„ACUM, ce simt?"** încercând să sesizeze ce resimte în acel moment.

4.2.11. Meditaţie în grup pentru percepţia câmpurilor vibratorii

Exerciţiul are acelaşi început ca cel descris la subcapitolul anterior.

Pentru a obţine un efect puternic, este bine să se folosească un fundal sonor abia perceptibil, liniştitor, eventual cu sunete din natură, în spatele ochilor închişi vă **imaginaţi,** creaţi cu mintea un arc de lumină albă cu un diametru de trei-patru centimetri care pleacă din centrul pieptului vostru şi se leagă de centrul pieptului vecinului din dreapta. Fiecare simte legătura realizată cu arcul luminos venind din stânga. Simţiţi ce se întâmplă, apoi prin arcul

luminos lăsați să treacă spre vecinul din dreapta ceea ce credeți că aveți mai bun în voi, mai altruist, **iubirea necondițională, cunoaşterea, înțelepciunea, compasiunea,** primind numai acelaşi lucru de la vecinul din stânga.

În acest moment s-a închis **cercul psiho-energetic.**

După zece minute, în spatele ochilor închişi se imaginează un bulgăre de **lumină alb-argintie sau aurie** alcătuit dintr-o energie elevată — de vibrație înaltă care presupune cele trei vibrații fundamentale ale universului: **iubirea necondițională, înțelepciunea si cunoaşterea.** Vizualizați acest bulgăre energetic şi întindeți gradat razele sale în jurul grupului. Progresiv, extindeți această **sferă de lumină** în toată încăperea iar ulterior şi în afară. Rămâneți astfel încercând să simțiți ceea ce se petrece.

După câteva minute, se **vizualizează** cum fiecare îşi retrage legătura de lumină de la vecinul din dreapta şi simte cum se retrage cordonul luminos al vecinului din stânga.

Se inspiră adânc de câteva ori, se desfac mâinile încet şi se revine AICI şi ACUM.

Fiecare se analizează punându-şi întrebarea „ACUM, ce fac?", „ACUM, ce simt?".

Cele trei câmpuri de forțe ale universului: iubirea necondițională, înțelepciunea şi cunoaşterea sunt cele ce determină schimbările şi salturile calitative în conştiința unui individ.

Iubirea necondițională este cel mai important şi transformator dintre toate salturile, în terminologia greacă această iubire este foarte aproape de **PHYLOS — iubirea frățească** şi frumos echilibrată, între **EROS — iubirea sexuală, emoțională şi iubirea pur spirituală.** Iubirea necondițională leagă trupul cu sufletul şi se manifestă prin **deschiderea centrului energetic al inimii.**

Înțelepciunea este esența întregului beneficiu net pe care sufletul 1-a extras din totalitatea experiențelor sale. In filozofia orientală se specifică faptul că sufletul beneficiază de transformarea experienței în înțelepciune, după consumarea experienței. Este necesar să se facă diferența între înțelepciune şi inteligența care este supusă **Marelui Suflet,** este o reprezentare temporară şi un instrument al său, un organ al sufletului destinat să culeagă experiențe din lumea exterioară pentru a le raporta apoi esenței sale adevărate. Poarta spre manifestare a înțelepciunii este centrul energetic din creştet — **sahasrara.**

Cunoaşterea este întreaga masă de fapte, cu judecăți formate asupra lor si concluziile ce pot fi extrase din aceste judecăți.

Corpurile energetice pot fi scanate fără ca persoana căreia i se face această scanare să fie dezbrăcată. Prin aceste scanări se poate diagnostica cu precizie orice perturbare a câmpului, fie că este făcută per total sau scanăm doar un câmp anume, specific unui organ.

Câmpurile de boală se detectează după energia radiată (vibrația) din țesutul patogen.

4.2.12. Exercițiu pentru conştientizarea aurei umane prin feeling

Exercițiul se poate executa cu un partener si cuprinde următoarele etape:

- Partenerul se află cu spatele spre noi.
- Ne apropiem de partener de la o distantă de aproximativ un metru si jumătate, prin spatele lui. Mâinile sunt întinse în față cu palmele relaxate şi degetele uşor flexate.
- În momentul în care palmele noastre au atins un prag vibrațional (se schimbă senzația inițială din palme sau doar intensitatea acesteia), împingem în acest prag si apoi ne îndepărtăm încet lăsându-1 să revină la poziția inițială. Repetăm în linişte aceste mişcări de mai multe ori, detectând senzațiile percepute la nivelul palmelor, fiind atenți totodată la senzațiile vizuale.
- Se chestionează subiectul asupra senzațiilor resimțite în timpul

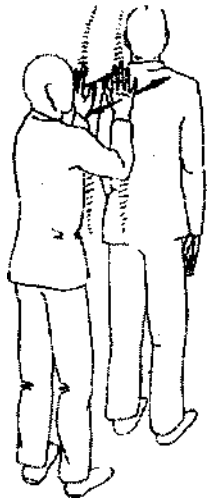

Figura nr. 15. Exercițiul pentru simțirea aurei energetice

exercițiului.

- în timpul exercițiului se va observa balansul subiectului spre în față, spate, după cum noi vom împinge sau atrage pragul vibrațional auric.
- Se conştientizează interdependența corpurilor subtile cu cel fizic precum şi influența care se poate exercita asupra fizicului prin intermediul corpurilor energetice.

*4.2.13. Testarea aurei prin feeling la o terța persoană**

* Pentru amănunte vezi **Feeling — Manual pentru lucru energetic cu palmele** — autori Doina-Elena & Aliodor Manolea, Editura Aldornar Extrasenzorial, Bucureşti, 1997.

Cu degetele uşor flexate şi cele două palme alăturate, fără a se atinge una de alta, ne apropiem spre centrul corpului subiectului de investigat după cum am specificat, de la o distanță de circa un metru şi jumătate. Continuăm apropierea până când palmele noastre vor detecta pragul vibrațional aurie. Odată detectată marginea câmpului aurie, palmele noastre se deplasează încet spre nivelul tălpilor pipăind uşor peretele aurie. Vom acționa mai întâi din fața subiectului; ne deplasăm apoi în spatele acestuia şi executăm aceiaşi mişcare de palpare a peretelui aurei continuând identic şi cu părțile laterale.

Deplasarea palmelor se execută cu o viteză mică. Se conştientizează „inteligența" proprie a mâinilor care pur şi simplu se deplasează, ştiind parcă ce anume au de făcut şi cu ce anume viteză să execute ceea ce au de făcut.

Observăm, urmărind doar cu privirea, ce execută mâinile şi înregistrăm senzațiile percepute.

În momentul în care se simte bordura aurei se înregistrează intensitatea senzației. Forma spațială a aurei se determină comparând intensitatea senzației inițiale (I_0) cu intensitatea de la un moment dat (I_x). Atunci când intensitatea percepută este mai mare palmele, în deplasarea lor descendentă, se depărtează de subiect până se resimte intensitatea senzației de început. Bineînțeles că reciproca este valabilă: la intensitate mai mică decât I_Q, palmele se apropie de corpul fizic. Folosind această metodologie se pot determina acumulările energetice sub forma unor deformări spre exterior sau deficitele energetice sub forma unor intrânduri, a unor părți subțiate, mai apropiate de corpul fizic. De asemenea, se pot evidenția — în afara deformărilor — şi decalările, deplasările, rupturile şi fisurile aurice, **în premieră pe plan mondial am prezentat deformările, decalările, deplasările, rupturile si fisurile corpurilor energetice în anul 1996, în lucrarea „Energetica subtilă a ființei umane".**

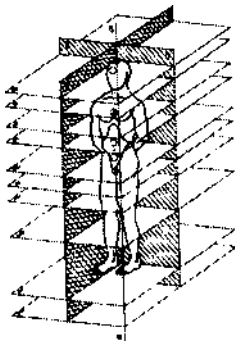

După cum am afirmat şi mai înainte, gama exercițiilor este nelimitată şi în funcție de scopul pe care-1 urmărim putem alcătui şi alte exerciții de antrenament.

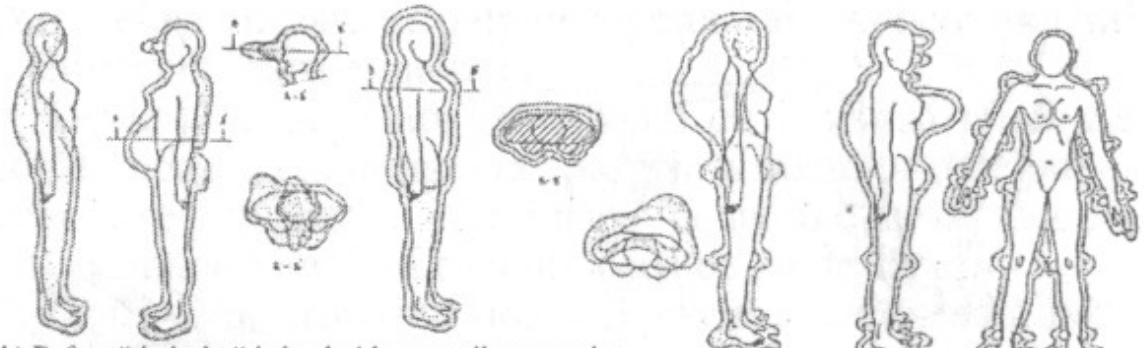

b) Deformări, deplasări şi goluri în corpurile energetice

c) Deformări ale corpurilor energetice de tip „buzdugan“

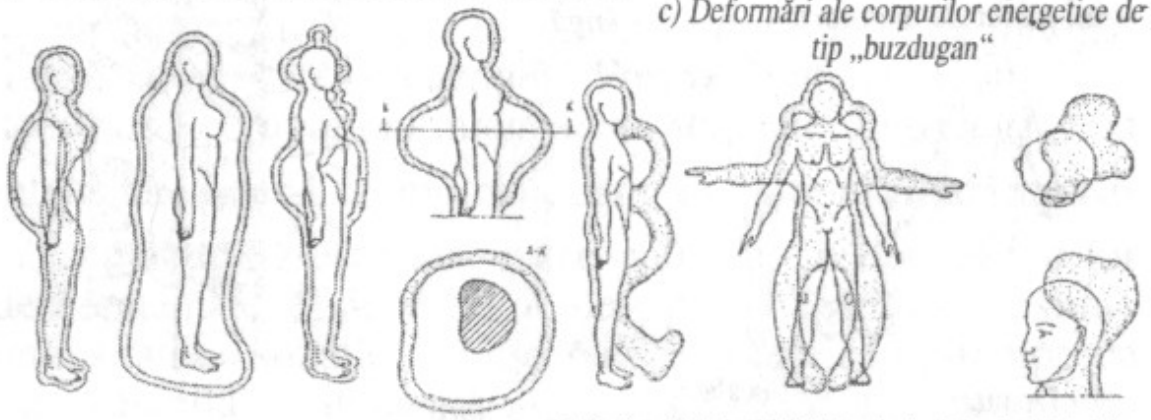

d) Goluri în corpurile energetice

e) Deformări, deplasări şi goluri în corpurile energetice care sunt rigidizate, au o poziţie statică în mod cvasipermanent

f) Deplasări şi deformări ale corpurilor energetice în regiunea capului

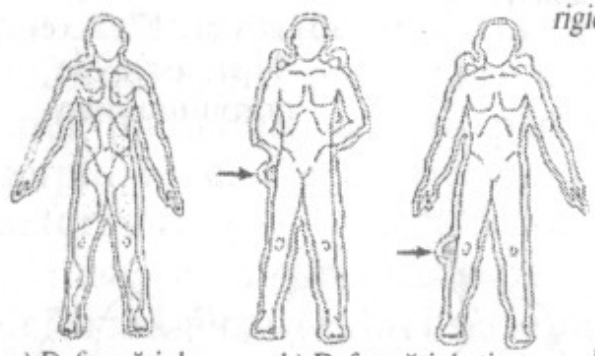

g) Deformări de tip „armură“

h) Deformări de tip „migrator“

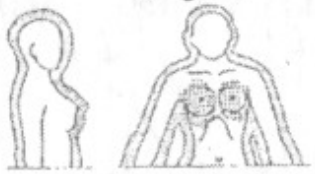

i) Fisuri în corpurile energetice

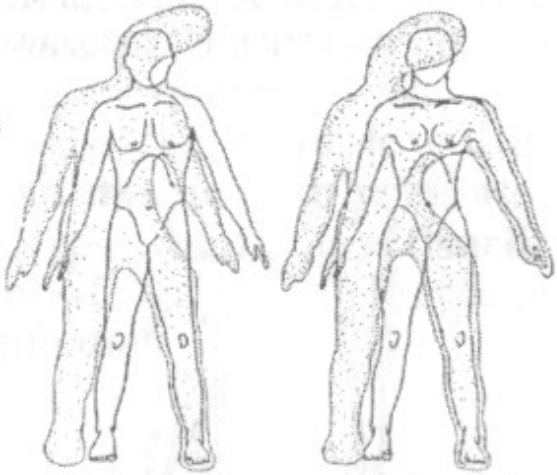

j) Deplasarea şi deformarea corpurilor energetice cu suprafeţe de ancorare piciorul stâng şi jumătatea dreaptă a corpului

g) Deplasarea şi deformarea corpurilor energetice cu suprafeţe de ancorare piciorul stâng, mâna stângă şi jumătatea superioară a capului

CAPITOLUL V

Pregătirea pentru vederea aurei energetice cu ochii fizici

5.1. Antrenament pentru obținerea privirii centrate

Primele exerciții pentru a obține **privirea centrată** sunt cele de citire fără să se clipească; la început câteva cuvinte, apoi un rând, iar după câteva zile mai multe rânduri.

În semiobscuritate se priveşte câtva timp fix, în față; apoi fixați privirea pe un cerc cu diametrul de 26 mm, colorat în albastru şi care are în centrul cercului un punct alb cu diametrul de 6 mm. Această bulină colorată este desenată în centrul unui carton alb cu laturi de cel puțin 20 centimetri. Cartonul îl aşezăm vertical, la înălțimea ochilor, la o distanță de 2 — 2,5 metri. Priviți acest punct timp de 15 secunde, faceți o pauză de un minut, apoi fixați punctul timp de 30 de secunde, după care faceți o pauză de un minut. Se continuă până când veți reuşi să țineți ochii deschişi fără să clipiți, timp de **zece minute.** Acest deziderat nu se obține în prima zi, ci se lucrează gradat timp de aproximativ două săptămâni. Exercițiile nu se execută de mai mult de trei ori pe zi, iar dacă ochii lăcrimează, se întrerupe exercițiul şi se pune pe pleoape un şervețel ud. Se poate folosi infuzia de albăstrele si/sau sulfină.

5.2. Gimnastica oculară

Se pot executa şi mişcări ale globilor oculari în cadrul aşa numitei **gimnastici oculare,** începeți prin a privi cât mai sus cu putință, apoi cât mai jos, bineînțeles fără a mişca din cap. Apoi deplasați ochii la stânga, la dreapta şi ulterior stânga-sus — dreapta-jos şi dreapta-sus — stânga-jos. Mişcările circulare de acelaşi număr de ori într-un sens şi în celălalt încheie ciclul. Aceste mişcări **relaxează şi în acelaşi timp tonifică aparatul vizual.** Se recapătă elasticitatea muşchilor oculari, se dezvoltă privirea periferică, creşte acuitatea vizuală, se irigă ochiul mai bine, treptat se elimină tensiunile interioare, calmează.

Pentru persoanele care au probleme cu vederea recomandăm un exercițiu simplu dar deosebit de eficient, în picioare, cu mâinile în şolduri se lasă capul pe spate şi se continuă aplecarea cu tot corpul atât cât este posibil. Ochii privesc spre frunte încercând să vadă pardoseala într-un punct situat cât mai aproape de tălpi. Gura este căscată liber, respirația normală, liniştită. Se execută de trei ori pe zi câte trei minute, începând cu un minut, după care durata creşte.

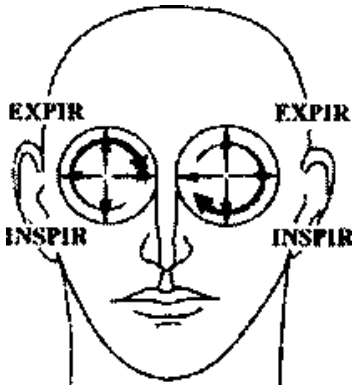

Figura nr. 19. Exercițiu de gimnastică oculară

În a treia săptămână de exerciții de antrenament pentru obținerea privirii centrate, folosiți şi un al doilea carton de aceeaşi mărime şi cu acelaşi cerc albastru cu bulină albă în centru. Cartoanele se aşează unul lângă altul la o distanță de douăzeci de centimetri. Se priveşte timp de treizeci de secunde cartonul din stânga apoi se priveşte tot treizeci de secunde cu ochiul stâng cartonul din stânga iar cu ochiul drept cartonul din dreapta. Următoarele treizeci de secunde se priveşte un carton, cel din dreapta, apoi, treizeci de secunde, cu ochiul drept se priveşte cartonul din dreapta şi cu ochiul stâng cartonul din stânga. Se repetă de trei ori pe zi.

In a patra săptămână se execută de două ori exercițiul celei de a treia săptămâni după care, cu ochiul stâng se priveşte punctul din pătratul din dreapta şi cu ochiul drept se priveşte punctul din

pătratul din stânga. Se execută de trei ori pe zi, până la cinci minute de fiecare dată, timp de un an de zile.

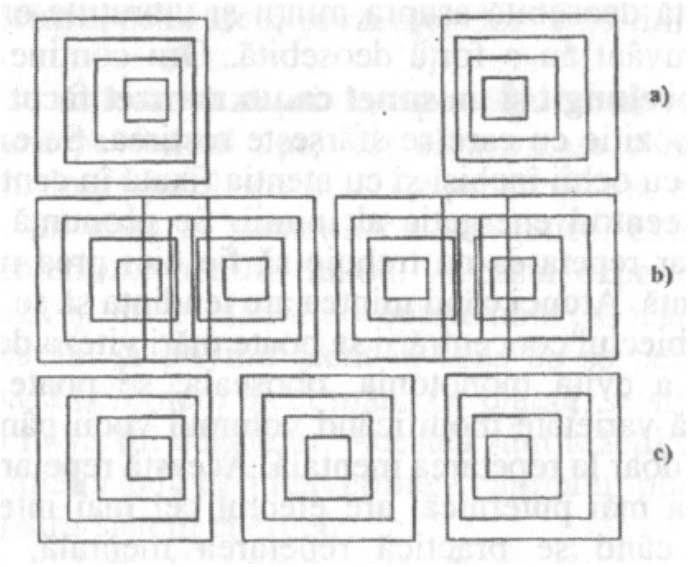

Figura nr. 20. Exercițiu de focalizare a privirii

O altă metodă pentru formarea privirii focalizate este prezentată în continuare. Se privesc cele două pătrate ce conțin în interior alte pătrate care sunt deplasate spre linia imaginară de separare a pătratelor. Această privire are caracteristica focalizării ei mai aproape de cap, la o distanță de aproximativ douăzeci de centimetri de carton. La început, în cazul menținerii focalizării privirii în acelaşi punct, apare o suprapunere decalată a pătratelor (b), iar ulterior, cu specificația menținerii focalizării, va apare un al treilea pătrat ce va avea pătratele interioare centrate care vor da impresia de spațialitate (c)*.

*** atenție:** imaginea este micşorată. Pentru antrenament folosiți desenul (a) cu distanța dintre pătratele inferioare (cele mai mici) de aproximativ 6,5 cm.

5.2.1. Un alt exercițiu

Exercițiul sonor folosind silaba **om**, această silabă care cuprinde toate vibrațiile energiei universului, exercită o influență deosebită asupra minții şi vibrațiile emanate de acest cuvânt au o forță deosebită. Om conține un **sunet vocal prelungit** şi un **sunet ca un zumzet** făcut cu buzele lipite, poziție cu care se sfârşeşte rostirea. Se execută, de obicei, cu ochii închişi şi cu atenția fixată în centrul frunții sau în centrul energetic al inimii. Se pronunță clar, fără efort, iar repetarea nu trebuie să fie nici prea rapidă nici prea lentă. Atunci când mintea are tendința să se acomodeze cu obiectul concentrării se poate mări viteza de repetare. Pentru a evita monotonia, oboseala, se poate obține o anumită varietate modificând volumul vocii până când se ajunge doar la repetarea mentală. Această repetare mentală este cea mai puternică, are efectul cel mai intens. Chiar atunci când se practică repetarea mentală, începerea exercițiilor se face prin repetarea cu voce tare a silabei energetice aum de trei, şase sau de douăsprezece ori.

Dacă ne astupăm urechile cu podul palmelor şi intonăm om vom simți vibrațiile la nivel fizic.

5.3. Exerciții pentru observarea unor câmpuri ce înconjoară un obiect sau o ființă vie

• Un mod simplu pentru observarea câmpurilor energetice subtile este să te relaxezi, întins pe iarbă, să priveşti albastrul cerului, sau, destins, să priveşti pur şi simplu cerul, indiferent de anotimp. După o perioadă de timp pe cer se pot observa mici puncte sau uneori pete negre care apar şi dispar, părând că se mişcă. Se continuă observarea şi după ce se lărgeşte câmpul vederii, începe perceperea unui câmp ce pulsează în mod sincron, în zilele însorite aceste

„bile” de energie sunt strălucitoare deplasându-se rapid. Dacă cerul este înnourat, ele sunt translucide şi se deplasează mai lent. în oraşele poluate ele sunt mai întunecate, mai rare şi se deplasează foarte lent. Locul cel mai propice pentru sesizarea prezenței lor este în vârful munților.

• Dacă se concentrează privirea pe vârful unui copac ce se profilează pe fondul unui cer albastru, se zăreşte un halou de jur-împrejurul acestuia. De asemenea, se observă o vibrație, un dans al particulelor energetice, extrem de fine, din interiorul acestui halou. Această experiență se poate realiza şi cu o plantă de apartament, aşezând-o în lumina soarelui şi privind atent la ceea ce se petrece în jurul ei. Dacă apropiem încet mâna de plantă, se simt vagi furnicături în vârful degetelor. Acestea sunt reacții energetice ale palmelor față de interacțiunea câmpului plantei cu propriul nostru sistem energetic.

• O altă experiență o putem efectua cu plante proaspăt tăiate, în lumina soarelui în jurul acestora se observă un înveliş energetic de un albastru foarte puternic. După circa zece minute de la tăiere, culoarea învelişului energetic se schimbă treptat către maron, pentru a deveni apoi de nuanța sângelui.

Obiectele neanimate au şi ele o emanație energetică, ştiința care se ocupă cu studiul acestor fenomene numindu-se **formologie.**

• **O altă experiență:** Pe o farfurie albă, fără desene, pentru a nu ne distrage atenția, se pune o lumânare care se aprinde. Se aşează farfuria cu lumânarea astfel încât flacăra să fie la înălțimea ochilor şi la o depărtare de cel mult un metru. Se priveşte flacăra fără a se gândi special la ea, un timp mai îndelungat. La un moment dat, lumina acesteia, inițial de culoare galbenă, va căpăta un halou cu irizații de culorile curcubeului.

5.4. Exercițiu de vedere a câmpurilor energetice ale mâinilor

Se execută într-o cameră mai întunecoasă, în clarobscur. Se freacă mâinile una de alta, apoi se distanțează şi se apropie palmele până când „ceva” prinde contur şi începe să se manifeste între cele două palme, întreaga atenție este dirijată spre cele două palme, cu întrebarea „ACUM, ce simt?”.

Figura nr. 21 Aura palmei

Se aşează mâna dreaptă (stângă) la aproximativ cincizeci-şaizeci de centimetri depărtare de ochi având ca fundal o foaie de hârtie albă, un perete alb etc. Având corpul cât mai relaxat, se percepe cu încetul spațiul dintre degetele răsfirate, fără a privi albul foii, şi fără concentrare, în acel spațiu şi în jurul degetelor se vede un contur de consistența cetii, de culoare alb-gri sau apare un fel de zonă de reverberație asemănătoare cu suprafața tremurătoare, transparentă, formată în aerul cald de deasupra unui foc, de deasupra asfaltului încins de pe şosea sau de la suprafața unui câmp ars de soare şi care dogoreşte.

Se mişcă uşor degetele şi se observă cum acest contur urmează mişcarea degetelor; se roteşte mâna pentru a privi dosul palmei. Fenomenul apărut se menține chiar dacă se apropie sau dacă se depărtează mâna de fundal. Haloul care se observă la început mai subțire poate avea nuanțe de culoare albastră

Folosind un fundal deschis la culoare mâinile se apropie încet una de alta cu vârfurile degetelor aşezate unele în prelungirea celorlalte. Când ajung la aproximativ trei-patru centimetri unele de altele, începe să se zărească în jurul acestora o ceață alb-albastră care este unificată între degete. Dacă se mişcă o mână în sus şi cealaltă în jos, ceața se întinde până când ajunge să „se mute” la degetul cel mai apropiat. Se reia exercițiul.

Aceste experienţe efectuate în timp ajută la **dezvoltarea clarvederii, a vederii aurei,** respectiv a câmpului energetic.

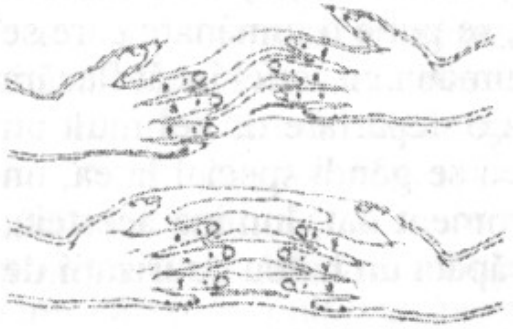

Figura nr. 22. Exerciţiul de vedere a aurei mâinilor

5.5. Exerciţii de antrenament pentru perceperea aurei cu ajutorul bulinelor colorate.

Exerciţiile prezentate în continuare se pot executa cu ajutorul unei alte persoane, dar se pot efectua şi de unul singur.

Începem cu situaţia în care sunteţi ajutat.

Pe fondul unui ecran alb sau a unui perete văruit, „persoana" pe care o vom denumi **„subiect"** ţine în dreptul pieptului un carton alb de aproximativ 60 x 50 cm pe care este lipită o bulină colorată. Se folosesc, pe rând, şapte cartoane pe care sunt lipite şapte buline de culoare primară (roşu, portocaliu, galben, verde, albastru, indigo şi violet). Subiectul are o prezenţă pur statică, inactivă.

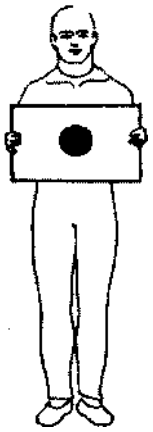

Figura nr.23 Poziţionarea cartonului cu buline colorate

Persoana „activă", cea care execută tehnica, se postează la o distanţă de aproximativ doi metri şi jumătate şi desfăşoară activităţile etapizate prezentate în continuare.

ETAPA I

a) Timp de cincisprezece-douăzeci de secunde se concentrează privirea în centrul bulinei colorate ceea ce are drept rezultat apariţia unui „halou" de culoare complementară în jurul bulinei colorate.

b) Se urmăreşte cu privirea circumferinţa bulinei colorate, ceea ce face ca haloul culorii complementare din jurul ei să fie egal cu unu şi jumătate diametre iniţiale.

c) Concentrarea privirii în centrul bulinei colorate face să se perceapă o nouă bulină, de culoare complementară, care se suprapune şi depăşeşte culoarea de bază iniţială.

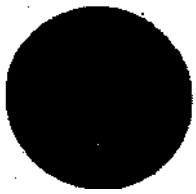

Figura nr. 24. Concentrarea privirii pe bulina colorată

ETAPA a II-a

Se fixează privirea în centrul frunţii subiectului şi se observă suprapunerea culorii complementare peste faţa subiectului.

ETAPA a III-a

Se ridică şi se fixează privirea la aproximativ un lat de palmă deasupra creştetului subiectului. După a doua pulsaţie a culorii (în mod natural culoarea dispare şi apoi apare din nou), aceasta începe să devină difuză, iar aria de percepere se extinde spre gât şi umeri. Ceea ce se percepe în acest ultim moment este aura energetică. Când se priveşte deasupra creştetului, se urmăreşte ca, pe lângă fixitatea privirii în punctul ales, să se cuprindă cu vederea periferică şi lateral, capul, gâtul şi umerii subiectului.

Exerciţiul se începe cu culoarea roşie şi se sfârşeşte cu violet şi nu trebuie să dureze mai mult de cincisprezece minute pe zi, în

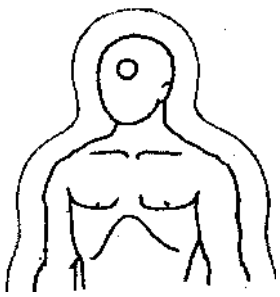

Figura nr. 25 Apariţia aurei energetice

total.

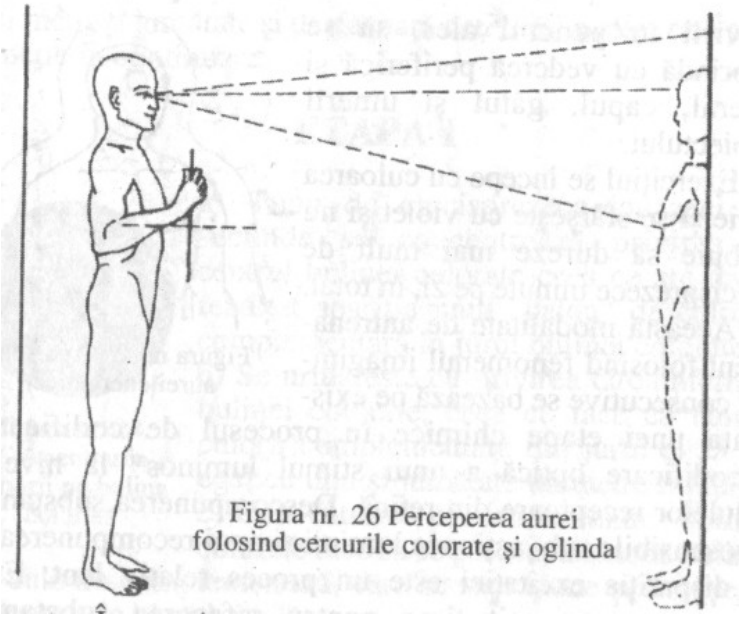

Figura nr. 26 Perceperea aurei folosind cercurile colorate şi oglinda

Această modalitate de antrenament folosind fenomenul imaginilor consecutive se bazează pe existența unei etape chimice în procesul de codificare-decodificare optică a unui stimul luminos* la nivelul celulelor receptoare din retină. Descompunerea substanței fotosensibile sub acțiunea luminii şi apoi recompunerea ei la dispariția excitației este un proces relativ lent. Este necesar un anumit timp pentru refacerea substanței fotosensibile din care stimulul respectiv a consumat o mare cantitate, retina rămânând imprimată de către acesta.

* vezi anexa de la finalul lucrării.

5.5.1. Tehnica de percepție a aurei cu ajutorul cercurilor colorate folosind oglinda

Se pot folosi şi buline colorate de dimensiuni mai mici aşezate pe un carton suport. Se poate folosi câte un carton pentru fiecare culoare sau toate culorile pot fi aşezate pe acelaşi suport, în acest caz, culorile care nu se folosesc se acoperă cu un alt carton sau cu o foaie de hârtie.

Caracteristic în acest caz este faptul că acest carton se ține de către persoana „activă" care îl priveşte de la o distanță convenabil aleasă, în funcție de mărimea cercurilor colorate, în continuare se execută aceleaşi operațiuni în etape.

Atunci când nu puteți beneficia de ajutorul altei persoane, folosiți propria imagine reflectată. In acest fel veți fi şi „subiect" şi persoană „activă", în plus față de materialele folosite în situația anterioară, mai este necesară o oglindă fără defecte, care să nu distorsioneze imaginea. Ea trebuie să fie suficient de mare pentru a vă cuprinde imaginea cel puțin de la talie în sus atunci când sunteți la o depărtare de doi metri şi jumătate de aceasta. Fondul pe care îl vedeți în oglindă trebuie să fie de culoare deschisă şi uniformă, pentru a nu distrage atenția.

Diferența dintre cele două modalități de execuție prezentate este aceea că, în al doilea caz, vă vedeți aura proprie şi vă veți privi pe dumneavoastră înşivă, în această situație, pentru început, vor fi necesare câteva momente pentru obişnuirea cu propria imagine. Este la fel ca atunci când vă auziți, prima dată, vocea înregistrată pe bandă audio.

5.2.2. Tehnica de percepție a aurei cu ajutorul cercurilor colorate folosind proiecția luminoasă pe un fond colorat

Următorul mod de antrenament pentru vederea aurei foloseşte fonduri colorate, create prin proiectarea unei culori pe un ecran alb care se află în spatele „subiectului". Caracteristica acestei tehnici este faptul că sursa luminii colorate este amplasată între „subiect" şi ecran sau lateral în acest mod se luminează numai fondul, nu şi „subiectul", încăperea unde se lucrează este luminată în clar-obscur, în aşa fel încât lumina proiectată să aibă intensitatea necesară, iar când aceasta se întrerupe „subiectul" să se poată distinge uşor.

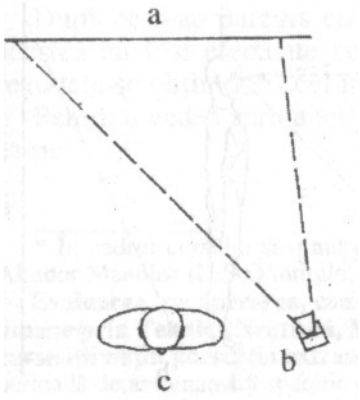

Figura nr. 27. Amplasarea în lateralul subiectului a sursei luminoase (vedere de sus) a) ecran; b) sursa luminoasă; c) subiectul

Indiferent de modul de amplasare a sursei luminii colorate (se folosesc filtre ale culorilor de bază) aceasta se pune în funcțiune timp de cincisprezece-douăzeci de secunde. In acest timp, persoana activă, cea care execută antrenamentul, priveşte subiectul în punctul situat în centrul frunții (chakra ajna) în aşa fel încât privirea periferică să cuprindă şi fondul colorat.

După ce intervalul de timp a trecut, se stinge sursa luminoasă (de preferat de către „subiect") şi se priveşte în continuare în acelaşi punct, pe fondul culorii complementare remanente apărute. Aceasta are tendința de a se estompa şi chiar dispare la un moment dat. în acest caz, se menține privirea în punctul ales şi culoarea complementară reapare.

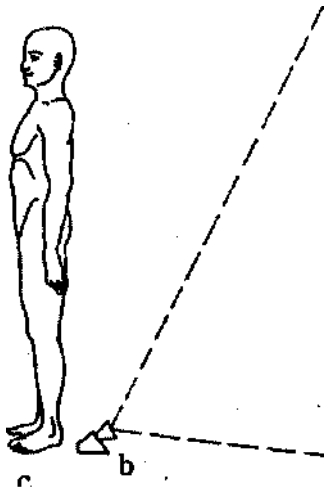

Figura nr.28. Vedere a amplasării în spatele subiectului a sursei luminoase (vedere laterală) a) ecran; b) sursă luminoasă; c) subiectul.

După câteva secunde se ridică privirea deasupra creştetului la o distanță de un lat de palmă. Fără a schimba direcția privirii, cuprindeți în aria vizuală cât mai mult din corpul subiectului. Se observă o difuzare şi „întindere" a culorii complementare în zona cuprinsă cu privirea şi care urmăreşte vag forma corpului la o anumită distanță față de acesta. Apare, mai devreme sau puțin mai târziu, o schimbare de nuanță şi chiar a culorii complementare, apariția altor culori. Uneori se manifestă o irizație sau o zonă alburie, cețoasă în jur.

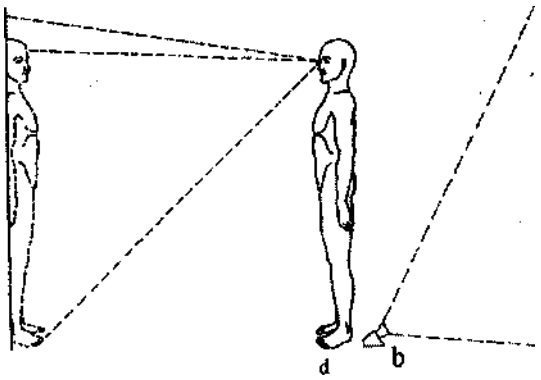

Atunci când nu avem ajutor, folosim oglinda ca în figură, executând aceleaşi operațiuni şi etape ca la celelalte exemple.

Figura nr.29. Perceperea aurei folosind fonduri colorate cu ajutorul unor filtre luminoase şi al oglinzii. a) ecran; b) sursa luminoasă; c) oglindă; d) subiect.

5.6. Exerciţiu de antrenament pentru concentrarea privirii

Se foloseşte cercul albastru de douăzeci şi şase de milimetri diametru cu un gol alb în mijloc, de şase milimetri diametru.

De asemenea, se aşează foaia la o distanţă de doi metri, doi metri şi jumătate, la înălţimea ochilor şi se priveşte cercul fără să se clipească, cât mai mult timp posibil.

Atunci **când reuşim să vedem acest punct timp de cinci minute fără să clipim, suntem pregătiţi să vedem aura colorată.**

Figura nr. 30. Bulina colorată pentru exerciţiu de concentrare a privirii

5.7. Vederea aurei energetice a unei persoane

După ce s-au parcurs etapele prezentate anterior, dacă acestea au fost efectuate conştiincios şi eficient, primele rezultate se obţin după cel mult o lună sau două luni*.

* în cadrul cursului susţinut de Doina-Elena Manolea (D.Sc.) & Aliodor Manolea (D.Sc.) intitulat „Energetica Subtilă a fiinţei umane. **— Evaluarea, recuperarea, conservarea şi creşterea performanţei umane prin Tehnică Neutrală, Modul 200 TN SPECIALIST", toţi cursanţii obţin percepţia extrasenzorială de vedere a aurei** după o perioadă de antrenament specific de 10 zile.

Pentru a vedea aura unei persoane se parcurg mai multe etape.

Etapa I-a. Într-o cameră luminată clar-obscur partenerul de experienţă, îmbrăcat în haine de culori neutre, se aşează în picioare lângă un zid alb (panou alb, un cearşaf bine întins). Este bine ca în jur să nu fie obiecte care să atragă atenţia sau care să reflecte lumina. Observarea aurei se efectuează de la o distanţă de cel puţin doi metri şi jumătate — trei metri astfel încât să se observe persoana integral, din creştet până în tălpi, iar în jurul său să fie o suprafaţă suficient de mare de culoare albă.

Etapa a II-a. Pentru stimularea celulelor retinei se fixează privirea câteva momente în centrul frunţii partenerului după care, cu o mişcare în sensul acelor de ceasornic şi foarte rapidă, se urmăreşte cu ochii conturul corpului. Mişcarea se execută de mai multe ori.

Etapa a III-a. Privirea se opreşte şi se fixează timp de cel puţin cincisprezece-treizeci de secunde în centrul frunţii sau chiar în creştet.

Etapa a IV-a. Privirea se transformă dintr-una fixă, concentrată pe o suprafaţă mică, în una de concentrare relaxată care cuprinde suprafaţa din jurul corpului. Se adoptă privirea paralelă cu o focalizare undeva în spatele subiectului. Se menţine acest mod de a privi şi ne transformăm într-un observator pasiv care aşteaptă să vadă ce se întâmplă, care nu doreşte nimic în acele momente. Şi aura începe să se vadă, mai întâi cea din jurul capului şi umerilor şi treptat, treptat, se extinde cuprinzând întreg corpul.

La nevoie se pot repeta etapele, iar rezultatul este întotdeauna acelaşi: **se vede aura cu ochii fizici.**

CAPITOLUL VI

Vizualizarea aurei energetice subtile. Pregătirea pentru vizualizarea aurei energetice subtile

6.1. Antrenament în vederea detectării si decodificării aurei prin vizualizare

A vizualiza înseamnă a face posibilă observarea unui obiect sau a unei fenomen cu „ochii minții".

Vizualizarea se manifestă obiectivând **achiziția de informație** prin apariția, conturarea şi dezvoltarea statică sau în mişcare a unor imagini pe un ecran mental imaginar, în această situație, subiectul se află în postura unui spectator aflat în fața televizorului care urmăreşte evenimentele de pe ecran fără a interveni în desfăşurarea lor.

Acuratețea „vederii cu ochii minții", a vizualizării, este direct proporțională cu volumul de cunoştințe, cu puterea de concentrare, cu nivelul de cultură şi inteligența celui care efectuează investigații de acest tip. De aici şi marea varietate a celor „vizualizate", mai ales a acelora care nu pot fi verificate şi prin alte mijloace.

Vizualizarea se utilizează ca metodă de autotratament sau autoinvestigație, ca metodă de investigație şi tratament a unor alte persoane, sau cercetarea unor fenomene, independent de spațiu-timp, ca metodă de detectare a aurei.

6.1.1. Reprezentările ca energii potențiale

Reprezentările sunt elemente active ale minții noastre ele sunt prezente în fiecare moment şi sunt activate de gândire. Ele sunt **energii potențiale stocate** în creier şi datorită lor, creierul poate deveni organul trecutului, un păstrător al informațiilor privind evenimente desfăşurate atât în trecut cât şi în prezent.

A vizualiza reprezentările înseamnă a le vedea în prezent la fel de viu ca şi percepțiile originale. Puterea de evocare a reprezentărilor se datorează deprinderii de a aduna imagini şi a construi cu ajutorul lor mozaicul care compune gândirea. Vizualizarea reprezentărilor presupune antrenarea şi transformarea energiilor potențiale de repaus relativ, păstrate în creier, în energie cinetică de mişcare, sub formă de imagini, sunete.

Re-prezentarea înseamnă a prezenta din nou, a doua oară, a treia oară ş.a.m.d. şi atunci apare **imaginea simbolică achiziționată** care a fost stocată sub forma energiei potențiale în centrele de memorie ale creierului.

Vibrația specifică, stocată în energia de repaus relativ contribuie la asimilarea şi/sau la percepția noilor senzații. Reprezentările însoțite de anumite stări afective sunt acțiuni la care creierul caută să răspundă prin aşa numite **reacții.** Sincronizarea vibrației energetice de repaus relativ a reprezentărilor cu o vibrație din exterior — fără a tine cont de limitele spațiale sau temporale — face ca la nivel mental să se manifeste vizualizarea reprezentărilor caracteristice acestei vibrații, care se află stocate în creierul subiectului. Astfel că **vizualizarea de acest tip este manifestarea reprezentărilor personale achiziționate şi stocate în timp, activitate care se desfăşoară la nivel mental.** Ea poate fi **statică sau dinamică,** în funcție de energia în mişcare dezvoltată care antrenează şi transformă energia de repaus relativ.

Valoarea fenomenului de vizualizare în achiziția de informații, a reprezentărilor

conținute în creier este dată de valoarea acestor reprezentări, valoare care la rândul ei este determinată de intensitatea senzațiilor, de starea afectivă plăcută sau neplăcută, precum şi de conținutul lor.

Utilizarea spontană sau voluntară a imaginilor reprezentative conținute în creier pentru a crea noi imagini este produs al **capacității imaginative** a subiectului. Aceasta are semnificația legării noilor imagini de real, de a intermedia trecerea de la reprezentare la real.

6.1.2. Memoria ca funcție generală a materiei organizate

Factorul ce intermediază trecerea între prezent şi trecut este reprezentat de **memorie,** care poate fi definită, urmărind anumite caracteristici, drept o funcție generală a materiei organizate; ea poate reprezenta o dispoziție anatomică care uneşte între ele diferite stări de conştiință, tot aşa cum atracția materiei ține unite moleculele pentru alcătuirea unui cristal, a unui organism.

De exemplu, memoria materiei organizate în **„bănuțul"** de ou este aceea care reține şi transmite însuşirile individului generator spre urmaşii săi. Substanța unui ou, indiferent de dimensiunile microscopice sub care se manifestă, conține în sine informații moştenite de la înaintaşii generatori.

Întreaga dezvoltare individuală a unui om, de exemplu, formează un lanț continuu de informații adunate din dezvoltarea întregului neam din care face parte si a cărui verigă finală este el. Experiența proprie a individului, acumulată în timp, reprezintă **memoria individuală,** iar memoria dobândită din experiența neamului formează **memoria ancestrală (a strămoşilor)*.**

* vezi teoria filogenetică

Dacă în centrii nervoşi nu s-ar afla stocate informațiile acumulate în trecut care pot fi reproduse, atunci experiența noastră anterioară ar deveni inutilă. Creierul operează o selecție între stările de conştiință trecute, persistând acelea cu care ne întâlnim mai des în viață şi dispărând acelea care sunt uitate.

Memoria constă în depozitarea reprezentărilor în starea de repaus relativ (potențială) în **centrele de asociație.** Aceste centre pot fi stimulate pentru a evoca sau reproduce din informațiile conservate prin intermediul forței conştiinței. De cele mai multe ori evocarea reprezentărilor conservate în memorie se face prin intermediul simțurilor superioare, văzul şi auzul deoarece sunt puține persoane care rețin impresiile gustative, tactile sau olfactive.

Dar există şi o **memorie afectivă,** care redă impresii din trecut însoțite de emoții.

O excitație de scurtă durată a țesutului nervos este păstrată în stare de repaus relativ (stare latentă) mai mult timp şi formează o **memorie elementară a sistemului nervos.** Pe această memorie elementară a sistemului nervos ne formăm şi memoria specializată a codurilor subtile pe care le urmărim, coduri care permit descifrarea senzațiilor recepționate prin intermediul percepțiilor subtile. Durata conservării, fidelitatea informațiilor, reprezintă o calitate nativă, perfecționată şi dezvoltată prin cunoaştere.

Tuturor acestor forme de memorie, ca de altfel tuturor fenomenelor psihice, a oricăror forme de energie, li se aplică principiile generale ale energeticii, printre care şi legea conservării şi legea transformării energiei. Oricât de repede s-ar manifesta o percepție, derularea ei presupune un consum de energie şi cu cât condițiile în care se manifestă sunt mai puțin favorabile, cu atât energia consumată este mai mare. Ideal ar fi ca energia consumată să-şi găsească echivalentul în rezultatul obținut.

În realitate, **transformarea** unei forme de energie în altă forma de energie se face cu **pierderi energetice** mari. Am putea defini sub acest aspect **un coeficient economic** rezultat din raportul dintre energia cheltuită (A) şi efectul obținut (deci lucru mecanic) (B).

De exemplu, energia (A) poate fi electricitatea, iar efectul ar fi lumina electrică (B).

Intotdeauna raportul A/B este mai mic decât unitatea (A/B < 1).

Dezvoltarea percepțiilor subtile are semnificația ameliorării acestui coeficient economic. In acest caz, **energia nativă** a subiectului, energia dată de cunoaştere, se manifestă sub formă de **simțire, de gândire, de mişcare, de percepții.**

Lucrul util efectuat constă din cantitatea şi calitatea experimentelor efectuate, explicate şi înțelese, de acțiunile întreprinse pentru progresul individual, dar şi pentru cel colectiv. Aplicarea acestui principiu asupra capacităților noastre cerebrale are semnificația educării deprinderilor, a percepțiilor, adică transformarea energiei noastre cerebrale în cât mai mult lucru util.

Conservarea informațiilor depinde de mai mulți factori, cum ar fi: starea de odihnă sau de oboseală a creierului, starea afectivă sau de indiferență, starea de atenție sau de distracție cu care s-a făcut observația s.a.m.d.

Îmbunătățirea memoriei elementare se face printr-o alimentație adecvată care să hrănească creierul în mod substanțial, muncă desfăşurată în regim permanent, odihnă la timp, precum şi prin conştientizare, experiență şi antrenament specific.

6.1.3. Imaginația ca aptitudine de reprezentare

Cu cât funcționarea memoriei şi a asociației ideilor este mai sigură, cu atât funcționarea capacității imaginative va fi mai bună. Reprezentările durabile se formează în centrele de memorie din senzațiile trecătoare care sunt formate în centrele de percepție din input-uri senzoriale.

Imaginația reprezintă aptitudinea de a ne reprezenta obiectele absente şi de a combina imaginile. Ea este supusă exclusiv afectivității. Crearea de noi sinteze mentale depinde în mare parte de aptitudinile profunde ale subiectului, Imaginația îşi are sediul în centrele secundare ale memoriei.

Forma de memorie cea mai întrebuințată în imaginație este cea vizuală. Cei care îşi dezvoltă capacitatea de vizualizare, îşi imaginează clar forma, mărimea, culoarea obiectelor pe care le-au văzut odată. Aceştia posedă o putere de imaginație mai vie şi o plasticitate accentuată în expresii; cei care reproduc acele imagini doar vag, şterse, intuiesc însă imaginile cuvintelor, gândesc cu ele.

Cei care au auzul subtil sunt cei care gândesc cu imagini auditive, care aud sunetele cuvintelor, pe cele ale cifrelor, fără a le vedea însă.

Imaginația, fiind o funcție a centrelor de asociație secundare, este în afara influenței centrelor de percepție, deci nu depinde de organele de percepție obişnuite; astfel capacitatea imaginativă se poate manifesta şi cu ochii închişi,

În actul imaginației, influxul nervos circulă de la centrele secundare spre centrele principale, unde întâlnesc reprezentările concrete care dau formă, viață reprezentărilor abstracte din centrele secundare.

Imaginația merge de la abstract la concret, de la schemă la imagine (Bergson*).

* Bergson, Henri — filozof francez (1859-1941)

Forma cea mai comună a imaginilor este aceea a unui joc de imagini, o asociație sau o combinație de imagini, în acest caz o memorie de imagini senzoriale bogată va fi sediul unei bogate *imaginații asociative.* Reprezentările se pot aşeza în spațiu şi timp ca şi cele concrete; pot avea aspectul senzorial al lumii reale, uneori cu parte reală şi parte închipuită,

Cei dintre dumneavoastră care doresc să-şi dezvolte **capacitatea de vizualizare** (interioară şi exterioară) a corpului, pentru început îşi vor corela informațiile obținute prin vizualizare cu informațiile obținute despre subiectul respectiv pe o altă cale ce poate fi obiectivizată prin mijloace şi aparatură ştiințifică existentă.

Vizualizarea interioară trebuie să reprezinte versiunea investigațiilor cu raze X sau a rezonanței magnetice nucleare (RMN); ea include capacitatea de a investiga corpul la orice adâncime şi a obține informații clare şi precise. Reprezintă o formă de percepție subtilă.

6.2. Antrenament aplicativ

Cum procedez practic?! De exemplu, doresc să investighez ficatul.

Mă concentrez asupra lui şi îi observ suprafața exterioară, culoarea; dacă acestea corespund cu realitatea concretă atunci am obținut o vizualizare corectă.

Un ficat de culoare roşu-închis înseamnă un ficat sănătos; un aspect gălbui-maroniu indică ficatul bolnav.

Voi exersa cu propriul organism, apoi voi practica vizualizarea proximală şi abia atunci când experiențele de vizualizare interioară proprie sau proximală suni corecte în proporție foarte mare pot experimenta vizualizarea distală.

6.3. Exerciții pentru dezvoltarea vederii interioare

6.3.1. Vizualizarea propriului corp

Pentru realizarea acestui deziderat se pot urinări următoarele etape:

a) Se aşează culcat, cu îmbrăcăminte lejeră, se respiră adânc, se conştientizează respirația circa cincisprezece-douăzeci de cicluri respiratorii.

b) Se inspiră adânc, încordându-se întreg corpul cu reținerea respirației atât cât se poate, apoi se expiră profund. Se repetă procedeul timp de circa cinci-şapte cicluri respiratorii.

c) Se inspiră adânc, iar la expirație se relaxează cât mai profund; se repetă procedeul cinci cicluri respiratorii, fără a mai încorda corpul.

Se vizualizează diminuarea treptată a tensiunilor din corp care se retrag sub forma unui volum ce se prelinge dedesubtul trupului.

d) Se urmăresc bătăile inimii circa cinci minute, lăsând ca vibrația ritmului cardiac să fie resimțită în întreg corpul, să ne „inunde" efectiv.

e) Pătrund în corp sub forma unui punct de lumină pe unde doresc. Eu-l propriu — sub forma unei scântei de lumină - scanează întregul corp şi achiziționează informații care privesc forma, culoarea, ritmul organelor interne, a corpului întreg.

Dacă în călătoria prin corp, Eu-1 propriu întâlneşte o zonă cu probleme, se va aştepta ca acesta să rezolve situația, înlăturând problemele ivite, în modul său caracteristic.

f) După scanarea întregului corp de către micul Eu propriu îi vom permite acestuia să crească la dimensiunea corpului propriu şi astfel să se contopească cu Eu-1 adevărat,

g) În încheierea exercițiului, se conştientizează respirația timp de zece cicluri respiratorii, fără a interveni în desfăşurarea ei momentană.

6.3.2. Vizualizarea proximală a unei persoane apropiate

Aşezat, pe scaun în fața subiectului ce urmează a fi vizualizat, fiind pregătit specific pentru acest exercițiu.

a) Se concentrează întreaga ființă asupra acțiunii de desfăşurat şi asupra subiectului.

b) Se închid ochii şi se rememorează călătoria prin corpul propriu.

c) La fel se începe călătoria vizuală prin corpul subiectului aflat în fața noastră, ce se va caracteriza prin faptul că senzațiile percepute vor diferi, deoarece vizualizarea are loc din exteriorul corpului.

d) Se concentrează asupra unei zone intuitiv aleasă, asupra organelor din acea zonă. Avem încredere în ceea ce privim; putem „privi" o culoare, o simțire, o senzație sau un organ.

Imaginile obținute vor fi stocate în memorie. Se va trece la o altă zonă, treptat se scanează tot corpul, memorând ceea ce vizualizăm la suprafață şi/sau în profunzimea corpului.

e) Atunci când are loc vizualizarea, ne întoarcem în noi înşine, conştientizând propria respiraţie timp de cinci cicluri respiratorii şi deschidem ochii.

6.3.3. Vizualizară spaţială a organelor interne ale corpului folosind planşe anatomice

Este o metodă simplă, dar deosebit de eficace, Se bazează pe capacitatea creierului nostru de a face comparaţii. Noi îi oferim imaginea spaţială, cromatică, amplasarea în organism, modul de susţinere, de alimentare cu sânge şi alte substanţe etc., a unui organ sănătos, bine dezvoltat, integru structural, care ar îndeplini astfel criteriile necesare unei stări de vitalitate şi sănătate foarte bune. Această imagine a unui organ o obţinem folosind planşe anatomice expresive, corect întocmite din punct de vedere anatomic.

Se priveşte atent organul reprezentat încercând să reţinem cât mai multe amănunte. Corobor㠄 imaginile realizate din diferite unghiuri (spate, faţă, lateral, sus-jos etc.) pentru a putea să „vedem" în spaţiu organul respectiv, să îl putem mişca, roti, translata imaginativ. După ce ani reuşit acest lucru se trece la următoarea etapă, care constă în amplasarea corectă în corp. Procedăm ca şi la prima etapă şi folosim planşe anatomice corespunzătoare. După ce ne-am însuşit corect această etapă încercăm să privim organul analizat în contextul organ-corp şi apoi organ-sisteme organice vecine.

Se continuă antrenamentele pentru toate organele şi sistemele anatomice ale fiinţei umane. La un moment dat se poate reprezenta o persoană din cap până în picioare şi de la suprafaţa pielii până în interiorul profund, exact cum se întâmplă în programele de anatomie prezentate pe calculator. O dată ajunşi la acest nivel se pot executa diverse exerciţii de extragere a unor organe pentru a putea fi mai uşor analizate ulterior. Proporţional cu cunoaşterea mai amănunţită, mai în detaliu, se pot executa secţiuni la diferite niveluri şi de diferite profunzimi. Aceste secţionări vor ajuta în viitor pentru stabilirea cu acurateţe a stării integrităţii structurale a organului respectiv.

Menţionăm că până la acest nivel s-a lucrat exclusiv cu planşe anatomice, eventual cu machete spaţiale acolo unde sunt posibilităţi.

Următoarea etapă constă în antrenamentul făcut pe o persoană. Se procedează gradual în felul următor:

• se priveşte atent persoana din faţă şi se încearcă — până se reuşeşte — vizualizarea organelor, fiecare în locul său şi cu caracteristicile sale. Bineînţeles că se începe cu organul pe care îl vizualizăm cel mai uşor şi apoi se extinde experienţa şi la celelalte organe. La un moment dat se ajunge-la performanţa de a vedea toate organele şi sistemele acelei persoane după modalul organelor vizualizate anterior;

• în momentul în care, după antrenamente, se ajunge la îndeplinirea scopului etapei precedente, se păstrează starea specifică în care s-a ajuns şi se observă, fără a interveni, ce modificări apar. Pe organe pot apărea pete de diferite culori, se poate schimba cromatica unor organe, ele îşi pot modifica forma — pot creşte sau descreşte — sau pot să apară modificări de amplasament sau unele pat dispare total sau parţial etc. Toate aceste modificări pot avea diferite semnificaţii şi odată cu experienţa în domeniu ele se vor ordona într-un **cod personal de percepţie şi interpretare,** uneori de o precizie uimitoare. De exemplu, atunci când vezica biliară dispare la vizualizare, iar pe tegumente apare o pată îngustă, liniară, de culoare alb-lăptoasă sau chiar întunecată, maron închis, este foarte clar că bila a fost îndepărtată pe cale chirurgicală. Sau, dacă pe un organ apar excrescenţe, cu suprafaţă grunjoasă sau lisă, cu un interior gelatinos-fibros închis într-o teacă ce poate fi mai mult sau mai puţin dură, atunci este vorba sigur de o tumoare care poate fi benignă sau malignă. Şi prezentarea poate continua cu o multitudine de alte cazuri.

Esenţial în această tehnică este lucrul intens, bine dozat şi, mai ales, lipsa prejudecăţilor. Este necesară evitarea formării de prejudecăţi în apreciere pentru a nu greşi. Atunci când

aşteptăm să vedem un anumit lucru într-un caz, iar aşteptarea nu se confirmă,, există în noi tendința naturală de a ne îndeplini dorințele, astfel că răspunsul va fi cel dorit. Şi nu întotdeauna este cel exact.

6.4. Cromatica în vizualizare

Unele persoane au unele probleme atunci când încearcă să vizualizeze culori sub forma unor spații sau suprafețe mai mari. Pentru a îndepărta acest mic neajuns se pot face antrenamente cu planşe colorate sau cu filtre colorate.

6.4.1. Antrenament pentru vizualizarea culorilor folosind planşe colorate

Culorile pe care le întrebuințăm sunt cele şapte culori din spectrul luminos: roşu, oranj, galben, verde, albastru, indigo şi violet.

Planşele trebuie să fie uniform colorate, fără dungi, pete sau alte defecte. Culoarea să fie pură şi nu în combinații cu alte culori. Planşele vor fi de o mărime Convenabil aleasă, în aşa fel încât, aşezate la circa patruzeci-cincizeci de centimetri depărtare de ochi să ocupe întreg spațiul vizual. Se are în atenție o singură culoare pe care o putem analiza şi implementa în memorie şi să o accesăm atunci când avem nevoie.

Exercițiul se repetă până când putem vedea cu ochii închişi culoarea respectivă. Numai după ce ani ajuns la această performanță putem trece la antrenamentul cu o altă culoare.

6.4.2. Antrenament pentru vizualizarea culorilor folosind filtre colorate

Metodologia de lucru este aceeaşi ca şi la antrenamentul la care se folosesc planşele colorate numai că, planşa care .- ne ocupă întreg spațiul vizual este de culoare albă şi pe aceasta se proiectează o culoare folosind un proiector şi un filtru colorat. Specific la acest tip de antrenament este faptul că se efectuează în întuneric, iar lumina colorată proiectată este mai penetrantă, mai impresionabilă, are un efect mai intens şi datele stocate la nivelul memoriei (referitor la culoarea necesară), sunt accesate mult mai rapid.

6.5. Autoantrenament prin vizualizare cromatică a centrilor energetici subtili

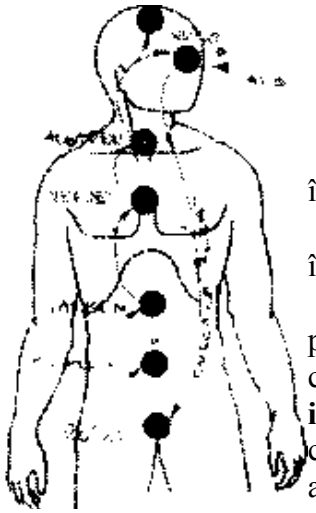

Figura nr.31 Schema ciruclației energetice în vizualizarea cromatică

Etapele acestui antrenament sunt următoarele:

a) Aşezat în protopostură, relaxat, cu ochii închişi, atenția ne este îndreptată spre respirație şi poziția corectă a corpului.

b) Efectuăm conştientizarea fiinţialităţii noastre de „intermediari între cer şi pământ” .

c) Vizualizăm cum o dată cu **expirul**, curentul vital (fluxul vital) pătrunde la nivelul abdomenului inferior unde capătă culoarea centrului energetic al bazei (Muladhara). în continuare, odată cu **inspirul,** fluxul vital este condus **ascendent** din centrul energetic în centru energetic, până la nivelurile superioare; cromatic, această ascensiune se derulează conform spectrului luminii albe: roşu, oranj, galben, verde, albastru, indigo şi violet.

d) Această influențare cromatică asupra organismului are loc la expir-inspir.

e) Vizualizând ascensiunea cromatică vom sesiza şi eventualele deficite de culoare (intensitate, luminozitate, claritate, puritate). Ele se remediază urmărind ritmul respirator; se va constata o încetinire a acestuia ceea ce va avea ca efect completarea deficitului respectiv de culoare.

f) Se repetă vizualizarea cromatică până la stabilizarea cromatică specifică fiecărui centru

energetic.

In continuare prezentăm pe scurt culorile corespondente principalilor centri energetici şi **efectul lor cromatic asupra corpului*:**

* Vezi anexa - cromoterapie.

• **Roşul** excită sistemul nervos, stimulează atât circulația, cât şi activitatea psihică şi sexuală. Ajută la eliminarea infecțiilor, a leziunilor produse de razele X şi a tulburărilor provocate de razele ultraviolete.

*** Oranjul** tonifică bronhiile, stimulează tiroida şi stomacul, elimină crampele şi favorizează creşterea oaselor.

• **Galbenul** activează sistemul limfatic, sistemul motor şi senzorial, funcțiile digestive şi producția de hormoni.

* **Galbenul citron** întreține corpul şi creierul, regularizează bronhiile şi accelerează procesul de vindecare,

* **Verdele** are o acțiune sedativă, echilibrează corpurile şi creierul, stimulează hipofîza, are proprietăți antiseptice.

* **Turcoazul (albastru-verzui)** activează procesele de cicatrizare a rănilor grave şi de vindecare a loviturilor.

• **Albastru** are o acțiune antispasmotică şi sedativă, scade febra, stimulează glanda pineală.

• **Indigoul** stimulează glanda paratiroidă, resoarbe abcesele şi tumorile, este sedativ, calmează emoțiile.

*** Violetul** stimulează globulele albe, scade febra, stimulează splina, are o acțiune antispasmotică.

• **Purpuriul** scade temperatura, ritmul cardiac şi pulsul; controlează hemoragiile bronhiale şi are o acțiune sedativă asupra rinichilor.

*** Roşul magenta** acționează asupra echilibrului emoțional, restabileşte presiunea arterială, stimulează glandele suprarenale şi rinichii.

• **Roşul stacojiu** stimulează glandele suprarenale şi rinichii, emoțiile şi organele sexuale, măreşte tensiunea.

6.6. Autotratament prin vizualizarea cromatică a corpurilor energetice subtile

Acest exercițiu este de fapt faza următoare a exercițiului precedent. Odată cu vizualizarea cromatică a centrilor energetici subtili se vizualizează şi corpul energetic subtil aflat în legătură directă cu centrul respectiv.

CAPITOLUL VII

Decodificarea aurei

Pe scurt, putem spune că la nivelul corpului uman creierul are rolul unei baterii electrice care este încărcată de traiectul digestiv şi respirator. Conductorii de energie electrică sunt nervii şi meridianele, canalele energetice.

Prin hrana absorbită la nivelul intestinului subțire şi al colonului se introduc în organism minerale, care datorită proceselor de electroliză chimică produc curent electric în creier. Acesta se dirijează prin sistemul nervos pentru a putea realiza coordonarea tuturor funcțiilor organismului.

Pentru că energia circulă prin traiecte, în jurul corpului apare şi se dezvoltă un câmp magnetic. Dacă organele implicate în acest circuit complex nu funcționează la capacitatea lor optimă, atunci potențialul electric al creierului scade cu consecințe directe asupra biocâmpului uman.

Datorită faptului că la nivelul corpului fizic canalele energetice primare sunt traiectele nervoase, sanguine, coloana vertebrală şi meridianele, iar canalele bioenergetice subtile merg paralel, corelat cu faptul că magnetismul se dezvoltă perpendicular pe direcția transmiterii impulsurilor energetice, **impulsuri care se induc** şi se **potențează reciproc. Rezultatul acestei acțiuni este mărirea şi întărirea câmpului bioelectromagnetic propriu.** Pentru ca procesul de inducție şi potențare să poată fi menținut este absolut necesar ca acești curenți de energie să se afle în **fază şi în armonie.**

Intensitatea gândurilor şi a sentimentelor, starea şi de sănătate determină mărimea aurei, claritatea culorilor şi uniformitatea ei. Aura umană se contractă sau se dilată şi în funcție de influențele mediului ambiant, în cazurile de boală, de frică şi şoc emoțional aura se strânge în jurul corpului, dar se extinde în situații favorabile.

Ca oricare fenomen care se manifestă, aura umană este supusă procesului evolutiv. Ea se formează în jurul fătului în viața intrauterină şi culorile sale sunt strălucitoare în momentul naşterii. Ea se modifică în funcție de evoluția spirituală a ființei umane.

În general, aura poate fi strălucitoare sau ternă, mai îngustă sau mai largă, multicoloră sau unicoloră, perturbată sau calmă, maculată sau pură.

Culorile întâlnite în aură sunt culori de bază, primare: roşu, galben şi albastru, iar din combinațiile lor se obțin alte nuanțe spectrale, numite **culori secundare:**

- roşu combinat cu galben are drept rezultat culoarea **portocalie (oranj);**
- galben în combinație cu albastru are ca rezultat culoarea **verde;**
- albastru combinat cu roşu dă culoarea **violet.**

Culorile complementare sunt:

- rosu-verde;
- galben-violet;
- albastru-portocaliu.

Culorile calde sunt: roşu, portocaliu şi galben.

Culorile reci sunt: albastru, indigo şi violet.

Culoare neutră: verde.

Diferite culori reflectă atitudini, reacții şi tipuri de energie diferite. Culorile fundamentale indică fondul persoanei. Tentele de culoare pastel indică gradul de spiritualitate. Culorile din aură mai apropiate de corpul fizic reflectă, în marea lor majoritate, starea şi energiile fizice, iar cele exterioare reflectă energiile emoționale, mentale şi spirituale. O aură este cu atât mai echilibrată cu cât culorile sunt mai clare şi mai bine definite. Culorile închise, intense şi strălucitoare indică niveluri înalte de energie.

Se mai vehiculează ideea că interpretarea culorilor aurei unei persoane trebuie efectuată prin prisma faptului că aceasta este văzută prin propria aură. De exemplu, dacă aura proprie este predominant galbenă iar a celui observat albastră, culoarea rezultantă vizibilă ar putea fi verde, iar de aici ar rezulta interpretări greşite. Adevărul este că subconştientul propriu prelucrează datele şi face abstracţie de alte influente exterioare şi preia informaţia corectă.

Aura îşi schimbă frecvent culorile cele mai apropiate de corpul fizic, chiar şi în cursul unei singure ore. Ea se schimbă de-a lungul anilor, dar poate păstra o aceeaşi predominantă o viată întreagă.

7.1. Semnificația culorilor în aură

In interpretarea culorilor din aură este necesară, pe lângă un îndelungat antrenament şi cunoaştere şi de intuiție. Fiecare culoare are caracteristicile ei proprii însă nuanțele diferite ale aceleiaşi culori introduc noi valențe interpretative. Un rol important îl joacă forma, volumul, intensitatea şi poziționarea culorilor în câmpul aurie.

7.1.1. Semnificația culorilor percepute în aură prin clarvedere

Capacitatea de a interpreta aura în mod corect, necesită o lungă experiență.

Interpretarea culorilor aurei presupune nu doar o bună capacitate de clarvedere, ci. şi capacitatea de a fi un bun psiholog, care să determine cu exactitate nu numai ceea ce vede, ci şi ceea ce poate fi spus, în ce moment şi în ce manieră poate fi abordat subiectul. Clarvăzătorul trebuie să vadă aura în profunzime conştient pentru că ea se schimbă de la un moment la altul, iar unele persoane au un temperament dificil, fapt care poate conduce la erori în ceea ce priveşte decodificarea aurei. Pentru a decodifica perfect caracterul şi starea fizică, respectiv psihică a unui subiect, este necesar un antrenament evolutiv al clarvăzătorului, în urma căruia acesta să poată ajunge la o stare superioară de conştiință. Numai în această situație se vor obține informații corecte privind sănătatea fizică şi psihică a unei persoane anumite.

7.1.1.1. Semnificația culorii roşu în aură

Roşul este simbolul fundamental al vieții cu o deosebită **forță de dinamizare**. Este **coloarea puterii, a focului, a forței creative primare**. Este culoarea care influențează sistemul circulator al corpului.

În cromatica ființei umane, culoarea roşie semnifică legătura acesteia cu planul fizic, legătură intermediată la nivelul centrului energetic subtil al bazei (chakra muladhara).

Nuanțele de roşu care pot apare în aură sunt foarte diferite şi ele pot semnifica atât aspecte pozitive, cât şi aspecte mai puțin plăcute pentru subiectul investigat.

Am definit prin aspecte pozitive acele nuanțe care se află în legătură cu trăsături benefice ale caracterului şi personalității subiectului respectiv şi prin aspecte mai puțin plăcute acele nuanțe care au legătură cu trăsăturile mai puțin benefice ale caracterului şi personalității subiectului investigat.

Prezența în aură a nuanțelor de roşu **intens** şi **strălucitor** indică dinamism, tinerețe, **sănătate,** bogăție.

Roşul intens indică **pasiune şi senzualitate**, iar prezenta sa în aură oferă indicații asupra stării de veselie a subiectului, independent de diferite condiționări inhibatoare.

Prezența în aură a nuanțelor de **roşu vişiniu** oferă indicații referitoare la **gradul de elevare a subiectului.**

Nuanțele de roşu tern denotă aspecte mai puțin benefice legate de subiectul investigat, ceea ce semnifică probleme în legătură cu starea de sănătate fizică şi starea psihică.

Anumite stări psiho-emoționale, ca de exemplu: frică, panică, ură, pasiuni distrugătoare, răzbunare, furie, instincte sexuale necontrolate atrag în aură astfel de nuanțe mai puțin

benefice, a căror detectare ne oferă indicii asupra stării afective a subiectului. Persoanele ale căror aure conțin astfel de nuanțe manifestă o influență mai puțin benefică asupra viului din mediul lor înconjurător, în experiența noastră am văzut şi aure cu astfel de nuanțe. Cel mai adesea ele pot fi văzute la persoanele cu un comportament psihic scăpat de sub control.

Nuanțele de roşu care conferă aspecte benefice sau mai puțin benefice pot să apară şi să dispară accidental sau pot. să caracterizeze aura în mod obişnuit, în situația în care nuanțele mai puțin benefice se mențin în mod obişnuit în aură atunci se manifestă boala.

Roşul pur şi strălucitor încurajează, incită, dinamizează; **roşul viu, intens, strălucitor** incită la acțiune, exprimă forța impulsivă, dinamismul, tinerețea, sănătatea, bogăția.

Roşul purpuriu şi **stacojiu** exprimă somptuozitatea, maiestuozitatea, grandoarea şi elevarea.

Roşul strălucitor exprimă impetuozitatea, pasiunea şi trăirile ardente, veselia.

Când **roşul** este **pal**, nu luminos, persoana este nervoasă şi instabilă, mult prea activă. Neclaritatea culorii reflectă stimulare, inflamare sau dezechilibru. De asemenea, poate reflecta nervozitate, temperament năvalnic, agresivitate, impulsivitate sau excitare.

Adolescenții au în aură mai mult **roz** decât roşu, iar la adult această nuanță relevă infantilism sau insecuritate. Persoanele care au roşu în dreptul extremității sternului sunt bolnave de nervi.

Tentele de roşu în jurul organelor fizice dau indicații privitoare la starea lor de sănătate. Un **roşu sumbru, brun î**n dreptul unui organ poate indica prezența unei **tumori maligne** pe când un **roşu frumos, intens** indică o **stare de sănătate bună.**

Nuanțele de roşu brun care apar în aure atunci când subiectul este stăpânit de frică, dacă acestea se mențin un timp mai îndelungat, atunci vor atrage prin rezonanță chiar fenomenul care creează frica. De altfel **principiul rezonantei se manifestă pentru orice gamă de vibrații,** inclusiv cele care încadrează limitele culorii roşii.

7.1.1.2. Semnificația culorii oranj (portocaliu) în aură

Culoarea oranj (portocaliu) se află plasată în spectrul cromatic între două culori de bază (primare), şi anume, roşu şi galben. Culoarea oranj (portocaliu) este o culoare intensă în cromatica ființei umane. Intermediară şi rezultând din combinația celor două culori de bază, culoarea oranj, leagă planul fizic (roşu) de planul astral cu **rolul de interfață** pentru cele două culori de bază.

Este culoarea căldurii, creativității şi a emoțiilor. Este culoarea cea mai des întâlnită. Prezența sa indică o tendință spre echilibru şi armonie, iubire temeinică şi fidelitate. Oamenii cu o frumoasă **tentă de oranj în aură** sunt fundamental buni şi sar în ajutorul semenilor. Este o culoare care poate reflecta deschiderea către noi domenii subtile. **Energia culorii oranj este o forță constructivă fundamentală** care menține corpul fizic într-o stare bună. Sănătatea şi vitalitatea conferă ființei o libertate interioară, o face să s e debaraseze de limitările sale, să fie mai tolerantă.

Legătura între cele două planuri, intermediată de culoarea oranj este realizată la nivelul centrului energetic subtil sacral (swadisthana), care determină planul interfața denumit **vital (eteric) sau dublu vital.** Corpul vibrațional caracteristic acestui plan pentru ființa umană este corpul vital (eteric sau dublu vital) vizualizat de aceeaşi culoare oranj (portocaliu) cu aceea a centrului energetic subtil -sacral, de legătură (swadisthana).

În aură, culoarea oranj (portocaliu) poate să apară cu nuanțe diferite, în funcție de aspectele reflectate de personalitatea subiectului investigat. Astfel, nuanțele mate de portocaliu reflectă ambiție, orgoliu, mândrie.

Galbenul — portocaliu arată stăpânire de sine, pe când **portocaliul — brun** aparține ființelor leneşe şi indică rinichi bolnavi, care au şi calculi dacă apar şi nuanțe de gri.

Oranj-ul cu tentă verde caracterizează colericii, incomozii, pe cei care discută interminabil doar pentru plăcerea de a discuta.

Alte nuanțe tulburi ale portocaliului reflectă aspectul ostentativ, reflectant al personalității subiectului.

O astfel de nuanțare a aurei permanentizată oferă indicii asupra unor probleme de sănătate ivite la nivelul intestinului subțire şi al colonului, în acest caz centrii energetici subtili, sacral şi al plexului solar (manipura), se vor colora cu un amestec de roşu brun, portocaliu şi verde.

7.1.1.3. Semnificația culorii galben în aură

Galbenul este una din cele trei culori de bază şi totodată una din cele trei culori mai calde, vibrând cu o frecvență mai înaltă decât culorile roşu şi portocaliu.

Este culoarea care poate fi observată cu uşurință în aură şi **este culoarea activității mentale şi a luminii solare,** este dătătoare de stabilitate. **Galbenul este cea mai expresivă, cea mai caldă şi cea mai ardentă dintre culori.**

Ființa umană care are în aura sa **culoarea galben-aurie** manifestă inteligență, intuiție, iubire pură, armonie lăuntrică, o înaltă spiritualitate. Toți sfinții au haloul aurit.

Galbenul exercită o influență binefăcătoare şi stimulatoare asupra sistemului limfatic care îşi îndeplineşte în condiții foarte bune rolul de apărare a organismului.

Galbenul viu indică o persoană cinstită şi directă, în care poți avea încredere.

În aură, galbenul semnifică stabilitate şi claritate, pentru activitatea mentală reflectând înțelepciune şi inteligență.

Nuanțele pastelate din aură, în special nuanțele de galben pai spre alb, reflectă disponibilitatea subiectului pentru evoluția spirituală şi acțiuni nobile. Galbenul în aură reflectă trezirea capacității latente de clarviziune şi de medium.

Subiecții a căror mental nu concordă cu idei superioare, fiind în special legați de aspectele materiale ale vieții, nu prezintă în aura lor culoarea galbenă,

Galbenul auriu din aură, prin vibrațiile sale ridicate are un efect purificator pentru aură, înlăturând vibrațiile mai scăzute care s-ar manifesta pe fizic prin furie, supărare, ură ş.a. Nuanța de galben auriu în aură înlocuieşte nuanțele de roşu situate în partea inferioară a spectrului cromatic şi cele de negai cenuşiu ale deznădejdii, supărării, cauzele reflectării acestor culori în aure fiind şi ele dezvoltate.

Culoarea galbenă este şi culoarea vizualizată pentru centrul energetic subtil al plexului solar (chakra manipura) şi pentru corpul energetic subtil aflat în legătură directă cu acest centru, respectiv corpul energetic subtil emoțional (astral),

Nuanțele mai profunde şi tulburi pot arăta o persoană caracterizată de gândire şi analiză excesivă, cu un criticism exagerat, dogmatism şi sentimentul de nerecunoştința din partea celorlalți.

Un galben murdar arată o persoană fricoasă, laşă, iar **galbenul roşcat** aparține celor timizi fizic şi moral şi cu o slăbiciune spirituală, care îşi schimbă părerile şi religia, căutând mereu altele; nu sunt perseverente.

Galbenul cu tente roşii exprimă puternice complexe de inferioritate, iar când roşul predomină, persoana suferă mult.

Când galbenul are striații brune predominante este semnul unei maladii mentale, iar **persoanele cu dublă personalitate** au jumătate de aură galben-bleu, iar cealaltă jumătate galben-brun sau galben-verde.

Un galben-brun relevă gânduri necurate şi îi caracterizează pe beți vi, vagabonzi, rataţi.

7.1.1.4. Semnificația culorii verde în aură

Culoarea verde rezultă din interferența cromatică a două dintre culorile primare (de bază), şi anume galben şi albastru, fiind o culoare neutră. Este o culoare intermediară între cald (galben) şi rece (albastru), cu efect liniştitor, odihnitor.

Este culoarea vieții, a vitalității, cu un puternic efect purificator.

În aura ființei umane culoarea **verde-pur** semnifică **vindecare, vitalitate şi credință.** Atunci când în aură verdele este în combinație cu alte culori, nuanțele rezultate reflectă aspecte benefice sau mai puțin benefice ale personalității şi stării de sănătate ale subiectului. Astfel, dacă nuanțele de verde pur sunt combinate cu unele culori aflate în partea inferioară a spectrului cromatic, culoarea sau culorile rezultate vor reflecta aspecte mai puțin benefice, iar dacă nuanțele de verde pur se combină sau se alătură cu unele culori aflate în partea superioară a spectrului cromatic, atunci aura va reflecta aspectele benefice ale personalității şi sănătății subiectului investigat.

Culoarea verde, cu nuanțele sale benefice, reflectă în aură manifestările pe fizic ale echilibrului psihic, forța de regenerare a țesuturilor şi organelor lezate.

Verdele strălucitor cu nuanță de albastru în spectrul auric indică puteri tămăduitoare.

Verdele pastel (verdele crud amestecat cu alb) semnifică linişte, calm, pace interioară.

Verdele cu pete de albastru închis arată că persoana se află în plin proces de evoluție la nivel intuitiv.

Verdele smarald exprimă dorința de cercetare a unei gândiri logice, clare şi profunde.

Verdele însoțit de un roşu frumos relevă un competent chirurg.

Verdele singur, fără alte culori, este prezent în aura medicilor şi a personalului sanitar care sunt dotați pentru meseria lor.

Nuanțele închise sau tulburi pot reflecta nesiguranță şi zgârcenie. Verdele închis apropiat de cel al sticlei denotă egoism, gelozie, invidie. O nuanță mai închisă decât aceasta reflectă o intensă aviditate pentru realizări materiale, bogăție şi onoruri.

Verdele cu galben-citron arată tendințele ființei către minciună, şiretenie şi înşelătorie. Escrocii au aura de un verde gălbui. Dar dacă **verdele este spre bleu frumos** ca cerul sau un bleu electric, atunci persoana este onestă.

Celor care au **verde la nivelul obrajilor** le lipseşte imaginația, subtilitatea şi nu ştiu să distingă nuanțele de opinie.

Oamenii răi au aura roşu-brun-galben amestecat cu verde murdar.

În general, **verdele cu nuanțele sale binefăcătoare, restabileşte echilibrul psihic, neutralizează stările de nervozitate, are efecte speciale de regenerare a nervului optic.**

De culoare verde este vizualizat centrul energetic subtil al inimii (chakra anahata) şi corpul energetic subtil legat de fizic la nivelul de vibrație al acestui centru energetic — respectiv corpul energetic subtil mental.

7.1.1.5. Semnificația culorii albastru în aură

Albastrul reprezintă una dintre culorile cele mai reci şi este totodată a treia culoare primară (de bază) din spectrul cromatic.

Albastrul este, după galben, **a doua culoare care poate fi văzută cu uşurință în aură. Este culoarea cea mai adâncă, cea mai rece şi cea mai pură.** Se consideră adesea că **este culoarea lumii spirituale, a iubirii pure, durabile, a afectivității necondiționate.** Este culoarea calmului şi a liniştii, a reveriei. Reflectă adevăr, seriozitate, talent artistic.

Albastrul are ca efect **mărirea capacității de apărare imunitară** a organismului, facilitând regenerarea celulară.

Prezența în aură a culorii albastru reflectă intuiția, deschiderea spre spiritualitate, gândire profundă şi spre idealuri nobile.

Albastrul dispus sub formă de raze în aură semnifică capacitatea accentuată de recepție a subiectului, **trezirea capacității latente a clarauzului.**

Nuanțele de albastru din aură variază de la albastru pal până la albastru închis, intens.

Albastrul închis aparține persoanelor care progresează prin eforturi proprii. Un albastru mai închis, sumbru, aparține misionarilor cu. vocație.

Nuanțele deschise de albastru arată o imaginație activă, iar **nuanțele palide** sunt asociate

cu dorința de a reuşi în plan social.

Albastrul ultramarin dispus sub forma unor raze indică o anumită capacitate de a extrage informații din cele mai profunde straturi ale conştiinței.

Albastrul ciel, în proporție semnificativă, arată o excelentă stare emoțional-afectivă, iar când este dispus sub formă de raze arată că persoana în cauză învață, asimilează informații esențiale pentru evoluția sa spirituală.

Nuanțele închise de albastru pot reflecta diferite niveluri de devoțiune, iar **albastru intens** poate indica cinste şi discernământ, poate indica apropierea persoanei de vocația sa.

Nuanțele tulburi de albastru pot reflecta blocarea percepțiilor, melancolie, grabă şi îngrijorare, dominare, teamă, uitare şi hipersensibilitate.

Combinațiile nuanțelor de albastru cu verde (turcoaz) indică, de obicei, căutarea unor modalități de evoluție spirituală.

După cum am mai spus, culorile din aură manifestă fenomenul de rezonanță cromatică, astfel încât subiectul va manifesta compatibilitate cu acele vibrații care se încadrează în aceeaşi gamă de frecvență.

Albastrul reprezintă culoarea purității, a iubirii necondiționale, a devotamentului şi dăruirii necondiționale.

Centrul energetic subtil al gâtului (chakra Vishuda) şi corpul energetic subtil respectiv corpul cauzal, aflat în legătură cu acest centru energetic, se vizualizează de culoare albastră.

7.1.1.6. Semnificația culorii indigo în aură

În spectrul cromatic, **culoarea indigo** este caracterizată de o frecvență de vibrații foarte înaltă, în aură, **culoarea** si indigo **semnifică spiritualitate şi elevare, linişte şi pace, compasiune.** De asemenea, culoarea indigo în aură semnifică **trezirea clarviziunii pure, capacitatea de a decodifica aura, capacitățile mediumice şi de vindecare ale subiectului investigat.**

Culoarea indigo în aură reflectă manifestarea accentuată a simțului responsabilității, a stării de hiperluciditate, de claritate şi discernământ.

Culoarea indigo este culoarea în care este vizualizat centrul energetic subtil al frunții (chakra ajna) şi corpul energetic subtil în legătură cu el, respectiv **corpul spiritual**.

Culoarea indigo influențează benefic ființa umană, are efecte de purificare, calmare şi sedare la nivelul fizic. Persoanele care au preponderent în aură culoarea **indigo** manifestă **atracție deosebită către trascendent, către supranatural manifestă dorința de purificare, de puritate.**

Uneori această culoare poate arăta revolta şi evadarea persoanei într-un mediu perceput ca nefiind aşa .cum ar trebui să fie şi care nu o satisface.

Frecvențele cromatice ale acestei culori reci sunt apropiate de frecvențele cromatice ale culorilor calde: orange (portocaliu) şi galben.

7.1.1.7. Semnificația culorii violet în aură

În spectrul cromatic, **culoarea violet** are o vibrație superioară culorii indigo. Este o **culoare rece** formată din combinații ale albăstruiul închis, care semnifică aspirația spre cunoaştere, cu roşu viu, strălucitor, care semnifică activitate intensă, dinamism. Culoarea rezultată, violet, reflectă luciditate şi echilibru, un echilibru perfect între simțuri, pasiune şi rațiune, inteligență.

Violetul este culoarea căldurii şi a permutațiilor, este culoarea îmbinării minții cu inima, a fizicului cu spiritul. Arată o persoană activă în permanentă căutare, cumpătată, echilibrată, care reflectă în mod egal luciditate şi acțiune adânc gândită.

Violetul este culoarea inițierii pe calea spirituală, a activității spirituale, exprimă optimism şi nostalgie, atracție şi detaşare, îndepărtare şi apropiere, stare de atot-potență,

omniprezența divinității. **Pe plan fizic** indică intensificarea activității cardiovasculare, accelerează respirația, influențează pozitiv rezistența cardiacă şi pulmonară. Atributele acestei culori sunt iubirea, înțelepciunea, sinceritatea deplină, inocența originară, puritatea, candoarea, forța spirituală şi noblețea.

În aură, culoarea violet apare sub formă de raze care reflectă iubire necondiționată, forță spirituală, înțelepciune, cunoaştere.

Frecvența cromatică a acestei culori intermediază rezonanța cromatică cu frecvențele forță ale universului şi anume: iubire necondiționată, înțelepciune, cunoaştere.

Nuanțele rezultate din combinațiile sau suprapunerile violetului cu alb reflectă forța spirituală elevată a subiectului.

Violetul lavandă (violet + alb) este caracteristic persoanelor care ghidează, îndrumă spiritual alte ființe.

Nuanțele pale dar clare de violet cu purpuriu pot reflecta umilință şi spiritualitate.

Nuanțele roşiatice pot indica, pasiune ori o voință puternică sau nevoia pentru mai mult efort individual. Dacă apare o **tentă roz,** ea indică un caracter urât.

Nuanțele închise şi tulburi indică nevoia de a depăşi o anumită situație sau arată o imaginație erotică intensă, tendința de a fi extrem de răbdător, nevoia de simpatie sau simțământul că persoana în cauză nu este înțeleasă.

Uneori, persoanele care au violet în aură suferă de inimă sau de stomac.

Violet este vizualizat centrul energetic subtil al creştetului (chakra sahasrara) precum şi corpul energetic subtil aflat în legătură cu acesta, respectiv corpul energetic atmic (divin).

7.1.1.8. Semnificația albului în aură

Albul înglobează toate culorile spectrului cromatic semnificând prezența luminii.

Nuanțele de alb în aură reflectă o stare de puritate deosebită, de credință absolută în divinitate.

Albul de sine stătător în aură poate indica **capacitatea de a transcede planurile vibraționale,** reflectă **adevăr şi puritate,** indicând o stare de **purificare excepțională.**

7.1.1.9. Semnificația negrului în aură

Negrul semnifică absența luminii, în aură apare sub forma unor „găuri negre", ceea ce echivalează cu închiderea în sine cu efectele care derivă din aceasta. Nuanțe ale negrului reflectă absența luminii deoarece are loc reducerea vibrației zonei corespunzătoare şi acest fapt oferă indicații precise asupra zonelor afectate prin localizarea în aură a acestora sub formă de pete.

In plan fizic, **negrul** hainelor reprezintă culoarea spiritualității, a renunțării la cele lumeşti şi alegerea unei căi pentru apropierea de divinitate.

7.1.1.10. Semnificația culorii gri în aură

Prezența culorii gri în aura reflectă „blocarea" energetică în zonele care radiază această culoare. **Culoarea gri poate marca un comportament convențional, lipsit de personalitate proprie.** Menținerea în aură a acestei culori reflectă puternica **afectare la nivelul fizic** a subiectului respectiv, care poate manifesta stări depresive, deficiență în comunicare şi ostilitate.

De regulă, această culoare apare în aură alături de pete de roşu închis (brun) sau şuvițe negre reflectând o stare de depresie accentuată.

Prezența griului sub formă de pete, puncte sau benzi suprapuse pe alte culori reflectă starea de boală în zonele corespondente de pe planul fizic, însă culoarea gri este şi o **culoare de inițiere** şi poate indica „trezirea" unor capacități înnăscute.

7.1.1.11. Semnificația culorii argintii în aură

Prezența acestei culori în aură poate da indicații privind dispoziția subiectului spre **contemplare, visare**, marchează **plăcerea de a călători.** Nuanțe ale acestei culori pot semnifica însă şi dezordine psihică şi inconsecvență. Nuanțele strălucitoare, de argint pur, semnifică măreție, glorie, bunăstare. Atunci când apar ca nişte **sclipiri** sunt un semn de creativitate şi fertilitate, iar când apar **suprafețe mai mari** indică o activitate creativă înaltă sau fertilitate. Poate avea semnificația unei imaginații debordante.

In aspectele sale negative indică tendința către mercantilism, dorința de acumulări băneşti doar de dragul adunării, a stocării lor.

7.1.1.12. Semnificația culorii maro în aură

Este o culoare care, atunci când apare **clară, strălucitoare,** ilustrează un **caracter laborios şi cu spirit de organizare, indică stabilirea de noi rădăcini şi dorința de împlinire.** Atunci când apare deasupra capului sau în jurul picioarelor reflectă „o nouă creştere".

Culoarea maro poate indica lipsa de energie sau dezechilibru, iar daca apare în zonele centrilor energetici este o indicație că aceştia trebuie purificați pentru că energiile sunt cvasiblocate la acest nivel.

7.2. Formele gând în aură

Studiile de specialitate au demonstrat că encefalul poate fi stimulat la nivel cuantic. Un singur foton de lumină este în măsură sa stimuleze nervul optic. Sinapsele neuronale sunt deosebit de sensibile încât pragurile lor de stimulare variază în funcție de fluctuațiile cuantelor din fluidul ionic înconjurător. Din zecile de milioane de neuroni care există în creier, datele experimentale apreciază că aproximativ zece milioane se află în permanență stimulați la pragul marginal al sensibilității cuantice sau se află foarte aproape de ei. De asemenea, datele experimentale au demonstrat că în timpul somnului sau în stările de relaxare meditativă numărul neuronilor supuşi stimulării este mai mare.

In fiecare moment mediul este invadat de informații. Din diferite surse, **din multitudinea de informații, organismul viu va conştientiza acele informații care au o semnificație pentru sine, pentru care el este pregătit şi pentru care dispune de organe de recepție antrenate.** In aceste condiții, evoluția viului reprezintă şi evoluția capacității sale de informare.

Este recunoscut faptul că în condiții obişnuite putem fi conştienți de numai aproximativ şapte lucruri în acelaşi timp. Deci, modalitatea de a dobândi experiență pe cale conştientă este foarte limitată şi presupune experimentarea la nivelul câmpului fizic, antrenarea organelor de recepție şi extinderea limitelor acestora.

Experimental s-a demonstrat că o modificare radicală a stării de conştiință permite pătrunderea în creier a mai multor informații. Aceste rezultate ale cercetărilor ştiințifice ne permit să sugerăm ipoteza că la nivelurile profunde ale creierului pragurile de sensibilitate se modifică radical, cantitatea informațională recepționată şi emisă permanent la nivelurile subliminale fiind cu mult mai mare. Astfel se explică şi posibilitatea vindecătorului exotic de a achiziționa informații despre un anume subiect chiar şi posibilitatea acestuia de a comunica în scop terapeutic cu un subiect anume.

In Univers, pe lângă undele de căldură, de lumină, de electricitate, pe lângă undele electromagnetice, acustice etc., există şi **unde ale gândului,** numite şi unde purtătoare de informații sau unde mentale, care reprezintă fenomene vibratorii.

Principiul rezonanței acționează în tot Universul deci şi undele mentale (ale gândului) se vor supune aceluiaşi principiu.

Emiterea unui gând materializează un câmp energetic care se poate deplasa şi poate interacţiona cu mediile înconjurătoare respectând condiţiile de interacţiune.

Elaborarea şi recepţionarea câmpului energetic purtător de informaţie are loc la niveluri diferite ale creierului. Un prim nivel, ce corespunde cu sediul pregândirii, cuprinde structurile profunde şi filogenetic mai vechi ale creierului; un alt nivel reprezintă sediul codificării în cuvinte, în structurile superioare, de către formaţiunile cerebrale.

Structurile penetrate de acest câmp includ şi corpurile energetice subtile cu centrii proprii de emisie-recepţie. Radiaţia câmpului purtător de informaţii prin câmpurile energetice subtile înscrie în acestea informaţii care apar în aură sub diverse **forme corespunzătoare gândurilor emitente.** Astfel, la nivelul energetic astral anumite gânduri, conştiente sau nu, există ca nişte câmpuri directe numite şi **forme de gând,** cu o configuraţie, culori şi caracteristici proprii.

Anumite gânduri, mai ales cele care produc trăiri de tip emoţional (mânie, ură, invidie, comportament violent), ajung să aibă o identitate separată de creatorul lor pe care îl intoxică — are loc aşa numitul efect de bumerang. Alte gânduri pot fi „încărcate" cu substanţă energetică subtilă şi pot exista inconştient. Aceste forme gând pot fi văzute de clarvăzătorii sensibili la fenomenele energetice, pot fi vizualizate sau detectate prin feeling.

Conştiinţa noastră poate influenţa anatomia energetică subtilă şi acest fapt are importanţă pentru medicina şi psihologia viitorului.

În practica noastră terapeutică, diferitele cazuri examinate energetic au fost rezolvate foarte repede prin identificarea în aură a acestor forme şi eliminarea definitivă a lor folosind Tehnica Neutrală. De exemplu, în cazul cancerului, în aura bolnavului se vede în nivelul aurie, corespunzător zonei afectate, o formă tentaculară asemănătoare racului. Această formaţiune poate fi văzută în straturile aurice superioare sau în cele mai apropiate de corpul fizic, în funcţie de distanţa la care se vede această formă, evoluează pe somatic boala. De fapt, dacă ne amintim reprezentările populare, cancerul este denumit rac. în aura persoanelor grav bolnave se pot vedea uneori, în nuanţe de negru, forme alungite întretăiate sub formă de cruce. Alteori am întâlnit forme ale unor litere. Investigând subiectul şi ajutându-l să conştientizeze cauza care a dus la imprimarea unei anume forme în aură se pot rezolva probleme grave legate de fizicul si/sau psihicul subiectului respectiv.

Investigând aura putem ajunge la cauzele unor traume transpersonale în măsură să afecteze profund un anume subiect. Formele înscrise în aură pot să ofere şi indicii asupra plantelor medicinale care pot să constituie remediul unor afecţiuni, în stratul aurie corespunzător corpului mental vom detecta deseori simboluri a căror decodificare ne va ajuta la restabilirea echilibrului energetic optim, corespunzător unei bune stări de sănătate. Dar subiectul terapiilor complementare nu constituie tema acestei cărţi, în această lucrare ne-am propus să cunoaştem aura, să o detectăm şi să o decodificăm.

7.3. Interacţiunile aurelor energetice. Compatibilităţi energetice

Fiecăruia dintre noi i s-a întâmplat să se simtă stânjenit în apropierea unei alte persoane. Şi acest lucru are loc chiar dacă nu am mai văzut acea persoană înainte. Facem această precizare pentru că sunt oameni pe care „nu îi putem suferi" din diverse motive: relaţii alterate între rude, la serviciu între colegii de muncă sau cu şefii, între vecini etc. Pentru antipatiile „la prima vedere" nu există o explicaţie clasică, în cadrul ştiinţei academice. Dar acest fenomen nu se reduce numai la „antipatii". Uneori senzaţiile sunt mult mai ample, manifestate chiar prin stări de rău inexplicabile. Aceste stări de inconfort fizic şi psihic dispar imediat sau la puţin timp după ce persoana incriminată nu mai este în preajmă. Dar există şi fenomenul invers. Ne simţim foarte bine în prezenţa unei persoane chiar dacă o vedem pentru prima dată. Iar senzaţia resimţită se poate menţine destul de mult timp.

Atunci când se observă astfel de fenomene, aurele celor în cauză se pot afla în una din următoarele situaţii:

a) **de neutralitate:** aurele nu reacţionează între ele;
b) **de respingere:** aurele parcă se retrag în ele însele
pentru a nu se atinge între ele;
c) de atracție: aurele tind să fuzioneze şi acționează ca doi magneți care se atrag.

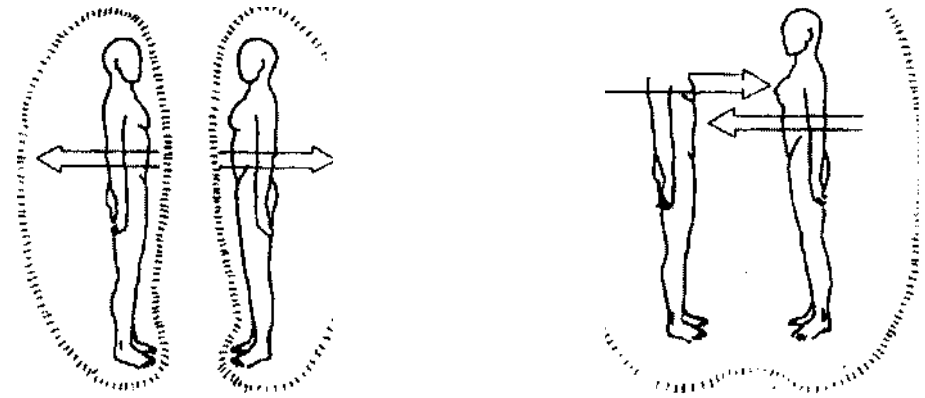

a) incompatibilitate

b) compatibilitate

Figura nr. 32. Compatibilități energetice

Pentru a evidenția fenomenul se poate folosi metoda electronografică. In cazul b), de respingere, strimerii* care marchează haloul luminos din jurul palmelor subiecților se orientează spre lateral, spre exterior, numai să nu se atingă, în cel de al treilea caz, strimerii se lungesc unii spre alții pentru a se contopi.

*** strimeri** — descărcările de tip corona, care marchează bioelectroluminiscența palmară, se prezintă sub o formă asemănătoare descărcărilor ramificate a fulgerelor sau pot fi comparate cu ramurile unor copaci desfrunziți.

1

Când ne uităm la unele cupluri fericite observăm că au aceleaşi obiceiuri, gusturi, chiar şi seamănă mult. în plus, radiază un plus de vitalitate, de bună dispoziție, de fericire. Observându-le aurele separat, vederi că au caracteristici proprii ce manifestă culori distincte, în momentul în care sunt împreună, aurele lor se combină, având ca rezultantă o combinație coloristică care indică în mod clar armonia dintre ei.

La cuplurile care nu se înțeleg bine, între care au apărut disensiuni, se pot observa fenomene parțiale de respingere care vor culmina cu o ruptură definitivă.

Combinația aurelor se pune în evidență atunci când într-un colectiv apare o persoană nervoasă, supărată, cu o aură întunecată, ostilă. Rezultatul este implementarea unei stări de confuzie, conflict şi probleme în acel colectiv. Dar sunt şi cazuri în care o persoană vioaie, plină de vitalitate, de voie bună, poate să inducă propria sa stare de spirit colectivului.

Este bine de ştiut că o persoană care gândeşte negativ şi care are o aură întunecată, de vibrații joase, va întâlni continuu ostilitate şi respingere. Pe când o persoană care emană iubire, compasiune, voie bună, care are pentru fiecare o vorbă bună, va avea parte numai de bucurie, fericire.

Interacțiunea aurelor poate produce o amplificare emoțională a participanților, într-un sens sau în celălalt sens.

CAPITOLUL VIII

Metode şi exerciţii de întărire şi dezvoltare a câmpurilor aurice

O aură puternică şi vibrantă va respinge energiile vibraționale inferioare, dezechilibrante.

Caracteristici generale ale aurei energetice:

- Are frecvența sa unică; fiecare câmp aurie este unic în felul său.
- Aura interacționează cu câmpurile aurice ale persoanelor din jur.
- Interacționează Cu alte câmpuri din mediul înconjurător (ca de exemplu câmpul animal, mineral, al plantelor ş.a.m.d.).
- Schimbul energetic, atunci când are loc, depinde de intimitatea şi durata contactului cu alte câmpuri.
- Aura şi schimburile energetice ale acesteia reflectă caracteristicile fizice, emoționale, mentale şi spirituale ale subiectului.

După cum am arătat, **aura reflectă starea fizică şi psihică a ființei umane.** Abordând metodele şi exercițiile de întărire şi dezvoltare a aurei, practic, vom acționa pentru o sănătate fizică şi psihică bună.

În cele ce urmează vom prezenta câteva din practicile naturale, sănătoase, aflate la îndemâna oricui doreşte să le execute. Aceste practici nu necesită cunoaştere în terapia exotică, ele sunt simple, şi cu siguranță unele vă sunt cunoscute.

8.1. Metode de întărire a aurei cu referire directă la corpul fizic

De regulă corpul fizic este cel care ne avertizează asupra eventualelor dezechilibre la nivelul său şi/sau la nivelurile subtile. Abordând un program zilnic, care să aibă în atenție igiena corporală, exercițiile fizice, exerciții de meditație, odihnă, autosugestiile, îmbrăcămintea şi mediul ambiant, alimentația, dezintoxicarea şi purificarea, vom obține rezultate deosebite, reflectate într-o aură extinsă şi frumos colorată.

Pentru dezvoltarea şi purificarea câmpurilor aurice vă propunem o serie de metode şi tehnici simple care, aşa cum am afirmat anterior, nu necesită cunoaştere exotică dar contribuie la aceasta cu succes.

8.1.1. Igiena corporală

Este necesar să se acorde importanță menținerii umezelii pielii, adoptării curățitorilor folosiți în igiena corporală în funcție de pH-ul specific. Se va căuta ca agenții curățitori folosiți să fie cât mai naturali.

Zilnic se poate curăța şi cavitatea nazală cu o soluție diluată de apă caldă cu sare.

Spălarea ochilor se poate face cu decoct bine/ fiert din sulfină şi albăstrele sau cu apă filtrată şi fiartă circa douăzeci-treizeci minute la care se adaugă trei linguri de miere naturală la un litru de apă. Băile zilnice pot fi aromatizate cu diverse uleiuri, după care se recomandă să se frece energic toată suprafața corpului.

Curățirea aurei se poate face printr-o baie caldă de aproximativ douăzeci de minute; în apă se dizolvă cea, 0,450 kg sare de mare şi 0,450 kg bicarbonat de sodiu, în situația în care aura este încărcată cu energie stagnantă, în urma băii corpul se va simți slăbit şi va reclama odihnă.

După o odihnă bună şi o hrană adecvată acesta va fi energizat din nou, fără alte consecinţe nedorite.

Băile de soare practicate de câteva ori pe săptămână, atât cât simte propriul corp că-i este necesar, face ca energia corpului să se reîmprospăteze.

Băile de ozon realizate prin drumeţiile la altitudine au efect revigorant şi refac foarte bine energetica proprie, respectiv câmpurile aurice.

Baia periodică cu apă caldă în care s-au dizolvat trei sau patru pilule de perogen în scopul de a oxigena uşor apa din cadă, curăţă şi dinamizează aura.

Băile calde la picioare cu făină de muştar au efect revigorant.

In fiecare dimineaţă, după baie se poate efectua exerciţiul următor: se loveşte cu suprafaţa întregii palme, se pălmuieste efectiv, toată suprafaţa accesibilă a corpului; în zona cerebelului intensitatea va fi mai redusă, la fel şi în zona rinichi-suprarenale.

8.1.2. Exerciţii fizice

Menţinerea trupului sănătos, cu un tonus ridicat, se face prin hrană sănătoasă, un regim de viaţă echilibrat şi cu ajutorul exerciţiilor fizice zilnice.

Gama exerciţiilor fizice va avea în vedere exerciţii care acţionează asupra meridianelor de acupunctura, exerciţiile pentru activarea circulaţiei sanguine, exerciţii de respiraţie, exerciţii pentru dezvoltarea corpurilor subtile, exerciţii pentru articulaţii, centri energetici etc.

Se recomandă să se practice şi alte exerciţii fizice (aerobice, ciclism, înot etc.), axându-ne pe acele exerciţii care ne oferă mai multă plăcere.

Se recomandă practicarea zilnică a mersului în aer liber.

8.1.3. Exerciţii de meditaţie

Alegerea unor tehnici de meditaţiile se va face astfel încât să ofere satisfacţie spirituală. Un exerciţiu de meditaţie relaxant este următorul: întins pe spate, braţele sunt aşezate de-a lungul corpului cu palmele în sus, picioarele sunt depărtate uşor, confortabil, ochii închişi, corpul este relaxat, cu o respiraţie lejeră.

Se conştientizează mai întâi respiraţia timp de circa cincisprezece cicluri respiratorii (se urmăreşte cum se desfăşoară actul respirator fără a interveni în nici un fel asupra lui). Apoi atenţia se îndreaptă asupra inimii; se observă şi se ascultă bătăile inimii fără a le influenţa, adoptând doar postura de simplu observator, până când ele se aud şi se simt în întreg corpul. Uşor, se orientează din nou atenţia asupra respiraţiei timp de circa cincisprezece cicluri respiratorii, după care se deschid ochii.

Alte exerciţii - tehnici, acelea care sunt preferate de către dumneavoastră pot fi practicate zilnic sau atunci când se simte nevoia şi nu trebuie să se neglijeze unul dintre cele mai eficiente exerciţii meditative şi anume, **rugăciunea.**

8.1.4. Odihna

Atunci când ne simţim obosiţi, indiferent de momentul zilei, chiar dacă este zi sau noapte, este de preferat să ne odihnim.

Recomandăm o cercetare atentă şi conştientă a propriului trup pentru ca el să ne comunice ceea ce are nevoie. Dacă oboseala se manifestă în timpul zilei se pot folosi tehnici de relaxare care în numai zece sau cincisprezece minute vor compensa odihna reclamată de trup.

Odihna corpului fizic se poate obţine, în funcţie de situaţie, şi schimbând obiectul atenţiei pentru o perioadă scurtă de timp.

Ascultându-ne trupul, metodele prin care oferim relaxare şi odihnă trupului se pot improviza după bunul plac; **odihna prin relaxarea Schultz** se poate face ascultând o casetă înregistrată sau inducându-ne singuri starea urmărită conform programului conţinut de această

tehnică.

8.1.5. Autopregătirea sugestivă

Autosugestia* face ca informaţia dorită să fie integrată subconştientului în funcţie de intensitatea sugestiei impuse şi are drept rezultantă influenţa energetică ce produce un anumit tip de acţiune în organism.

*** Autosugestie** — influenţarea propriei conştiinţe sau a comportamentului propriu prin reprezentări sau idei care capătă caracter predominant.

Energia, informaţia şi natura se află într-o permanentă mişcare şi transformare. Transferul de energie şi informaţie este continuu şi se referă la tot ceea ce este materie în mişcare, în acest context amintim faptul că fiecare celulă a corpului dispune de capacitatea de a primi informaţii.

Autosugestia poate fi formulată în scopul armonizării celulelor corpului, a unui grup de celule, a unui organ sau grupe de organe şi presupune existenţa capacităţii celulelor componente de a recepta şi de a emite la rândul lor informaţii.

Recomandăm însuşirea şi folosirea tehnicilor de autoprogramare mentală precum şi a celor de autosugestie, formulate astfel încât să satisfacă scopul propus.

Acţionând direct asupra psihismului bazai al fiinţei umane, autosugestia îi poate determina personalitatea cât si existenţa în general.

Analizând autosugestia se constată că aceasta reprezintă un proces conştient în exclusivitate şi ea depinde de atenţie, memorie, repetarea conţinutului autosugestiei, concentrare, perseverenţă. Este un proces psihic care contribuie la alegerea şi diferenţierea ideilor sau sugestiilor considerate bune de cele mai puţin benefice. Contribuţia autosugestiei asupra personalităţii omului poate fi completată, urmată şi uneori anulată de către sugestii efectuate din exterior, între sugestii şi autosugestii stabilindu-se legături foarte strânse.

Câteodată, o sugestie poate reclama necesitatea unei autosugestii, deci luarea unei măsuri, dar mecanismul poate fi declanşat din subconştient şi invers: o autosugestie poate acţiona asupra unei sugestii stocate în memorie şi aceasta să determine o acţiune. Folosind sugestia şi autosugestia omul se poate îndrepta oricând în direcţia spre care doreşte, deoarece dispune de toate mecanismele psihice necesare manifestării acestora. Sugestiile pot constitui materialul de bază pe care raţiunea îl analizează în mod conştient, fixându-se atenţia asupra unei anume sugestii care prin intermediul raţiunii se poate transforma într-o autosugestie folositoare. In funcţie de tipul sugestiilor, în funcţie de mediul de dezvoltare a individului, de baza sugestiilor acumulate până la maturitate (considerăm maturitatea instalată la 21 de ani), autosugestiile pot fi şi rele, ele manifestându-se atunci când influenţa sugestiilor dăunătoare este mai puternică decât raţiunea şi voinţa proprie. Autosugestiile pot deveni astfel în cazul unor boli psihice sau disfuncţii accentuate.

Un exemplu de autosugestie favorabilă este dorinţa de depăşire a limitelor proprii, creşterea continuă a cunoştinţelor, autoperfecţionarea, stăpânirea de sine, mărirea puterii de concentrare, de vizualizare, de intuiţie, de influenţare distală etc.

Literatura de specialitate care tratează acest subiect este foarte vastă şi interesantă şi merită a fi cunoscută.

Important în formularea autosugestiilor este să nu folosim negaţia.

8.1.6. Îmbrăcămintea

Curenţii energetici din corp pot fi influenţaţi de natura materialului din care este confecţionată îmbrăcămintea. Astfel, bumbacul sută la sută sau în amestec preponderent

bumbac cu fibre acrilice favorizează curgerea energiei în timp ce materialele sintetice sau cele din lână tip angora o obstrucționează.

Această influență a materialului îmbrăcămințiі se poate lesne constata observând aura în diferite situații. De asemenea, observându-ne aura putem constata şi culoarea favorabilă pentru îmbrăcămintea ce va fi folosită în acea zi. Dacă în momentul alegerii îmbrăcămințiі din aura noastră lipseşte o anume culoare, se va simți nevoia alegerii acelei culori.

8.1.7. Mediul ambiant, căminul, familia

Deosebit de importante în buna funcționare a organismului sunt spațiul şi lumina, culoarea şi aerul proaspăt pentru respirație. Se va prefera lumina incandescentă, energia vindecătoare a plantelor de ornament, acțiunea aromatizantă a tămâiei sau a beţişoarelor incandescente aromatizante. Şi în mediul ambiant se va constata influența benefică a culorilor care ne încântă privirea, echilibrează psihicul, dar totodată armonizează vibrațiile. Nu uitați radiațiile telurice şi de energiile de formă* în amenajarea locurilor de munca, a celor pentru odihnă, recreare.

* vezi **Paradiagnoza. Manual pentru diagnosticare energetică folosind radiestezia** — autori Doina-Elena & Aliodor Manolea, editura Aldomar Extrasenzorial, Bucureşti, 1998.

Armonia reprezintă legea divină a universului şi pe Vru a favoriza evoluția este necesar să se stabilească relații de armonie la nivel de individ, de familie, de grup, de comunitate, de specie, de viață în general.

Comunicarea între indivizi, transferul de energie şi informație este continuu pentru materia aflată în mişcare. Nevoile noastre personale vor fi diferite de la o zi la alta; ele se vor schimba de-a lungul săptămânilor, lunilor, anilor. Ceea ce a fost bun şi potrivit pentru o anume zi, o anume perioadă nu mai corespunde zilei sau perioadei următoare. Totul se transformă permanent. Important este să nu ne opunem acestei transformări, să nu ne cramponăm de unele limitări, este necesar să fim maleabili.

De asemenea, este foarte important să decidem noi înşine ceea ce este bine pentru noi într-o anumită perioadă. Esența sănătății şi autovindecării, a automodelării personalității este reprezentată de autoresponsabilitate şi are semnificația reintegrării puterii din nou în sine.

8.1.8. Alimentația

Alimentația reprezintă un factor deosebit de important şi influențează starea de sănătate. Modul de alimentație are efecte asupra patologiei umane. O alimentație cu un deficit în proteine (protide), glucide (zaharuri), lipide (grăsimi), vitamine, săruri minerale, oligo şi macroelemente etc. provoacă tulburări grave în organism. Excesele alimentare sunt şi ele dăunătoare.

În mod normal, un raport necorespunzător între necesarul organismului şi aportul de alimente este compensat de către mecanismele fiziologice şi biochimice de adaptare ale organismului. Dacă **dereglarea echilibrului alimentar** se menține însă un timp îndelungat, capacitatea de adaptare a organismului este slăbită iar la nivelul celular se manifestă un dezechilibru cu proliferarea unor procese patologice. Dezechilibrul alimentar afectează metabolismul, imunitatea, comportamentul, activitatea motorie, activitatea de memorare, capacitatea organismului de a se menține într-un echilibru dinamic (fizico-chimic, fiziologic etc.) în raport cu factorii interni şi externi. Este afectată homeostazia organismului.

O alimentație corespunzătoare presupune o mare varietate de alimente; ea trebuie să cuprindă grăsimi şi zaharuri suficiente pentru acoperirea nevoilor calorice zilnice ale organismului, proteine digestibile (100-150 g/zi), vitamine, săruri minerale etc.

O dietă echilibrată presupune ca din totalul caloriilor necesare zilnic pentru om, circa 2/3

să provină din alimente de origine vegetală şi 1/3 din produse animale (carne, lapte, unt, ouă).

Ar fi imposibil să se recomande o anume dietă care să corespundă tuturor celor care citesc aceste rânduri deoarece fiecare dintre noi constituim o „entitate" distinctă, care necesită o anume dietă.

Ceea ce putem face în continuare este să vă sugerăm câteva aspecte care se pot aborda în stabilirea unei anume diete,

- Mai întâi se va avea în vedere că organismul, masa materiei, comunică cu masa exteriorului prin intermediul alimentației. De aici rezultă necesitatea echilibrării alimentației pentru trup (materie), a alimentației pentru suflet (energie) şi a alimentației pentru minte (mişcare).
- Este necesar să acordăm atenție hranei atunci când o mâncăm; ea va fi mestecată bine, gustată cu bucurie.

Vom avea grijă să-i dăm un aspect plăcut, ornată frumos, conştienți fiind de fenomenul care se derulează odată cu ingurgitarea hranei.

- Se va avea grijă să dăm trupului ceea ce satisface nevoile sale, fără a deveni gurmanzi sau pofticioşi.
- Se vor evita pe cât posibil alimentele conservate.

Un aspect care trebuie conştientizat atunci când ne concepem diete proprii este acela care se referă la legătura dintre stadiul de evoluție spre care tindem şi regimul alimentar corespunzător. **Un regim alimentar judicios ales este cel care face ca mintea şi corpul să fie mai bine acordate la vibrațiile planurilor superioare.**

8.1.9. Dezintoxicare şi purificare

Pentru dezintoxicarea generală a organismului recomandăm un repaus alimentar de 1-3-5 zile efectuat periodic, în aceste perioade de timp nu se vor consuma alimente, se vor bea numai lichide sub formă de apă de izvor, sucuri, infuzii neîndulcite de plante şi se vor face clisme pentru descongestionarea colonului.

Sucurile consumate vor fi naturale şi vor acoperi necesarul organismului cu vitamine, enzime şi săruri minerale. Formulele pentru sucuri pot fi stabilite de fiecare în parte în funcție de necesitățile reclamate de propriul corp, vor fi obținute din legume şi fructe proaspete, bine spălate şi vor fi consumate imediat după preparare.

8.2. Exerciții pentru întărirea şi dezvoltarea câmpului auric vital

8.2.1. Scuturarea mâinilor

Pentru efectuarea acestui exercițiu se adoptă o poziție în picioare, relaxat, cu tălpile picioarelor strict paralele şi depărtate la nivelul umerilor. Mâinile sunt aşezate cu palmele în dreptul pieptului, fără să îl atingă, degetele sunt depărtate între ele. Se scutură mâinile relaxate, lăsate moi, astfel încât degetele să se lovească unele de altele cu o frecvență foarte mare. Treptat, frecvența mişcării se micşorează, iar mâinile vor avea o mişcare mai amplă de ridicare şi coborâre. Oscilațiile se transmit întregului corp, care se va ridica şi se va coborî pe vârfuri ridicând călcâiele. După ce au fost scuturate mâinile, se scutură succesiv şi picioarele.

Efecte ale exercițiului: se îmbunătățeşte circulația sanguină mai ales în degetele de la mâini şi picioare; prin această scuturare se îndepărtează energiile remanente, de tip balast, care atârnă agățate în câmpul aurie.

Practicarea cu regularitate a acestui exercițiu are ca efect transformarea mâinilor în instrumente foarte eficiente pentru simțirea şi acționarea energiilor înalte şi în scurt timp mâinile devin, deseori,

mai înțelepte decât capul.

Figura nr. 33. Exercițiul de scuturare a mâinilor

8.2.2. Urmărirea respirației

Exercițiul se execută în picioare, relaxat, cu tălpile strict paralele, depărtate la nivelul umerilor, genunchii sunt flexați uşor, ochii închişi, bazinul este puțin împins în spate, în această poziție se **urmăreşte respirația fără a o influența în vreun fel.** După zece-cincisprezece respirații complete se inspiră adânc şi, dacă este posibil, se ia loc pe scaun sau se întinde la orizontală pe sol şi se conştientizează existența întregului corp. Apoi ochii se deschid încet, se inspiră adânc de câteva ori.

Efecte ale exercițiului: relaxare, revitalizare, energizare. Produce o stare de uşurare, dezvoltă simțul de observație; pentru unii creează senzația de oprire în loc a timpului. De aici se evidențiază faptul că dezvoltarea atenției este esențială pentru activitatea din toate domeniile. Prin **atenție** se înțelege capacitatea de a observa fără a interveni. Atenția pură trebuie să dețină următoarele calități: să fie orientată spre subiect dar detaşată de problemele lui; să fie continuă, relaxată, deschisă şi calmă.

8.2.3. Înrădăcinarea

In picioare, relaxat, cu tălpile strict paralele, depărtate la nivelul umerilor se adoptă o poziție cu genunchii uşor flexați, bazinul este uşor împins în față. Se conştientizează contactul tălpilor cu solul. Ne imaginăm că din bolțile plantare (scobitura tălpilor) ne cresc rădăcini care pătrund în sol; la fiecare inspirație se recepționează energia cosmică, iar la fiecare expirație cresc rădăcini care pătrund în sol; la fiecare inspirație se recepționează energia cosmică, iar la fiecare expirație rădăcinile se adâncesc tot mai mult în sol până la o sută, două sute, trei sute de metri şi chiar mai mult. Se lucrează cu imaginația vizuală şi/sau auditivă şi/sau Cu cea olfactivă. Se trece apoi la dizolvarea mentală, succesivă, a tensiunilor din corp, începând cu creştetul capului şi terminând cu tălpile. Ne imaginăm corpul făcut dintr-un material transparent şi vizualizăm tensiunile din corp ca nişte zone întunecate, opace. După fiecare dizolvare, locul se spală cu un lichid oarecare imaginar, se clăteşte, iar „deşeurile" se îndepărtează prin rădăcinile din tălpi. După ce procesul de dizolvare, clătire şi eliminare s-a încheiat, se urmăreşte procesul respirației fără a se interveni în desfăşurarea acestuia. După zece-cincisprezece cicluri respiratorii se extrag rădăcinile din sol şi chiar se dezlipeşte talpa, o clipă, de pe sol. Se conştientizează contactul tălpilor cu solul, se conştientizează întregul corp, se respiră adânc şi se deschid ochii încet. Exercițiul se consideră încheiat dup ă ce o eventuală greutate resimțită în picioare este îndepărtată din corp prin intermediul rădăcinilor.

ATENȚIE: Când lucrăm cu pământul ni-l imaginăm ca o ființă conştientă cu care suntem într-un schimb benefic permanent. Ne direcționăm tensiunile noastre interne spre pământ; iar prin rădăcinile pe care ni le-am format putem prelua energia curată a pământului care are efecte binefăcătoare şi întăritoare asupra noastră. Pământul se descurcă foarte bine cu toate deşeurile, inclusiv cele energetice. Este de menționat faptul că foarte mulți terapeuți au de suferit pentru că acumulează energii stagnante de tip deşeu.

În timpul exercițiului se stă foarte sigur pe tălpi.

Efecte ale exercițiului: Se obține o mare stabilitate în plan fizic, emoționai, mental; se realizează o echilibrare energetică, surplusul din zona capului fiind dirijat spre picioare; se îmbunătățeşte irigarea sanguină a picioarelor; se asigură o funcționare bună a corpurilor energetice şi îndepărtarea din acestea a energiilor stagnante, a deşeurilor. **Reflectarea** acestor

efecte se manifestă în aură.

8.2.4. Floarea de nufăr

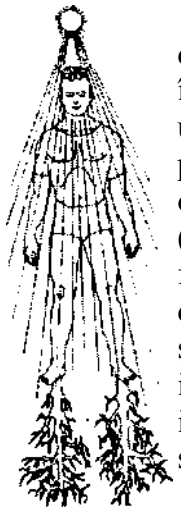

Figura nr. 34. Exercițiul floarea de lotus

Se execută ca şi exercițiul anterior picioare, relaxat, cu tălpile paralele depărtate la nivelul umerilor, cu genunchii uşor flexați, şi bazinul uşor împins în spate. Ne imaginăm că suntem atârnați de tavan prin intermediul unei sfori fixate în vârful capului. Ca urmare bărbia va fi mai departe de piept ca de obicei, ceafa este întinsă şi se va lungi puțin. Se poate trece într-o oscilație foarte uşoară, care permite găsirea unui nou punct de echilibru (față-spate, stânga-dreapta), se închid ochii, relaxat se urmăreşte respirația fără a interveni în procesul respirator. Se realizează înrădăcinarea. Se dizolvă tensiunile începând cu creştetul capului. Reziduurile rămase se şterg, se clătesc şi se scurg în pământ prin intermediul rădăcinilor. Ne imaginăm că pe creştetul capului avem o floare de nufăr în faza de boboc, iar deasupra noastră, la circa un metru, ne imaginăm un soare foarte strălucitor ce emite lumină de culoare albă.

Floarea se deschide treptat, petală cu petală, până la înflorirea completă, preluând energia benefică a Soarelui, pe care o conduce prin rădăcinile sale formate din sistemul nervos (creier, cerebel, măduva spinării, mănunchiuri nervoase, nervi, ramificații nervoase). Simțim energia minunată a **Soarelui Transpersonal** care se răsfrânge în întregul corp, în fiecare celulă a sa. Pentru revenire, după ce se retrag rădăcinile, se conştientizează contactul tălpilor cu solul, se desprind uşor tălpile de sol, se respiră adânc, se întinde, se conştientizează corpul, se deschid ochii.

Efecte ale exercițiului: încărcare energetică deosebită; se dezvoltă intuiția, imaginația şi atenția; se lucrează la nivelul corpurilor **spiritual, cauzal, mental, emoțional, eteric, fizic, efectele fiind clar reprezentate în aură.**

8.2.5. Folosirea energiei telurice

După ce se scutură mâinile şi picioarele, în poziția şezând pe scaun, se adoptă protopostura. Mâinile sunt în poală, arătătoarele şi degetele mari sunt unite formând aproximativ un cerc. Se închid ochii, se urmăreşte respirația timp de zece-cincisprezece cicluri respiratorii; se realizează înrădăcinarea; se obține poziția corectă a coloanei vertebrale imaginându-ne că suntem legați cu un fir de creştetul capului şi atârnăm de tavan. Se imaginează că pe creştetul capului este aşezat un boboc de **floare de lotus** iar la un metru deasupra acestuia se află un soare strălucitor care trimite o **lumină albă, binefăcătoare. La inspirație,** prin floarea de lotus, ce se deschide treptat cu fiecare petală, se preia energia binefăcătoare a soarelui care este condusă prin coloana vertebrală până la coccis, de unde se formează o a treia rădăcină care se adânceşte la fiecare **expirație.** Se urmăreşte energia care circulă uşor şi se simt senzațiile determinate de această circulație. După câteva respirații complete (al căror număr creste pe măsură ce repetați exercițiul) se inversează sensul de curgere a energiei. Se imaginează că prin cele trei rădăcini se preia **energia clară, perlată** (cu bule strălucitoare — ca apa minerală) de culoare verde strălucitoare şi înviorătoare din interiorul Pământului. Această energie vie, absorbită la fiecare inspirație, se transmite în sus în întregul corp, până în creştetul capului, de unde se revarsă ca o fântână arteziana sub forma unui evantai care înconjoară corpul de jur împrejur.

După câteva respirații se readuce conştiința în corpul fizic, se revine **„aici şi acum”,** se retrag rădăcinile, se conştientizează contactul cu solul şi cu scaunul, se întinde corpul, se deschid încet ochii.

Efecte obținute: întărirea corpului fizic şi a celui energetic propriu, în întreg ansamblul său, dinamizarea activității tuturor traseelor energetice (principale şi secundare), precum şi lucrul energetic pe toate corpurile, de la **corpul spiritual** la cel **cauzal, mental, emoțional, eteric, fizic.**

8.2.6. Poziția fătului

In picioare, cu tălpile apropiate, lipite perfect de sol, se îndoaie genunchii, corpul coboară până la maximum permis. Tălpile sunt lipite de sol; se cuprind genunchii cu mâinile, capul se aşează cu orbitele pe rotule, se conştientizează respirația. Se menține poziția obținută de la minimum trei minute până la câteva ore.

Efecte obținute: fortificarea fizică, emoțională şi mentală; dezvoltă voința, asigură mineralizarea corpului fizic, dizolvă tensiunile interne acumulate în timp.

Figura nr. 35. Poziția fătului

8.2.7. Exercițiu de conştientizare a existenței corpului fizic

În poziția şezând se **urmăreşte respirația** timp de zece-cincisprezece cicluri respiratorii. Prin apăsare uşoară cu degetele şi cu palmele se **masează corpul fizic** în ordinea cap, umeri, bust, bazin, membre superioare şi inferioare, în tot acest timp degetele şi palmele simt şi fac **să fie simțite detaliile anatomice** exterioare, cât şi cele de profunzime, atât cât este posibil. Pe întrebarea **„ACUM, ce fac?", „ACUM, ce simt?"** se mențin ochii închişi, brațele se aşează pe genunchi. Cu privirea interioară (imaginația) se urmăreşte corpul conştientizat anterior. Se pune întrebarea **„Acum, ce SIMT?".** Acolo unde lipsesc detaliile se reia exercițiul pentru zona respectivă, apoi se deschid ochii încet.

Efecte obținute: se conştientizează corpul fizic, se întăreşte percepția de vizualizare, se măreşte atenția şi concentrarea. Efectele se manifestă imediat în aura energetică.

8.2.8. „Ritul de întinerire a împăratului chinez"

Acest exercițiu — terapie se **execută în picioare,** cu tălpile depărtate la o lățime de bazin, spatele drept, genunchii flexați uşor. Mâinile sunt relaxate şi cad liber pe lângă corp. Ritul constă în **ridicarea şi coborârea verticală a corpului** într-un ritm alert, efectuând 164 de cicluri sus-jos. Este practic o scuturare cu amplitudine mică a întregului corp. Este deosebit de important ca musculatura abdominală să fie relaxată pentru a permite organelor interne să se mişte, obținându-se astfel aşezarea lor normală în cavitatea abdominală.

Figura nr. 36. „Ritul de întinerire a împăratului chinez"

Totodată se obține mărirea elasticității țesuturilor de susținere a organelor interne, se efectuează un masaj intern, se fortifică tonusul muscular, se eliberează încheieturile de tensiuni, se limpezeşte privirea şi gândirea, se activează circulația sanguină şi limfatică, se reglează ritmul cardiac. Efectiv „se scutură" din aură energiile stagnante de tip deşeu.

Se realizează centrarea corpurilor subtile, echilibrare energetică, „desfundarea" canalelor energetice şi se reface circulația normală a energiei prin ele, se realizează o încărcare energetică deosebită.

Se recomandă practicarea zilnică timp de cel puțin şase luni de zile. Nu se execută de către persoanele care au suferit o intervenție "chirurgicală recentă (doar după cel puțin trei luni de zile), de femeile însărcinate şi de către persoanele dezechilibrate psihic.

8.2.9. Curățirea aurei cu lumină

Curățirea aurei unui partener se poate face prin inundarea ei cu lumină albă. Se procedează astfel: cei doi parteneri stau față în față la o depărtare de circa un metru unul față de celălalt. Persoana activă, după ce şi-a făcut **pregătirea inițială** (exercițiile anterioare), îşi imaginează că inundă efectiv partenerul cu lumină albă, identificându-se cu sursa acestei lumini albe: soare, reflector, lampă, bec cu halogen etc. în tot acest timp persoana receptivă este atentă la senzații şi îşi urmăreşte respirația.

Se foloseşte lumina albă şi nu o anumită culoare, pentru a permite partenerului să-şi selecteze culoarea de care are nevoie în acel moment organismul său. Pentru curățirea aurei prin această metodă este suficient un minut de execuție.

Acoperirea imaginară a persoanei cu un clopot de lumină albă îi modifică acesteia câmpul energetic în mod favorabil, permițându-i să folosească din spectrul luminii albe culorile de care are nevoie. Drept rezultat, subiectul va avea un sentiment de mulțumire, de împlinire şi, în viitor, un comportament binevoitor în relațiile interumane.

Condiția necesară pentru obținerea acestui rezultat este ca lumina albă să fie transmisă **fără prejudecăți,** pentru că, în caz contrar, urmărind realizarea unei dorințe proprii, lumina albă va trece prin filtrul imaginar al dorinței care îi va schimba culoarea, făcând ca efectul să nu existe sau să fie total nedorit. După efectuarea acestei tehnici de către o persoană, rolurile se schimbă.

Precizări privind curățirea aurei

O parte din energiile stagnante se îndepărtează prin duş, plajă, inundarea cu lumină albă, exerciții fizice, iar unele dintre acestea numai prin curățirea conştientă a aurei energetice.

8.2.10. Uniformizarea aurei altei persoane

Tehnica are ca obiectiv netezirea aurei, îndepărtarea energiilor stagnante de tip desen, iar efectul obținut în urma aplicării acestei acțiuni este deosebit de eficient.

Se poate aplica de mai multe ori pe zi, până la dispariția totală a simptomelor care au reclamat folosirea acestei tehnici.

Tehnica se referă la pieptănarea aurei, ceea ce necesită ca instrument de lucru mâna energetică.

Mâinile energetice le vom obține transformând palmele noastre în palme energetice capabile să uniformizeze câmpul aurie.

Palmele energetice le vom realiza astfel:

- Se scutură energic palmele în dreptul pieptului.
- Se aşează palma dreaptă în dreptul umărului stâng, la circa doi centimetri distanță față de umăr, astfel ca degetele mâinii drepte să se afle perpendiculare pe brațul stâng.
- Se execută o mişcare de „adunare şi împingere" a energiei de-a lungul brațului stâng, spre palmă, continuând mişcarea dincolo de degetele mâinii stângi, până la circa douăzeci-treizeci de centimetri distanță.
- Se roteşte mâna stângă şi se execută o mişcare identică şi pe podul palmei.
- Se repetă mişcările pentru mâna dreaptă.
- Cei care şi-au antrenat deja clarvederea vor vedea că degetele energetice sunt mai lungi decât în mod obişnuit şi sunt pregătite pentru lucrul efectiv.

Cu palmele alăturate, fără a le atinge, cu degetele puțin flexate şi răsfirate uşor, am format

un grilaj energetic cu care vom uniformiza câmpul aurie. Uniformizarea se realizează prin deplasarea palmelor în plan vertical, de la creştet până la nivelul tălpilor, începând din față, continuând î n spatele subiectului şi apoi lateral stânga şi dreapta. De regulă, netezirea aurei de la creştet spre tălpi are un efect calmant şi relaxant, iar activitatea efectuată de la tălpi spre creştet are efect puternic stimulator şi tonic. Abordarea sensului de lucru va avea în vedere efectele urmărite.

După efectuarea completă a tehnicii se va proceda la spălarea mâinilor până la cot cu jet de apă.

Metoda se poate aplica şi de jos în sus. Acțiunea se începe-de la picioarele persoanei căreia i se netezeşte aura. Mâinile sunt cu fața în sus şi înclinate uşor în afară . Se înaintează cu ele în sus şi exterior până deasupra creştetului. Se parcurge un traseu pe exteriorul aurei şi când s-a ajuns deasupra creştetului se dau mâinile la o parte, se înclină uşor în jos şi se aduc în zona picioarelor subiectului. Se îndepărtează palmele între ele pentru a cuprinde şi suprafețele nelucrate. Se repetă de trei ori.

După efectuarea tehnicii, se spală mâinile până la cot cu jet de apă sau se freacă palmele de o suprafață aspră.

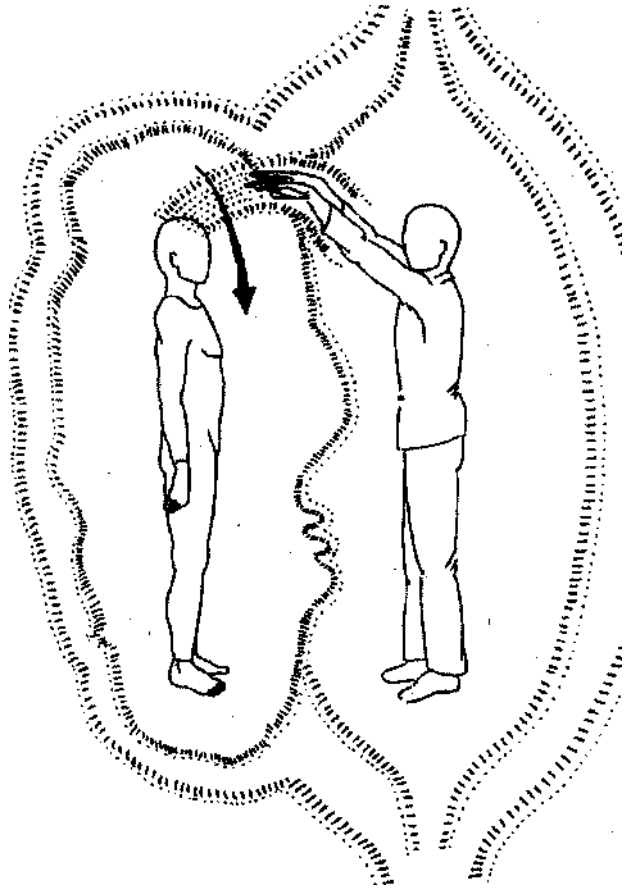

Figura nr. 37. Uniformizarea aurei energetice

8.2.11. Autouniformizarea aurei

În lipsa unui partener sau în scop terapeutic propriu se poate realiza autouniformizarea aurei efectuând următoarele etape:

- Se pregătesc mâinile energetice.
- Cu palmele alăturate, fără a le atinge, degetele puțin flexate şi răsfirate, formăm un grilaj energetic cu care ne uniformizăm câmpul aurie începând din față-creştet până la tălpi, continuăm cu spate-creştet, deplasându-ne atât cât este permis în spate, reluând de unde este

posibil mişcarea către nivelul tălpilor.

Se continuă activitatea pe lateralele corpului cu mâna corespunzătoare pentru stânga, respectiv pentru dreapta.

Recomandăm să se practice tehnica de cel puțin două ori pe zi şi după fiecare acțiune de lucru energetic asupra unei alte persoane. Executată dimineața, accelerează mişcarea energetică iar autouniformizarea efectuată după activități colective permite înlăturarea energiilor stagnante de tip deşeu. Această tehnică penetrează direct în planurile subtile, planul vital (eteric) şi planul astral (emoțional) sunt cel mai mult influențate, planurile din imediata apropiere a acestora, respectiv fizic şi mental, sunt şi ele influențate direct proporțional.

8.3. Metode şi exerciții pentru întărirea câmpului aurie astral (emoțional)

8.3.1. Cum se lucrează cu corpul emoțional (astral)

Emoții puternice, traume, dureri, vinovății, percepții trecute ale realității, mai ales cele din copilărie, convingeri trecute, toate acestea sunt depozitate în mecanismul memoriei din conştiința noastră şi se suprapun constant peste conştienta momentului, lăsând urme în câmpurile aurice şi în special în câmpul astral.

Există o legendă despre un om care, având necazuri mari, s-a dus la un înțelept ca să-i ceară un sfat şi ajutor. A fost nevoit să aştepte mai multe săptămâni pentru a putea fi primit de acesta, care 1-a întrebat „De ce duci în spate sacul ăsta cu pietre?" Şi cu aceasta întrevederea s-a încheiat. Omului i-au trebuit alte săptămâni pentru a-si da seama că a primit soluția la problemele sale. Această întrebare şi înțelepciunea cuprinsă în ea sunt valabile pentru toată lumea. Dacă vom continua să ducem pietrele trecutului nu putem valorifica momentul „ACUM". Acest moment este deformat de tot ceea ce aducem din trecut. Este absolut necesar să ne debarasăm de pietrele grele şi nefolositoare din trecut, să nu le mai acordăm importanță Dacă gândirea noastră nu mai energizează balastul acumulat în memoria conştientă, acesta se va atrofia, îşi va pierde greutatea, iar omul nu va mai avea de purtat poveri, întotdeauna este necesar să tragem învățăminte din trecut dar, după această analiză, trebuie să trecem mai departe, să-1 depăşim. Momentele prezente trebuie trăite cu încărcătura energetică a momentului ACUM; nu se priveşte înapoi, se merge mai departe. Dacă cineva apropiat doreşte să se pedepsească singur, să-şi „care în spate pietrele trecutului", el atrage după sine imposibilitatea de a se mai bucura de toate celelalte posibilități ale vieții. Numai **clipele prezente au** potențialul **de a fi evenimente reale.** Toate acestea trebuie conştientizate pentru a elimina perturbările de la nivelul câmpului aurie astral (emoțional).

O terapie deosebită este cea care are la bază metode şi tehnici capabile de a trezi la pacient sentimente de iubire, ceea ce are drept rezultat înfrângerea urii, a fricii, a invidiei etc. Cu o astfel de terapie, terapeutul japonez Tamicuci a trasat mii de cazuri de cancer.

In funcție de ponderea emoțiilor se deosebesc două **stări ale fluxului energetic:**

a) **starea echilibrata** — situație în care energia circulă uşor, fluxul energetic este rapid şi „curge" la întregul debit;

b) **starea în care fluxului se opune rezistență** circulației **energetice normale.** In mod obişnuit energiile circulă dar, în momentul în care se încearcă strangularea, înăbuşirea unei emoții, în scurt timp apar modificări la nivel fizic.

8.3.2. Anihilarea emoțiilor neplăcute prin respirație conştientizată

Condiții tehnice: cunoaşterea respirației complete (abdominale) şi localizarea corporală corespunzătoare traumei psihice. **Practic,** cel care face experiența se confruntă cu propria-i emoție neplăcută, încercând să rememoreze acea emoție, sa o retrăiască în momentul ACUM şi să regăsească zona, regiunea de pe corp unde aceasta se manifestă sub forma unei senzații: durere, apăsare, înțepături, furnicături, impresia de plin, nod în gât etc.

Se rămâne cu atenția concentrată în zona respectivă, se respiră abdominal, fără întreruperi,

în ritm normal, „prin zona 4 respectivă. Efectul **obținut** este anihilarea emoțiilor şi dispariția senzației din zona dureroasă. Tehnica acționează la **nivel** fizic, **emoțional, mental şi cauzal.** Se pot „rezolva" emoții ca teama, furia, ciuda, fobii ca răul de înălțime, răul de mare, răul de avion, frica de animale etc.

Senzația resimțită pe fizic în urma unei emoții este consecința crispării, a încordării, a contracturi! musculaturii într-o zonă oarecare de pe trup. La palpare, acea zonă este tare, dură şi poate chiar dureroasă. Această duritate se diminuează, se topeşte şi se transformă sub influența respirației şi a conştientei îndreptată în acea zonă.

Nu trebuie să fugim din fața unei emoții, orice rezistență, orice opoziție este un duşman al vieții. De aici şi necesitatea de a „demola" rezistențele pentru a avea o viață total fericită. Permanent se poate pune întrebarea „Unde se localizează **rezistențele mele?"** şi, rând pe rând, pe măsură ce sunt descoperite, ele trebuie disipate şi se vor diminua încetul cu încetul.

8.3.3. Anihilarea emoțiilor neplăcute cu tehnica imaginativă a pungii de hârtie

Se execută fără partener şi se aseamănă cu tehnica anterioară.

După conştientizarea problemei, a situației care determină afectarea emoțională, se imaginează că aceasta este împachetată şi introdusă într-o pungă de hârtie. Se leagă punga la gură cu o sfoară de care este legat un balon umplut cu un gaz mai uşor decât aerul. Nu mai avem de făcut decât să dăm drumul pungii ce va dispărea în înaltul cerului, cu problemele noastre cu tot.

Efectul obținut: anihilarea emoției în cauză.

Această metodă am folosit-o prima dată când îmi reveneau obsedant în minte cuvintele", melodia şi chiar imaginea unei reclame pe care am văzut-o întâmplător la televizor. Efectul obținut este imediat şi, în funcție de concentrarea pe subiect, definitiv. Practic, după ce am „lansat" punga, nu mai îmi aduceam aminte de ce reclamă era vorba. Simplu şi eficient.

8.4. Metode şi exerciții de întărire şi dezvoltare a câmpului aurie mental

Corpul mental are un anumit nivel al gândirii şi al înțelegerii specific fiecărui om. Se lucrează pe nivelul mental cu scopul de a face un **transfer de informații,** schimbarea nivelului şi apoi coborârea pe nivelurile inferioare pentru lucru efectiv. In mental se reproiectează totul, acționând astfel pe un nivel imediat următor unde au loc influențe energizante, pentru că mentalul se reaşează pe un nivel mai înalt şi capătă un potențial energetic superior, potențial care influențează în sens dublu. Astfel, acționează în planurile inferioare până la nivel fizic, determinând însănătoşirea acestuia, iar în planurile superioare pe nivelul imediat următor. **Câmpul mental este un plan al gândirii liniare şi generează energie.** Atunci când omul refuză să gândească, toate câmpurile degenerează, activitate care se referă şi la calitatea gândurilor ce se emit şi se imprimă în câmpul aurie. **Gândirea pozitivă** este necesară pentru că energia generată este o energie de calitate superioară, care creează un stoc necesar pentru ridicarea fiecărui corp energetic la niveluri vibratoare superioare.

Tehnicile operante pentru câmpul aurie mental sunt tehnicile „simbol".

Corpul mental este supus legilor simbolismului şi putem avea acces la această lume imaginară, la acest corp căruia, în mod intuitiv, îi cunoaştem unele legi. în acest caz, intelectul nu-şi găseşte loc la nivelul respectiv, în tehnicile mentale **simbolul** reprezintă cheia de pornire a motorului care acționează la nivelul vibrațional al acestui corp. El poate fi redus la cea mai simplă expresie, la posibilitatea de a gândi la o literă, o cifră, o imagine geometrică sau o culoare, iar aceasta poate determina intrarea în acțiune a corpului mental. Tehnica de folosire a simbolului solicită o energie puternică şi o concentrare intensă, în subconştientul nostru, simbolul este încă viu, deşi la nivelul conştientului se pare că s-a pierdut.

8.4.1. Exercițiu pentru purificarea corpurilor subtile

Etapele de desfăşurare ale acestui exercițiu pot fi următoarele:

- Relaxați, ne imaginăm că întreaga noastră aură este inundată de o lumină intensă, de culoare galben-aurie, precum cea a soarelui.
- Ne fixăm mintea pe această imagine timp de trei-cinci minute, înainte de a începe ziua şi ori de cât ori ne pregătim sau lucrăm energetic sau ori de câte ori simțim nevoia să beneficiem de rezultatele acestui exercițiu simplu.

Exercițiul poate fi practicat oriunde şi oricând, în tren, în plimbare cu maşina sau autobuzul ş.a.m.d. (dar nu atunci când suntem la volan!).

Acest exercițiu are ca efect purificarea corpurilor subtile şi mărirea capacității lor receptive la informațiile din planurile subtile superioare.

8.4.2. Exercițiu de dialog mental cu organele interne

Un **alt procedeu simplu de lucru** la acest nivel şi care asigură rezolvarea anumitor tulburări manifestate pe corpul fizic, este următorul: se scutură mâinile şi picioarele, în picioare, cu tălpile strict paralele, depărtate la nivelul umerilor, genunchii uşor flexați, bazinul uşor adus în spate, se închid ochii, se urmăreşte respirația, se efectuează înrădăcinarea, se dizolvă tensiunile prin efectuarea respirației prin organul cu pricina, se respiră prin acesta de zece-douăsprezece ori sau până se simte o schimbare în corp (se conştientizează senzația de cald, de rece, de curent electric, de întindere sau de compresiune musculară etc.).

Pasul următor pare ciudat, dar este foarte întemeiat: se poartă un **dialog** cu organul respectiv ca şi cum am vorbi cu un prieten vechi şi cu care nu ne-am văzut de mult. Această tehnică vizează inteligenta proprie foarte bine dezvoltată a fiecărui organ (inteligența proprie a ficatului este capabilă să rezolve probleme foarte complexe pe care chimiştii nu le pot rezolva încă).

In final, i se transmite organului să se relaxeze şi să primească energia care i se dă pentru că aceasta îi va face bine. Prin intermediul florii de lotus se preia de la soare lumina prin **inspirație,** se conduce în mod conştient la organ prin **expirație,** savurând buna dispoziție cu care ne imaginăm că încep să lucreze celulele organului nostru, care astfel s-a umplut de lumină. Se face revenirea conştientizând contactul tălpilor picioarelor cu solul, se conştientizează întregul corp, se inspiră adânc şi se deschid încet ochii.

CAPITOLUL IX

Determinarea spațială si coloristică a aurei energetice folosind radiestezia

9.1. Elemente introductive

Radiestezia este arta de a utiliza indicatoarele radiestezice (bagheta unghiulară, bagheta sub formă de L, bagheta elastică, pendulul, ansa) făcând să intervină voluntar activitatea inconştientă pentru a ajuta la descoperirea a tot ce este ascuns facultăților normale ale individului, dar a cărui existență este reală. Orice persoană care este capabilă să-şi concentreze în mod normal gândirea, poate practica cu succes radiestezia după un antrenament simplu şi rațional.

Radiestezia* este una din percepțiile extrasenzoriale la îndemâna a mai mult de 80% din populație. În modelul continuumului material, în cadrul fenomenelor de potențialitate (existența obiectivă ca atare), radiestezia (dowsing, rotenganger, wunschelrute, sorcellerie) face parte din fenomenele exotice medii de tip ESP (extrasenzorial perception) din grupa (PSI) şi anume, ca fenomen bioinformațional. Acestui fenomen îi este caracteristic faptul că informația achiziționată este evidențiată prin mişcarea unui indicator radiestezic.

*** vezi „Manual de radiestezie" şi „Minunatul univers al pendulului sideral"** autor Aliodor Manolea, care conțin instrumente auxiliare şi chiar un pendul universal din metal eloxat. De asemenea, se poate consulta lucrarea **„Paradiagnoza. Manual pentru diagnosticare energetică folosind radiestezia",** autori Doina-Elena & Aliodor Manolea, Editura Aldomar Extrasenzorial, Bucureşti, 1998.

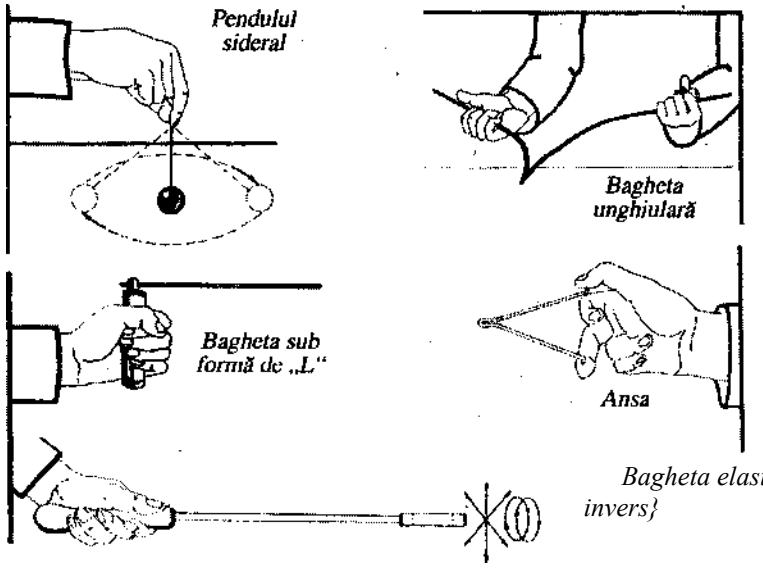

Figura nr. 38. Indicatoare radiestezice

Pentru efectuarea unor măsurători calitative şi/sau cantitative se folosesc instrumente ajutătoare. Acestea sunt reprezentări convenționale destinate unei fixări mai bune a gândurilor în cursul cercetării radiestezice.

Instrumentele ajutătoare cel mai des utilizate sunt rigla universală (Turenne), rigla circulară

şi rigla semicirculară.

Indiferent ce indicatoare radiestezice se folosesc în practică, ele trebuie să îndeplinească unele caracteristici:

• indicatoarele radiestezice, cu cât sunt mai instabile, cu atât sunt mai bune;

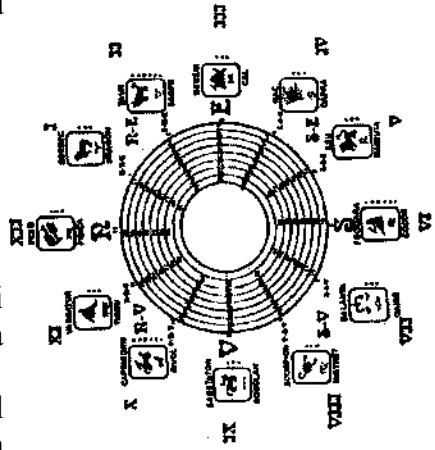

Rigla circulară

Figura nr. 39. Instrumente radiestezice auxiliare

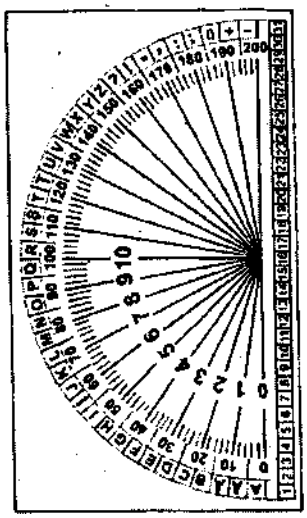

Rigla semicirculară

• forţele de frecare exercitate între diferitele părţi componente ale indicatorului sau între indicator şi mâna operatorului trebuie să fie cât mai mici;

• efortul fizic pe care trebuie să-1 depună operatorul radiestezist în mânuirea, manipularea instrumentului, a indicatorului radiestezic, să fie minim;

• construcţia, modalitatea de folosire a indicatorului trebuie să fie foarte simplă;

• nici un indicator radiestezic nu lucrează fără ca mâna omului să fie prezentă.

Modul de lucru pe care noi îl folosim este radiestezia mentală, în acest tip de investigaţii rezultatul obţinut de operator este datorat subconştientului care este în acelaşi timp emiţător şi receptor. Astfel se asimilează comportamentul radiestezistului ca şi cum ar fi rezultatul unei acţiuni mentale care se poate descompune în două faze:

a) **orientarea mentală** constă în orientarea subconştientului către obiectul cercetării, excluzând toate celelalte influente (caut NUMAI);

b) **convenţia mentală** este un acord pe care operatorul îl încheie cu el însuşi şi care trebuie să-i permită interpretarea mişcărilor indicatorului radiestezic în raport cu dorinţa mentală care 1-a emis sau cu întrebările pe care le-a formulat.

Înainte de a se începe lucrul efectiv, este necesar să se înţeleagă bine mecanismul „percepţiei radiestezice" pentru a evita autosugestia sau „blocajul" celui de al şaselea simţ.

Este necesar să se aibă foarte clar în minte filmul fenomenologic, etapele unei acţiuni radiestezice, algoritmul activităţii.

Pentru determinarea întinderii spaţiale a aurei unei persoane, algoritmul este următorul:

Etapa I

Alimentarea memoriei subconştiente cu informaţii referitoare la obiectul cercetării: energia subtilă a fiinţei umane, corpuri energetice, aura energetică, forma aurei energetice, straturile aurice.

Etapa a II-a

Se concentrează întreaga atenţie, toate gândurile sunt canalizate cu intensitate NUMAI la aura energetică şi se ignoră în totalitate alte subiecte.

Etapa a III-a

Se stabilesc convenţiile mentale succesive pentru interpretarea cu precizie a mişcărilor indicatorului radiestezic folosit, fie el bagheta, pendulul sau ansa.

Convenţii mentale folosite:

a) pentru aflarea direcţiei;

b) pentru apropiere;
c) pentru decelarea locului;
d) pentru determinarea conturului sursei de semnal.

Etapa a IV-a

Verificarea rezultatului activității depuse.

Etapa a V-a

Cercetarea cauzelor unui eventual eşec.

9.2. Modul de lucru cu bagheta unghiulară

Subiectul căruia i se măsoară întinderea spațială a aurei energetice se află la o distanță de aproximativ cinci metri de operatorul radiestezist. Acesta, cu bagheta unghiulară în poziția de lucru, cu vârful înainte,, pe direcția de înaintare, stabileşte un algoritm pentru lucru cum ar fi:

Proporțional cu apropierea de A.M., bagheta mea unghiulară se va roti cu vârful spre în jos şi va forma un unghi de 90° cu orizontala NUMAI **atunci când vârful baghetei este la verticala limitei exterioare a aurei energetice.**

Cu acest scop bine definit, cu atenția fixată NUMAI pe acest subiect, operatorul radiestezist se apropie încet de subiect şi urmăreşte mişcarea baghetei. Atunci când aceasta este cu vârful în jos şi la 90° față de orizontală, distanța de la punctul de stație al subiectului până în punctul în care prelungirea verticalei din vârful baghetei înțeapă solul, este **mărimea razei aurei energetice.** Pentru **determinarea circumferinței** aurei se pot folosi **două metode.** Una dintre ele constă în repetarea operațiunilor descrise mai sus, cu punctul de plecare al operatorului din diferite locuri aflate în jurul subiectului. Se obțin astfel mai multe puncte prin care se poate trasa conturul urmărit. Cea de a doua metodă constă în **urmărirea conturului sursei de semnal.** Pentru aceasta, operatorul radiestezist se postează în spatele direcției de urmărit pe contur.

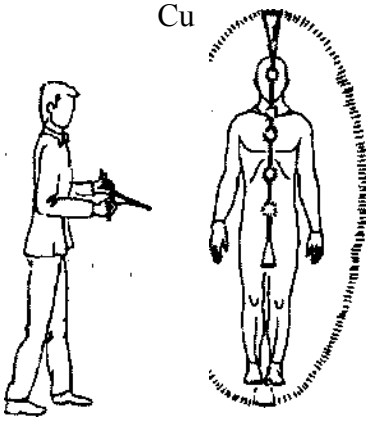

Figura nr. 40. Apropierea aparatului radiestezist de bordura exterioară a aurei energetice

Se poate folosi următoarea convenție mentală:

Proporțional cu deplasarea pe contur, bagheta mea unghiulară se va roti spre în jos NUMAI dacă vârful ei iese de pe contur în exterior şi se va roti spre în sus NUMAI dacă iese de pe contur în interiorul acestuia. Dacă se menține pe contur, vârful baghetei unghiulare îşi păstrează poziția.

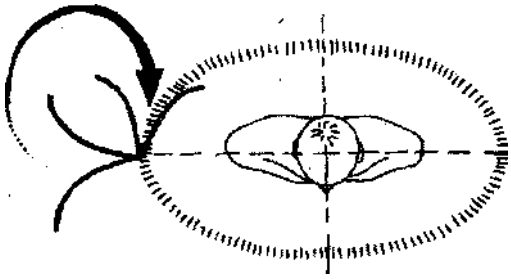

Figura nr. 41. Poziționarea instrumentelor radiestezice pentru determinarea conturului aurei energetice (vedere de sus)

9.3. Modul de lucru cu bagheta elastică (pendulul invers)

Pentru a exemplifica acest mod de lucru se poate adopta poziția de lucru caracteristică pentru bagheta elastică (pendulul invers) şi anume, aceea verticală cu greutatea în sus.

O variantă de convenție mentală, atunci când se foloseşte bagheta elastică în regim lansat cu o mişcare de rotație, este următoarea:

Proporțional cu apropierea de A.M., bagheta mea elastică îşi va modifica mişcarea de

rotație în mişcare de oscilație care va avea amplitudinea maximă NUMAI **atunci când perpendiculara coborâtă din centrul mânerului înțeapă solul exact pe proiecția la sol a circumferinței aurei energetice.**

Atunci când se urmăreşte şi aflarea **formei circumferinței,** operatorul radiestezist menține mâna cu bagheta elastică în punctul determinat anterior şi face o rotație de 90° în jurul acestui punct. Rotația poate avea loc spre stânga sau spre dreapta, în acest fel direcția drept înainte a operatorului este tangentă la contur. Cu bagheta elastică lansată într-o mişcare oscilatorie înainte-înapoi, se foloseşte o convenție mentală de forma:

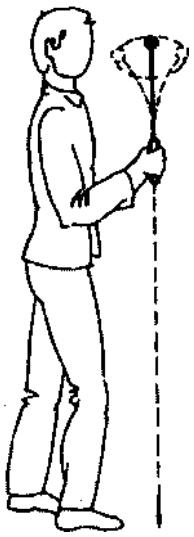

Proporțional cu deplasarea pe contur, bagheta mea elastică va avea o mişcare oscilatorie înainte-înapoi al cărei plan de manifestare va fi permanent tangent la contur NUMAI atunci când perpendiculara coborâtă din centrul mânerului înțeapă solul exact pe proiecția la sol a circumferinței aurei energetice.

Figura nr. 42. Lucrul radiestezic folosind bagheta elastică pentru determinarea circumferinței aurei

Pe parcursul deplasării pe contur atenția este îndreptată planul determinat de mişcare oscilatorie a baghetei radiestezice, iar în momentul în care acest plan are o deviere spre stânga sau spre dreapta, aceasta are semnificația schimbării direcției de înaintare pe conturul care descrie o închisă.

9.4. Modul de lucru cu pendulul

Se procedează în acelaşi fel ca şi la modul de lucru cu elastică (pendulul invers).

9.5. Modul de lucru cu bagheta sub formă de „L”

Pe obicei se foloseşte o singură baghetă sub formă de „L” pentru că această investigație are loc la distanțe mici ordinul metrilor. Baghetele sub formă de „L” se folosesc perechi pentru suprafețe şi distanțe mari unde dau rezultatele cele mai bune.

La apropierea de sursa de semnal, (în acest caz aura energetică a unei persoane), cu vârful baghetei spre înainte se foloseşte convenția mentală:

Proporțional cu apropierea de A.M., tija baghetei sub formă de „L” se va roti spre stânga (dreapta) şi va fa(e un unghi de 90° cu direcția drept înainte NUMAI atunci când perpendiculara coborâtă din centrul mânerului înțeapă solul exact pe proiecția la sol a circumferinței aurei energetice.

Pentru determinarea conturului aurei energetice cu acest tip de indicator radiestezic se procedează ca şi în cazul celorlalte indicatoare: operatorul radiestezist face aşa nu-mitul „pas în spatele indicatorului” adică execută o mişcare de rotație la 90° în jurul axului mânerului indicatorului pentru ca direcția drept înainte (perpendiculara pe axul al corpului, pe planul care trece prin umeri şi bazin) să fie pe tangentă la contur.

Cu următoarea convenție mentală se începe deplasarea pe contur:

Proporțional cu deplasarea, tija baghetei sub formă de „L” va avea o mişcare de rotație stânga-dreapta, va fi în permanență tangentă la contur şi va indica direcția de urmat NUMAI **atunci când perpendiculara coborâtă din centrul mânerului înțeapă solul exact pe proiecția la sol a circumferinței aurei energetice.**

9.6. Modul de lucru cu ansa

Cu ansa se efectuează investigații identice ca şi cu bagheta sub formă de „L”.

9.7. Determinarea culorilor primare ale aurei energetice

Înainte de efectuarea acestui tip de investigații este bine dacă se rememorează faptul că indicatoarele radiestezice oferă posibilitatea manifestării percepțiilor subconştiente referitoare la acest subiect cu ajutorul mijloacelor conştientului.

Se pot folosi mai multe tipuri de investigații. Una dintre acestea este aflarea culorii predominante în primul strat aurie format din primele trei corpuri subtile: corpul eteric, corpul astral (emoțional) şi corpul mental. Ele formează împreună cu câmpurile lor corespunzătoare ceea ce de obicei poartă denumirea de **aură umană.** Pentru aceasta se foloseşte un instrument radiestezic simplu. El constă din înscrierea în nişte dreptunghiuri trasate pe un suport oarecare, a culorilor spectrului luminos: roşu, oranj (portocaliu), galben, verde, albastru, indigo şi violet, între culori sunt lăsate căsuțe libere pentru culori intermediare, iar la capătul riglei astfel întocmite se mai află o căsuță pentru „alte culori”.

R		O		G		V		A		I		V

Figura nr. 43. Instrumentul radiestezic folosit pentru determinarea culorilor aurei

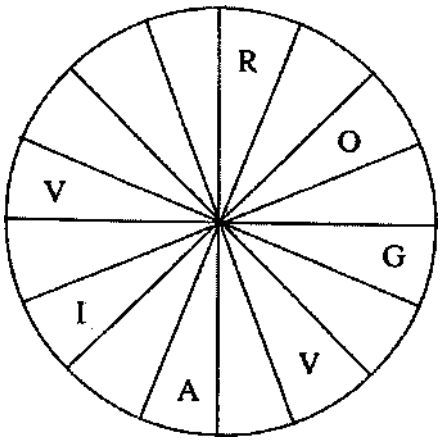

Figura nr. 44. Rigla circulară folosită pentru determinarea culorilor aurei energetice

Se poate folosi şi o riglă circulară împărțită în mai multe sectoare în care sunt trecute culorile spectrului cu câte un sector liber între ele.

9.8. Determinarea culorii predominante în stratul auric

Indiferent de indicatorul radiestezic folosit, se obține un rezultat exact fie folosind un arătător, fie direct pe instrumentul descris mai înainte sau folosind sistemul de investigație binar DA — NU.

Arătătorul se foloseşte în cazul utilizării pendulului şi a baghetei elastice (pendulul invers), iar investigațiile directe pot fi efectuate cu pendulul, bagheta elastică, bagheta unghiulară, bagheta sub formă de „L”, ansa; în sistemul binar se pot folosi toate indicatoarele.

În cazul în care se foloseşte ca indicator radiestezic pendulul, rigla pentru determinarea culorilor se aşează pe o suprafață plană convenabil aleasă (de exemplu o masă). Cu pendulul în poziție pentru lucru într-o mână, cu arătătorul în cealaltă mână, îndreptat spre căsuța care reprezintă culoarea de investigat, se poate folosi o convenție mentală de tipul următor:

Pendulul meu se va roti spre stânga (dreapta) cu amplitudine maximă pentru culoarea roşie NUMAI dacă aceasta este culoarea predominantă a primului strat aurie al lui A.M.

Când se foloseşte rigla circulară pentru culori, pendulul se aşează deasupra centrului riglei şi i se imprimă o mişcare iniţială sau nu. Se foloseşte o convenţie mentală de forma următoare:

Pendulul meu va oscila NUMAI în dreptul sectoarelor care conţin şi culoarea predominantă, caracteristică, a primului strat aurie al lui A.M.

In acest fel avem două posibilităţi: culoarea căutată este una din cele două înscrise în sectoarele determinate. Să presupunem că acesta sunt roşu-albastru.

Pentru aceasta se foloseşte metoda de investigare binară:

Pendulul se va roti spre dreapta (stânga) NUMAI dacă în primul strat aurie al lui A.M. culoarea roşie este predominantă.

Indiferent de răspuns nu mai este necesară o altă convenţie mentală deoarece o variantă o excluse pe cealaltă.

Pentru acest tip de investigaţii se pot folosi şi instrumentele radiestezice clasice, gradate şi numerotate. Pentru aceasta se foloseşte o convenţie mentală iniţială.

Fiecărei dintre cele şapte culori spectrale îi corespunde o gradaţie numerotată; astfel pentru roşu corespunde gradaţia 10, pentru oranj (portocaliu) corespunde gradaţia 20, pentru galben corespunde gradaţia 30, pentru verde corespunde gradaţia 40, pentru albastru corespunde gradaţia 50, pentru indigo corespunde gradaţia 60 şi pentru violet corespunde gradaţia 70. Gradaţia 80 are semnificaţie de culoare intermediară iar gradaţia 90 are semnificaţia „alte cazuri".

După ce s-au stabilit acestea, se foloseşte o nouă convenţie mentală pentru a stabili culoarea caracteristică. Operatorul radiestezist este concentrat NUMAI asupra subiectului de investigaţie şi al algoritmului de lucru.

Atunci când se foloseşte ca indicator radiestezic ansa, şi ca instrument radiestezic rigla semicirculară, algoritmul poate fi:

Ansa se va roti spre dreapta şi se va opri exact pe gradaţia care reprezintă culoarea caracteristică a primului strat aurie al lui A.M.

ATENŢIE! Orice investigaţie radiestezică efectuaţi, întotdeauna acurateţea rezultatului este direct proporţională cu etalonarea pentru tipul respectiv de măsurători şi cu experienţa în domeniu. Mare atenţie trebuie acordată faptului că, rezultatele pot fi influenţate de dorinţa intimă a operatorului radiestezist cu privire la domeniul de investigat. Dacă nu se reuşeşte eliminarea dorinţei în momentul investigaţiei, subconştientul — care este parte activă în lucrul radiestezic — va face în aşa fel încât rezultatul să fie în concordanţă cu dorinţa manifestată. Şi, bineînţeles, rezultatul este eronat.

Cuvânt de încheiere

Vederea aurei cu ochii fizici sau cu cei ai minţii este un fenomen natural pentru fiecare dintre noi.

Această capacitate potenţială interioară, prin exersarea acelor simţuri, organe şi muşchi oculari ce nu sunt folosiţi în mod obişnuit — ceea ce a şi dus, de altfel, la atrofierea lor -— cu perseverenţă şi fără a descuraja, este adusă la iveală. A învăţa să vezi aura este o responsabilitate faţă de tine însuţi, deoarece devii iniţiatorul unui proces continuu de autoperfecţionare care te ajută să te cunoşti mai bine pe tine şi pe cei din jurul tău.

Majoritatea copiilor văd aura, însă nu sunt învăţaţi să o recunoască ca atare. Chiar mai mult, părinţii, deranjaţi de imaginaţia colorată a copiilor lor le obstrucţionează această capacitate prin inocularea credinţei că este un fenomen imaginar, ireal. Urmarea este uşor de intuit: copilul se închide în sine şi capacitatea de a vedea aura se atrofiază. Din fericire acest proces este reversibil.

Aşa cum am enunţat deja, există două moduri de a vedea aura: **intuitiv şi obiectiv.** Altfel spus, prin metoda intuitivă aura energetică este „văzută" cu ochii minţii (vizualizare) iar prin **metoda obiectivă** aura energetică este văzută cu ochii fizici (clarviziune). Pentru prima

metodă este necesară dezvoltarea capacității de vizualizare a unei persoane. Pentru cea de a doua metodă este necesar un antrenament adecvat pentru mărirea trenului de unde recepționat de ochi, în aşa fel încât să se obțină o mai mare sensibilitate care să permită detectarea unor emanații luminoase subtile.

Nu se poate afirma că o metodă este mai bună decât alta atâta timp cât ceea ce se vede este interpretat în mod corect. Totuşi, percepția obiectivă (cu ochii fizici) oferă mai multe elemente concrete, tangibile, despre câmpurile de energie subtilă.

Energia proprie fiecărei aure se reflectă în lumină şi culoare. Claritatea şi repartiția culorii oferă, în mod specific, informații privind starea fizică, emoțională, mentală şi spirituală a unei persoane. Dacă detectarea culorilor este relativ simpla, mai dificilă este înțelegerea şi interpretarea acestor culori. Este nevoie de timp şi experiență pentru a învăța ce raport există între culorile ce reflectă diferite aspecte ale personalității unui om, precum şi care este efectul acestor combinații. Oamenii nu trebuie judecați după ceea ce se vede în aura lor. Un văzător de aură nu are dreptul să spună persoanei observate ce să facă într-o anumită împrejurare. Se pot prezenta observațiile efectuate şi se poate explica semnificația lor posibilă, însă numai persoana în cauză trebuie să ia decizia adecvată. Nu se pun diagnostice, ci doar se poate preciza zona sau zonele influențate de perturbări energetice. Eventual se pot da sfaturi pentru ameliorarea stării energetice a celui observat, sfaturi care pot fi sau nu pot fi urmate de cel în cauză.

Un clarvăzător nu are dreptul să pătrundă în câmpurile energetice ale celorlalți fără permisiunea lor. Chiar dacă se percepe ceva, nu se divulgă această percepție decât la cererea persoanei respective şi atunci se va proceda cu discernământ şi prudență.

Această lucrare nu se doreşte a fi un îndrumar pentru diagnosticarea stării de sănătate a unor persoane sau pentru tratamentul unor afecțiuni, de orice natură ar fi acestea. Activitățile de acest tip sunt de competența personalului specializat din instituțiile de profil. Orice decizie în această privință aparține cititorului.

O astfel de carte pe care o aveți în mână, apare pentru prima dată scrisă de autori români. Spre deosebire de alți văzători de aură din străinătate, care au mai şi scris cărți şi au acest „dar” din naştere, noi 1-am redobândit şi perfecționat şi prin exerciții specifice descrise în această lucrare. Ceea ce am obținut noi pot obține toți cei care doresc cu adevărat acest lucru.

Tuturor celor care doresc să vadă aura le urăm mult succes!

ANEXE

FIZIOLOGIA PERCEPȚIEI VIZUALE

Percepția reprezintă acel proces de la nivel cerebral care face posibilă interpretarea input-ului provenit de la modalitățile senzoriale; este o căutare dinamică a interpretării de cea mai bună calitate a informației disponibile (Gregory, 1966).

Văzul este unul din cele cinci simțuri cu ajutorul căruia se percep imaginile, se înregistrează direct forma, culoarea, dimensiunea, luminozitatea obiectelor, precum şi distanța şi mişcarea acestora (DEX).

Vederea este un proces fizic implicat în recepția vizuală. Oamenii sunt ființe puternic orientate vizual: cel puțin 80% din informațiile exterioare sunt primite prin sistemul vizual. Acest sistem îndeplineşte patru funcții:

- vederea formelor (poate fi obținută şi cu un singur ochi);
- vederea distanțelor (se obține biocular - cu ambii ochi);
- vederea culorilor (ocular şi/sau biocular);
- vederea mişcărilor (ocular şi/sau biocular).

Se poate specifica faptul că adaptarea retiniană permite vederea în lumină slabă, redusă iar acomodarea cristalinului permite distingerea obiectelor apropiate sau depărtate. Numeroase specii de animale văd în infraroşu sau în ultraviolet, iar altele chiar nu disting culorile.

Principalul component al sistemului vizual este ochiul, organ pereche, format din globul ocular şi anexele sale (gene, glande lacrimale, etc). El este parte atât al feței cât şi un element important al fizionomiei. Ochii manifestă trăsăturile permanente ale personalității, emoțiile, sentimentele sau sunt expresii ale dorințelor, ale gândurilor, sunt simboluri ale puterii de observație, ale perspicacității şi vigilenței.

cavitate nazală
muşchiul drept superior / micul oblic / muşchiul drept extern

Ochiul este organul percepției vizuale şi are o formă globulară cu un diametru mediu de aproximativ 24 mm.

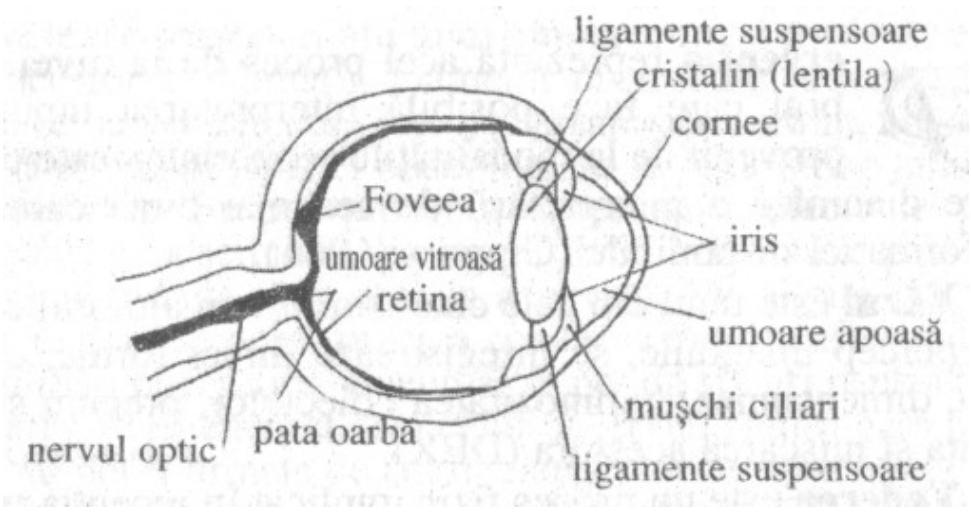

nervul optic

Figura nr. 45 Reprezentarea schematică a ochiului (vedere laterală)

Stimulul luminos, până ajunge să fie receptat străbate mai întâi membrana transparentă de protecţie numită **cornee** după care îi este controlată intensitatea luminii prin intermediul irisului, care efectuează acest lucru cu ajutorul unui oficiu cu diametru variabil numit **pupilă.** Apoi, lumina traversează **cristalinul,** care este o lentilă convergentă a cărei curbură se modifică în funcţie de distanţa focalizată până la obiectul de observat, în acest mod, imaginea obiectului proiectată pe retină tinde să fie mereu cât mai clară.

Pentru efectuarea mişcărilor de orientare, ochiul are trei perechi de muşchi care îi permit orientarea într-o direcţie determinată.

Figura nr. 46 Secţiune orizontală a ochiului (vedere de sus)

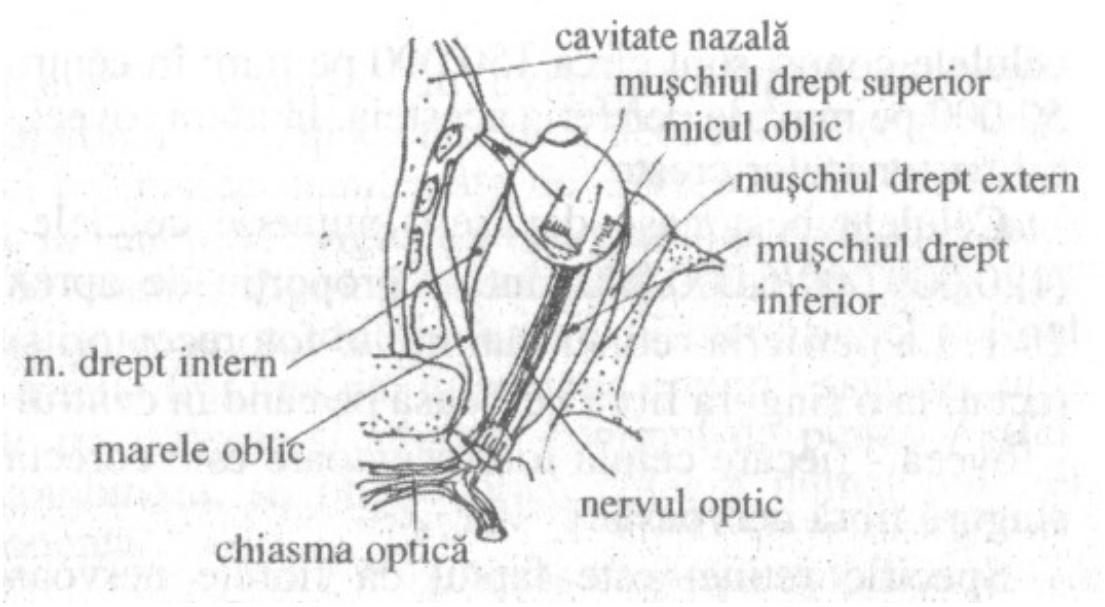

Pupila este o porţiune deschisă în irisul colorat, care controlează cantitatea de lumină ce pătrunde în ochi. La o cantitate mai mare de lumină ea se contractă iar la o lumină mai puţin intensă, mai slabă, se dilată permiţând pătrunderea unei cantităţi mai mari de lumină în interiorul ochiului. Pupila se află în afara controlului conştient al individului. In cazuri deosebite sistemul nervos autonom poate comanda dilatarea pupilelor chiar şi atunci când este lumină foarte puternică: dacă există un interes deosebit pentru ceva, atunci când subiectul se află sub influenţa unui drog sau este speriat, tulburat. Mărirea pupilei ameliorează vederea periferică. Această mărire se obţine şi când ochii sunt divergent focalizaţi, în cazul aşa numitului „focusing” .

Retina se află pe suprafaţa internă a globului ocular şi pe ea apare imaginea răsturnată a realităţii înconjurătoare. Acest fenomen este determinat de traversarea razelor de lumină reflectate de obiecte, fiinţe, prin lentile, fenomen asemănător celui care are loc într-un aparat de fotografiat sau o cameră de luat vederi care focalizează imaginea pe un film. Retina este alcătuită dintr~un strat de celule fotoreceptoare, de două tipuri : conuri şi bastonaşe .

Conurile, exceptând o suprafaţă de mai puţin de jumătate de mm^2, care formează foveea, sunt relativ mari şi mai puţin numeroase decât bastonaşele - dacă ne referim la economia repartiţiei lor pe suprafaţa retiniana. În fovee, celulele conuri sunt circa 150.000 pe mm^2 în centrul ei, la 50.000 pe mm^2, la periferia acesteia, în afara foveei, numărul bastonaşelor creşte.

Celulele bastonaşe depăşesc numeric celulele conuri (120.000.000/6.000.000) într-o proporţie de aproximativ 20:1. La periferia retinei mai mulţi fotoreceptori sunt corectaţi la o singură fibră nervoasă, pe când în centrul retinei - foveea - fiecare celulă fotoreceptoare este corectată la o singură fibră nervoasă.

Specific retinei este faptul că fibrele nervoase care transmit informația vizuală la neocortex pentru interpretare se găsesc la suprafața retinei pe care o traversează. Deşi pe această suprafață se află şi vasele sangvine care alimentează celulele iar razele de lumină din câmpul vizual o impresionează, acest fapt nu pare să afecteze calitatea informației captate şi transmisă de către retină.

Zona unde numeroase fibre provenite de la fotoreporteri se unesc într-un mănunchi şi formează originea nervului optic este denumită pata oarbă. Această suprafață este caracterizată de faptul că aici nu este înregistrată informația.

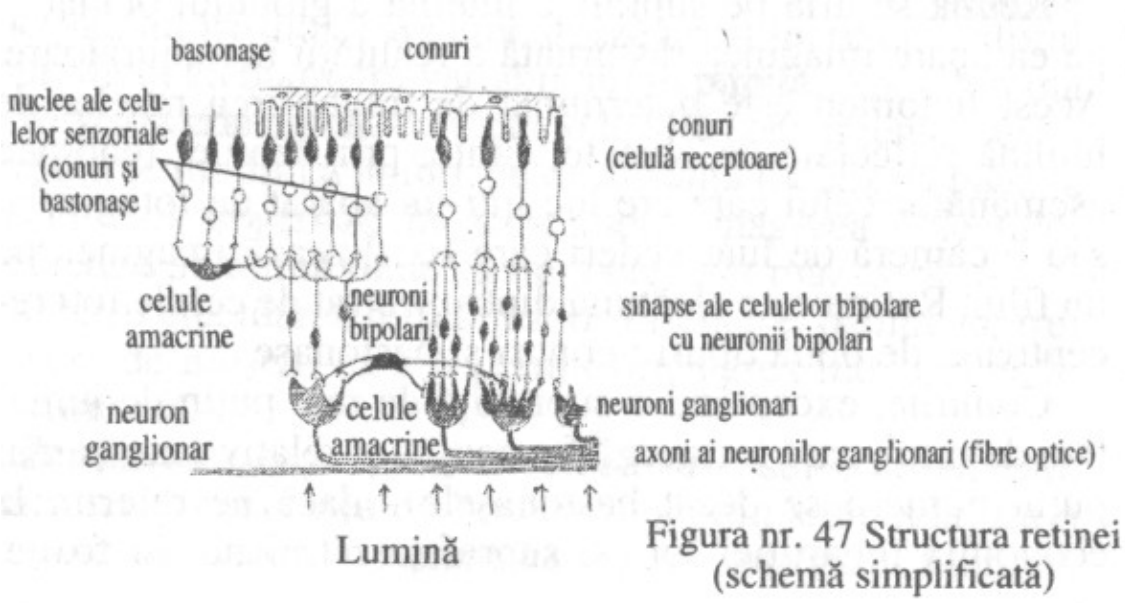

Figura nr. 47 Structura retinei (schemă simplificată)

Cercetările efectuate au evidențiat faptul că numai celulele conuri au capacitatea de a decodifica acele caracteristici cromatice manifestate de către stimulii luminoşi. Există, în funcție de pigmentul pe care îl posedă, trei categorii de conuri. Pigmenții (substanța fotosensibilă) sunt sensibili la roşu, verde şi albastru. Fiecare punct colorat privit trimite trei mesaje, informând creierul asupra cantității de roşu, verde şi albastru conținut de punct. Astfel, prin combinare, se obține orice culoare numai din trei componente.

Caracteristici ale celulelor retinei

Bastonaşele:

- funcționează foarte bine la nivele scăzute de lumină;
- sunt sensibile la mişcare;
- sunt în număr mare la periferia retinei.

Conurile:

- reacționează la lumină intensă;
- sunt sensibile la culoare - implicate în vederea cromatică;
- asigură acuitatea vizuală prin concentrarea lor în centrul retinei (aria celei mai înalte acuități vizuale -foveea- este alcătuită aproape în întregime de conuri);
- sunt adaptate la lumină diurnă.

Fibrele nervoase (axonii), care transmit informația vizuală de la celulele bastonaşe şi conuri spre creier sunt legate de celulele bipolare şi celulele ganglionare.

Pe lângă faptul că numai conurile codifică aspectele cromatice ale stimulului luminos, deosebindu-se astfel de celule bastonaşe, cele două categorii de celule se mai disting prin felul în care codifică intensitatea luminoasă a stimulului. Bastonaşele prezintă o sensibilitate

sporită la intensități mici ale sursei luminoase, moment în care funcționează numai ele şi nu se mai percep culorile, în acele momente, pentru noi, lumea este numai în nuanțe de gri: noaptea toate pisicile sunt negre.

Conurile şi bastonaşele au un rol esențial în percepția vizuală: ele declanşează codificarea caracteristicilor energiei luminoase recepționate în semnale bioelectrice transmise prin intermediul nervilor optici în centrii nervoşi corespunzători unde sunt transformate în informații care ne influențează în contextul combinării lor sinergice cu alte semnale modalitățile de răspuns caracteristic la diferite situații de viață.

Conform **teoriei informației** care stipulează că o sursă de informație ale cărei mesaje au fost codificate de către transductori (celulele receptoare ale ochiului) sunt emise sub formă de semnale (energia luminoasă este transformată în energie bioelectrică) de către aceştia printr-un canal de comunicare (nervii, căile optice) la un receptor (emisferele cerebrale cortex vizual, talamus, corpii geniculați sau tecturnul- partea superioară a mezencefalului şi la nivelul tuberculilor cvadrigemeni anteriori), în receptori se decodifică mesajele primite, mai mult sau mai puțin modificate de zgomote de fond, de bruiajele apărute.

În celula receptoare energia luminoasă este mai întâi absorbită de substanța chimică fotosensibilă care, astfel, se descompune producând o schimbare a stării electrice a celulei care suferă o depolarizare, scade sarcina electrică pozitivă cu care este încărcată celula. Semnalele bioelectrice (potențiale de acțiune) sunt transmise către zonele receptoare de decodificare numai dacă depolarizarea atinge o valoare-prag. Sub acest prag, stimularea este infraliminară (inferioară pragului) pentru celula nervoasă.

Substanța fotosensibilă din celulele receptoare se reconstituie atunci când celula nu mai este excitată luminos.

Celulele receptoare (conurile şi bastonaşele) sunt reprezentate în schema retinei cu nucleele lor şi prelungirile lor senzoriale. Ele intră în contact la nivelul sinapselor cu un strat de neuroni bipolari. La acest nivel există şi celule de legătură pe orizontală a sinapselor -celulele amacrine. Ele există şi la nivelul sinapselor de legătură între celulele bipolare şi neuronii ganglionari. Fiecare celulă ganglionară este contactată la mai mulți receptori prin intermediul a mai multor celule bipolare şi acest fapt explică diferențele funcționale ale vederii prin intermediul conurilor de cea efectuată prin intermediul bastonaşelor, la nivelul foveei. în acest fel, fiecare con poate trans mite mesaje diferite de cele ale celulei alăturate, rezultând imagini care pot fi analizate foarte fin. Pentru ca celula bipolară cu care este în legătură să provoace o descărcare, trebuie ca aceasta să primească o cantitate mare de lumină (vedere fotopică), deci pragul senzorial este mai ridicat decât pentru celulele bastonaşe (vedere scotopică). Vederea fotopică funcționează mai ales la lumina de zi şi permite distingerea culorilor şi a detaliilor obiectelor. Vederea scotopică funcționează la lumină puțină. Se percepe diferite grade de luminozitate, direcțiile spațiului şi mişcările. Pentru ca pragul senzorial amintit să scadă, deci intensitatea luminoasă implicit gama de frecvență recepționată să fie mai mică, respectiv mai largă (cu elemente vibraționale apropiate de gama vizuală, în infraroşu şi ultraviolet) prin antrenamente specifice se măreşte permeabilitatea luminoasă a structurilor retinei, în acest mod, scade pragul senzitiv de descărcare a celulelor receptoare, fapt ce are semnificația perceperii unei game coloristice mult îmbunătățite, mărirea gamei de frecvență coloristică percepută.

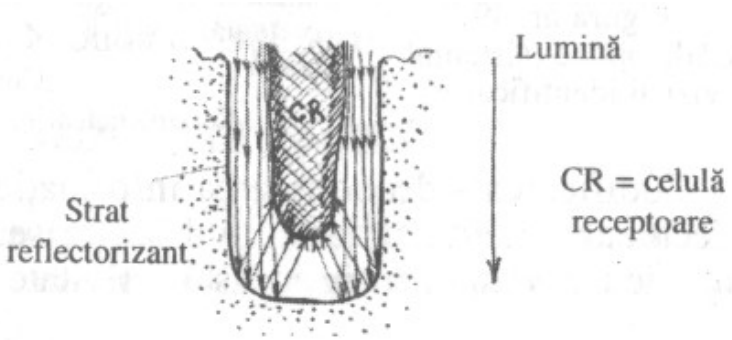

Figura nr. 48 Modalităţi de acces a radiaţiei luminoase în retină

Celulele amacrine ce fac legăturile orizontale între nucleele celulelor senzoriale şi neuronii ganglionari pot fi sensibilizate în aşa fel încât poate creşte posibilitatea combinării la un nivel superior a informaţiilor celulelor bastonaşe şi a celor de tip conuri. Ca urmare a acestui fenomen, rezultă mărimea acuităţii în aşa fel încât este posibilă înregistrarea unei benzi de vibraţie lărgită (expansiunea trenului de unde).

Un alt element care trebuie remarcat în cadrul antrenamentului specific este micşorarea timpului de reacţie a substanţei fotosensibile din celulele receptoare. Refacerea structurii acesteia într-un timp mai scurt permite mărirea numărului de impulsuri procesate în unitatea de timp.

Semnalele, potenţialele de acţiune manifestate de-a lungul nervului optic au o aceeaşi amplitudine. Toate impulsurile corespund aceleiaşi diferenţe de potenţial, ele sunt identice.

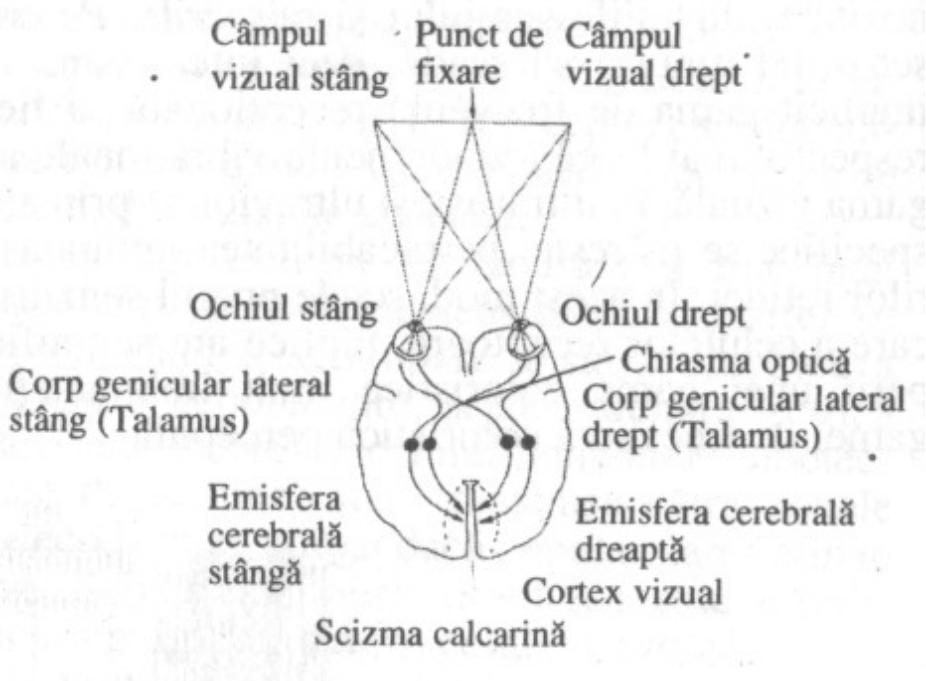

Figura nr. 49 Căile optice (sistemul vizual identificator)

Codificarea - decodificarea informaţiei transmise nu se efectuează modulând amplitudinea ci se pot folosi modulaţii de frecvenţă pentru această activitate. La o amplitudine constantă se modulează frecvenţa. O variaţie de intensitate a stimulului luminos determină la .nivelul stimulului perceptiv vizual o variaţie în frecvenţa impulsurilor, Variaţia însăşi este tocmai mesajul.

Senzaţiile vizuale sunt provocate de acţiunea energiei radiante a undelor electromagnetice asupra analizatorului vizual. Spectrul electromagnetic se întinde de la razele gama **cu** lungimea de undă de $l0^{-4}$ m până la undele cu lungimea de undă de 10^{8} m care se întâlnesc la circuitele de curent alternativ, pe când spectrul vizibil se întinde între 396-760 nm.

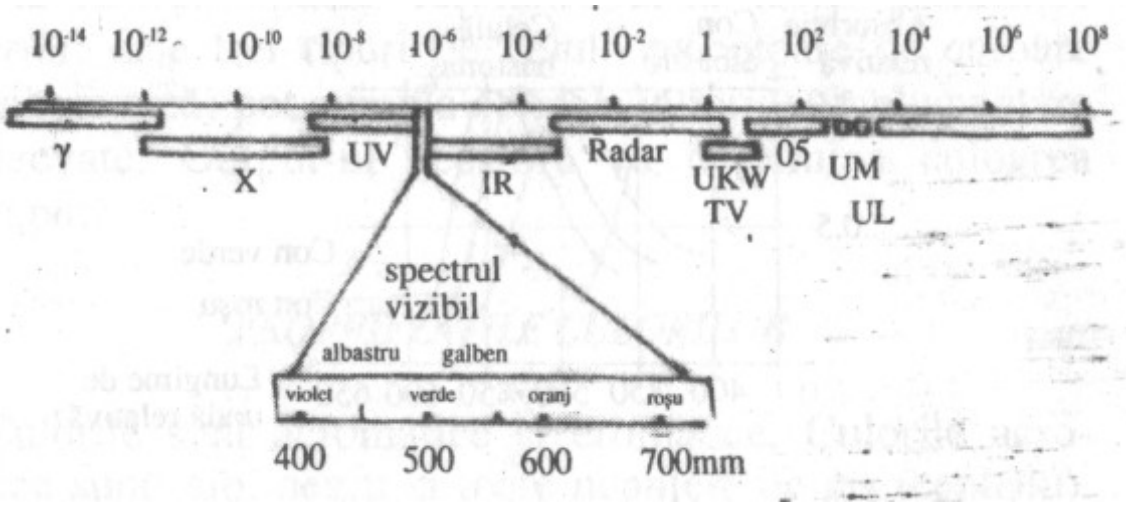

Figura nr.50 Spectrul electromagnetic (după A. Roşca)

Granițele vizibilității pot fi extinse atât spre infraroşu cât şi spre ultraviolet. Cercetători în domeniu -M.N. Gurevici, V.G. Samsonova, N.I. Pineghin- au arătat că ochiul poate vedea iradiații cu lungimea de 950 mm în domeniul infraroşu şi poate coborî în domeniul razelor ultraviolete până la lungimea de undă de 302 mm.

VEDEREA CROMATICĂ

De vederea cromatică sunt responsabile celulele cu conuri. Există mai multe teorii referitoare la modul în care sunt văzute culorile.

A. Teoria tricromatică

A fost propusă în secolul al XIX-lea de către unul dintre întemeietorii biofizicii şi psihometriei: Herman von Helmholtz (1832-1920). El a arătat că în cazurile de cecitate cromatică se manifestă lipsa uneia sau mai multor receptori de culoare. Acest fapt presupune că există trei tipuri de conuri, fiecare tip de celulă fiind sensibil la o lungime de undă caracteristică a luminii: roşu, albastru sau verde. Percepția culorii se datorează integrării informației la nivel cerebral.

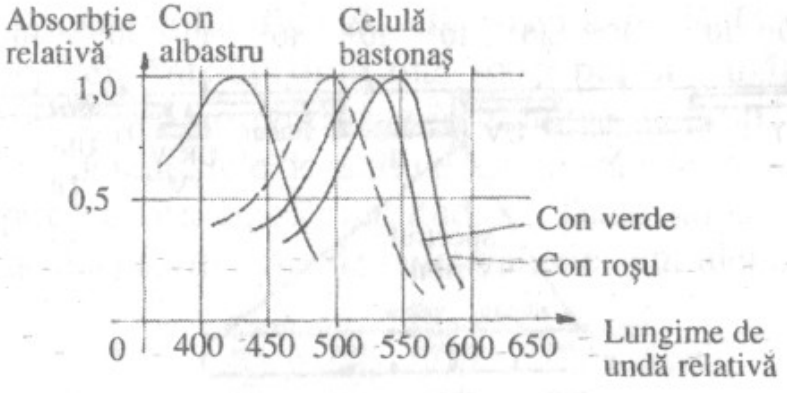

Figura nr. 51 Lungimile de undă ale luminii şi celulele bastonaşe şi celulele cu conuri (prelucrare după Sheila Hayward)

În imaginea de mai sus sunt reprezentate lungimile de undă ale culorilor: albastru, verde şi roşu. La suprafața de suprapunere a acestora apar culori combinate: galben, portocaliu, indigo, etc. Informațiile transmise de celule tip bastonaş sunt sub forma alb, negru sau nuanțe de gri.

B. Teoria procesului complementar

Cercetările de fiziologie au arătat că există în retină celule specifice culorii complementare (Svaetichin,1956) şi în corpii geniculaţi laterali (De Valois & Jacobs-1984, 1988). Ele vin să confirme observaţiile din 1981 ale lui Edward Hering referitoare la faptul că nimeni nu a reţinut faptul că ar vedea culorile gălbui-albastru sau roşiatic-verde. Acest lucru a condus la presupunerea că percepţia acestor culori este separată şi că ea este un proces complementar.

C. Teoria în două stadii a culorii

Această teorie este propusă de Horvich în anul 1981 şi constă în combinarea celorlalte două teorii prezentate anterior: cele trei tipuri de celule receptoare de culoare (T.tricomatică) pot stimula celulele culorii complementare inadecvate. Output-ul acestora va determina culoarea percepută.

PROPRIETĂŢILE CULORILOR

Culorile sunt acromatice şi cromatice. Culorile acromatice sunt: alb, negru şi toate nuanţele de gri (cenuşiu). Culorile cromatice sunt: roşu, portocaliu, galben, verde, albastru, violet cu toate nuanţele lor.

Culorile acromatice se deosebesc între ele doar pentru că le diferă strălucirea şi luminozitatea. Ele reflectă neselectiv lumina: ele reflectă în mod egal toate lungimile de undă.

Culorile cromatice manifestă trei proprietăţi:

1. tonalitate cromatică;
2. saturaţie;
3. luminozitate.

Tonalitatea cromatică este determinată de lungimea de undă care predomină în lumina ce stimulează analizatorul vizual. Este însuşirea prin care se diferenţiază culorile: roşu, albastru, etc.

Saturaţia reprezintă puritatea sau amestecul lungimilor de undă. Cu cât lungimile de undă sunt mai omogene, de acelaşi fel, cu atât culoarea este mai pură. Saturaţia creşte sau scade în funcţie de luminozitate şi amestecul de griuri.,

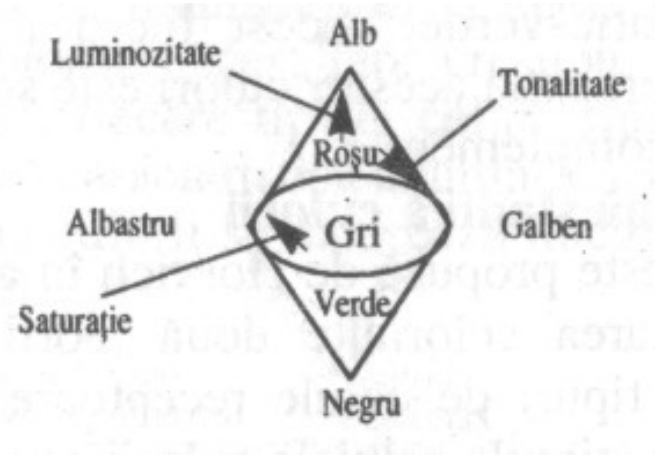

Figura nr. 52 Proprietăţile culorilor

Luminozitatea sau strălucirea este determinată de lungimea razelor de lumină. O culoare este cu atât mai strălucitoare cu cât reflectă mai mult lumina. Culoarea cea mai luminoasă este culoarea albă şi cea mai puţin luminoasă este culoarea neagră. Culorile de la marginea spectrului vizibil au o strălucire mai scăzută decât cele de la mijloc: galbenul pur este mai

strălucitor decât albastrul pur sau violetul pur.

Proprietățile culorilor

Amestecul culorilor - culorile care amestecate în proporțiile în care se găsesc în spectru dau o culoare neutrală (alb sau gri) se numesc culori complementare.

CROMOTERAPIE

Considerații generale

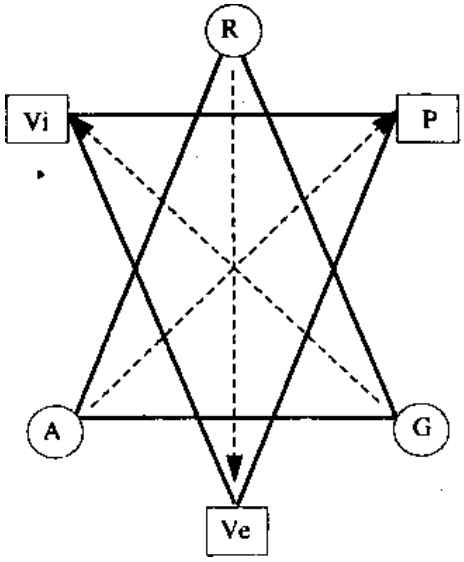

Legenda:

Triunghiul culorilor de bază YANG

R = roşu A = albastru G = galben

Triunghiul culorilor complementare YIN
Ve = verde Vi = violet P = portocaliu

Figura nr. 53 Triunghiurile culorilor

Tabelul nr.1 Corespondența între culorile de bază şi meridianele energetice

ROŞU	GALBEN	ALBASTRU
ÎS, V, R, P	TF, VB, F, S	C, VS, IG, S P

Legendă-prescurtările meridianelor energetice:
ÎS = intestin subțire; V - vezică; R = rinichi; P = plămâni; TF - trei-focare; VB -vezică biliară; F = ficat; S - stomac; C = cord; V = vase - sex; IG - intestin gros; SP - splină - pancreas.

Tabelul nr.2 Relații între culori şi proporțiile necesare combinării lor

CULORI

Primare	Secundare	Terțiare
roşu verde violet	- galben (0,5R +0,5Ve), - albastru (0,5Ve+0,5V) - magenta (cian) (0,5R + 0,5Vi)	-portocaliu (1 ,5R + 0,5 Ve) -citron(l,5Ve+0,5R) -turcoaz (1, 5 Ve +0,5 Vi) -indigo (1,5 Vi + 0,5 Ve) -purpuriu (l,5Vi+0,5R + 0,5Ve) -stacojiu (1 R + 0,5 Ve + 0,5 Vi)

CROMOTERAPIE

SCHIȚĂ DE LUCRUA ŞCOLII FRANCEZE

Diagnosticarea se efectuează după un algoritm simplu, dar deosebit de eficient urmărind următoarele etape pentru diagnosticare:

- se întinde pacientul pe pat;
- se lasă să se relaxeze timp de 10 minute;
- i se măsoară pulsul de bază care este luat de referință;
- la intervale de 60 de secunde subiectului i se proiectează în ochi timp de câte 30 de secunde, culorile: violet, indigo, albastru, verde, portocaliu (fără roşu);
- după fiecare proiectare se măsoară pulsul (scade ↓, creşte ↑ sau nu perturbă pulsul).

Tratamentul constă în proiecția în ochi, pe zona bolnavă, pe corpul întreg sau pe centrii energetici ori puncte de acupunctura a culorii complementare sau se foloseşte următorul tabel.

Tabel nr.3 Diagnosticarea organului afectat şi culoarea necesară tratamentului cromoterapeutic

CULOAREA CARE MODIFICĂ PULSUL	ORGANUL AFECTAT	CULOAREA PENTRU CROMOTERAPIE
Verde ↑ ↓	Oase	Roşu
Violet ↑	Creier	Indigo
Violet ↓	Glande endocrine	Portocaliu
Galben ↑	Plămâni	Violet
Galben ↓	Nervi	Violet
Albastru ↑ ↓	Circulație sanguina şi limfatică	Roşu
Portocaliu ↑ ↓	Inima	Albastru
Indigo ↑	Piele	Roşu
Indigo ↓	Rinichi	Roşu

Tabel nr.4 Viscerele aferente şi culoarea apelor solarizate pentru tratament

ORGANE AFECTATE	ÎMPOTRIVA UMIDITĂȚII **PRIMĂVARA**	ÎMPOTRIVA CĂLDURII **VARA**	ÎMPOTRIVA USCĂCIUNII **TOAMNA**	ÎMPOTRIVA FRIGULUI **IARNA**
STOMAC	ALBASTRU	ROŞU	VERDE	PORTOCALIU
INTESTIN SUBȚIREA	PORTOCALIU	VERDE	ROŞU	ALBASTRU
INTESTIN GROS	VERDE	PORTOCALIU	ALBASTRU	ROŞU
VEZICA URINARĂ	ROŞU	ALBASTRU	PORTOCALIU	VERDE

Notă: apele solarizate sunt acelea care se obțin menținând o anumită cantitate de apă într-un vas de sticlă colorată (sau din sticlă mată învelită într-un plastic sau celofan colorat în culoarea dorită) sub acțiunea directă a razelor de soare (lumină cu spectru total) cel puțin 6 ore.

După ce s-a efectuat diagnosticarea cu proiectarea luminii colorate în ochi, atunci când se foloseşte ca sursă luminoasă un bec cu puterea de 1000 W, se pot aplica următorii timpi de lucru:

2 40” - expunere la culoarea de bază;.
75” - pauză în întuneric total;
10” - expunere la culoarea complementară;
75” - pauză în întuneric total;
10” - expunere la culoarea complementară;.
75” - pauză în întuneric total;
l0” - expunere la culoarea complementară;
75” - pauză în întuneric total;
10” - expunere la culoarea complementară;
30” - pauză în întuneric total.

ÎMBUNĂTĂȚIREA PERCEPȚIEI VIZUALE

În principal, scăderea acuității vizuale are la origine cauze corelate cu musculatura ochiului, transparența cristalinului, starea de sănătate a retinei, starea de funcționare a vaselor sanguine aferente ochiului, sistemul alimentar.

Deficiențele de vedere se pot datora:

- carențelor de vitamine, minerale sau oligoelemente;
- diferitelor forme de stres;
- deprinderi greşite ce conduc la diminuarea mobilității ochiului;
- evoluției unor boli cum sunt diabetul, Basedow, boli ale ficatului, ale vezicii biliare sau de circulație sanguină, etc;
- unor accidente ca lovituri, presiuni, corpuri străine, lichide agresive (acide sau bazice).

Practica purtării ochelarilor de vedere este echivalenta cu protezarea ochiului, neavând nici o valență terapeutică. Ceea ce trebuie făcut în acest caz este găsirea mijloacelor de revenire la situația inițială.

Uneori practica purtării ochelarilor este determinată şi de factori subiectivi. Copii ce poartă ochelari sunt mai liniştiți, la şcoală învață mai bine, sunt deseori dați exemplu, iar ceilalți copii pot crede că totul se datorează ochelarilor. Ajungând să dorească subconştient să poarte şi ei ochelari, în timp dorința se îndeplineşte. Desigur nu trebuie ignorată nici situația copiilor purtători de ochelari care în multe situații se simt complexați sau îşi diminuează unele abilități fizice, în cazul adulților acționează stimulul de a beneficia de aerul mai intelectual pe care îl conferă ochelarii. Unii dintre purtătorii de ochelari au maşină, secretară, calculator, deci pot

deveni modele de urmat. Evident că nimic din toate acestea nu se datorează ochelarilor. Datorită aspectului lor plăcut, uneori chiar elegant, ochelarii devin accesorii de frumusețe şi eleganță, în special pentru femei, dar nu numai. Din motive comerciale, susținute de campanii publicitare iscusit dirijate, ochelarii pot crea pusee de mondenitate, în cazul ochelarilor de soare, realizați cu lentile de culori dintre cele mai diferite, se poate ajunge la dezechilibrări energetico-cromatice nedorite.

În timpul procesului de vindecare recomandat în cele ce urmează, se realizează legătura dintre percepția vizuală, starea emoțională, sistemul nervos central şi sistemul nervos vegetativ.

Expresia populară *a văzut negru în fața ochilor* derivă tocmai dintr-o percepție vizuală condiționată de o emoție de moment (ciudă, de exemplu), însoțită, de regulă, de apnee sau respirație sacadată, subclaviculară. Se produce implicit o mai slabă oxigenare a creierului, mărindu-se presiunea arterială proporțional cu creşterea ritmului bătăilor inimii. În retină vom avea un flux sporit de sânge ce poate provoca dilatarea vaselor sanguine arteriale sau venoase şi chiar spargerea lor. De asemenea, se pot produce semnale electrice perturbatoare pe traseul nervului optic.

Legătura foarte strânsă dintre presiunea intraoculară şi sistemul circulator, atât pe cale de circulație cât şi nervoasă este demonstrată de faptul că o persoană la care se manifestă un puseu de tensiune arterială revine la tensiunea normală dacă se apasă câteva minute, blând dar ferm, cu degetele mari pe globii oculari.

Dacă se apasă pe ochi cu degetele, apar semnale luminoase ca urmare a descărcărilor electrice provocare în nervul optic. De aici şi expresia *îți dau una de verzi stele verzi.*

Aproximativ 40% din populație are probleme de vedere sau poartă ochelari.

Circa 90% dintre afecțiunile oculare sunt date de către muşchii exteriori răspunzători de mişcările în spațiu ale ochilor. Dacă muşchii ochilor nu sunt folosiți sistematic, ei se pot atrofia iar privirea nu se mai poate muta cu abilitate în oricare dintre direcții. Focalizarea privirii se realizează deficitar, în aceeaşi situație pot ajunge şi muşchii ciliari, mari cât gămălia unui ac. Ei sunt răspunzători de deformarea cristalinului ceea ce are ca efect modificarea distanței la care se formează imaginea, în raport cu retina. Aceste mişcări necontrolate produc spasme, ceea ce echivalează cu tremurul cristalinului, percepția fiind de imagine neclară sau cu contur dublu. Muşchiul nu poate stabiliza mişcarea, ci tremură iar imaginea nu se stabilizează nici ea. De obicei, carența de crom produce această suferință.

Vibrând în plan orizontal sau vertical imaginea nu mai poate crea impresia de continuitate Această mişcare este necesară pentru ca în câmpul nostru vizual să nu apară o suprafață opacă determinată de existența pe retină a aşa numitei pete oarbe.

Ca o curiozitate, putem aminti că celulele receptoare de lumină sunt aşezate cu spatele la lumină, terminațiile nervoase, vasele sanguine ieşind Ia exteriorul celulei prin spate, se unesc şi formează nervii optici. La rândul lor se unesc în chiasma optică, la 7-10 cm. In zona mănunchiului de vase şi nervi (în interiorul ochiului) nu sunt zone sensibile la lumină. Pentru a nu apare în câmpul vizual această zonă, ochiul baleiază sus-jos şi stânga-dreapta acoperind permanent câmpul vizual, în cortex se procesează imaginile recepționate, de unde apare posibilitatea ca în urma procesării să nu vedem ceea ce există .

Ochiul este cel mai performant receptor, dar şi cel ce ne poate păcăli cel mai uşor.

Iluziile primare se pot explica prin efecte de centrare sau efecte de câmp.

În timpul unei fixări a privirii, elementul figurii care este centrat de privire, element a cărui imagine se proiectează pe foveea, este supraestimat în raport cu elementele periferice, această supraestimare crescând, odată cu durata, până la un anumit plafon.

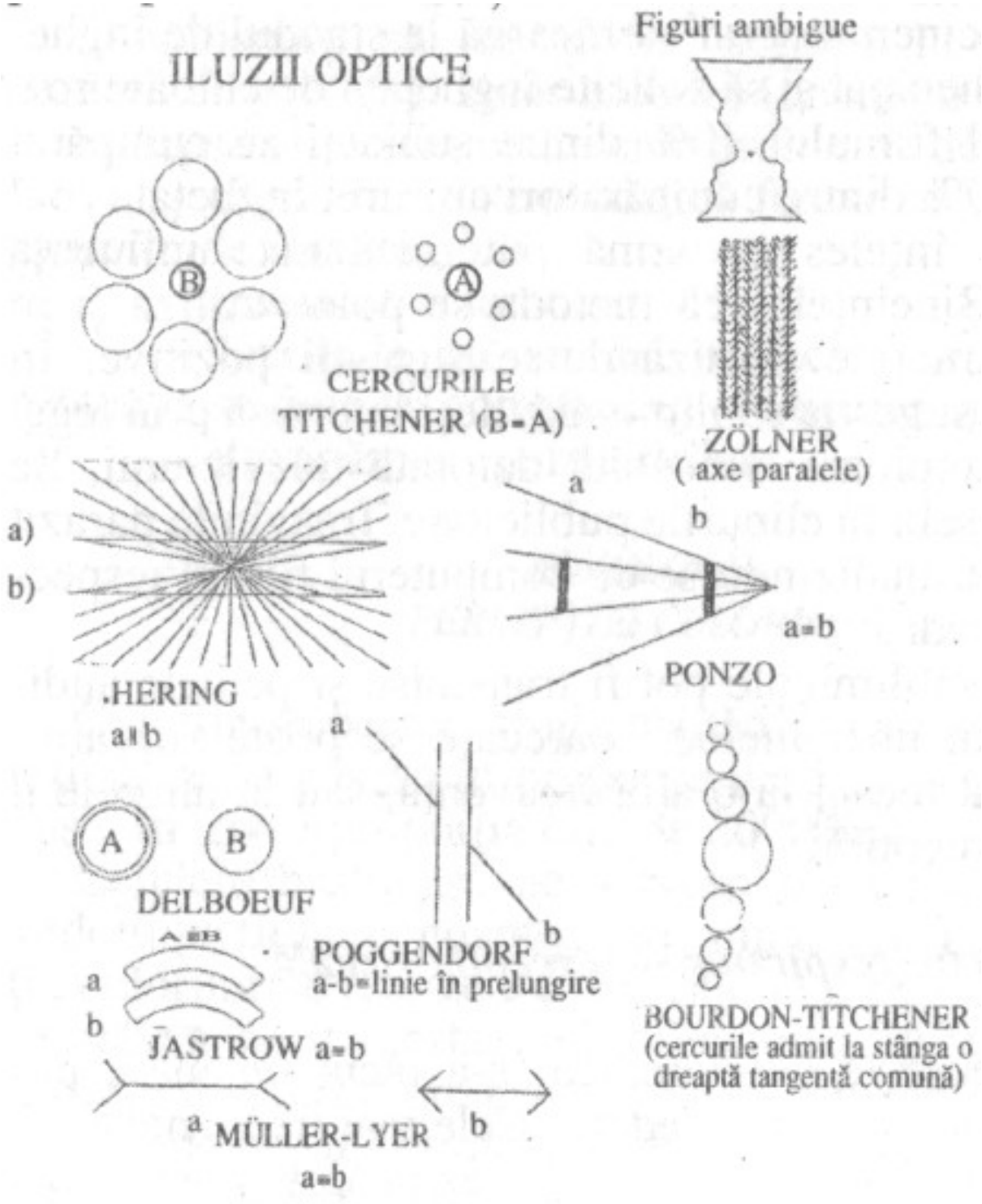

Cea mai cunoscută iluzie optică practicată pe scară largă este filmul cinematografic ca invenție a fraților Lumiere, la sfârșitul secolului XIX**.** Proiectarea succesivă a 24 de imagini pe secundă, cu un moment de staționare în fața retinei poate crea impresia de mișcare. După circa 60 de ani s-a observat că, dacă după 23 de imagini în secvență, se inserează o imagine diferită, ea scapă percepției vizuale, dar este prelucrată de subconștient: sugestia subliminală. Cele descrise pot determina ulterior persoanei receptoare o anumită acțiune impusă din exterior. Pentru a se demonstra acest fenomen sa efectuat următoarea experiență: în proiecția unui film cinematografic s-a inserat după procedeul specificat, o imagine repetitivă care sugera spectatorilor ca la ieșirea din cinematograf să meargă la standul de înghețată special

amenajat şi să solicite înghețată de culoare roz. După sfârşitul filmului 40% dintre subiecți au cumpărat înghețată şi 80% dintre cumpărători au cerut înghețata roz! Este uşor de înțeles ce armă puternică este influența subliminală. Bineînțeles că metoda se poate utiliza şi în scopuri constructive furnizându-se sugestii pozitive, în epoca noastră sugestia subliminală, deşi interzisă prin lege, a căpătat o amploare deosebită datorată televiziunii. Se practică îndeosebi în clipurile publicitare. Imaginile parazit pot fi depistate analizându-se cu computerul filmul respectiv, cadru cu cadru.

Impresiile subliminale pot fi transmise şi pe cale auditivă. Pe fondul unei melodii oarecare se poate supraimprima şi un alt mesaj la o altă frecvență, sau la un volum aproape imperceptibil.

Actul respirator şi percepția vizuală

Dacă se reuşeşte corelarea lor s-a făcut un mare pas înainte spre îmbunătățirea vederii. Cele mai frecvente erori pe care le comitem zi de zi sunt: o poziție deficitară a corpului, respirarea aerului viciat, o încordare musculară neadecvată. Din aceste motive, de foarte multe ori astmaticii sunt şi purtători de ochelari. Buna funcționare a vezicii biliare are de asemenea o mare influență asupra vederii, la fel ca şi funcționarea rinichilor.

SEMNALE NECONVENȚIONALE ALE DETERIORĂRII VEDERII

a) Imposibilitatea de a-ți reține respirația un timp mai lung (un minim de 75 secunde).
b) Aveți o respirație superficială.
c) Aveți o stare emoțională şi mentală deficitară.
d) Obişnuiți să priviți fix, situație în care muşchii oculari, ai feței şi ai sinusurilor se încordează.
e) Lipsa clipitului poate crea probleme deoarece:

- când clipim se modifică frecvența de percepție a cadrelor de imagini;
- umectăm sclerotica;
- lacrimile au un rol protector şi de lubrifiant, protecția se face cu componente de tip antibiotic;
- eliminăm corpurile străine.

FIZIOLOGIA PERCEPȚIEI CULORILOR

Culorile se percep grație calităților celulelor conuri din retină, ce se găsesc în proporție de 5:1 cu celulele bastonaşe. In fovee proporția este de 200000:1.

Celulele bastonaşe ne servesc percepției de gri şi al vederii pe timp de noapte. Aşa cum am mai arătat, percepția culorilor se realizează datorită unui proces complex de secreție a unor substanțe fotosensibile diferențiate ale lungimilor de undă aferente culorilor Roşu, Verde şi Albastru. Aceste substanțe prin chimismul lor produc impulsuri electrice care transmit - prin intermediul nervilor optici - mesajul creierului care îl decodifică şi îl echivalează culorilor RVA. Aceasta este doar una dintre teoriile în materie, dar pare cea mai credibilă. Aducem ca argument faptul că prin eliberarea unor astfel de substanțe accidental şi de către alte grupuri de celule ale organismului, de pildă de celule epiteliale ale degetelor, s-ar putea explica percepția palmară a culorilor de către unele persoane cu însuşiri supranaturale (percepția dermatoptică).

Frecvențele culorilor şi lungimile de undă ale acestora:

Roşu:	394,7 - 483,8 THz 760 - 620 nm
Orange	483,7 - 508,5 THz 620 - 590 nm
Galben	508,5 - 535,7 THz 590 -560 nm
Verde	535,7 - 600,0 THz 560 - 500 nm
Albastru	600,0 - 625,0 THz 500 - 480 nm
Indigo	625,0 - 666,6 THz 480 - 450 nm
Violet	666,6 - 789,5 THz 450-380 nm

l THz (TeraHertz) = 10^{12} Hz (Hertz)

l nm (nanometru) = 10^{-9} m (metri). *Agenda Tehnică, Ed. Tehnică, Bucureşti, 1990, pag. 181 şi 143*. Telecomunicaţiile radio-TV terestre şi prin satelit folosesc frecvenţe sub 15 GHz (GigaHertz) iar l THz = l000GHz.

POLARITATEA ELECTRICĂ A OCHILOR

Curentul electric înregistrat la ochi este de ordinul milivolţilor. Mai mult curent electric se produce când mişcăm ochii spre stânga sau spre dreapta. Când clipim creşte potenţialul pozitiv jos şi cel negativ sus. Mişcarea ochilor generează aşadar un potenţial electric de curent continuu cu semnul (-) la nas şi (+) la ureche, (+) în partea din faţă a ochilor şi (-) spre partea din spate, ceea ce potenţează nervul optic. Stimularea nervului vag de la vârsta de două săptămâni până la doi ani are loc cu creşterea progresivă a curentului manifestat.

CE PUTEŢI FACE ÎMPOTRIVA TULBURĂRILOR DE VEDERE

Pentru cei care doresc să oprească evoluţia dioptriilor sau să prevină apariţia tulburărilor de vedere, prezentăm câteva metode naturale simple, cu menţiunea expresă că ele nu înlocuiesc soluţiile medicale, fiind însă excelente adjuvante ale acestora.

HIPERMETROPIA. Imaginea se formează dincolo de retină; pentru a vedea clar de aproape ochiul are nevoie de acomodare.

PERCEPŢIA OCHIULUI MINŢII: Teama de a vedea prezentul. Eşti mereu supărat pe tine şi pe cei din jur. Manifestaţi dorinţa de a fi independent. împingeţi spaţiul vital şi oamenii cât mai departe.

SLOGANUL INTERIOR: Trebuie să privesc doar în viitor.

RECOMANDARE BIOPSIHICĂ: Schimbarea partenerului şi a carierei, Conectaţi-vă la

prezent şi implicați-vă în actele prezentului.

Consumați cât mai des morcovi, afine, coacăze negre, crude sau sub formă de suc. Acestea cresc acuitatea vizuală.

Decoct de afine: puneți l lingură de fructe zdrobite în 250 ml apă rece. Fierbeți amestecul la foc mic 5-10 minute. Strecurați. Beți întreaga cantitate de ceai pe parcursul unei zile.

Aplicați pe ambii ochi comprese cu infuzie de gălbenele. Infuzia se prepară din două linguri de flori peste care turnați 250 ml apă clocotită. Acoperiți vasul timp de 30 minute apoi strecurați.

MIOPIA. Imaginea unui obiect situat la distanță mare nu se formează pe retină, ci înaintea acesteia.

PERCEPȚIA OCHIULUI MINȚII: Teama de vedea viitorul. Permanentă tendință de retragere în interior. Spațiu de manevră prea mic.

SLOGANUL INTERIOR: Mi-e teamă.

RECOMANDARE BIOPSIHICĂ: Ieşirea din introvertire, tensiunile acumulate nu le mai ții în tine, le exprimi, le spui. Învățați să vă creați spațiu de manevră.

Consumați afine şi coacăze negre crude sau sub formă de suc.

Beți un macerat din frunze de dafin: puneți 2 linguriţe de plantă uscată şi mărunțită în 500 ml apă rece şi acoperiți vasul peste noapte. Dimineața, încălziți uşor amestecul şi apoi strecurați. Se consumă, de preferat, trei căni de ceai pe zi.

ASTIGMATISMUL Imaginea nu este clară nici la distanță nici aproape căci corneea nu este rotundă, ci curbată neregulat.

PERCEPȚIA OCHIULUI MINȚII: Distorsionarea unei părți a realității dvs. Vederea îngustă a unei părți a vieții şi se manifestă restricții sau teama de anumite căi.

RECOMANDARE BIOPSIHICĂ: Fiți mai deschis către viitor într-un domeniu al vieții dumneavoastră.

Faceți cure de câte 2-3 săptămâni cu suc proaspăt de morcovi, afine sau coacăze negre.

Macerat de merişor: puneți o mână de plantă tocată mărunt în 250 ml alcool de 90°. Lăsați amestecul la macerat 6 zile într-un borcan acoperit, apoi strecurați. Puneți câte o linguriță de macerat în ceaiul de dimineață.

PREZBITISMUL. De aproape, totul este neclar. Focalizarea se face greu, iar imaginea nu se formează pe retină.

Consumați suc de morcovi.

Faceți spălaturi oculare cu suc din rădăcină de țelină.

Decoct de pelin: puneți 50g plantă într-un litru de apă rece şi fierbeți timp de 5-10 minute. Strecurați şi apoi tamponați ochii cu vată înmuiată în ceai.

Decoct din nalbă de grădină: fierbeți 30g rădăcină într-un litru de apă rece timp de 10 minute, apoi strecurați. Spălați ochii cu ceai călduț de două ori pe zi.

GLAUCOMUL. Presiunea intraoculară este crescută.

PERCEPȚIA OCHIULUI MINȚII: Vă simțiți plin de o presiune internă ca şi cum ați exploda. Sunteți grăbit, prea interiorizat şi închis.

RECOMANDARE BIOPSIHICĂ: Eliberați-vă şi deveniți natural.

DEGENERESCENȚĂ MACULARĂ

PERCEPȚIA OCHIULUI MINȚII: Pierderea oricărei aspirații de împlinire în viață. Nu vedeți sensul vieții.

SLOGAN INTERIOR:Viața înseamnă izolare.

RECOMANDARE BIOPSIHICĂ: Reconectați-vă la sensul existenței.

DESPRINDEREA RETINEI

PERCEPȚIA OCHIULUI MINȚII: Vă simțiți marginalizat, neiubit de ceilalți oameni, pierdeți contactul cu exteriorul. Nu aveți nici o dorință de a vedea dincolo de linia orizontului.

RECOMANDARE BIOPSIHICĂ: Rămâneți în contact cu ceilalți oameni, în special cu cei din afara sferei dumneavoastră de activitate.

CATARACTĂ (ALBEAȚĂ)

PERCEPȚIA OCHIULUI MINȚII: încetarea sau blocarea proiectelor de viitor.

RECOMANDARE: Problemele trebuie privite cu atenție şi îndepărtate cele ce privesc aspectele importante ale vieții dumneavoastră.

STRABISMUL

PERCEPȚIA OCHIULUI MINȚII: Blocarea energiilor mecanismelor de funcționare.

SLOGAN INTERIOR: Viața e grea şi complicată.

RECOMANDARE BIOPSIHICA: învățați să colaborați cu dumneavoastră înşivă şi cu partenerii. Acceptați-vă aşa cum sunteți şi iubiți-vă.

DEVIERE SPRE INTERIOR

PERCEPȚIA OCHIULUI MINȚII: Hipercompensare sau focalizarea excesivă a atenției, asupra detaliilor.

RECOMANDARE BIOPSIHICĂ: Relaxați-vă şi priviți spre exterior.

DEVIERE SPRE EXTERIOR

PERCEPȚIA OCHIULUI MINȚII: îndepărtare, derivă, vă concentrați superficial şi vă mişcați fără încetare.

RECOMANDARE BIOPSIHICĂ: Rămâneți mai mult timp concentrat, focalizați detaliile.

OCHH LENEŞI

PERCEPȚIA OCHIULUI MINȚII: Lentoare în primirea şi exprimarea imaginilor. Pierdeți energie ca un balon care face fîssss! Evitați adevărul şi nu acceptați realitatea.

RECOMANDARE BIOPSIHICĂ: Reechilibrați balanța energetică. Fiți deschis şi îndepărtați blocajul ce vă împiedică să învățați de la viață.

AFECȚIUNI ALE CORNEEI (keratita însoțită de fotofobie, închiderea pleoapei, lăcrimare şi/sau uscăciunea ochilor).

PERCEPȚIA OCHIULUI MINȚII: Blocarea puterii sau teama de a pierde puterea.

RECOMANDARE BIOPSIHICĂ: încercați să vă regenerați propriile puteri şi viziunea asupra vieții.

Comprese cu năprasnic: se fierb 5 minute la foc mic părțile aeriene ale plantei. Se strecoară şi se aplică pe ochi comprese cu decoctul obținut.

Spălaturi locale sau comprese cu infuzie din flori de nalbă de pădure: peste o jumătate de linguriță de flori se toarnă 200 ml de apă clocotită. Se acoperă vasul timp de 15-20 de minute după care se strecoară şi se foloseşte.

AFECȚIUNI ALE PLEOAPELOR

URCIORUL: înroşirea şi umflarea pleoapei cu aspectul unui furuncul la rădăcina unui păr din geană.

ŞALAZIONUL: inflamația unei glande sebacee din pleoapă, care, cronicizată, poate duce la formarea unei pungi de puroi iar netratată poate degenera într-un chist purulent.

Infuzie din semințe de mărar: se pune o lingură de semințe de mărar măcinate în 200 ml de apă clocotită. Se lasă la infuzat 20-25 de minute după care se strecoară. Folosind un pansament steril, se spală pleoapa.

ECTROPIONUL: întoarcerea pleoapei inferioare în exterior datorită contracturii muşchiului ce asigură închiderea pleoapei. Lacrimile nu mai hidratează globul ocular, care se usucă. Se previne prin gimnastică locală iar la instalare se rezolvă chirurgical.

ENTROPIONUL: întoarcerea pleoapei inferioare în interior determinată de slăbirea ţesuturilor pleoapei. Se previne prin gimnastică locală iar la instalare se rezolvă chirurgical prin repoziţionarea pleoapei.

BLEFARITA: Inflamaţia marginii pleoapei însoţită de dureri şi mâncărime, mai ales în astigmatism sau hipermetropie.

Cură de o lună cu infuzie de măceşe preparată astfel: se pun două linguri de fructe uscate la 500 ml de apă clocotită. Se acoperă vasul şi după 15-20 de minute se strecoară foarte bine. Cantitatea se bea pe parcursul întregii zile.

SPASMELE MUSCULARE ALE PLEOAPEI: determinate de contractura involuntară a muşchilor pleoapei. Dacă odihna nu înlătură acest neajuns, sigur o cură cu magneziu este de bun augur.

Pentru o vitalizare deosebită şi ca adjuvant deosebit de eficient în îmbunătăţirea percepţiei vizuale puteţi folosi următorul COCTEIL SUPERENERGETIC care se serveşte dimineaţa. El are următoarea compoziţie:

- două linguri praf de soia sau arahide neprăjite;
- o lingură de drojdie naturală;
- două linguri lecitină granule sau praf;
- trei cuburi de gheaţă;
- două linguri de suc proaspăt de fructe;
- miere de albine, după gust.

Amestecul se mixează cu viteză mare timp de un minut. Se serveşte imediat ca atare.

Se mai poate servi şi un supliment alimentar format din complex B Forte cu zinc, vitaminele E, A, C Forte, dimineaţa şi seara, Beta caroten 25000 UI/zi, luate în trei reprize.

EXERCIŢII PERSONALIZATE PENTRU DIFERITELE PĂRŢI COMPONENTE ALE OCHIULUI

CORNEEA. Este partea lucioasă şi curbată de la exteriorul ochiului ce controlează 80% din puterea de refracţie a ochiului. Ea este hrănită cu substanţe provenite de la lacrimi, care îndeplinesc şi rolul de lubrifiant când sunt distribuite pe suprafaţa ochiului în timpul clipitului. Privirea fixă produce uscăciunea ochilor ceea ce poate determina apariţia de arsuri, mâncărimi, senzaţia de nisip sub pleoape, senzaţia de ochi grei. Remediul indicat este clipitul rapid. O clipire normală este o dată la trei secunde.

IRISUL. Este membrana colorată dintre cornee şi cristalin, care reglează cantitatea de lumină primită de ochi. Muşchii irisului se contractă reflex la o cantitate mai mare de lumină determinând micşorarea diametrului pupilei. La întuneric muşchiul irisului se relaxează rezultând o deschidere mai mare a pupilei. Modalitatea de reglare a cantităţii de lumină recepţionată de ochi este optimă la lumina naturală cu spectru total, (lumina solară) care contribuie la echilibrarea sistemului nervos. Folosirea luminii artificiale sau a filtrelor colorate (ochelarii de soare) ce absorb o parte din radiaţiile ultraviolete ale luminii naturale, conduce la necesitatea compensării acestei lipse de către sistemul nervos, perturbându-se echilibrul natural al organismului, inclusiv al ochilor.

Cu cât pupila este mai deschisă cu atât presiunea interioară a ochiului este mai mare şi se blochează circulaţia optimă a fluidelor în interiorul ochilor. Exerciţiul indicat: se efectuează timp de 20 de minute, se roteşte bărbia spre umărul stâng, apoi spre cel drept, respirând adânc şi clipind din când în când. Nevoia de a închide un ochi mai mult decât pe celălalt semnifică o deficienţă de coordonare între cei doi ochi.

CRISTALINUL ŞI MUŞCHIUL CILIAR Cristalinul are o structură convexă care focalizează lumina pătrunsă prin pupilă, după care formează imaginea pe retină. Muşchiul ciliar asigură focalizarea privirii pe obiectul ales modificând forma cristalinului.

Exerciţii de antrenament:

A. Localizarea unui obiect îndepărtat şi focalizarea lui din când în când.

B. Se ţine degetul mare la o distanţă de 15 cm de ochi, se focalizează privirea pe un obiect îndepărtat, apoi se revine cu privirea pe deget.

C. Focalizăm un obiect ce se află la circa 45 cm si menţinând focalizarea se respiră într-un interval de timp strict determinat. 4 timpi expir, 4 timpi apnee, 4 timpi inspir, 4 timpi apnee.

D. Atunci când conducem autoturismul la drum lung, focalizăm conştient din când în când, bordul.

E. Când vorbim la telefon este bine să ne îndreptăm privirea spre obiecte aflate la diferite distante.

RETINA SI FOVEEA Retina este membrana sensibilă la lumină, aflată în interior, pe fundul ochiului. Energia luminoasă receptată de retină este convertită în stimuli electrici care sunt transportaţi către creier prin nervul optic. Retina detectează mişcările percepute de obiecte în câmpurile vizuale, periferice, tot retina permite şi vederea pe timp de noapte. NECTALOPUL este fiinţa care posadă o acuitate vizuală deosebită pe timp de noapte, reuşind să se orienteze şi atonei când este doar lumină remanentă. Foveea centralis este zona centrală a petei galbene de pe retină şi are acuitatea vizuală cea mai bună. Efortul si concentrarea îndelungată provoacă suprasolicitarea foveei şi disfuncţia muşchilor ciliari, având ca efect îngustarea câmpului vizual.

Exerciţii de antrenament:

F. Continua mişcare a ochilor, clipitul la intervale regulate şi efectuarea de respiraţii profunde.

G. Palming pe durata a 20-25 de respiraţii. Palming înseamnă frecarea puternică a palmelor, fără a se atinge degetele. Când se realizează o încălzire puternică, se pun palmele pe ochi conştientizând căldura binefăcătoare şi vindecătoare.

H. încrucişarea ochilor prin focalizare pe un obiect foarte apropiat şi pe alte obiecte depărtate, realizând inspirul pentru focalizarea de aproape şi expirul la focalizarea depărtată. Exerciţiul este foarte bun pentru muşchii drepţi şi exteriori sporind eficienţa cititului vreme îndelungată. Folosirea incorectă a ochilor are drept consecinţă solicitarea în extremis a muşchilor ciliari ducând la spasmul acestor muşchi focalizatori şi încetoşarea privirii.

REZUMAT AL EXERCIŢIILOR PERSONALIZATE:

- Pentru cornee se recomandă clipitul la 3 minute şi aport de vitamina A.
- Pentru iris şi pupilă se utilizează lumină cu spectru total, şi se expun ochii închişi la lumina soarelui, mişcând capul de la stânga ia dreapta.
- Pentru cristalin şi muşchii ciliari, respiraţie profundă, schimbarea focarului de concentrare aproape-departe. Suplimentar se administrează crom, vitaminele C, E, B2.
- Pentru retină şi fovee se evită privitul fix, realizându-se mişcări frecvente ale ochilor, se recomandă vitamina A, zinc şi complex de minerale.
- Pentru scleră se recomandă calciu, vitamina B2, B12, acid folic.
- Pentru maculă se recomandă ca supliment alimentar complexul de vitamine B.

ÎMBUNĂTĂŢIREA VEDERII FOLOSIND 23 DE EXERCIŢII ETAPIZATE

Notă: Care dintre exerciţiile prezentate şi efectuate deranjează în vreun fel, acela se execută cu precădere. Dacă apar spasme musculare se administrează odihnă, nu forţăm ochii. Putem pune comprese cu infuzie de sulfină şi albăstrele. Sclerotica se curăţă cu o picătură de miere de albine pusă în ochi. Se vă evita mierea de salcâm deoarece este cel mai uşor de

contrafăcut de către comercianți.

ETAPA I-a. Folosirea ocluzorului pentru un singur ochi

1. Acomodarea ochiului pentru diferite distanțe

Scopul exercițiului este de a antrena flexibilitatea focalizării între minte şi ochi precum şi îmbunătățirea vederii foveale.

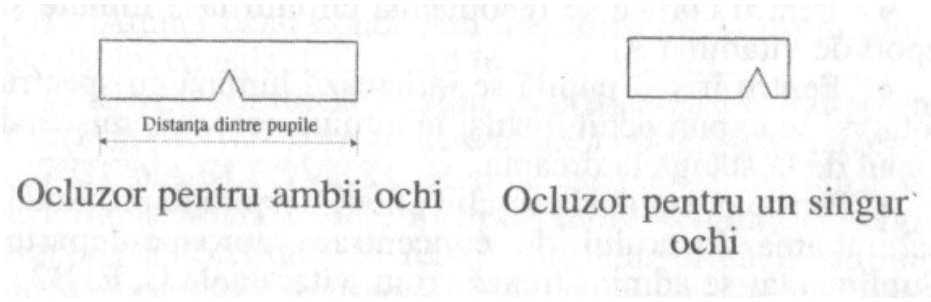

Acțiune: se foloseşte ocluzia oculară pentru un singur ochi. Ocluzorul este un obturator al ochiului şi se poate construi după figura de mai sus din carton sau se acoperă pur şi simplu o lentilă de la ochelari. Atenție: ochiul acoperit este ochiul cu care se vede mai bine! Rațiunea acestei acoperiri este de a forța ochiul cu probleme să lucreze, să se antreneze mai mult. In cazul în care ambii ochi sunt afectați ia fel, ocluzorul se foloseşte alternativ. Se aşează degetul mare în dreptul ochiului neacoperit, concomitent cu efectuarea respirației imaginare prin ochi. Se priveşte degetul, apoi se priveşte la dreapta, stânga, sus, jos, după care se priveşte pe un obiect îndepărtat şi se urmăreşte zona din jurul degetului, cât de neclară este. În timpul exercițiului se realizează partea de observator şi se imaginează că ochiul şi creierul au propriile mecanisme de autovindecare. Încețoşarea semnifică legătura cu trecutul şi în timpul exercițiilor se fac eforturi pentru a putea privi dincolo de filtrele limitatoare din trecut.

2. Punerea palmelor pe ochi (palming) câte două minute a câte trei serii pe zi

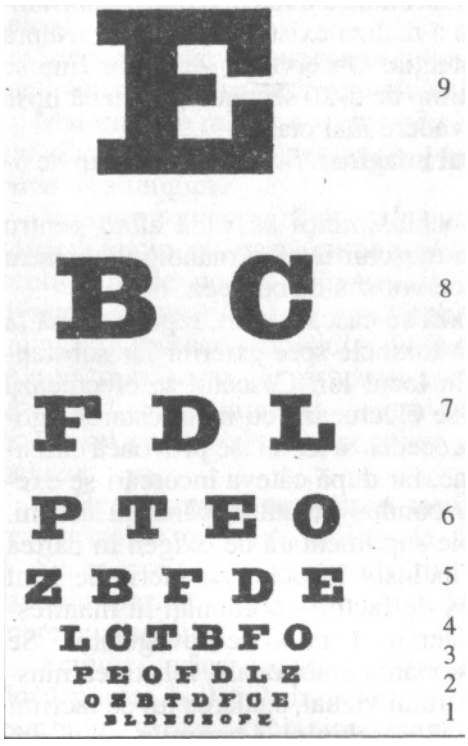

Scop: folosirea mâinilor cu putere de vindecare în scopul direcționării specifice a energiei şi imaginilor către ochi.

Acțiune: se freacă palmele şi se aşează pe globul ocular. Se imaginează că palmele sunt magneți ce atrag tensiunile din pleoape şi din muşchi la fiecare inspir-expir. Se imaginează că sângele circulă pe traiectul inimă, coloana vertebrală, creier, nerv optic, ochi.

3. Folosirea optotipului

Scopul exercițiului: este observarea şi conştientizarea modului în care relaxarea şi încordarea minții, afirmațiile autosugestive, fără negații şi conjuncții, alimentele, stresul, lumina ne influențează percepțiile vizuale.

Exemplu de afirmații autosugestive: *Ochii mei văd din ce în ce mai limpede , cu fiecare zi ce trece mi se îmbunătățeşte vederea, văd clar, fără efort!*

Acțiune: se acoperă ochiul preferat (cel cu care

văd mai bine) cu ocluzorul pentru un ochi. Se mişcă optotipul înainte şi înapoi pentru a obține literele clare. Optotipul se foloseşte la distanța de 0,4m.

4. Exercițiu de focalizare fină

Scop: antrenament specific pentru a intra relaxat într-o acțiune (o discuție de afaceri, de exemplu).

Acțiune: observarea detaliilor fine. Punctul de focalizare sau obiectul de privit reprezintă în spațiu foveea, zona din jurul punctului de focalizare reprezintă în spațiu retina. La privirea şi vederea simultană se stimulează focalizarea de finețe.

Nota bene: A privi înseamnă a avea o vedere de ansamblu. A vedea înseamnă a realiza existența detaliilor asupra cărora ne îndreptăm atenția. Observarea detaliilor fine se realizează fără clipire timp de 5-20 secunde pentru că lipsa clipitului determină o vedere mai clară.

5. Căscatul şi pictatul imaginar. Se exersează timp de 5-10 minute zilnic.

Scop: de a învăța ochiul minții să vadă albul pentru eliberarea tensiunii din muşchii feței şi mandibulă, pentru producerea de lacrimi ce vor scălda corneea.

Acțiune: în prima fază se cască amplu, repetat, până la lacrimi care antrenează toxinele spre exterior iar substanțele necesare pătrund în locul lor. Căscatul se efectuează până dau lacrimile şi se efectuează cu manifestarea zgomotoasă a actului. Se procedează astfel: se provoacă căscatul mimând actul în sine, iar după câteva încercări se execută căscatul care este condus voluntar, până la lacrimi. Căscatul indică o nevoie suplimentară de oxigen în partea superioară a corpului inclusiv în ochi, iar lacrimile sunt generate de un complex de factori coordonați în manifestarea lor de către sistemul nervos neurovegetativ. Se obține, pe lângă detensionarea emoțională, relaxarea musculară, oxigenarea aparatului vizual, spălarea lui cu lacrimi şi echilibrarea energetică a ochiului. Lacrimile au o altă compoziție atunci când se plânge de supărare, alta când avem un corp străin în ochi, altele sunt lacrimile de bucurie şi altele sunt lacrimile provocate de căscat. După efectuarea acestui exercițiu momentele de vedere clară, fără ochelari apar mai frecvent. Faza a doua se efectuează imaginându-ne o pensulă atașată de vârful nasului cu care se pictează mişcând din cap, Pentru început se foloseşte culoarea albă. Astfel se colorează sufrageria, biroul. Rezultatul acestor activități este generarea bucuriei pentru culoarea albă care este o culoare completă. Apoi se verifică rezultatele cu optotipul.

6. Exercițiu de focalizare folosind pendularea unei

Scop: activarea şi integrarea tuturor părților creierului în mod sincron pentru percepția globală. Materiale: o minge de tenis de câmp sau o sferă de 7-8 cm diametru, un fir inextensibil dar flexibil (sfoară) de circa 3 in lungime.

Acțiune: se lucrează cu ocluzorul pentru un ochi. Se suspendă mingea legată cu un fir la o distanță de circa 60 centimetri de podea. Vă aşezați culcat pe podea, sub minge, aceasta fiind în dreptul ochiului liber. Se priveşte mingea observând şi spațiul din jurul mingii. Se imprimă mingii o mişcare de pendulare. Se urmăreşte mingea, alternând cu privirea şi asupra tavanului. Se schimbă ocluzorul pe celălalt ochi. Apoi se execută exercițiul fără ocluzor.

7. Explorarea şi cercetarea mediului înconjurător. Se realizează de trei ori pe zi timp de câte cinci minute.

Scop: creşterea conştientizării faptului că mişcările ochiului permit o percepție mai relaxată şi mai cuprinzătoare a imaginilor.

Acțiune: având aşezată ocluzia pentru un ochi se aleg două puncte la 1,5-2 m depărtare în dreapta şi în stânga câmpului vizual. Linia imaginară ce uneşte cele două puncte constituie o demarcație a zonelor sub forma unui zid transparent. Se explorează zonele din fată şi din spatele zidului imaginar, în timp ce se conştientizează desfăşurarea actului respirator şi postura corpului. Esențial este ca privirea să fie menținută ferm în interiorul zonei de

explorare şi să se reziste tentaţiei de a privi zona interzisă. Rezultatele imediate se verifică cu optotipul.

ETAPA a II-a. Exerciţii la care se foloseşte ocluzorul pentru ambii ochi

8. Exerciţiul: creionul care desenează

Scop: a transfera obiectul imaginat cu ochii închişi în lumea imaginilor vizibile cu ochii deschişi (antrenarea ochiului minţii pentru a conduce ochiul fizic).

Materiale: ocluzorul pentru ambii ochi.

Acţiune: se pictează în alb cu ajutorul unei pensule imaginate pe vârful nasului o suprafaţă cât un perete şi apoi ne imaginăm că în locul pensulei punem un creion cu care desenăm diferite figuri pe suprafaţa albă colorată anterior.

9. Exerciţiul folosind lumina cu spectru total. Acest exerciţiu se efectuează zilnic timp de circa 50-100 de respiraţii.

Scop: antrenarea ochiului şi a creierului pentru a vă bucura de lumina cu spectru total şi de a permite razelor luminoase să vă vindece ochii.

Acţiune: în picioare, cu faţa la soare, având ochii închişi, ne imaginăm cum razele soarelui pătrund în corpul nostru care este transparent. Se absorb culorile, se mişcă spre stânga şi dreapta capul mişcând ochii sub pleoape. Ne imaginăm cel de al treilea ochi ca o floare care se deschide încet în mijlocul frunţii. Lumina poate fi imaginată sub forma unor mingi care lovesc retina şi stimulează celulele conuri şi bastonaşe. Observăm cum glanda pineală începe să strălucească, se roteşte capul spre stânga şi spre dreapta şi se clipeşte, neprivind direct lumina soarelui.

10. Exerciţiu de meditaţie vizuală

Scop: învăţarea relaxării, reducerea focalizării, eliberarea ochilor de stres atunci când corpul se află în mişcare. Nu uitaţi ocluzorul pentru ambii ochi.

Acţiune: în picioare se efectuează o rotire spre stânga din cap, umeri sold, braţele urmând mişcarea, balansându-se uşor, ridicând de pe sol călcâiul opus direcţiei mişcării, în mod asemănător poziţiei de lovire a unei mingi de golf.

Ne imaginăm că se poate privi chiar prin pereţi la mare depărtare, că nu poate exista nici un obstacol care să ne obtureze, să ne împiedice privirea.

11. Exerciţiu de întindere a muşchilor oculari. Se poate efectua de 5-6 ori pe zi.

Scop: a controla mişcarea de întindere a muşchilor pentru eliberarea tensiunile atunci când se efectuează relaxarea.

Materiale: ocluzorul pentru ambii ochi.

Acţiune: la inspir se ridică privirea, pe apnee se coboară privirea şi apoi se expiră. Se repetă acţiunea pe direcţia stânga dreapta şi pentru mişcarea ochilor în spirale.

12. Exerciţiul de marş pe loc

Scop: antrenarea creierului, ochiului şi a corpului pentru a realiza sincronicitatea funcţională a întregului.

Acţiune: în picioare se priveşte pe fereastră, se mărşăluieşte pe loc mişcând mâinile şi picioarele de pe aceeaşi parte a corpului, se mişcă ochii spre stânga şi spre dreapta la mişcarea piciorului drept respectiv stâng. Apoi se mişcă mâinile alternativ, în mod obişnuit.

13. Activarea centrilor energetici ai ochilor folosind presopunctura

Scop: stimularea punctelor de acupunctura conform imaginii. Se mai activează în plus punctul HOKU - IG 4.

14. Masajul umărului, gâtului şi al cefei pentru a elibera de tensiuni zona şi îmbunătăţirea fluxului sanguin spre ochi.

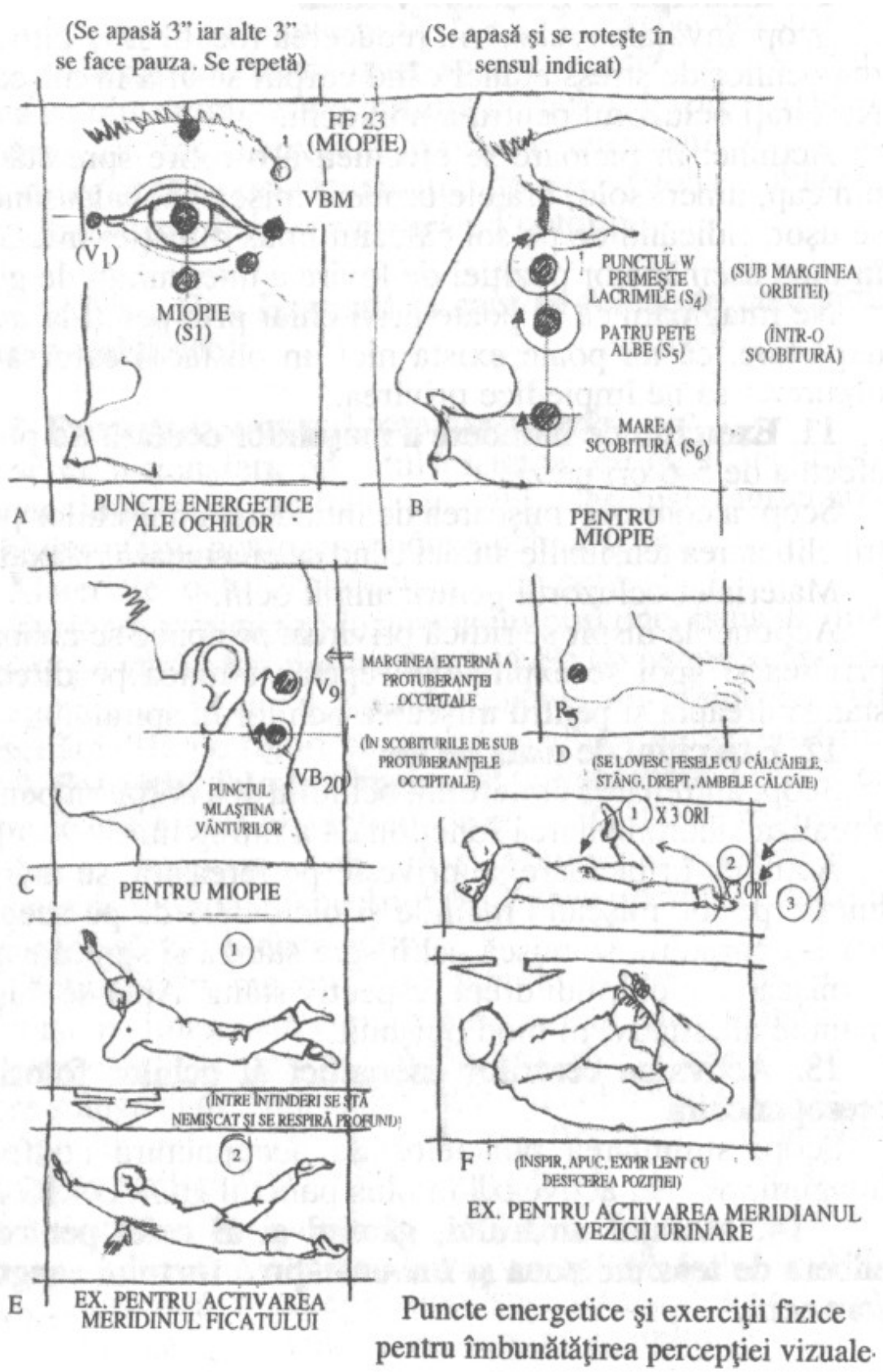

Puncte energetice şi exerciţii fizice pentru îmbunătăţirea percepţiei vizuale·

ETAPA a III-a. Etapa fără ocluzor

15. Focalizarea privirii pe inele aşezate pe sfoară

Scop: antrenarea creierului să accepte percepția fiecărui ochi. Antrenarea ochilor să colaboreze la percepția globală a imaginilor.

Materiale: o bucată de sfoară de 3 metri lungime pe care introducem trei inele. Un capăt al ei îl fixăm iar pe celălalt îl ținem în dreptul nasului.

Acțiune: se aşează un inel la depărtarea maximă, un inel la jumătatea distanței, iar al treilea la distanța cea mai mică la care se vede clar. Se urmăreşte focalizarea pe rând pe cele trei inele. Se mişcă inelele la diferite distanțe şi se focalizează privirea pe rând pe fiecare din ele. In locul inelelor se pot folosi bile (diametrul de 3-4 cm) cu orificii, sau chiar mărgele.

16. Folosirea unui instrument simplu pentru focalizare

Scop: antrenarea flexibilității focalizării între minte şi ochi.

Materiale: se foloseşte o sârmă de aproximativ 80 cm, căreia îi îndoim o parte verticală de 5 cm şi una orizontală de 15 cm iar din restul sârmei se realizează un colac pentru fixarea pe cap.

Acțiune: în fața ochilor în dublă proiecție, apare porțiunea de 5 cm. Se focalizează şi se defocalizează privirea pe sârma verticală şi pe alte obiecte din jur aflate la diferite distanțe de focalizare.

17. Exercițiu de privire peste cap

Scop: obținerea unei elasticizări suplimentare prin tensionarea muşchilor extrinseci ai ochilor.

Acțiune: in poziția aşezat, capul se dă pe spate, privirea peste cap, se scoate amplu limba peste buza inferioară. Totul se întinde la maximum.

18. Exercițiu de focalizare a privirii

Scop: obținerea elasticității muşchilor ciliari, extrinseci şi a cristalinului.

Acțiune: se alege un reper fix pe un perete (un tablou mai mic, întrerupătorul de la lumină etc.) la distanța de cea 2,5 m. Se întinde mâna dreaptă cu degetul mare ridicat la aceeaşi înălțime cu reperul ales şi se priveşte degetul. Apoi se priveşte reperul ales pe perete. Se schimbă focalizarea privirii de pe deget pe reper şi invers de mai multe ori. Dacă priviți reperul, degetul se percepe dedublat.

Se poate executa acelaşi exercițiu cu degetele mari ridicate de la ambele mâini. Mâinile se întind şi se apropie una de alta până când se percep trei degete mari. Degetul din mijloc, virtual, va avea p claritate şi o luminozitate mai mare decât celelalte. Se schimbă focalizarea de la degete la reper şi invers de mai multe ori.

19. Exercițiu de respirație prin ochi

Scop: obținerea îmbunătățirii vederii prin activarea circulației energetice a ochilor.

Acțiune: ne imaginăm cu ochii închişi că fiecare inspir şi expir se face pe axul ochiului, de la globul ocular la zona occipitală, într-o mişcare de dute-vino. Se urmăresc senzațiile ce apar la nivelul ochilor, în globul ocular, în spatele globului ocular, în craniu, la ceafă. Se alege un ritm respirator convenabil.

20. Exercițiu de focalizare progresivă folosind respirația

Scop: obținerea unei mai uşoare focalizări oculare.

Acțiune: se foloseşte unul dintre degete, sau un obiect pe care îl ținem în mână (un pix, de exemplu).

Se întinde mâna cu degetul ridicat în față, sub nivelul bărbiei. La inspir se aduce degetul

până la vârful nasului, menținându-1 cât mai clar în fața ochilor. Cu privirea focalizată pe deget se expiră îndepărtând degetul la distanța inițială. Se repetă exercițiul de mai multe ori până se ajunge la o execuție lejeră timp de 3-4 minute. După acest interval ochii nu se simt obosiți iar tensiunea intraoculară nu se remarcă. ATENȚIE! Mişcarea de apropiere şi îndepărtare a degetului se corelează pe întreaga distanță parcursă cu suflul respirator. La depărtarea maximă şi în apropiere de nas, se efectuează o apnee scurtă cu menținerea fixă a degetului în poziția atinsă.

21. Exercițiu de clipire

Scop: umectarea sclerei şi obținerea unei clarități deosebite a privirii.

Acțiune: se clipeşte foarte des în serii de câte 20-30 secunde.

22. Exercițiu de mişcare spațială complexă a ochilor, sincronizat ca respirația

Scop: obținerea îmbunătățirii complexe a percepției vizuale.

Acțiune: se execută mişcarea în sensul acelor de ceasornic, apoi invers, de mai multe ori conform schemei:

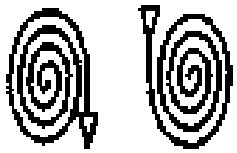

Figura nr. 56 Sensul de rotire a ochilor

23. Exercițiu de mişcare spațială a globilor oculari

Scop: obținerea îmbunătățirii percepției vizuale prin coordonarea efortului fizic cu actul respirator conştientizat realizând efortul sinergie soma-respirație-psihic.

Acțiune: se realizează cu deplasarea mişcării ochilor pe o traiectorie care descrie o spirală într-un sens la inspir şi invers la expir, ca în schema de mai sus. Execuția se consideră realizată corect atunci când există o sincronizare între deplasarea ochilor şi actul respirator.

Este contraindicat ca ochiul să ajungă la amplitudinea maximă a mişcării, înainte de sfârşitul respirației atât la inspir cât şi la expir. Un indiciu al îmbunătățirii activității muşchilor oculari se remarcă atunci când realizarea mişcărilor se face lin, fără opriri, poticniri, întreruperi sau sacadări.

Pentru obținerea de rezultate notabile este recomandabil ca Etapa a I-a să se desfăşoare timp de 45 de zile până la 2 luni, Etapa a II-a se practică de la 90 de zile la 4 luni, iar Etapa a III-a se poate executa într-un interval de la 120 de zile până la 6 luni.

METODA DE RELAXARE SCHULTZ

Se foloseşte pentru a putea obţine relaxarea strict necesară pentru destresare şi pentru obţinerea stării psihice optime exerciţiilor pentru îmbunătăţirea percepţiei vizuale. Metoda recomandată este bine fundamentată ştiinţific, este verificată experimental şi clinic. Are la bază o abordare globală, de ansamblu a personalităţii, fiind în esenţă o metodă, o tehnică psihoterapeutică.

Este necesar să vă aşezaţi într-o poziţie comodă, de preferat culcat cu faţa în sus şi mâinile pe lângă corp. Se poate folosi un fond muzical liniştitor, eventual cu sunete din natură. Se urmăreşte apariţia în corp a stării caracterizate de senzaţiile care se descriu şi se urmăresc a se obţine.

Se spune în gând sau se urmăreşte mental o casetă audio.

Sunt în întregime liniştit şi cu desăvârşire calm.
Toţi muşchii mei sunt destinşi şi relaxaţi.
O linişte plăcută mă înconjoară.
Calmul mă inundă.
Nimic nu-mi tulbură liniştea.
Simt o pace şi o linişte interioară profunde.
Sunt foarte liniştit şi calm.
A.SE ÎNDREAPTĂ ATENŢIA ASUPRA BRAŢULUI DREPT
Braţul meu drept este greu, din ce în ce mai greu.
Braţul meu drept devine tot mai greu.
O greutate ca de plumb îmi cuprinde umărul, braţul, mâna şi ajunge până la degete.
Braţul meu drept este foarte greu.
Braţul meu drept este ca de plumb.
Simt linişte şi greutate.
SE ÎNDREAPTĂ ATENŢIA ASUPRA BRAŢULUI STÂNG
Braţul meu stâng este greu, din ce în ce mai greu.
Braţul meu stâng devine tot mai greu.
O greutate ca de plumb îmi cuprinde umărul, braţul, mâna şi ajunge până la degete.
Braţul meu stâng este foarte greu.
Braţul meu stâng este ca de plumb.
Simt linişte şi greutate.
SE ÎNDREAPTĂ ATENŢIA ASUPRA PICIORULUI DREPT
Piciorul meu drept este greu, din ce în ce mai greu.
Piciorul meu drept devine tot mai greu.
O greutate ca de plumb îmi cuprinde şoldul, coapsa, glezna şi ajunge până la talpă şi degete.
Piciorul meu drept este foarte greu.
Piciorul meu drept este ca de plumb.
Simt linişte şi greutate.
SE ÎNDREAPTĂ ATENŢIA ASUPRA PICIORULUI STÂNG
Piciorul meu stâng este greu, din ce în ce mai greu.
Piciorul meu stâng devine tot mai greu.
O greutate ca de plumb îmi cuprinde şoldul, coapsa, glezna şi ajunge până la talpă şi degete.
Piciorul meu stâng este foarte greu.
Piciorul meu stâng este ca de plumb.
Simt linişte şi greutate.

B.
O linişte plăcută mă împresoară.
Calmul mă inundă tot mai mult.
Simt o linişte şi pace în interior.
Sunt complet calm.
întregul meu corp este destins şi relaxat.
Umerii, braţele, mâinile, picioarele sunt foarte grele.
întregul meu corp este foarte greu.
întregul meu corp este cuprins de o greutate foarte mare.
Corpul meu este greu, greu ca de plumb.
Liniştea şi greutatea mă împresoară.
Sunt calm şi liniştit.

C. SE ÎNDREAPTĂ ATENŢIA ASUPRA BRAŢULUI DREPT
O căldură plăcută îmi cuprinde braţul drept.
O căldură plăcută îmi cuprinde braţul drept, mâna dreaptă şi ajunge până la degete.
Vasele sanguine se dilată şi simt căldura în braţul meu drept.
O căldură plăcută îmi cuprinde braţul şi mâna dreaptă.
Braţul meu drept devine cald ca şi cum ar fi cufundat într-o baie caldă.
Braţul meu drept este învăluit într-o căldură odihnitoare.
Simt linişte, greutate, căldură.
Liniştea şi echilibrul mă împresoară.
SE ÎNDREAPTĂ ATENŢIA ASUPRA BRAŢULUI STÂNG
O căldură plăcută îmi cuprinde braţul stâng.
O căldură plăcută îmi cuprinde braţul stâng, mâna stângă şi ajunge până la degete.
Vasele sanguine se dilată şi simt căldura în braţul meu stâng.
O căldură plăcută îmi cuprinde braţul şi mâna stângă.
Braţul meu stâng devine cald ca şi cum ar fi cufundat într-o baie caldă.
Braţul meu stâng este învăluit într-o căldură odihnitoare.
Simt linişte, greutate, căldură.
Liniştea şi echilibrul mă împresoară.
SE ÎNDREAPTĂ ATENŢIA ASUPRA PICIORULUI DREPT
O căldură plăcută îmi cuprinde piciorul drept.
O căldură plăcută îmi cuprinde piciorul drept, glezna dreaptă şi ajunge până la degete.
Vasele sanguine se dilată şi simt căldură în piciorul drept.
O căldură plăcută îmi cuprinde piciorul şi glezna dreaptă.
Piciorul meu drept devine cald ca şi cum ar fi cufundat într-o baie caldă.
Piciorul meu drept este învăluit într-o căldură odihnitoare.
Simt linişte, greutate , căldură.
Liniştea şi echilibrul mă împresoară.
SE ÎNDREAPTĂ ATENŢIA ASUPRA PICIORULUI STÂNG
O căldură plăcută îmi cuprinde piciorul stâng.
O căldură plăcută îmi cuprinde piciorul stânga, glezna stângă şi ajunge până la degete.
Vasele sanguine se dilată şi simt căldură în piciorul stâng.
O căldură plăcută îmi cuprinde piciorul şi glezna stângă.
Piciorul meu drept devine cald ca şi cum ar fi cufundat într-o baie caldă.
Piciorul meu drept este învăluit într-o căldură odihnitoare.
Simt linişte, greutate , căldură.
Liniştea şi echilibrul mă împresoară.

D.

întregul meu corp este relaxat, perfect liniştit.

O căldură plăcută îmi cuprinde umerii, braţele, mâinile, picioarele. O căldură plăcută îmi cuprinde tot corpul, întregul meu corp este scăldat într-o căldură plăcută, întregul meu corp este cuprins de o căldură plăcută, ca într-o baie caldă.

Sunt liniştit şi relaxat.

Liniştea şi echilibrul mă împresoară.

Mă las cuprins de tihna senină şi necontenitul echilibru.

Sunt în întregime liniştit.

Sunt cu desăvârşire calm.

întregul meu corp este relaxat, destins, inert.

întregul meu corp este greu.

Simt în tot corpul o greutate copleşitoare.

Corpul este greu şi destins ca un arc în repaos.

O căldură agreabilă îmi cuprinde întreg corpul.

Tot corpul meu este scăldat într-o căldură plăcută, liniştitoare.

Simt o căldură plăcută care-mi cuprinde tot corpul.

E. SE ÎNDREAPTĂ ATENŢIA ASUPRA INIMII

Inima mea bate liniştit.

Inima mea bate liniştit şi egal distribuind tot sângele în corp. Inima mea bate liniştit şi egal. Inima parcă lucrează de la sine. Inima bate liniştit, calm şi egal. Sunt perfect liniştit şi relaxat.

F. SE ÎNDREAPTĂ ATENŢIA ASUPRA RESPIRAŢIEI

Respiraţia mea devine liniştită şi rară.

Respir liber şi aproape de la sine aerul din jurul meu. Respir calm şi liniştit, fără efort. Respir foarte calm şi liniştit. Sunt perfect liniştit si relaxat.

G. SE ÎNDREAPTĂ ATENŢIA ASUPRA ABDOMENULUI

Sunt perfect calm şi relaxat.

Sunt perfect liniştit.

Abdomenul meu este foarte liniştit şi relaxat.

Muşchii abdomenului sunt destinşi, orice tensiune dispare.

Plexul solar este cuprins de o căldură plăcută.

Plexul solar este cald şi relaxat.

Sunt perfect liniştit si relaxat.

H. SE ÎNDREAPTĂ ATENŢIA ASUPRA CAPULUI

îmi simt capul limpede şi uşor.

Muşchi feţei sunt relaxaţi.

Bărbia este destinsă şi relaxată.

Fruntea devine rece şi tot mai destinsă.

Simt cum aerul rece îmi împresoară tâmplele.

Simt răcoare în zona frunţii.

Creierul îmi este limpede ca un izvor de munte.

îmi simt capul foarte limpede.

Sunt perfect liniştit şi relaxat.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

Andrews, Ted — Cum să vezi şi să interpretezi aura, 1994, Editura Viitorul Românesc, Bucureşti.

Brennan, Barbara-Ann — Mâini tămăduitoare, 1996, Editura Hungra-Libri.

Celan, Eugen — Materia vie şi radiaţiile, 1985, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti.

Fontaine, Janine — Cele trei lumi, 1995, Editura Lotus, Bucureşti.

Fontaine, Janine — Medicina corpului energetic, 1994, Editura Lotus, Bucureşti.

Guja, Cornelia, coordonator — Aurele corpurilor, 1993, Editura Enciclopedică, Bucureşti.

Jitariu, Petre, Soran V. — Fenomene bioenergetice în ecosisteme, 1981, Bistriţa.

Jitariu, Petre — Biostructuri şi biocâmp electromagnetic. Efectul interacţiunilor dintre biocâmp şi câmpurile electromagnetice aplicate din exterior — Memoriile Secţiilor Ştiinţifice ale Academiei, seria IV, tom 3, nr. l, 1980.

Mamulaş, Ioan; Corin Bianu — Fenomene parapsihologice, Editura Teora, Bucueşti.

Mamulaş, Ioan; Corin Bianu — Dicţionar de parapsihologic, Editura Elit Comentator, Bucureşti.

Maftolea, Doina-Elena & Aliodor — Paradiagnoza. Manual pentru diagnosticare energetică folosind radiestezia, 1998, Editura Aldomar Extrasenzorial, Bucureşti.

Pătruţ, Adrian — De la normal la paranormal, voi. I, II, 1992, 1993, Editura Dacia, Cluj-Napoca.

Scott, Cyril — Ocultismul modern — Editura Princeps (f.a.).

Lucrări scrise de autorii Doina-Elena & Aliodor Manolea

- Energetica subtilă a fiinţei umane.
- Manual pentru dezvoltarea magnetismului propriu — Tehnici şi metode practice de vindecare folosind biomagnetismul.
- Influenţa distală. Teoria şi practica vindecării la distanţă.
- Percepţii extrasenzoriale. Manual pentru dobândirea şi dezvoltarea simţurilor subtile.
- Feeling. Manual pentru vindecare folosind palmele.
- Paradiagnoza. Manual pentru diagnosticare energetică folosind radiestezia.

Aliodor Manolea

- Manual de radiestezie.
- Minunatul univers al pendulului sideral (conţine şi un pendul din metal eloxat).

CUPRINS

Prefață.....5

CAPITOLUL I

Ce este aura?.....9
1.1. Evidențiera aurei prin intermediul mijloacelor ştiințifice şi tehnice 11
1.1.1. Punerea în evidență a aurei prin mijloace tehnice 15
1.2. Tehnici electronice de înregistrare a aurei.....24
1.2.1. înregistrarea aurei pe un suport fotografic tip polaroid 24
1.2.2. înregistrarea aurei pe hârtie folosind o imprimantă color 24
1.2.3. înregistrarea aurei pe suport video.....25
1.3. înregistrarea aurei prin intermediul simțurilor ființei umane 25
1.3.1. Kinestezia.....25
1.3.2. Feeling-ul 26
1.3.3. Clarvedere sau clarviziune.....26
1.3.4. Clarauz sau claraudiție.....26
1.3.5. Detectarea olfactivă a aurei 27
1.3.6. Detectarea aurei cu ajutorul instrumentelor radiestezice 27
1.3.7. Detectarea şi decodificarea aurei prin vizualizare 27

1.4. Importanța detectării aurei.....28
1.5. Unele concluzii.....29

CAPITOLUL II
Modelul existenței şi dinamicii aurei ființei umane 32
2.1. Bazele sistemului energetic al ființei umane.....35
Câmpuri energetice.....35
2.2.Materia .... .37
2.3.Forțe fizice care acționează în Univers 39
2.4.Biocâmpul ființei umane . ... .44
2.4.1. Câmpuri energetice .... _____ . . .. .44
2.4.2. Interferențe de câmpuri .... .47
2.4.2. l . Interferența biocâmpului cu câmpuri magnetice şi electrice .. .. .48
2.5. Acțiunea câmpurilor electrice asupra sistemelor biologice 49
2.5.1. Interacțiuni electromagnetice 49
2.5.2. Câmp neutral 50
2.5.2.1. Caracteristici ale câmpului neutral 50
2.5.3. Unele precizări referitoare la câmpuri şi biocâmpuri .5 1
2.5.4. Explicarea aurei prin intermediul conceptului de biocâmp..... 55
2.6. Radiația materiei ca manifestare a energiilor potențiale .56
2.6.1. Planurile de radiație ale materiei 57
2.7.Zona aurică a corpului vital (eteric) 59
2.7.1. Rețeaua energetică subtilă 61
2.7.2. Centri energetici subtili — chakre 67
2.7.3. Dezvoltarea zonei aurice a corpului vital (eteric) ... .68
2.7.4. Metode de dezvoltare 68
2.8. Stratul aurie al corpului emoțional sau astral 69
2.8.1. Dezvoltarea corpului emoțional (astral) 71
2.9. Stratul aurie al corpului mental (al gândurilor) 71
2.9.1. Dezvoltarea corpului mental .... ____ . . .75

2.10. Zonele aurice superioare 75
2.10.1. Zona aurică a corpului cauzal 75
2.10.1.1. Dezvoltarea corpului cauzal ... . : 77
2.10.2. Zona aurică a corpului spiritual ..... ---- 77
2.10.2.1. Dezvoltarea corpului spiritual 77
2.10.3. Zona aurică a corpului atmic 78
2.10.3.1. Dezvoltarea corpului atmic 78
21 1. Concluzii 79
2.12. Corpul fizic 82
2.12.1. Dezvoltarea corpului fizic 83

CAPITOLUL III

Practica decodificării aurei folosind simţurile proprii ..... .85
3.1.Condiţii necesare oricărei practici energetice.....86
3.1.1. Relaxarea fizică şi mentală-tehnici 86
3.1.1.1. Relaxarea fizică şi mentală folosind protopostura ..87
3.1.1.2. Tehnica urmăririi respiraţiei 89
3.1.1.3. Exerciţiul de gimnastică a muşchiului bazinului inferior (M.B.I.) .90
3.2.Care ar fi mecanismul de lucru ce face posibilă perceperea aurei? 92

CAPITOLUL IV

Exerciţii de pregătire şi antrenament în vederea detectării aurei 93
4. l. Pregătirea pentru identificarea câmpului aurie prin feeling .93
4.2 Exerciţii pentru perceperea apropierii altei persoane .95
4.2.1. Exerciţii pentru percepţia dermică prin feeling a culorilor 96
4.2.2. Exerciţii de antrenament pentru perceperea prin feeling a formelor geometrice 97
4.2.2.1. Forme geometrice plane 97
4.2.2.2. Forme geometrice spaţiale.....98
4.2.3. Exerciţii de antrenament pentru detectarea prin feeling a unei plante vii dintre alte obiecte 98
4.2.4. Exerciţiu de antrenament pentru detectarea prin feeling a unei plante în suferinţă (bolnave) 99
4.2.5. Exerciţii pentru palparea vibratorie a câmpurilor energetice (feeling) 99
4.2.6. Exerciţii de percepere a energiilor între palme 100
4.2.7. Exerciţii pentru simţirea energiei în mişcare 101
4.2.8. Exerciţii de percepere a vibraţiilor câmpului energetic 102
4.2.9. Exerciţii individuale şi cu partener pentru palparea vibraţiei câmpului energetic al diferitelor organe fizice 103
4.2.10. Exerciţii în grup pentru percepţia câmpurilor vibratorii 104
4.2.11. Meditaţie în grup pentru perceperea câmpurilor vibratorii 104
4.2.12. Exerciţiu pentru conştientizarea aurei umane prin feeling 106
4.2.13. Testarea aurei prin feeling la o terţă persoană 107

CAPITOLUL V

Pregătirea pentru vederea cu ochii fizici a aurei energetice 111
5.1. Antrenament pentru obţinerea privirii centrate....111
5.2. Gimnastica oculară.....111
5.2.1. Alt exerciţiu.....114
5.3. Exerciţii pentru observaarea unor câmpuri ce înconjoară un obiect sau o fiinţă vie 114

5.4. Exercițiu de vedere a câmpurilor energetice ale mâinilor 116
5.5. Exerciții de antrenament pentru perceperea aurei cu ajutorul cercurilor colorate 117
5.5.1. Tehnica de percepție a aurei cu ajutorul cercurilor colorate folosind oglinda 119
5.5.2. Tehnica de percepție a aurei cu ajutorul cercurilor colorate folosind proiecția luminoasă pe un fond colorat.....121
5.6. Exercițiu de antrenament pentru concentrarea privirii 123
5.7 Vederea aurei energetice a unei persoane 123

CAPITOLUL VI

Pregătirea pentru vizualizarea aurei energetice.....125
6.1. Antrenament în vederea detectării şi decodificării aurei prin vizualizare 125
6.1.1. Reprezentările ca energii potențiale.....126
6.1.2. Memoria ca funcție generală a materiei organizate . .127
6.1.3. Imaginația ca aptitudine de reprezentare.….129
6.2. Antrenament aplicativ.....131
6.3. Exerciții pentru dezvoltarea vederii interioare ….132
6.3.1. Vizualizarea propriului corp.....132
6.3.2. Vizualizarea proximală a unei alte persoane133
6.3.3. Vizualizarea spațială a organelor interne ale corpului folosind planşe anatomice.....133
6.4.Cromatica în vizualizare.....135
6.4.1. Antrenament pentru vizualizarea culorilor folosind planşe colorate 136
6.4.2. Antrenament pentru vizualizarea culorilor folosind filtre colorate 136
6.5. Antrenament prin vizualizarea cromatică a centrilor energetici subtili 137
6.6. Antrenament prin vizualizarea cromatică a corpurilor energetice subtile 139

CAPITOLUL VII

Decodificarea aurei 140
7.1. Semnificația culorilor în aură.....142
7.1.1. Semnificația culorilor percepute în aură prin clarvedere 142
7.1.1.1. Semnificația culorii roşie în aură.....143
7.1.1.2. Semnificația culorii orange (portocaliu) în aură .. .145
7.1.1.3. Semnificația culorii galben în aură..... .146
7.1.1.4. Semnificația culorii verde în aură.....148
7.1.1.5. Semnificația culorii albastre în aură.,.....150
7.1.1.6. Semnificația culorii indigo în aură..... ,151
7.1.1.7. Semnificația culorii violet în aură.....152
7.1 1.8. Semnificația albului în aură.....153
7.1.1 .*9.* Semnificația negrului în aură.....154
7.1.1.10. Semnificația culorii gri în aură.....154
7.1.1.11. Semnificația culorii argintiu în aură.....154
7.1.1.12. Semnificația culorii maro în aură.....155
7.2. Formele gând în aură.....155
7.3. Interacțiunile aurelor energetice. Compatibilități .... .158

CAPITOLUL VIII

Metode şi exerciții de întărire şi dezvoltare a câmpurilor aurice 161
8.1. Metode de întărire a aurei cu referire directă la corpul fizic 162
8. .1. Igiena corporală.....162

8. .2. Exerciţii fizice.....163
8. .3. Exerciţii de meditaţie.....164
8. .4. Odihna.....164
8. .5. Autopregătirea sugestivă.....165
8. .6. îmbrăcămintea..... .167
8. .7. Mediul ambiant, căminul, familia.....167
8.1.8. Alimentaţia.....168
8.1.9. Dezintoxicare şi purificare.....170
8.2. Exerciţii pentru întărirea şi dezvoltarea câmpului aurie vital 170
8.2.1. Scuturarea mâinilor.....170
8.2.2. Urmărirea respiraţiei.....171
8.2.3. înrădăcinarea.....172
8.2.4. Floarea de nufăr.....173
8.2.5. Folosirea energiei telurice 174
8.2.6. Poziţia fătului.....175
8.2.7. Exerciţiu de conştientizare a existenţei corpului fizic .. 176
8.2.8. Ritul de întinerire a împăratului chinez …..176
8.2.9. Curăţirea aurei cu lumină.....177
8.2.10. Uniformizarea aurei altei persoane 178
8.2.11. Autouniformizarea aurei prin pieptănare 181
8.3. Metode si exerciţii pentru întărirea câmpului aurie astral (emoţional) 181
8.3.1. Cum se lucrează cu corpul emoţional (astral) 181
8.3.2. Anihilarea emoţiilor neplăcute prin respiraţie conştientizată 183
8.3.3. Anihilarea emoţiilor neplăcutre cu tehnica imaginativă a pungii de hârtie 184
8.4. Metode şi exerciţii de întărire şi dezvoltare a câmpului aurie mental 184
8.4.1. Exerciţiu pentru purificarea mentală a corpurilor subtile 185
8.4.2. Exerciţiu de dialog mental cu organele interne 186

CAPITOLUL IX

Determinarea spaţială şi coloristică a aurei energetice folosind radiestezia 187
9.1. Elemente introductive 187
9.2. Modul de lucru cu bagheta unghiulară 191
9.3. Modul de lucru cu bagheta elastică (pendulul invers) 193
9.4. Modul de lucru cu pendulul .... .194
9.5. Modul de lucru cu bagheta sub formă de „L” 194
9.6. Modul de lucru cu ansa 195
9.7. Determinarea culorilor primare ale aurei energetice 195
9.8. Determinarea culorii predominante în stratul aurie 196

Cuvânt de încheiere 199

Anexe

Bibliografie selectivă 247

PLANȘA 1

CORPUL ETERIC

CORPUL ASTRAL

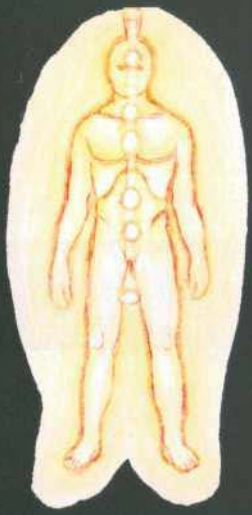

CORPUL MENTAL

AURA ENERGETICĂ

CORPUL ATMIC

CORPUL SPIRITUAL

CORPUL CAUZAL

CORPURILE ENERGETICE SUBTILE

PLANȘA 2

AURA OBIȘNUITĂ

DUPĂ MEDITAȚIE ASUPRA INIMII

MUZICIAN CÂNTÂND

CITIND O CARTE PREFERATĂ

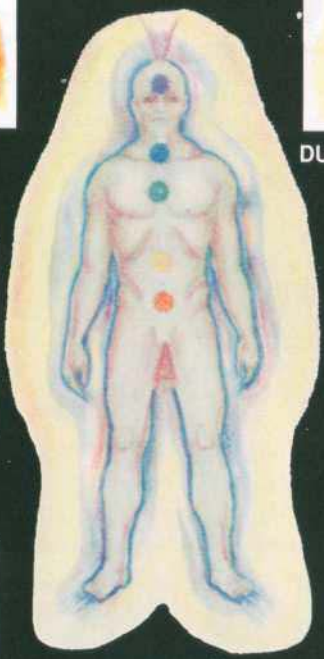

AURA MICĂ

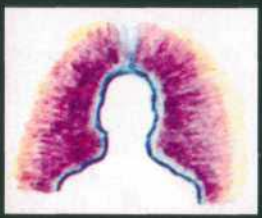

VORBIND CU PASIUNE DESPRE EDUCAȚIE

FEMEIE ÎNSĂRCINATĂ

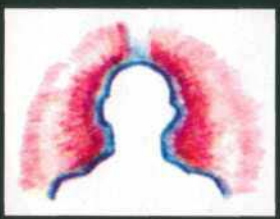

LA RUGĂCIUNE

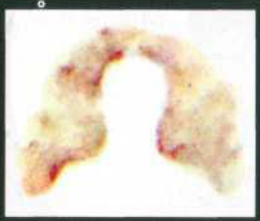

SUB INFLUENȚA NARCOTICELOR

LA MOARTEA UNEI RUDE APROPIATE

DIFERENȚIERI AURICE

Aura cuplului de autori
Doina-Elena & Aliodor Manolea

Doina-Elena începând un tratament energetic proximal pentru Laura folosind Tehnica Neutrală

Schimbarea caracteristicilor cromatice ale aurei subiectului influențat energetic

Continuarea influențării concomitent cu schimbarea cromatică

Laura la sfârșitul terapiei TN

Înainte de cursurile de Evaluarea, recuperarea, conservarea și creșterea performanței umane prin Tehnică Neutrală

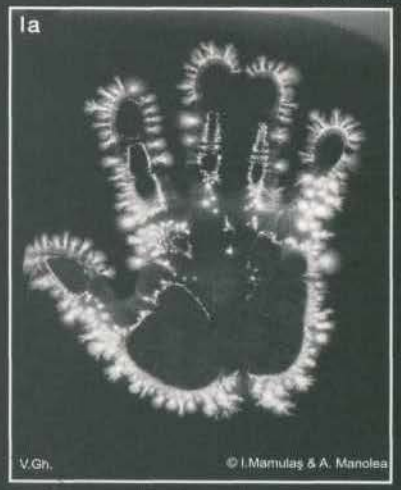

Bioelectroluminiscența palmară în stare bazală (evidențiază starea de sănătate și vitalitate)

Bioelectroluminiscența palmară în stare autoactivată (evidențiază grafic cât poate să-și activeze potențele proprii energetice)

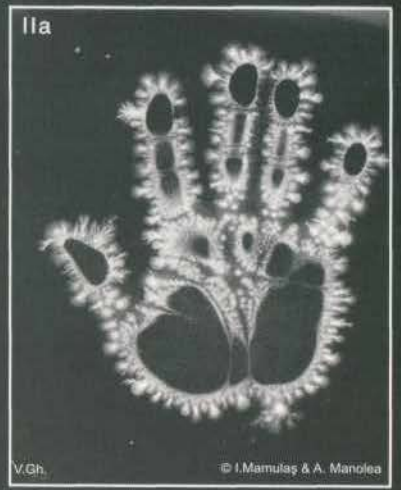

Bioelectroluminiscența palmară bazală activată în timpul cursului

Bioelectroluminiscența palmară autoactivată folosind activarea exotică TN și cunoștințele practice obținute

Aura energetică a palmelor (bioelectroluminiscența palmară evidențiată eletrografic) unui cursant înainte și după absolvirea cursului de Tehnică Neutrală.

AURA ROȘIE

Energică, creativă

Liniștită, creatoare, interiorizată, sensibilă la influențele exterioare

Prietenos, interiorizat, emotiv ca fond, activ

Ferm, puternic, creator fervent

Calmă și liniștită în aparență este puternică și creativă, pune mult suflet în tot ceea ce face

Extenuat, are nevoie de recreere și revitalizare deoarece este obosit

AURA VERDE

Comunicativ, ferm, uneori exploziv în manifestare

Preocupată pentru viitor, caută realizarea profesională și materială, hotărâtă în acțiune

Deschisă pentru noi experiențe, reușește să comunice ușor chiar dacă nu este o fire imaginativă

Expansiv cu reacții rapide, comunică ușor

Deși este închisă în sine reușește comunicarea prin corectitudine și deschidere pentru nou

Realizează ușor dialogul deși, uneori, are tendințe critice accentuate

Studios, analizează foarte atent detaliile cele mai fine, poate fi expansiv deși uneori este rece în relațiile cu ceilalți

AURA ALBASTRĂ

Sensibilă, cu resurse spirituale neevidențiate încă

Optimistă și nostalgică în același timp, manifestă luciditate în luarea deciziilor, progresează spiritual prin eforturi proprii

Echilibrat, distant, intelectual rece dar un bun familist

Manifestă deschidere spre partea esoterică și spiritualitate prin normele de credință interne, religioasă, fermă în acțiuni

Creator imaginativ, intuitiv în momente de criză, bine echilibrat psihic

AURA TURCOAZ

Sensibil, manierat, intelectual

Calmă, gândește clar, la obiect, manifestă seriozitate în tot ceea ce întreprinde

Menține o stare emotivă pe fond intelectual, rațional, unele gânduri și idei sunt repetitive și mențin îngrijorări nu întotdeauna reale

Este un creator interiorizat, emotiv dar nu exagerat, fire prietenoasă, asimilează ușor noi cunoștințe

AURA ORANGE

Este în continuă mișcare și schimbare, comunicarea este interiorizată

Calm interior și fermitate, caldă și prietenoasă

Are înclinații spre creativitate, ușor impresionabilă la influențe exterioare dar poate menține o stare relaxată

AURA GALBENĂ

Fire deschisă, foarte calmă interior, depășește ușor eforturile intelectuale, emotivă

Fire creatoare, răspunde ușor stimulilor exteriori perturbatori, hotărâtă, fermă

AURA VIOLET

Interiorizat, intelectual rasat, poate alege calea de elevare spirituală

Cerebral, poate avea înclinații spre întrajutorare, creativ intelectual

Plină de vitalitate și libertate interioară

Înalt nivel spiritual nativ

Fire religioasă, uneori rigidă intelectual

Calm intelectual, fermă cu principii religioase clare

AURE COMBINATE

Fire tumultuoasă interior cu tendințe și impulsuri reținute de un intelect ferm, constrâns de principiile unei educații rigide

Suflet blând însă rezistă mai puțin tentațiilor vieții, prieten de nădejde, complică intelectual situațiile

Comunicativă, reținută intelectual dar cu analize interioare ample